

hahata

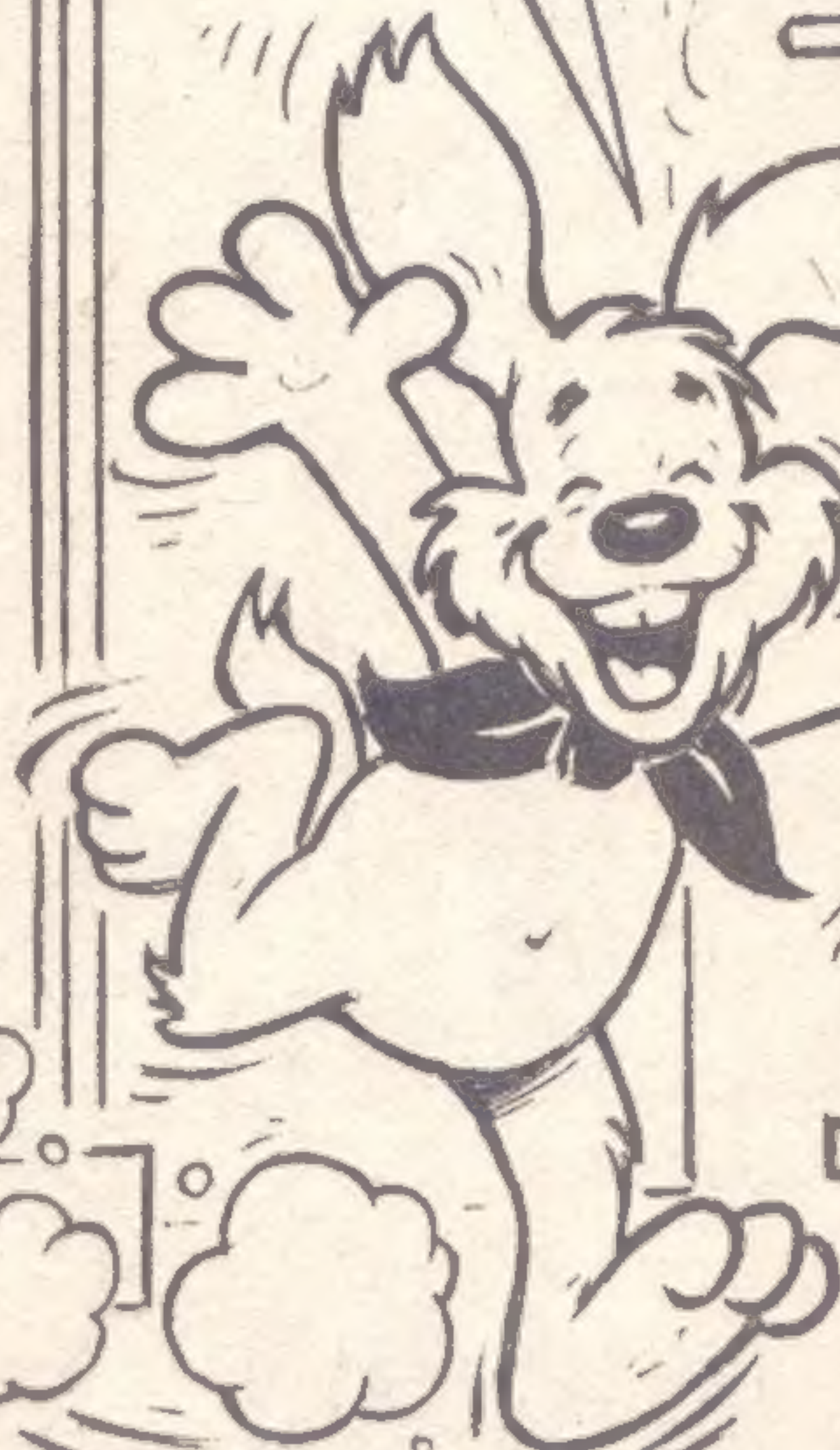
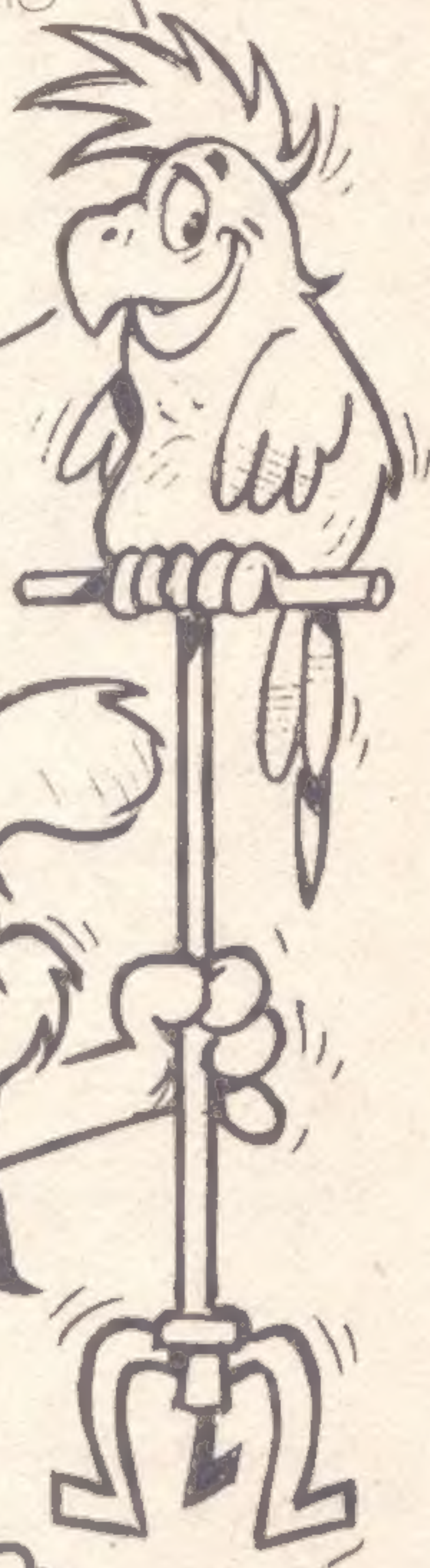
SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

**MADÁR
ÜZLET**

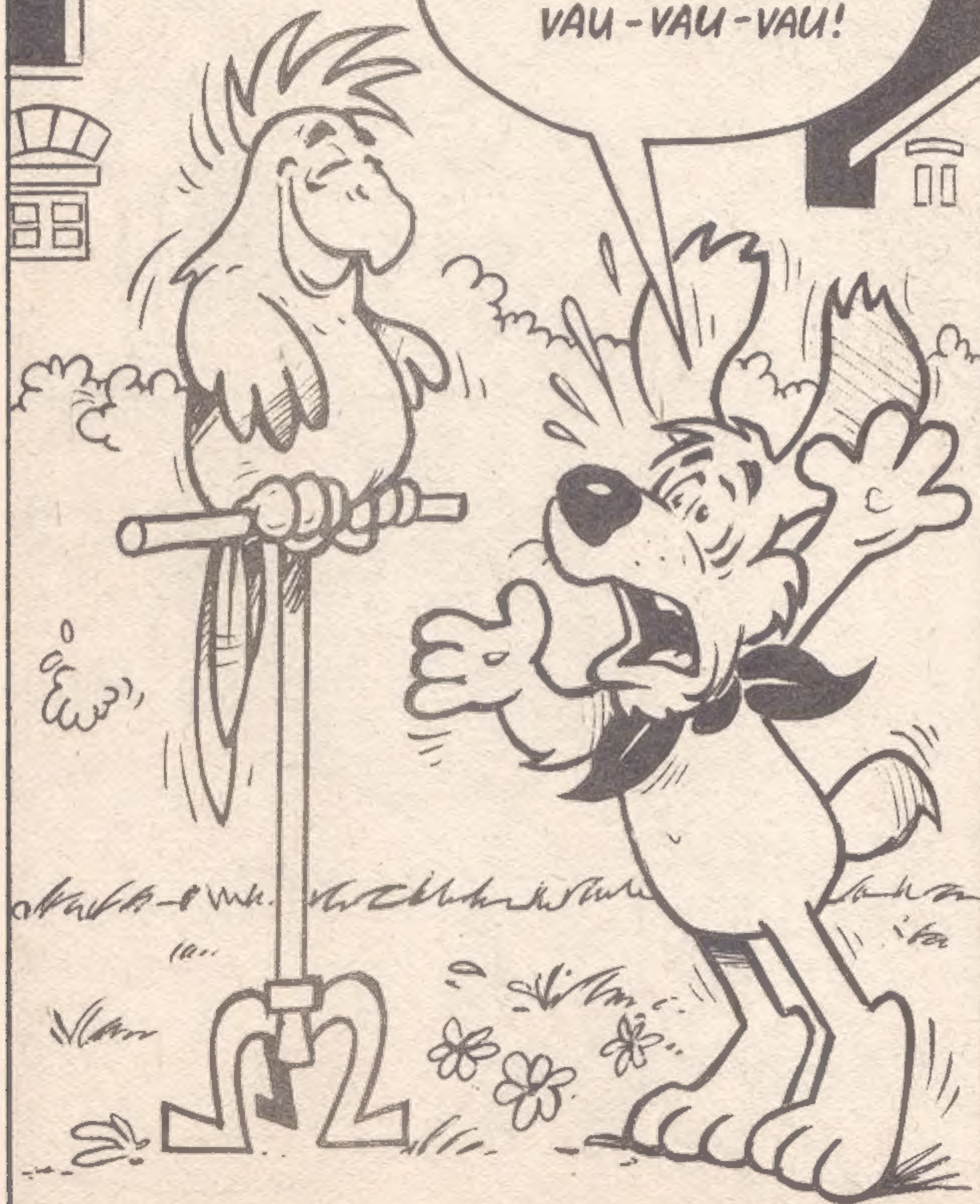
VÉGE A FARASZTÓ
MELÓNAK.
HOGY EZ ELŐBB
NEM JUTOTT AZ
ESZEMBE !

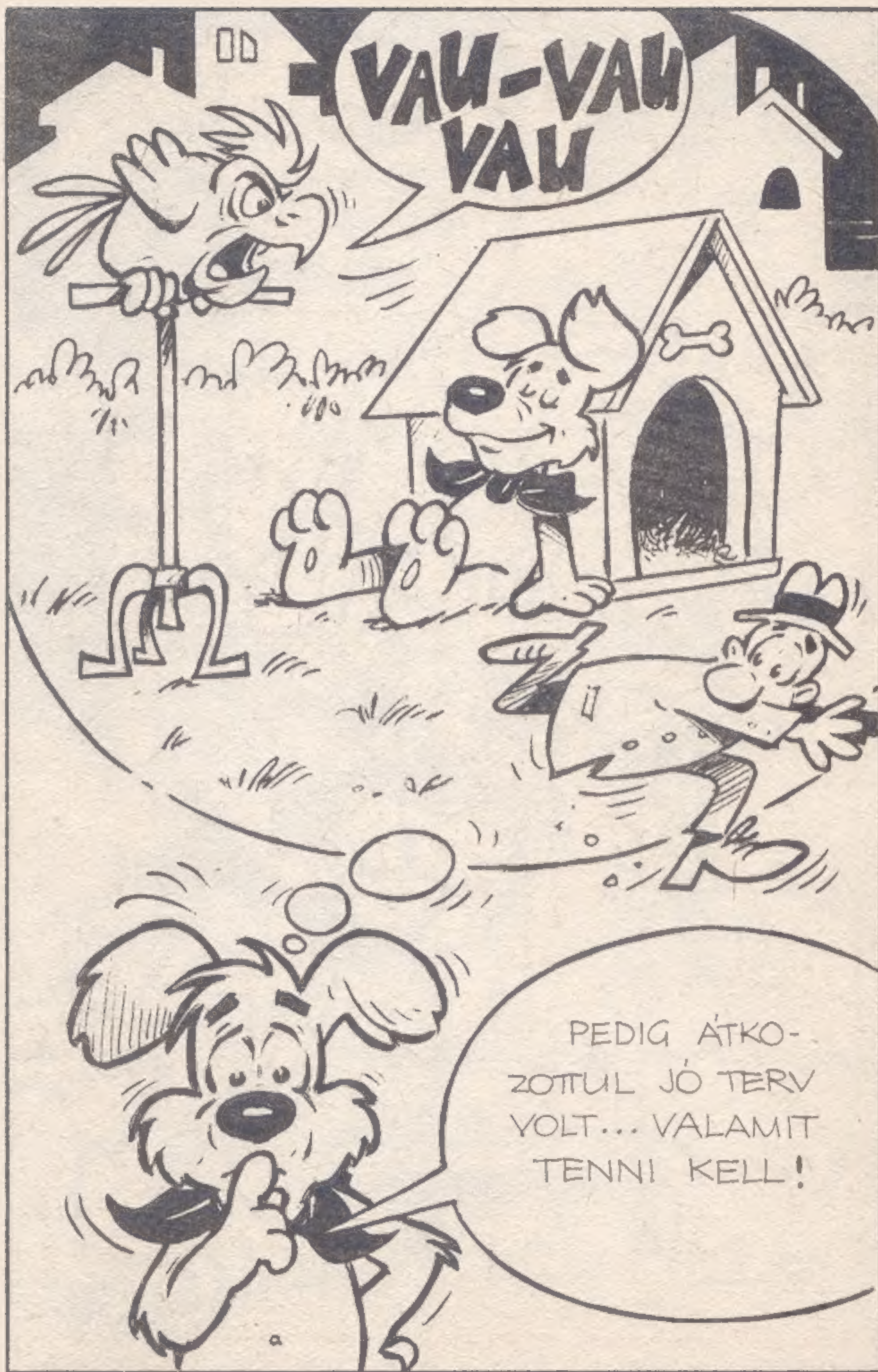

MEGÖRÜLÖK!

NA PRÓBÁLJUK
MEG MEG EGYSZER:

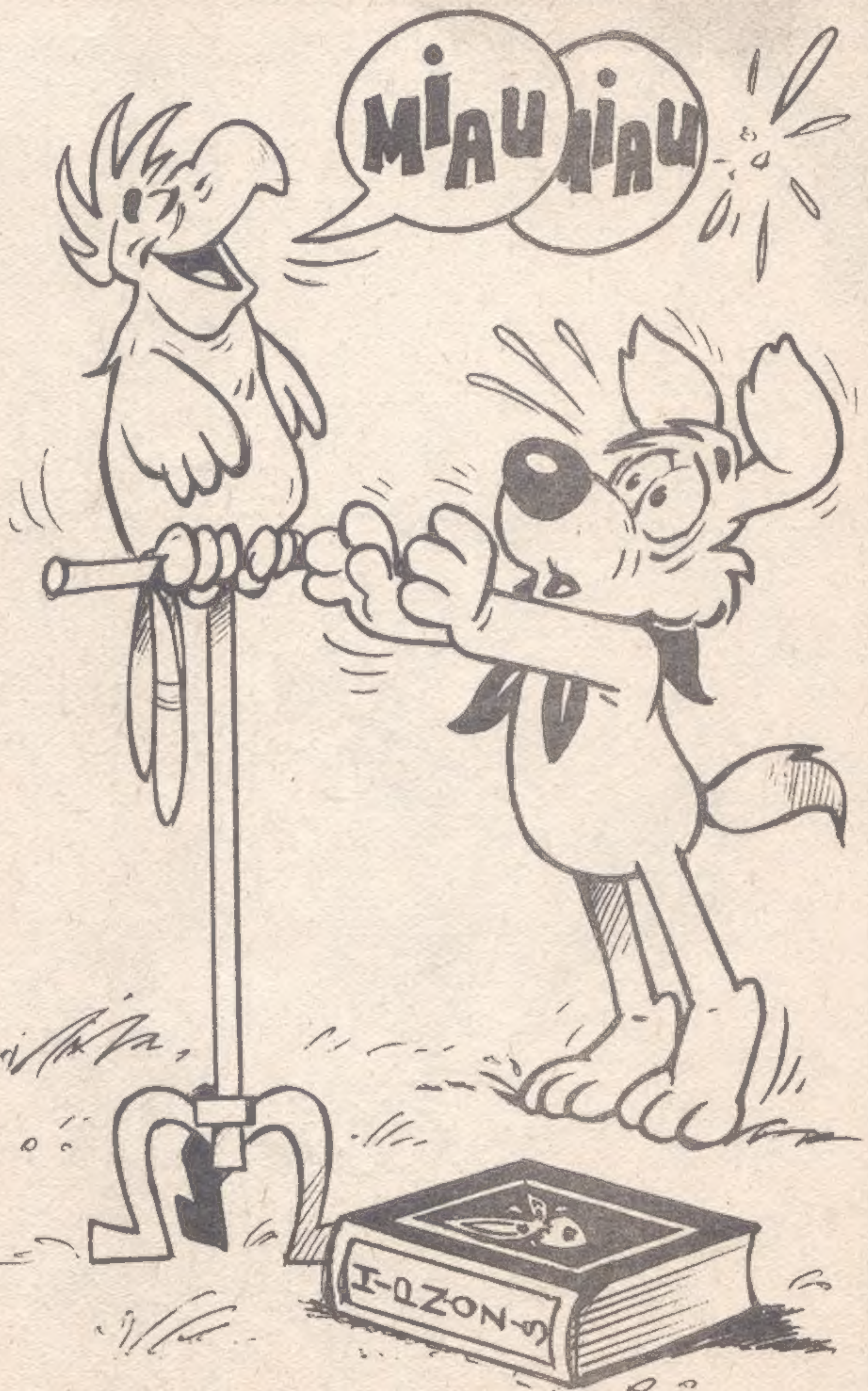
VAU-VAU-VAU!

LÁSSUK CSAK!
TEHÁT DELEJES
TEKINTET...
AKARATERŐ...

NA TESSÉK!
EGY MACSKÁT
CSINÁLTAM
BELŐLE!

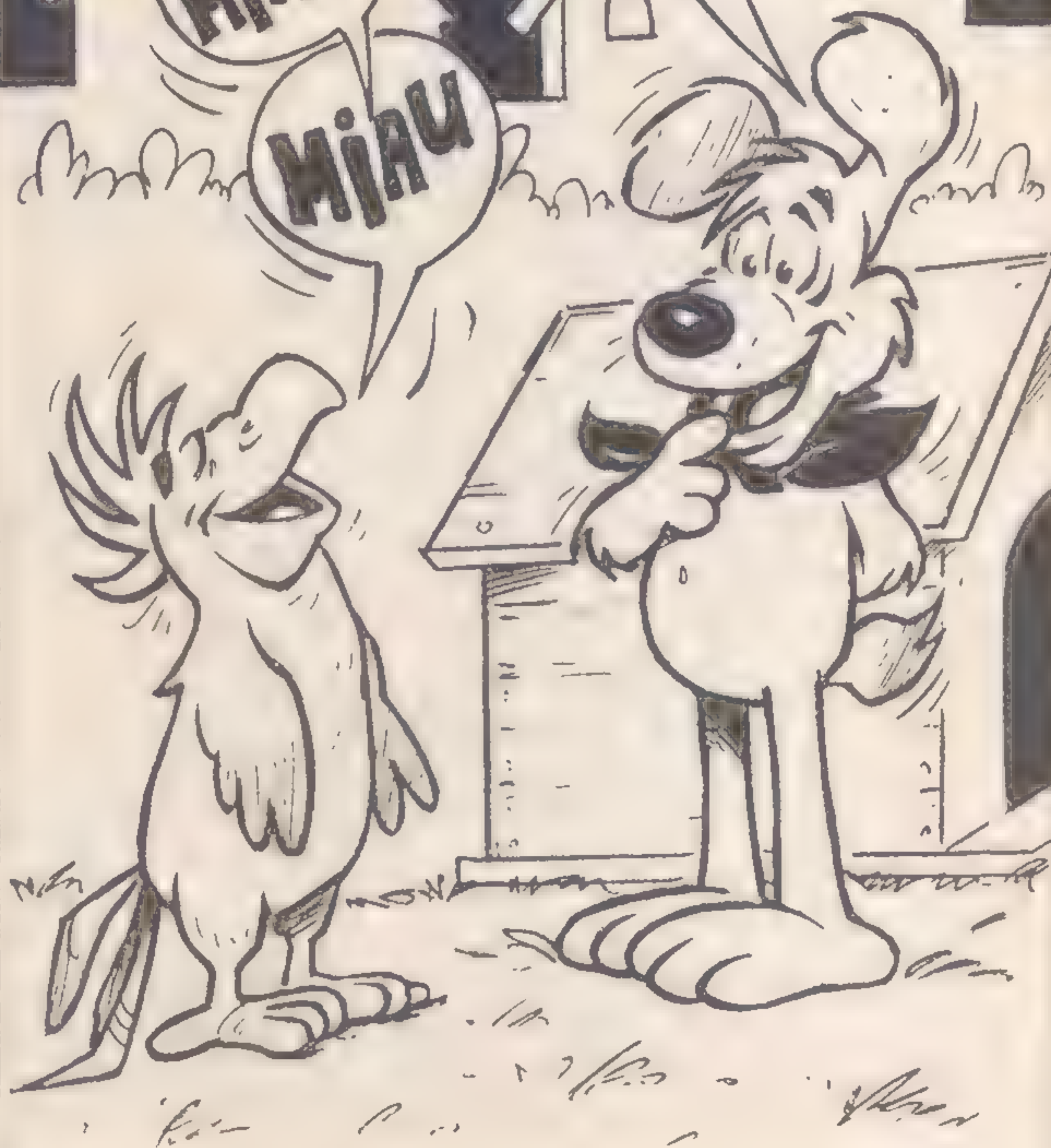
NA ... !?

MIT ÁLMODTÁL,
TE BOLDOGSÁG
MADARA ?

MIAU

MIAU

MIAU

VAGY ÚGY!
SZÓVAL EZÉRT
NYÁVOG FOLYTAN
EZ A NYOMORULT
SZÁRNYAS!

MIAU

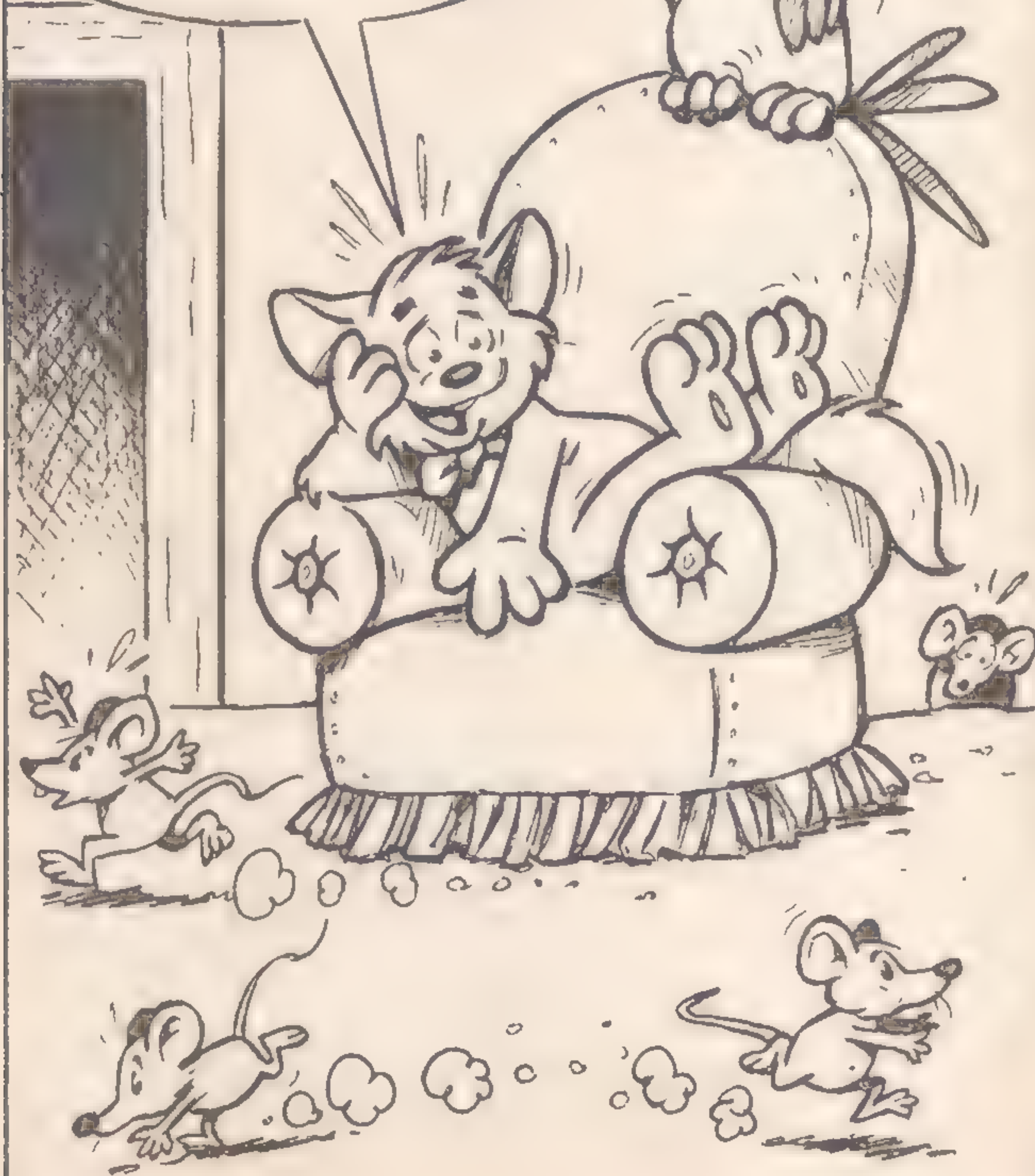
MIAU

MIAU

REMEK ÖTLET VOLT
KAJLÁTÓL EZ A PA-
PAGÁJ. ILYENKOR
TAVASSZAL VALAHOGY
AZ ÁTLAGOSNÁL IS
LUSTÁBB VAGYOK!

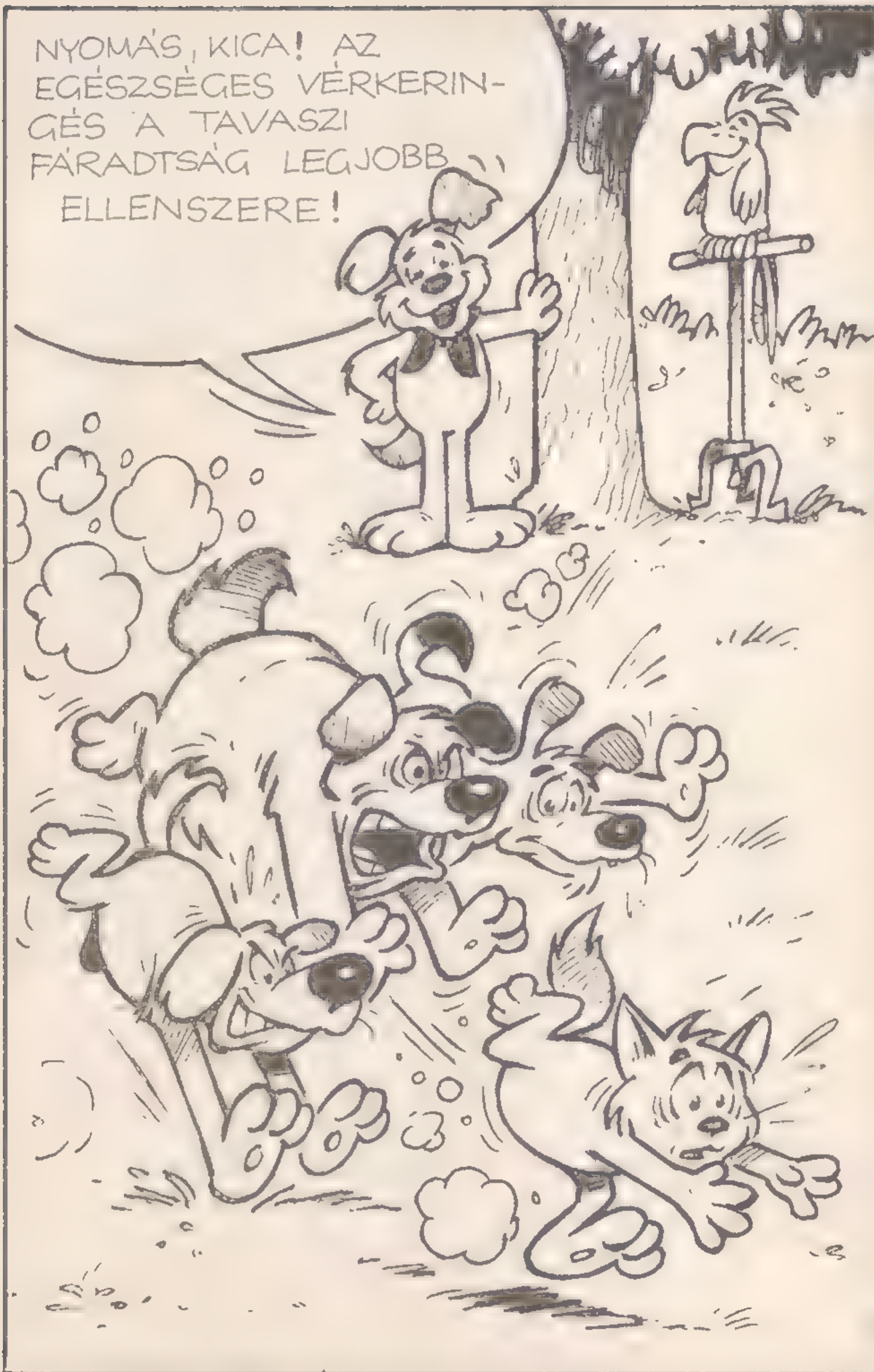
MIAU

NYÁVOGJ CSAK
AHOGYAN, A TORKO-
DON KIFÉR! MINDJÁRT
E, VÉREK, A HÁE
ROD LUSTASÁGA!

NYOMÁS, KICA! AZ
EGÉSZSÉGES VÉRKERIN-
GÉS A TAVASZI
FÁRADTSÁG LEGJOBB
ELLENSZERE!

Talpraesett fickó

— Segíthetek valamit?

— Ne röhögtesd Méter Rudi. Majd pont tőled kérek segítséget.

— Csak azért kérdem, mert látom, hogy kínlódsz.

— Rosszul látod. Érett megfontolás tárgyává teszem a problémát. Erről van szó.

— És ezért ülsz itt már egy órája, mint valami tűnődő púposteve?

— Egyéni módszer. A púpostevére pedig majd még visszatérünk.

— Marhaság. Megcsináljuk együtt a példát, aztán megyünk focizni. Mutasd!

— Ne kapkodj Méter Rudi, ne kapkodj. Agyalapi Jenő nem szorul mások segítségére, ezt jól jegyezd meg.

— Ha nem, hát nem. Bár nekem úgy rémlik, mintha a bringát is együtt szereltük volna össze.

— Igen, igen. Már emlékszem. Te csupán a kerekeket, a láncot, a hajtókart, a kormány szerkezetet, meg a lámpát szerelted fel a vázra. Ha van képed ezt segítségnek nevezni...

— Akkor mindenesetre nem sértődteél meg miatta. Mint

ahogy a Cakumpak Tónira sem haragudtál, amikor elmagyarázta a térképjeleket a kiránduláson. Különben már a tibeti fennsíkon járnátok.

— Cakumpak Tóni csak azt mutatta meg, hogy merre kell menni. Utána már simán hazataláltunk.

— Ami igaz, az igaz. Bravúros teljesítmény volt. De én arra is emlékszem, hogyan készült el a faliújság, amelynek te vagy a felelőse. A Bronz Manci alaposan besegített...!

— Tudod mit segített nekem a Bronz Manci?

— Tudom. Megírta a cikkeket, és beszerezte a szükséges fényképeket. Aztán megmutatta, hogy mit hová ragassz.

— De semmi többet! Mert Agyalapi Jenő önállóan dolgozik, kisfiam.

— Hát jó, akkor dolgozz. Én addig csendben olvasgatok.

— Izé... így nem lehet dolgozni. A fürkésző tekintetek kereszttüzeiben. Különben is... mit olvasol?

— A „Sakál Bill nem lankad” című ismeretterjesztő művet. De te csak nyugodtan

tedd érett megfontolás tárgyává a problémát.

— Hát persze. Miközben állandóan itt dorombolsz a fülemben. Már el is ment a kedvem az egész feladattól.

— Na ugyan, ugyan. Figyelj! Mint tudjuk, az arány-pár külső és belső tagjainak szorzata egyenlő. Mármost...

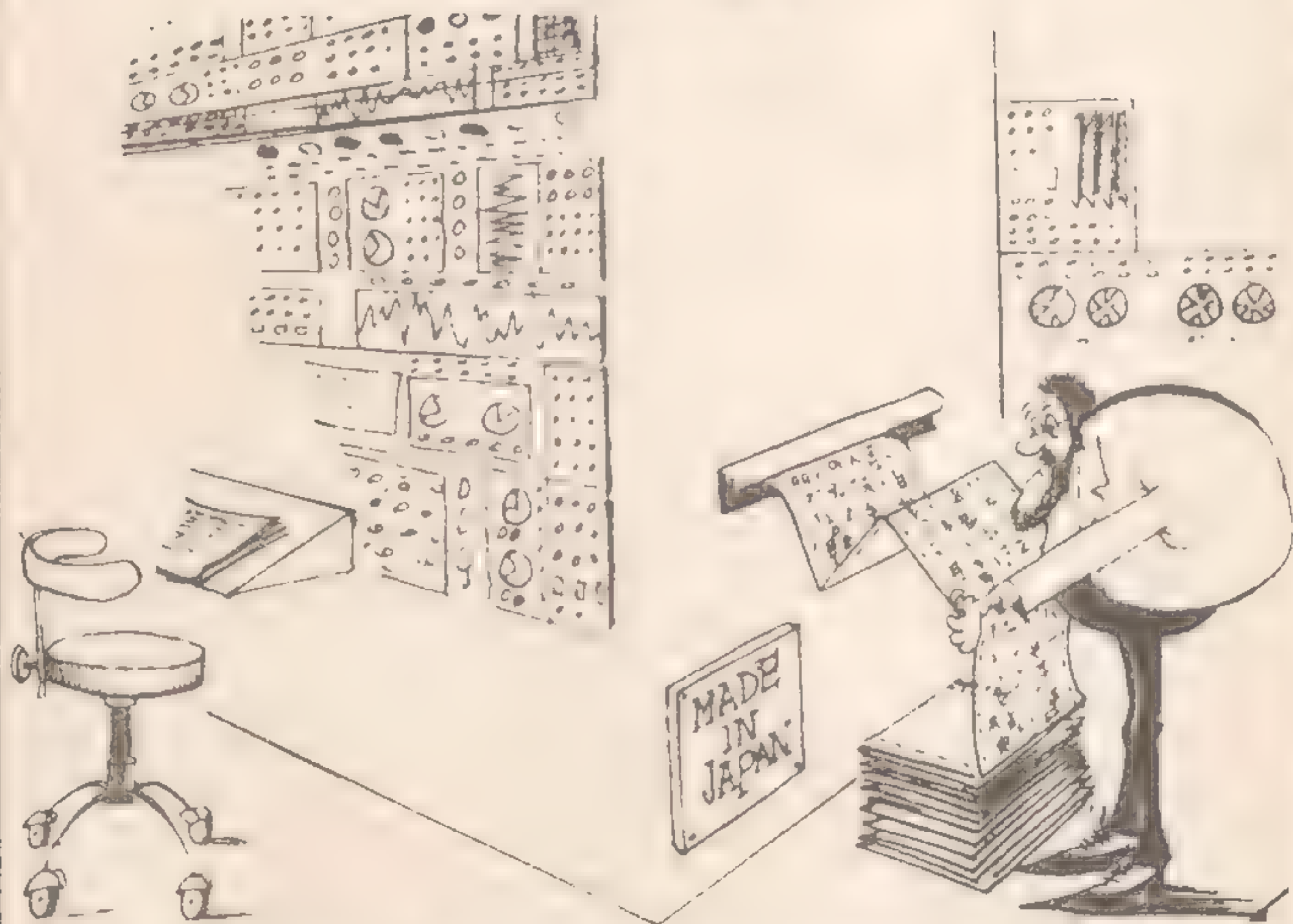
— Nézd, Méter Rudi, nem

kell a szöveg. Csináld meg a feladatot, addig én belekukkantok ebbe a könyvbe.

— Így ni... már kész is van. Most aztán rohanás! Várj, majd segítek elpakolni a cuccot.

— El a kezekkel a tansze-reimtől! Még csak az hiány-zik. Hónapokig mást se hal-lanék, mint hogy mennyit se-gítettél nekem ma délután...!

APRÓ HIBA

— Csodálatos ez a japán számítógép, de sajnos egy szavát sem értem...

A sport meg a tömegek

Tavasszal a legszebb a világ, ehhez kétség nem férhet. Igaz, mindenfelé esőlé csorog, de hát van-e zsongítóbb a természetes vizek csobogásánál?

Van bizony. A természetes vizek csobogásába íme lábak dobogása vegyül, lám a természet újra kitárta kapuit, és az ember egyemberként rohan a szabadba, hogy megmozgassa végre a rozsdás izmokat, hogy habzsolja az oxigént. Persze, hogy te is beállsz a sor végére. Átvesszed a ritmust, toccs-placcs, toccs-placcs, már-már kurjongatni volna kedved...

— Honnan? — kérded lihegve a melletted ügetőtől.

— Onnét! — bök hátra a nagyujjával az ürge.

— És... hová? — firtatod tovább.

— Arra! — bök most maga elé a kérdezett. — Előre!

A gégedet markolássza a meghatottság. Íme egy sereg boldog ember. Rohannak. Mindegy hogy honnan, mindegy, hogy hová. Egyikük ál-

mot látott, vagy jelenést, esetleg a tavasz pezsdített meg benne titokzatos húrokat... és nekivágott. És szép lassan csatlakoztak hozzá a többiek. Kizárólag a mozgás kedvéért, minden látható cél nélkül. A farkasok nagy tavaszi futása lehet ilyen. Toccs-placcs, toccs-placcs...

— És... holnap is?

— Holnap? Mi a frászkarikának rohannánk holnap is?

— Hhhh... Hhhh! Hogy-hogy minek? Aminek ma. Az élet, az erő, az egészség.

— Mi van? — néz rád gyanakodva a sporttárs.

— Semmi, semmi. Csak mondom, hogy a tömegsport... hogy milyen egészséges.

— Na ja. De hát kinek van arra ideje?

— Miért, hiszen most is milyen szépen összejöttünk! — és az előtted trappoló tömegre mutatsz, mire a sporttárs csaknem elvágódik a röhögéstől.

— Hát ez óriási. Ha én ezt otthon elmesélem...!

— De hát hová futunk voltaképpen? — kérdezed rossz-

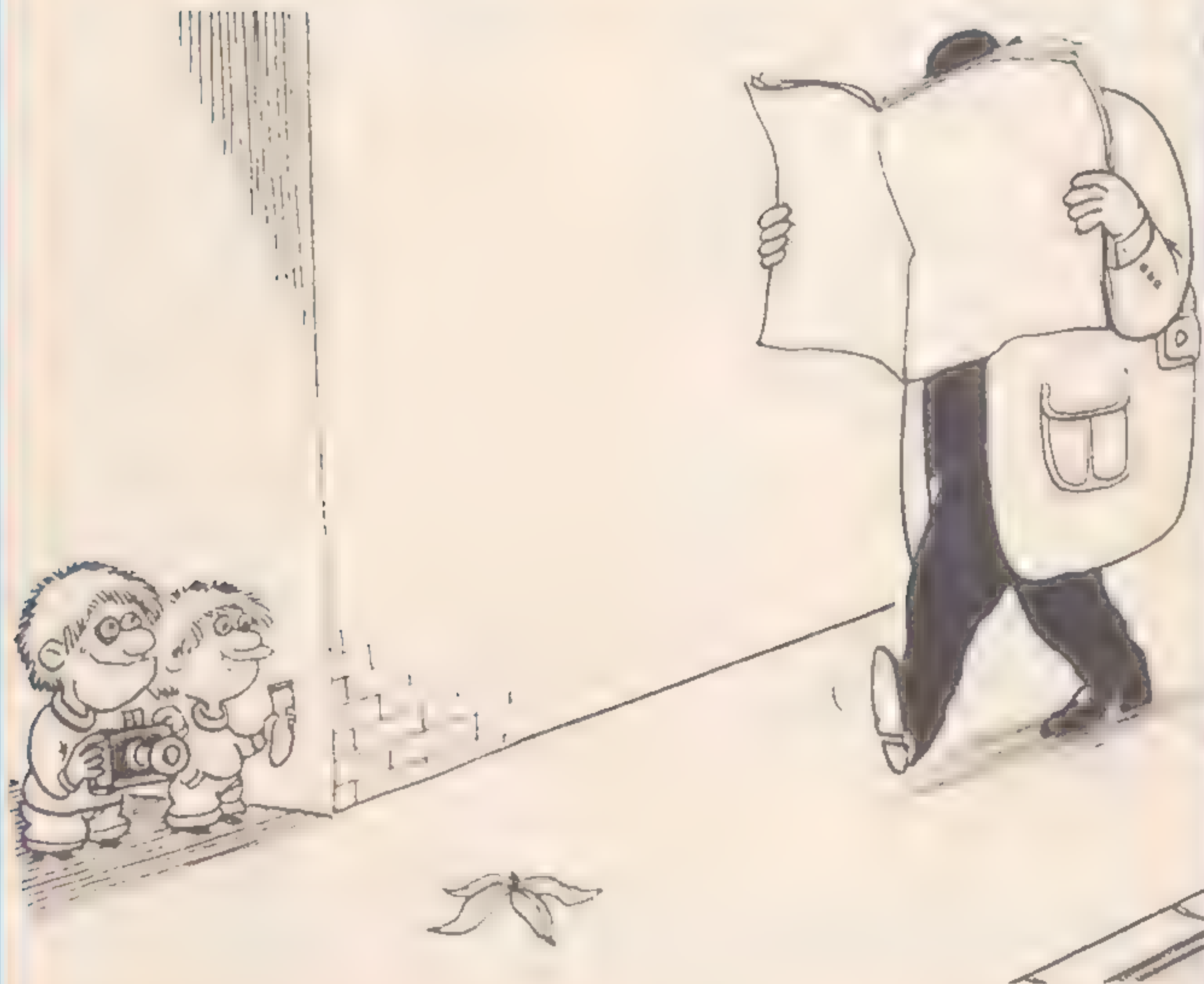
szat sejtve, de azért még tartod a lépést.

— Természetesen az áruházba. Valódi nepáli adekvátorok érkeztek, nevetséges kétezért. Nyomás...!

Hirtelen észreveszed, hogy

csupa természetes víz lett a cipőd, meg a nadrágod szára. És különben is, most a tavaszi fáradtságnak van itt az ideje, tehát fékezel. A „sporttársak” egyre távolodnak. Toccs-placcs, toccs-placcs...

BIZONYÍTÉK

— Most be fogjuk bizonyítani, hogy néha azok is elesnek, akik nem rohanganak ész nélkül az utcán.

Különös kirándulás

Kicsomagoltuk az elemőzsiát, és éppen neki akartunk látni a falatozásnak, amikor nagy szárnyzuhogással egy kacsanagyságú, rendkívül tarka tollazatú madár ereszkedett közénk.

— Hasznos vagyok! — mondta szigorúan a szárnyas. — A dolmányos libikókák családjából. Önökkel kapcsolatban több bejelentés érkezett az utóbbi időben.

Rozs Levente, az őrsvezető zavartan csapkodta a tenyerét egy szál gyulai kolbászzal. Látszott, hogy nem ura a helyzetnek. Mi, többiek is tanácstalanul néztünk egymásra, és különböző felvágottakat morzsolgattunk idétlenül.

— Valami baj van? — nyöszörgött Rozs Levente.

Hasznos úr hosszú listát vett elő és komoran olvasni kezdett.

— Önök egy ízben üzőbe vették egyik rokonomat és csúzlival többször is rálöttek. A szerencsétlen a fejvesztett menekülés közben eltévesztette az utat, és a horgas csőrű karmantyús sármány vadászterületére tévedt. Közben az egyik fiókája kiesett a fé-

szezből, és csak az utolsó pillanatban tudtuk kimenteni egy vérengző csíkos tappancskarmai közül. Mintegy két héttel ezelőtt belevésték bicskával az Agg Topolya kérgébe a Rúgkapa FC teljes játékoskeretét, a tartalékokkal együtt. Az őzek meg a szarvasok napokig röhögtek az Agg Topolyán, aki méltóságteljességét és életnedvét csaknem teljes egészében elveszítette. Néhány napja egy ügyes kis gáttal eltorlaszolták a halkan csobbanó Vedelőke patakot, amelynek a helyén most sűrű, iszapos massa hömpölyög. De minek folytassam? Az erdei bíróság már összeült. Felhívom önöket, hogy feltűnés nélkül kövessenek!

Váratlanul berregni kezdett és ez a berregés egyre fenyegetőbbé vált... úgyhogy végre felébredtek. Az óra berregett.

*

...Kicsomagoltuk az elemőzsiát, és éppen neki akartunk látni a falatozásnak, amikor nagy szárnyzuhogással egy kacsanagyságú, rendkívül tarka tollazatú madár ereszkedett a tisztásra. A gát-

lástalan Hányaveti már emelte is a csúzlját, de én szelíden lefogtam a kezét.

— Ne lőj, kérgeslelkű! Ez Hasznos úr, a dolmányos libikókák családjából. Szerettei bizonyára hazavárják.

— Ez hülye lett! — állapította meg a gátlástalan Hányaveti, és rálőtt a madárra.

Hasznos úr elrepült, és közben szomorúan csóválta a fejét. De az is lehet, hogy csak én láttam így...

MIHEZ KÉPEST ...?

— Fel a fejjel, Arabella! A sivatagban ezerszer rosszabb lenne.

A „H” modell

Az idei tavaszi divat könnyedebb, szellősebb ruhadarabokból áll majd, mint például a téli volt. Modelljeinket egy kis kezűgyességgel akár régi szalmazsákból is elkészítheted. Meglátod, hiába bizonygatod bárkinek, senki sem fogja elhinni, hogy régi szalmazsákból varrtad őket.

A tavasz slágere az indiai tapír hátából készült palást lesz, csak éppen annyi arannyal, amennyi a szép eséshez kell. A műszempilák az idén a szibériai tigris bajuszából készülnek, a lábra pedig egészen egyszerű könnyűlovassági csizma kerül. A ruha akár teveszőrből is készülhet, összeállításánál azonban ügyelni kell arra, hogy a púpok a megfelelő helyekre kerüljenek. Ami pedig a sapkát illeti, erre a célra egy sapka a legmegfelelőbb.

Nagyon divatos még az ettől teljesen eltérő öltözk is.

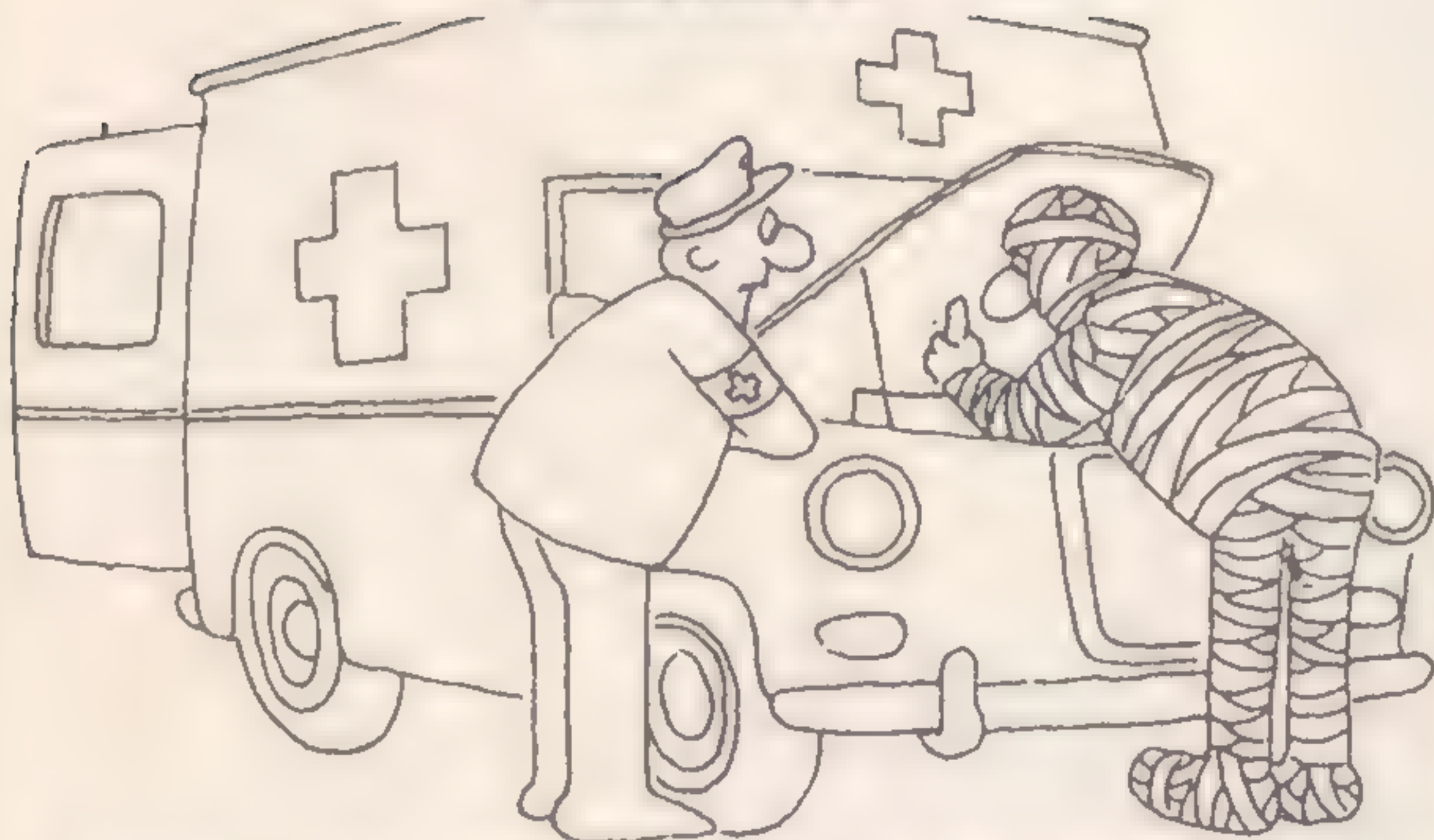

— Megőrülök! A főnök kezd nagyon óvatossá válni. A fene sem ismeri ki magát ezen a támadási terven...!

Derű- tabletták

Szakember

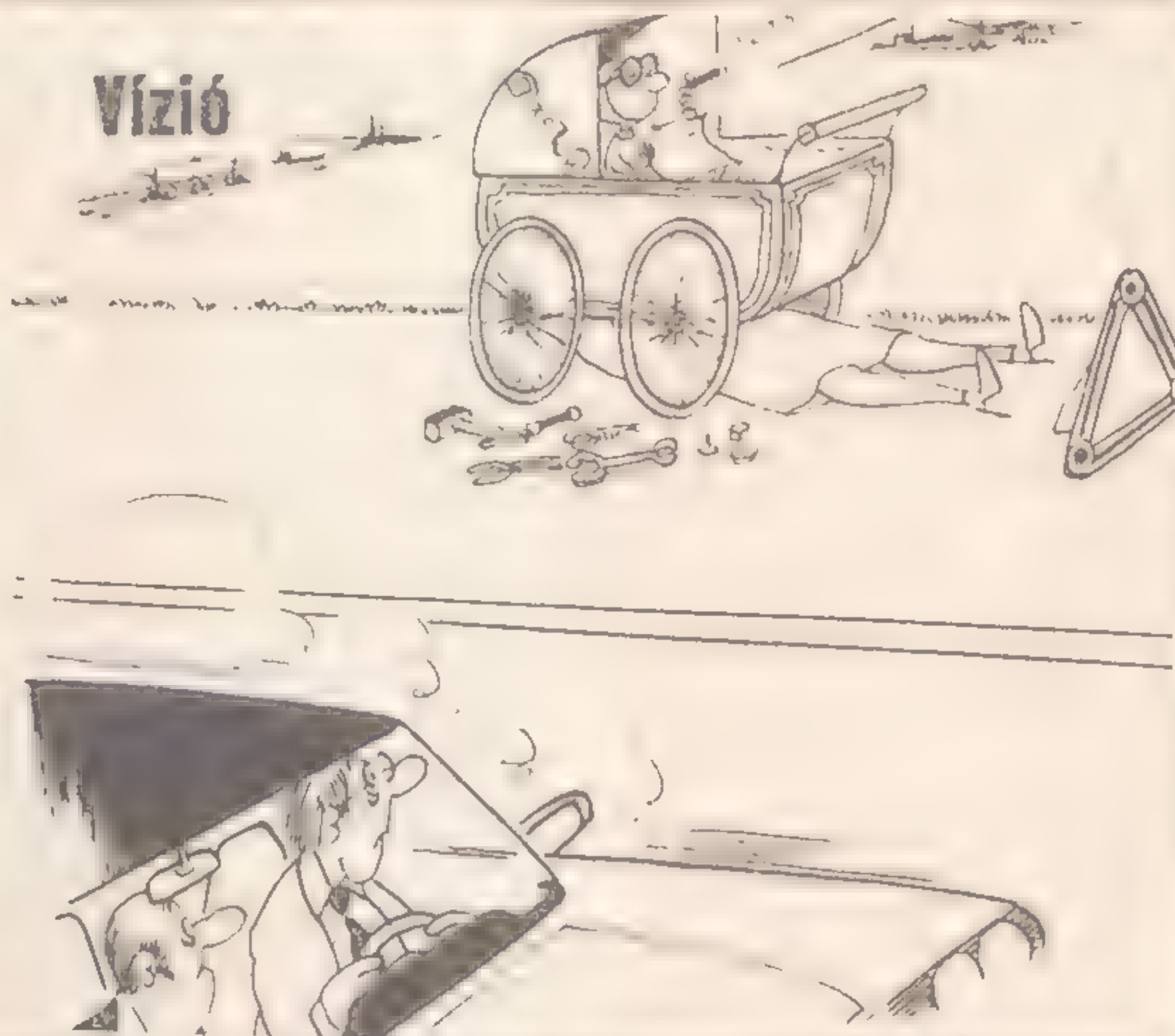
— Hagyja csak, barátom. A saját kocsimat is én javítottam meg, amelynek a roncsai közül nemrég kihalásztak...

Gyógyulófélben

— Azért, mert egyszer úgy-ahogy bekötözték, még megkérdezhetnék néha, hogy hogyan érzem magam...!

Vízió

Apja fia

— Artúr! Nekem valami azt súgja, hogy már nem vagy olyan büszke arra, hogy a fiad a te természetedet örökölte.

Bosszú

— Még mindig úgy gondolja, uram, hogy a kigyóbűvölő munkája merő szélhámosság?

OKLEVELE BUNKÁSÉRT

Magunkról csak annyit, hogy a Kalamajka őrs él-hal a kultúráért. Az órákon imádkunk olvasni... A múzeumig képesek voltunk, kilométereket gyalogolni, bár némi csálódás ért, mert a Vendéglátóipari Múzeumban csak 1848-as krémeseket lehetett látni. De kitartásunk töretlen volt, hogy magunkba igyuk egyrészt a fejenként öt kólát, másrészt a kultúrát.

Történt egyszer, hogy nevezni lehetett a dramatikus játzókörök találkozójára. Neveztünk, és ezzel elindult a dráma. A próbákról itt ne is essék szó, mert a művészeti vitában az őrsi egészségőr több kötszert használt el, mint a „Kis egészségőr” vetélkedőn. Vágjunk a közepébe, kezdődjék a verseny, a szemle, az előadás! Azaz, csak kezdődött volna, mert a nagyteremben nem voltak székek és hiányzott az összeállítható színpad. Nosza rajta, berakodtunk. A dekoráció és a köszöntő felirat valószínűleg

nem nekünk szólt, mert ez állott rajta: „Nem hátrány egy vödör kátrány”, és alatta „Te is felelsz az utak állapotáért”. Te jó ég, csak nem az Aszfaltozók Baráti Körének bálját rendezték előttünk?!...

A zsüri csak két óra múlva érkezett, mert rossz címre hívták őket. Minket külön bajért azzal, hogy a főszereplő beteg lett, és így az ő szerepét Ló Beáta olvasta (dadogta) el. A dobogó sem volt az igazi, mert Kanyar Laló azon szövegrésznél, hogy „...süllyednek a pokolra, árbóc és vitorla...” a deszka beszakadt, és az árbóc és vitorla mellé Laló is alásüllyedt. A felcsapódó portól percekig nem lehetett megszólalni.

Elég az hozzá, hogy voltak nálunk jobbak is, de öröm az ő számukra sem termett, mert az okleveleket a zsüri és az elnökség csak jövőre tudja átadni. És ami a legfontosabb, mi fogjuk átvenni. Mert akik előttünk végeztek, azok mind nyolcadikosok voltak az idén...!

ISKOLAI DIVATSZALON

(Mihez mit hordjunk?)

Intőkhöz = fapofát

Örsi pénztárosok = skót szoknyát

Fásításhoz = kertésznadrágot

Új fiú jött a nyolcadikba = lányok halásznadrágot

Igazgatói dícsérethez = nagy mellényt

Fegyelmi úton történő repüléshez = denevér ujjú ruhát

Év végi dolgozathoz (amikor azt sem tudod, hogy fiú vagy-e vagy lány) = szoknyanadrágot

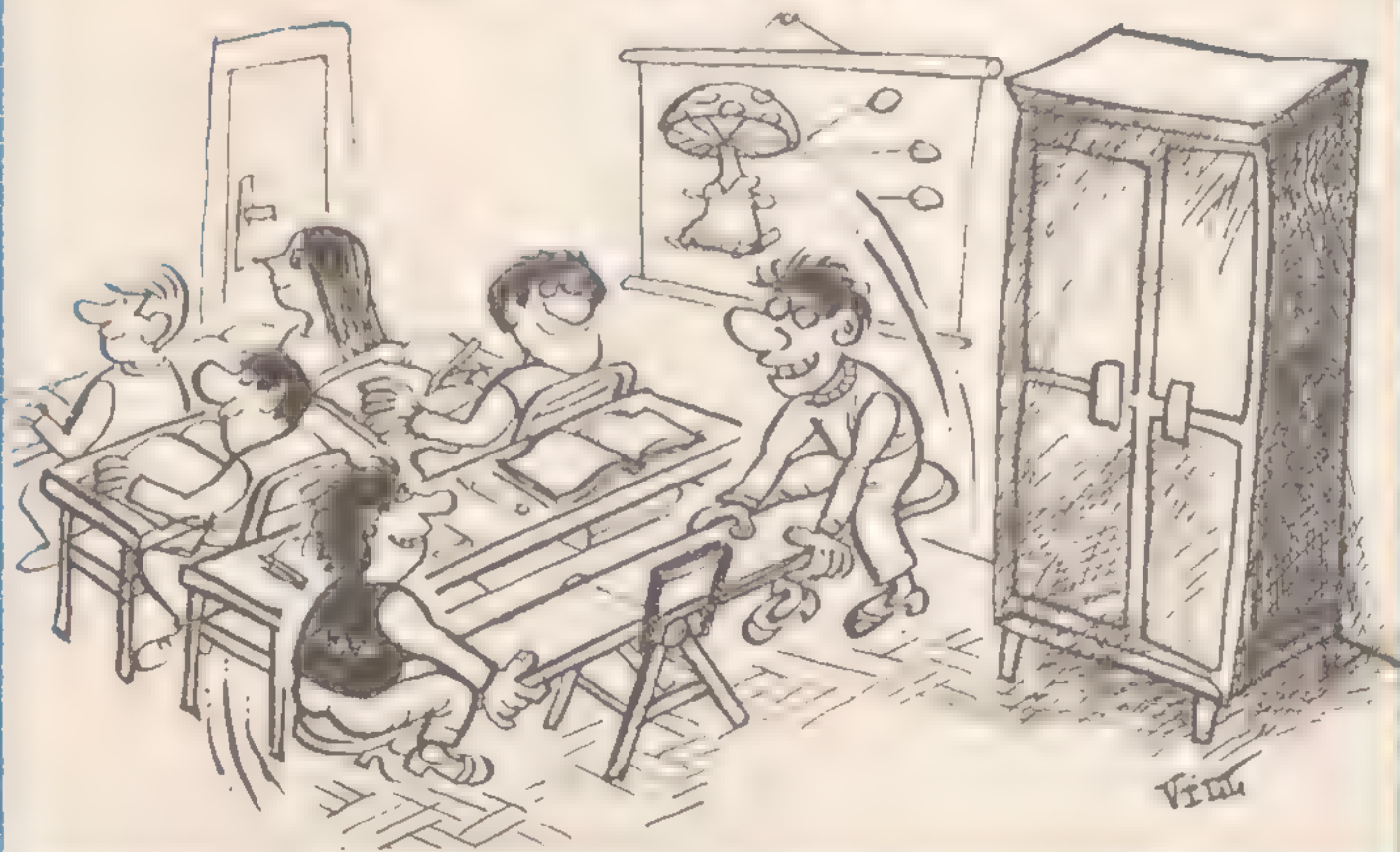
Más osztályba helyezéshez = átmeneti kabátot

Malac viccek meséléséhez = pelerint (malaclopó)

Nagy sportvereségekhez = sima, egyenes szabású „zakót”

Hideg téli kórtyázáshoz = makk alsó helyett jéger alsót

HÁTUL ULNI ELŐNYÖSI

Ezer muslinca...

Osztályunkat, ha indiánok lennénk, biztosan a Béna bivalyok törzsének hívnák. Már csak azért is, mert osztályfőnökünk szerint: „Tíz béna bivalyt egyszerűbb a pocsolyából kicsalogatni, mint titeket megnyerni valami közügynek”.

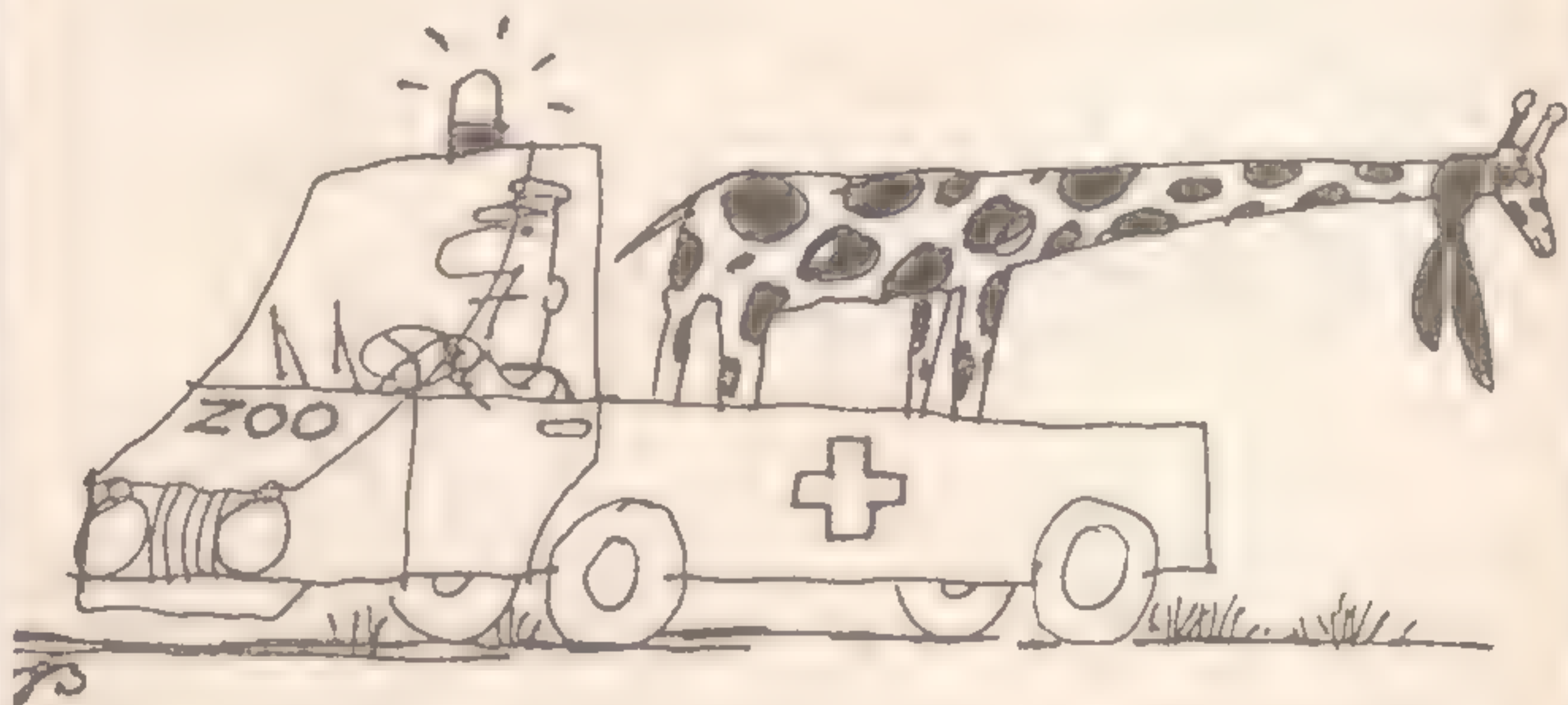
Ez a bivalyos példa azután hetente többször is elhangzott, mivel úgy látszik, túl sok a közügy mostanság az iskolában. Netán a mi aktivitásunk (ami nem egy betegség) nem akar előjönni. Ám egyszer Sróf Tóbiást igencsak szíven üthette az állandó szapulás és zaklatás, mert tevékenykedni kezdett, amikor a biológia tanárnő egy igazi ötöst ajánlott fel a kísérletezőknek. Először nem értettük, miért kéri el szeptemberben a szünetekben a lerágott, kissé rothadó szőlőfürtöket. Aztán valakitől egy kétliteres csavaros tetejű üveget szerzett. Majd visszavonult, otthoni pincéjük magányába. Az arca titokzatos volt, mint a mágusoké — mintha a közelében lenne a nagy titoknak, hogyan lehet élesztőből százforintosokat csinálni. Kérdéseinket elhessegette magától, érdeklődésünk lepergett róla.

Aztán jött a Nagy Nap. Magával hozta az üveget, amelyet gondosan édesanyja színházi ruhájába csavart. (Ez volt otthon az egyetlen fekete darab). Aztán elmondta tervét. A biológiaórán kiengedi azt az ezer muslincát, amit ő tenyésztett ki. Átveszi az ötöst, az üveget 5-ért visszaviszi az üvegértőbe, az osztályfőnök többé nem idézheti a bivalyokat. A terv gyönyörű, úgy néztünk fel rá, mint Alízka a báránnyelű tavaszi égre.

Mármost vagy a csavar volt laza vagy túl sok erő szorult a muslincákba, de az tény, hogy a diri történelemóráján, amikor éppen a háborús légitámadásokról beszélt, kirepültek a kis pokolfajzatok. Az igazgató ezt nem tekintette a szemléltetés tartozékának, ezért „heveskedett”.

Az tény, hogy Sróf a továbbiakban minden történelemórán szót kapott, úgyhogy ma már történésznek készül. És az átlagosnál sokkal jobban utálja a muslincákat.

APRÓ HOSSZÚSÁGOK

Hát ez állati!

HORGÁSZ SZTORI

— Pontyon kívül fogtál mást is?

— Csukát.

— Mekkora?

— Negyvennégyest, így aztán nem tudom hordani.

LOGIKUS

— Nézd, fiam, ott azt a nagyon szomorú tehenet!

— Papa, biztosan tőle kaptuk a múltkor a savanyú tejet.

VÁSÁR

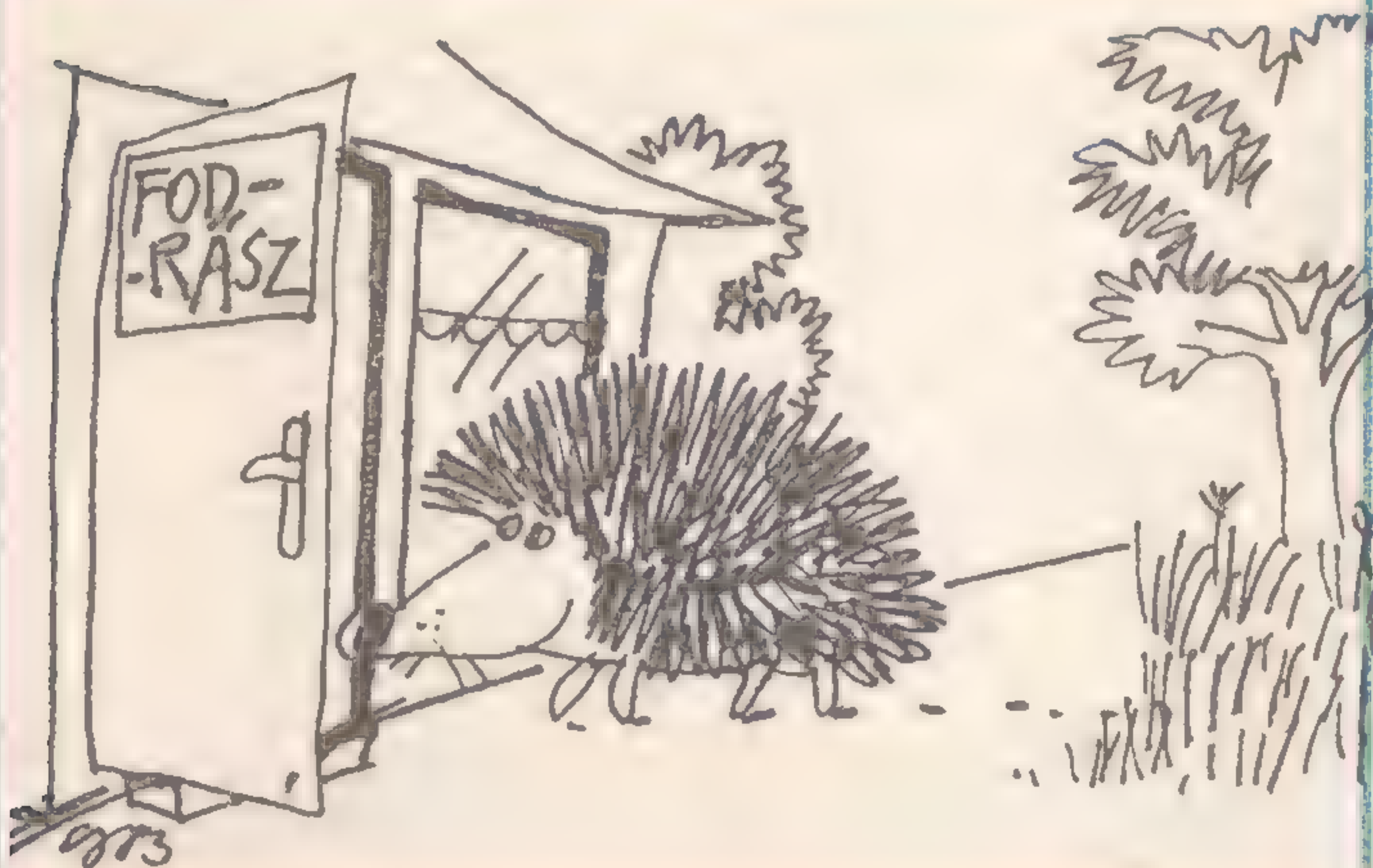
Az effendi bemegy a tevéboltba és vesz egy tevét. Közlik vele a használati utasítást. Az állat a „hű” szóra indul, a „fene egye meg!” kiáltásra áll meg.

Fizet és elindul, de menet közben elbóbiskol. Arra riad fel, hogy egy szakadék szélén vannak. Gyorsan elkiáltja magát: a fene egye meg! A teve valóban megáll. Erre aztán az effendi nagyot sóhajtott: „Hű, de meleg helyzet volt!”

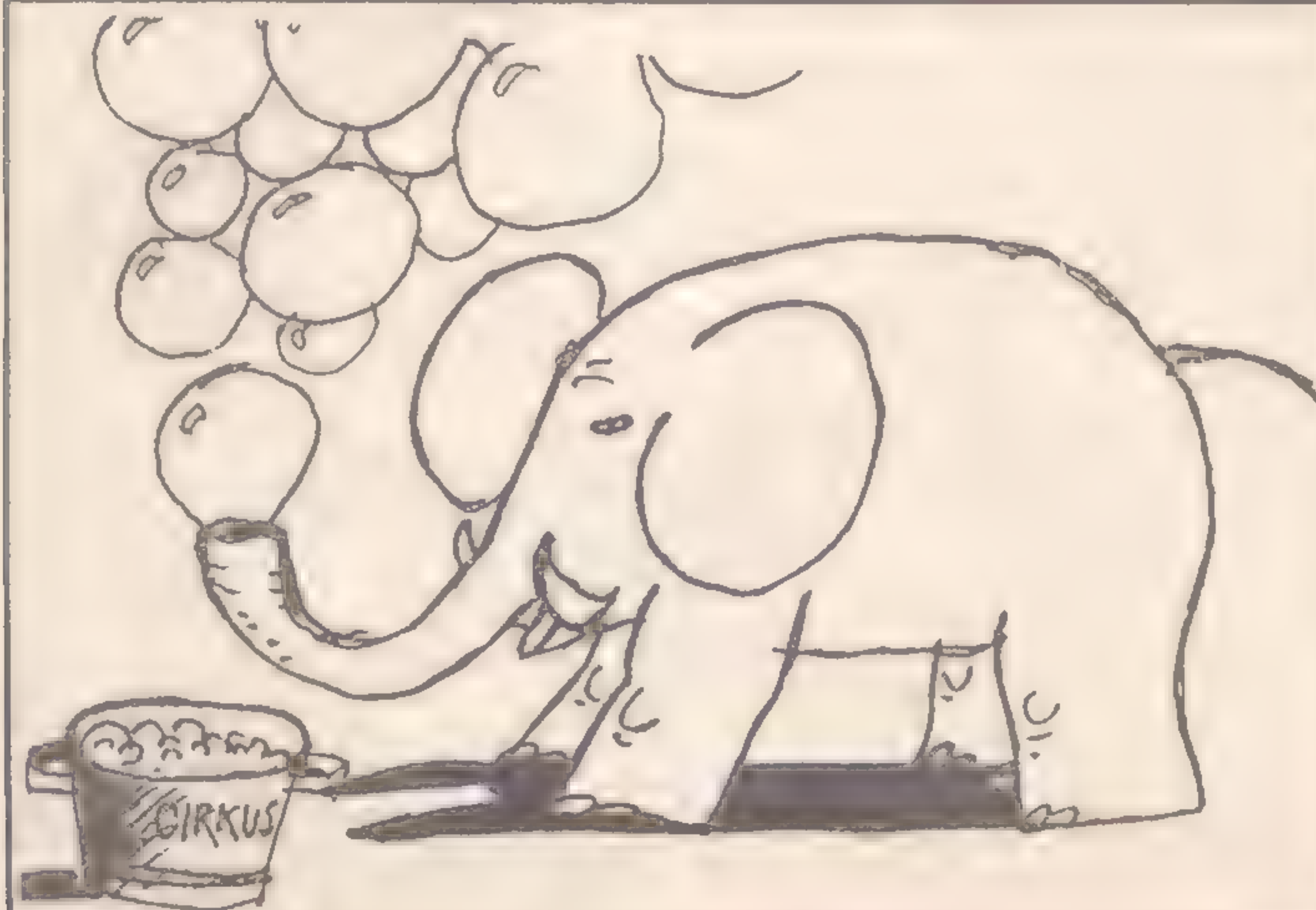
ISMERETSÉG

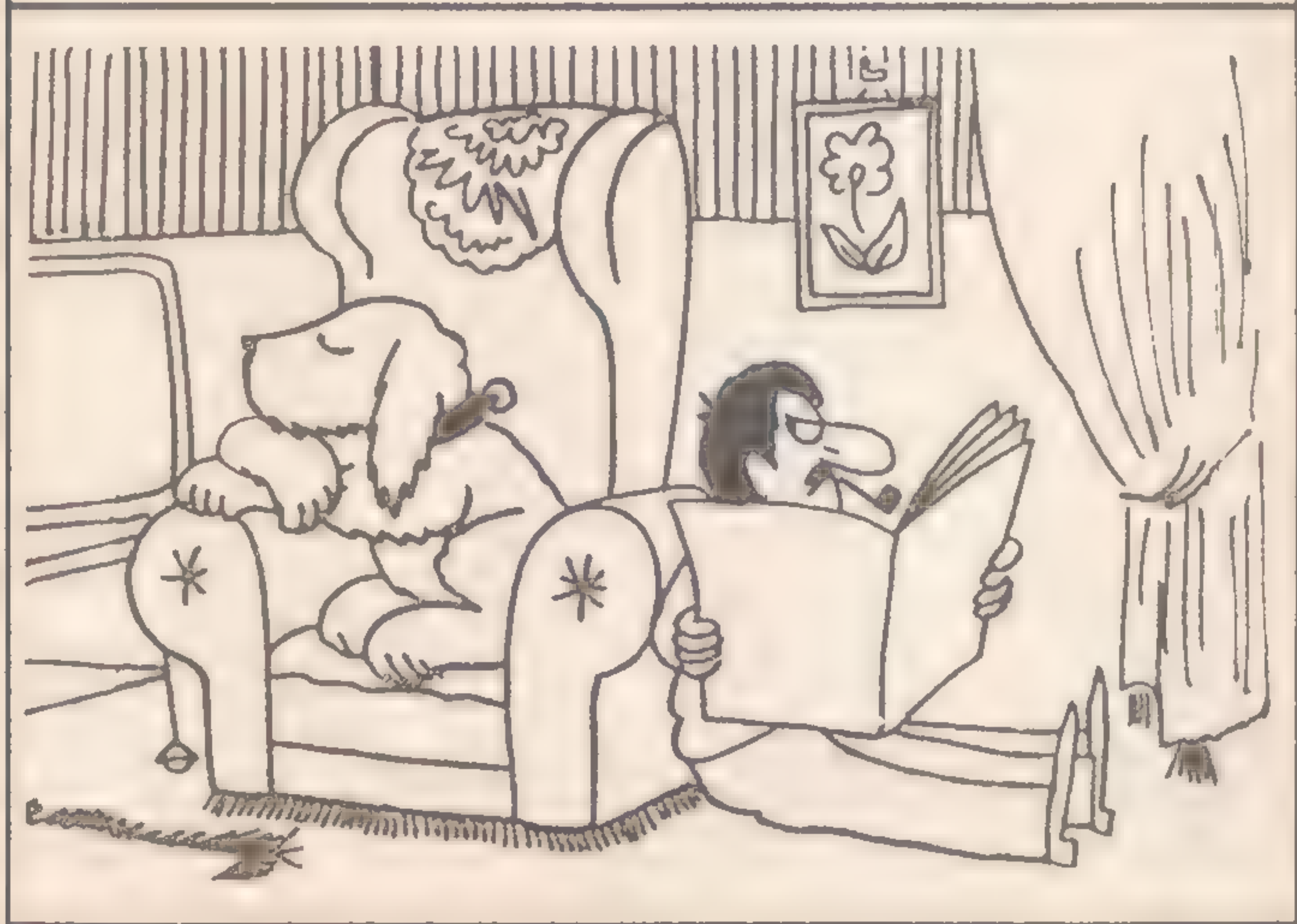
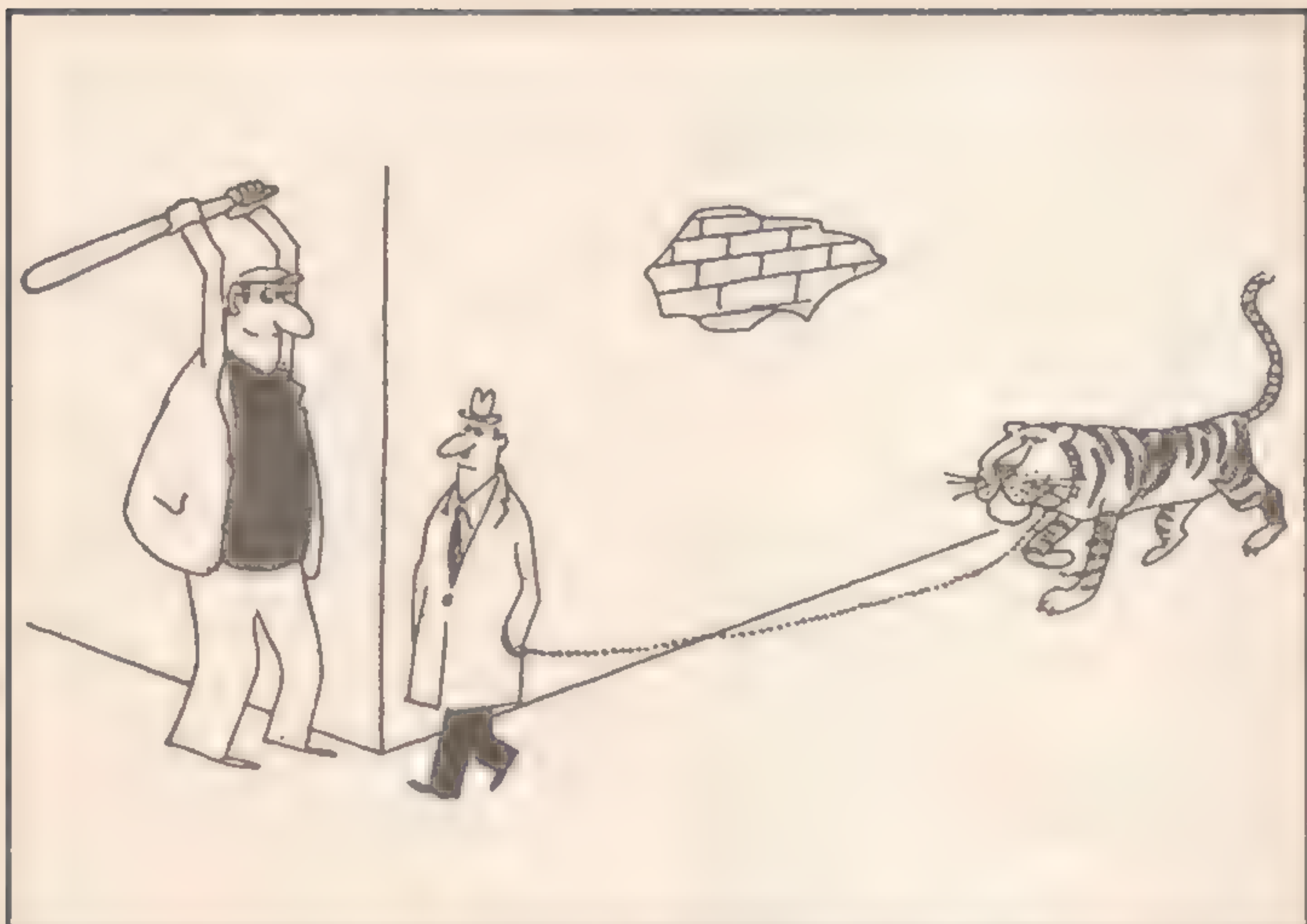
— Mondd, fiam, ismered a bálnákat? Beszélj róluk!

— Tanár úr, tulajdonképpen én csak látásból ismerem őket!

Hát ez állati!

**Felelni csak
nagyon szépen
szabad...**

FIZIKAI RÁN TÖRTÉNT

— Hol munkálkodott Ar-
chimédes?

— A fürdőkádban.

*

Tanár: Hol vannak az áram-
kör részei a kerékpárodon?

Diák: Nem tudom.

Tanár: Akkor ez egyes.

Diák: De tanár úr! Nekem
nincs is kerékpárom!

SCI-FI

Közlekedőedényekről tanul
az osztály. A tanárnő megkér-
dezi, hogy ki tud ilyet mon-
dani.

Válasz: Repülő csészealj.
Otthon már láttam is ilyet né-
hányszor.

IRODALMI SZIPORKÁK

Részlet a János vitézről írt
dolgozatból: „Még a borjú
sem káromgott a mostoha után.”

*

Petőfi Sándor Füstbe ment
terv című versét szavalja egy
tanuló, kissé eredeti átköltés-
ben:

„S én csüggtem ajkán szót-
lanul,
mint madár a fán...”

— A gyümölcs meg elre-
pült, ugye? — kérdezte a ta-
nár.

Részlet egy magyar dolgozatról: „Toldi a csónak felé indult, amikor a cseh bajnok elővette kardját, és majdnem lelőtte Miklóst. Ő azonban észrevette a fondorlatos tettet.”

*

Ismét egy János vitézről szóló dolgozat:

„Kukorica Jancsi is kiment a nyájjal legelészni...”

TÖRTÉNELMI PILLANATOK

— Mikor volt a várnai csata?

— Én csak azt tudom, hogy hol volt.

— A dzsenti olyan ember, aki olyan munkát keresett, ahol nem kellett dolgozni.

*

— Mi a dézsma?

— Amiben a vizet tárolták a jobbágyok.

*

— Miért hívták kalapos királynak II. Józsefet?

— Mert felvilágosult édesanyja gyermekkorában kalaposinasnak adta.

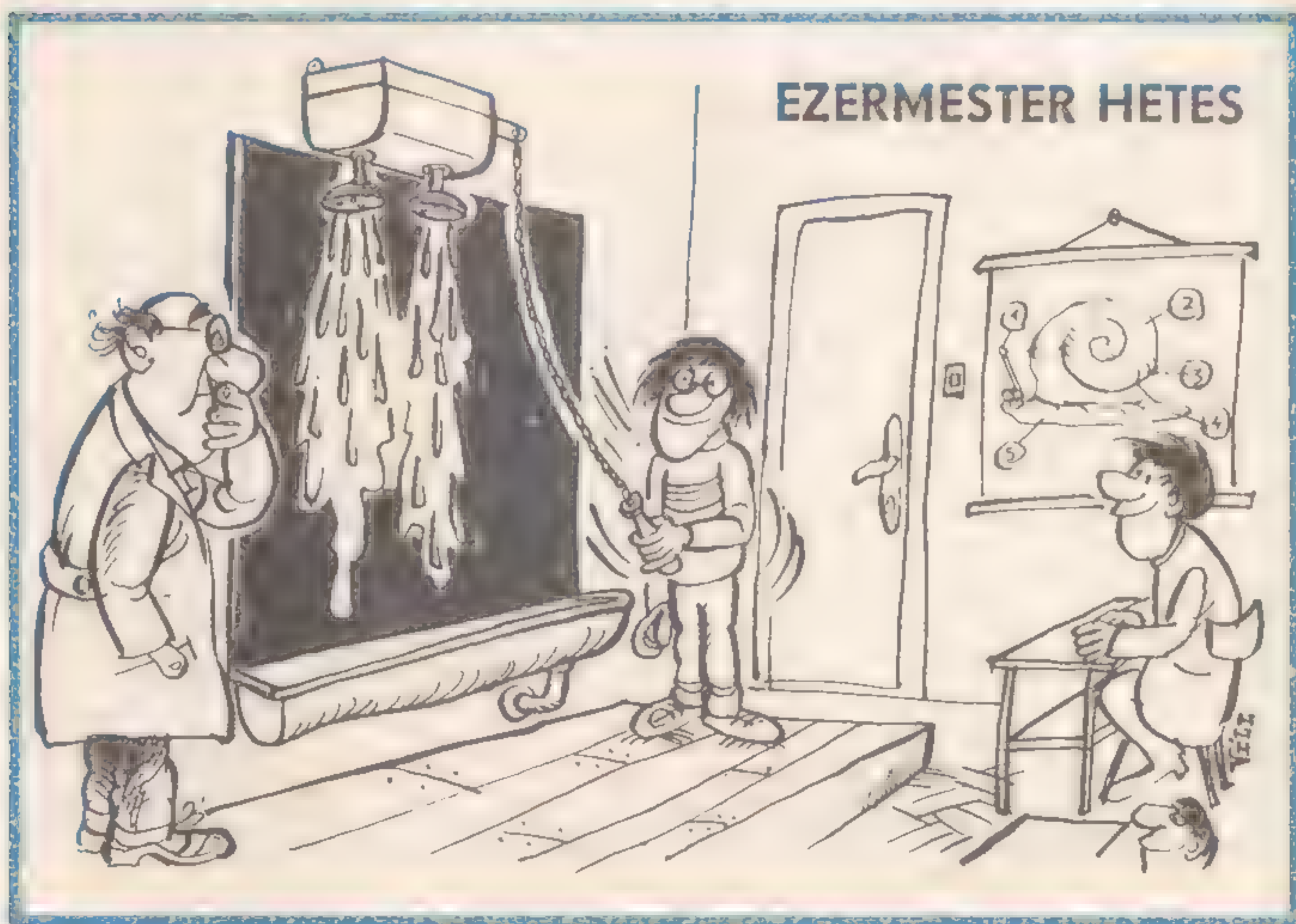
*

„Japán lakosságának a többsége a part mellett fekszik.”

*

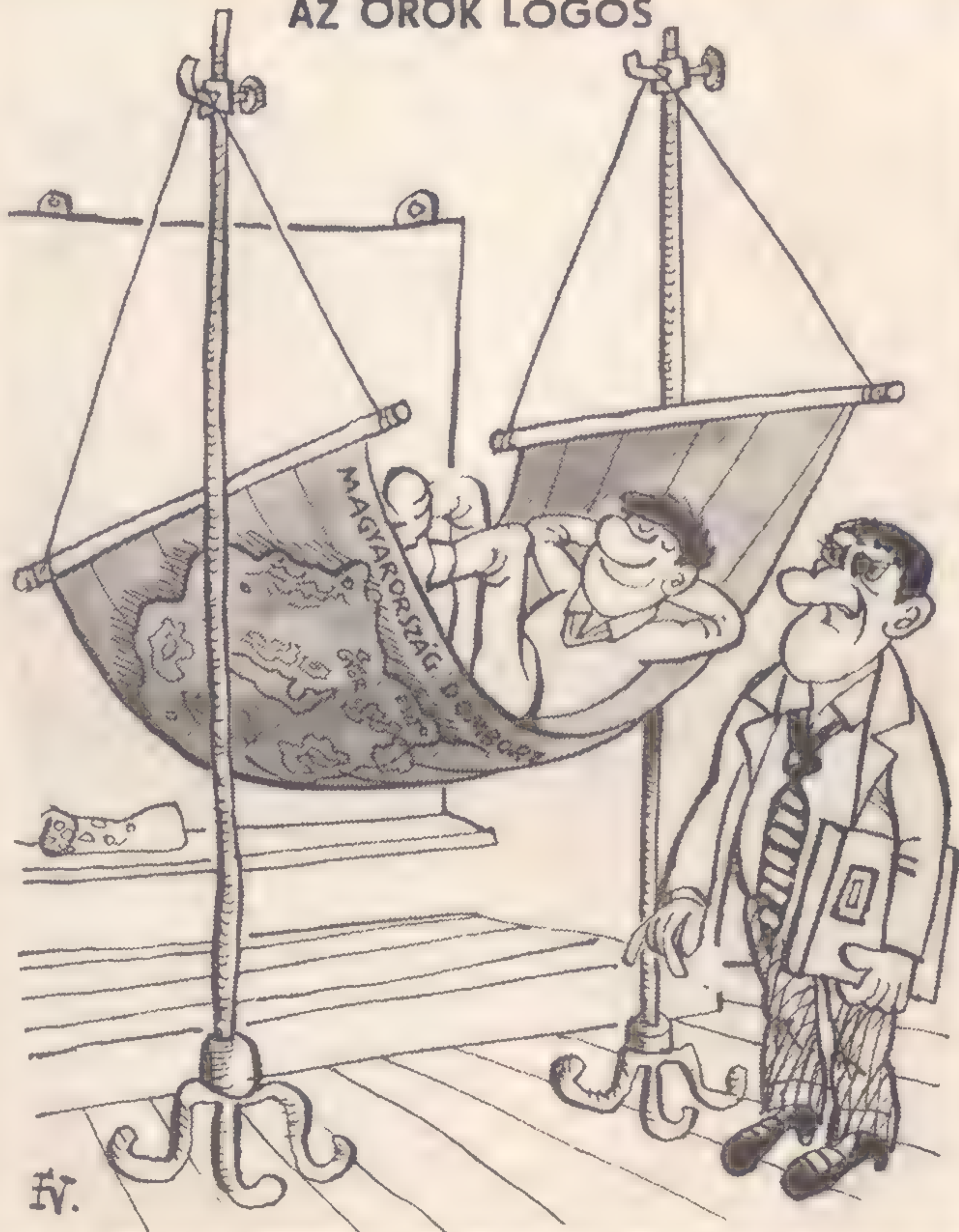
— Ki volt Antigoné?

— Antigo felesége.

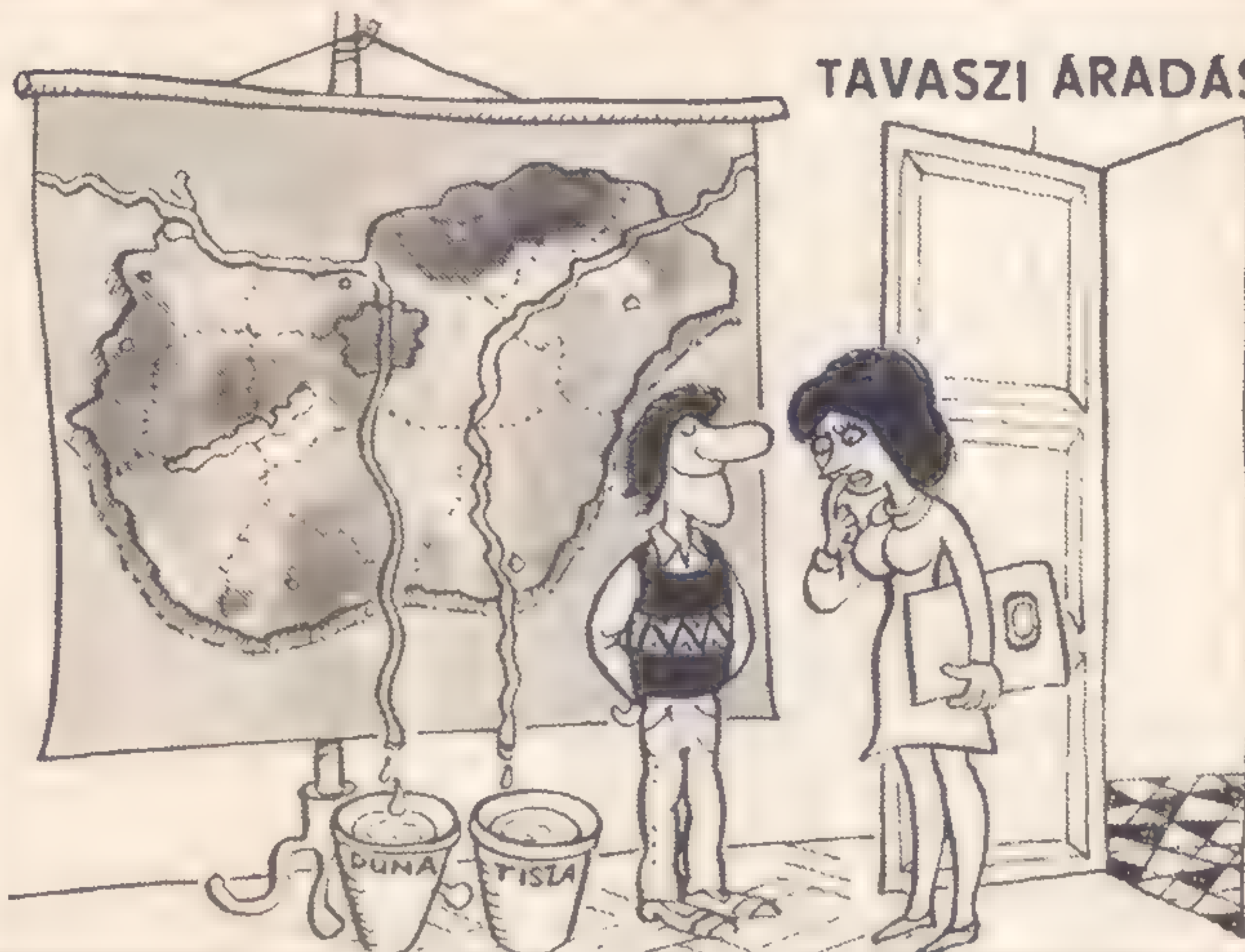

Térképek

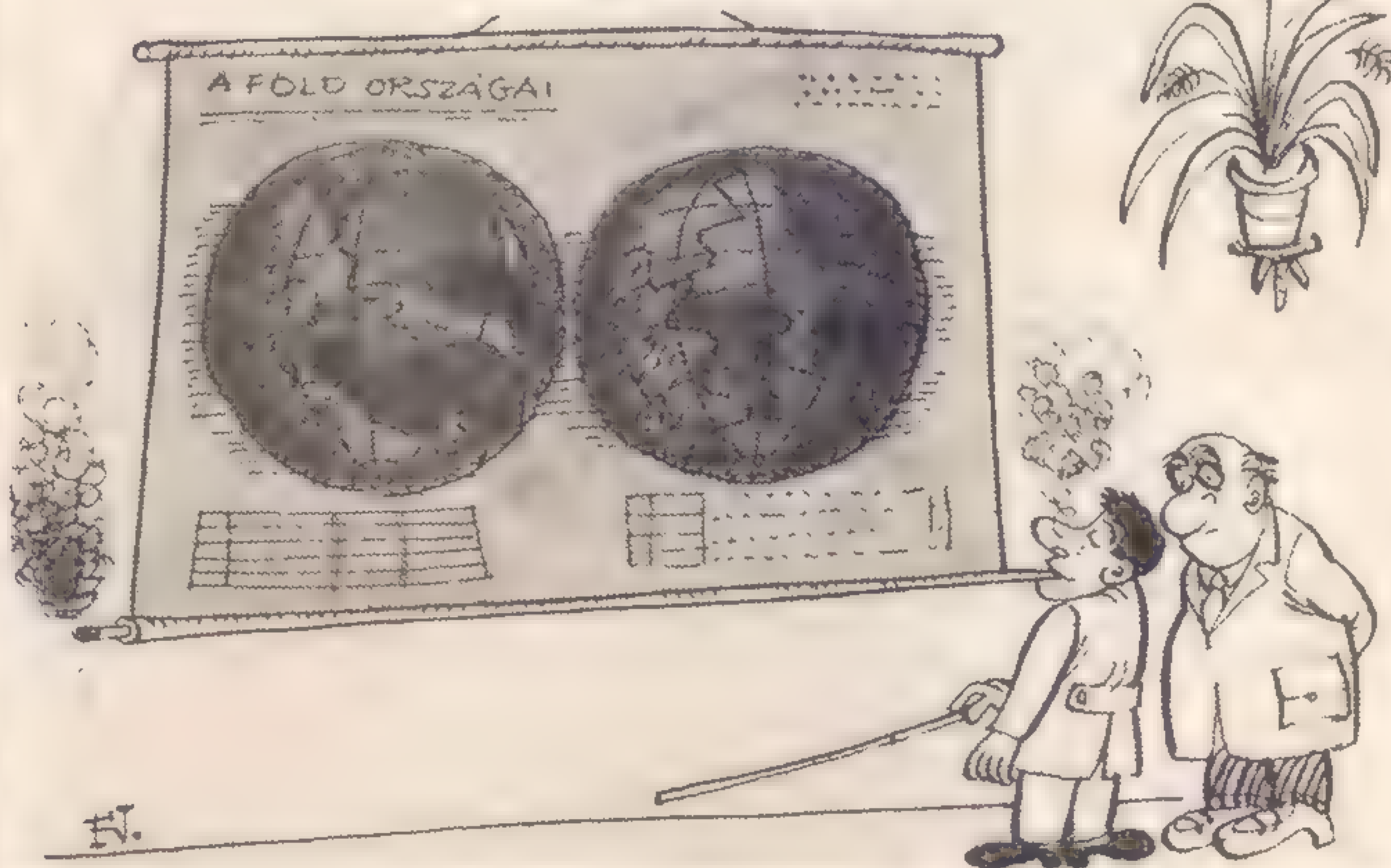
AZ ŐRÖK LÓGÓS

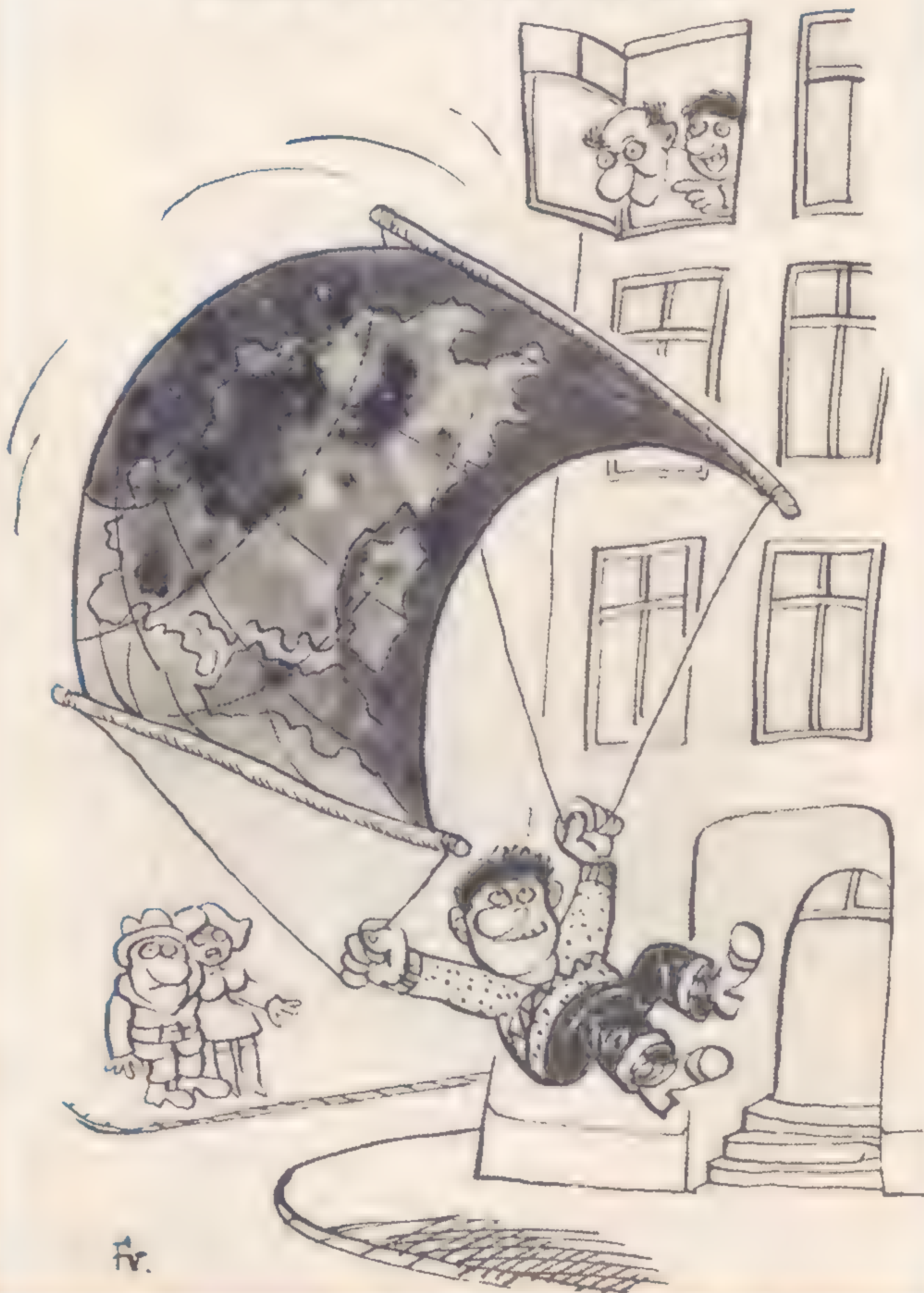
TAVASZI ÁRADÁS

NEHÉZ KÉRDÉS

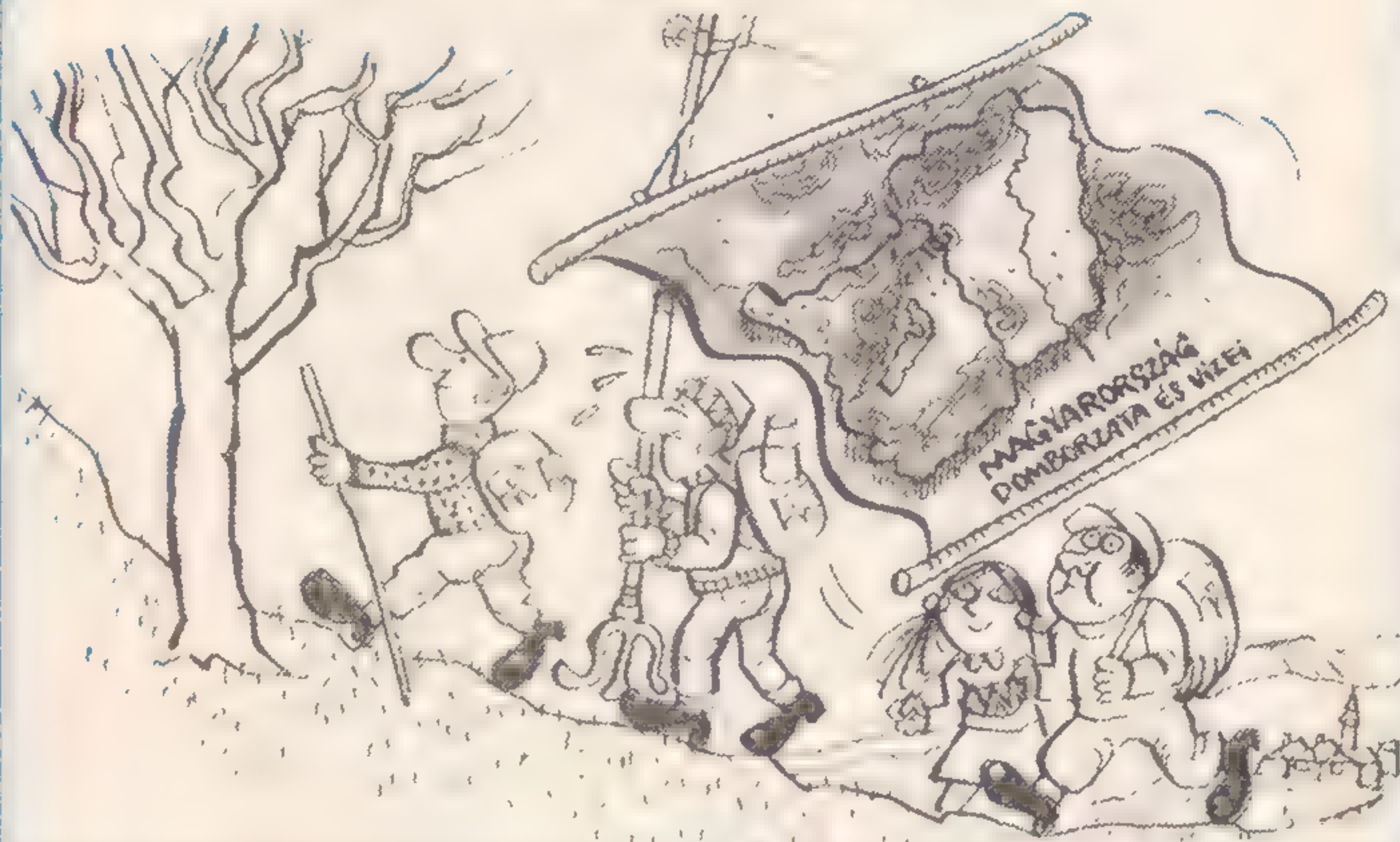

MENEKULÉS A FELELÉS ELŐL

Fr.

HOSSZÚ TÚRA

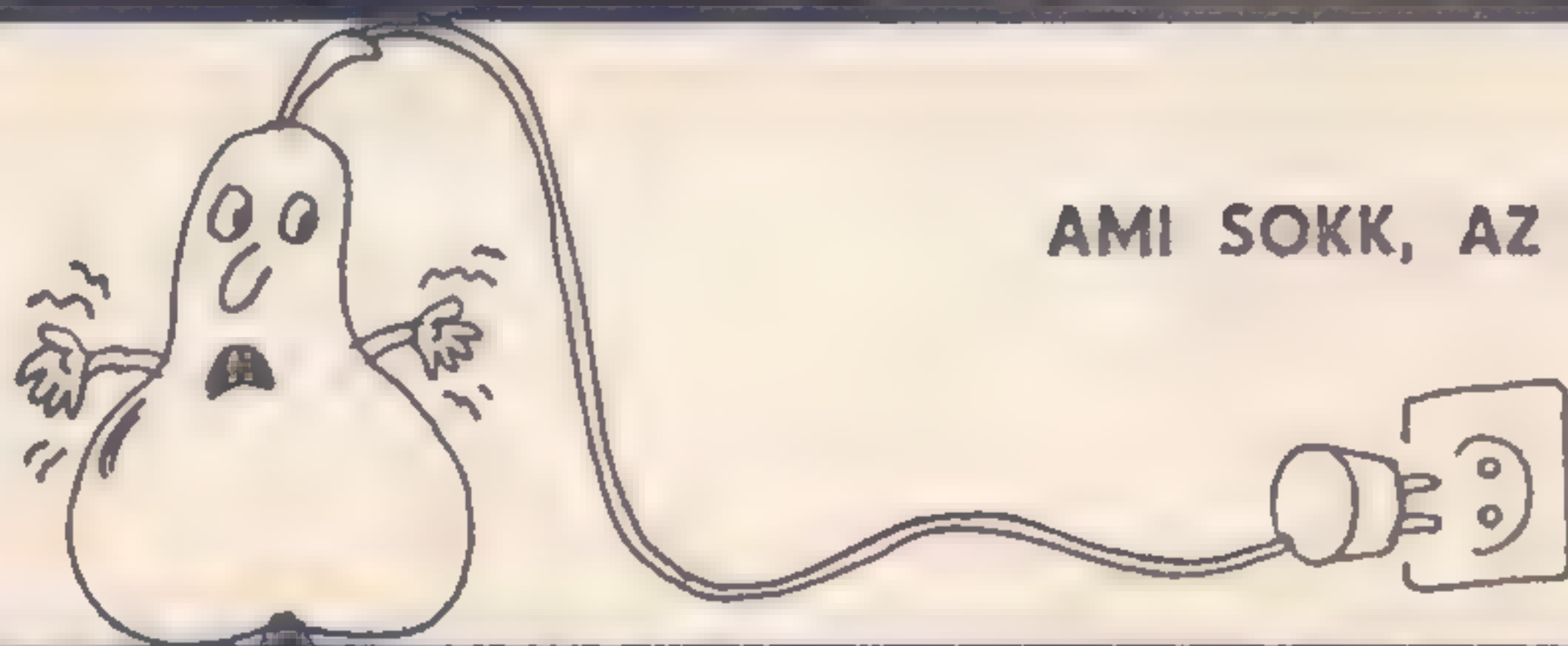
ANYAGIAS TANULÓ

Bolondos biológia

Fázós téli tűzifa
Este nyíló virág
Fejletlen fa
Juhital
Afrikai növény
Muzikális halféle
Iszákos viziállat
Vékonypénzű rágcsló
Ordító állat
Sírdogáló madár
Panaszos madár
Gyorsan zümmögő bogár
Félős bocs
Piszkos növény
Vasorrú baba kedvenc növénye
Túl hivatalos növény

— JÉGER
— HOMÁLYVA
— SZIMPLATÁN
— KOSBOR
— BERBERKENYE
— HANGOLNA
— VEDELFIN
— KESZEGÉR
— BOMBOLÉNY
— NYAFOGOLY
— KESEREGÉLY
— HADARÁZS
— DERMEDVE
— MASZAT
— BANYAROZS
— BÜROKRATA

AMI SOKK, AZ SOKI

Egy napom története, avagy egy imposztor eposza

1.

Reggel hatkor zeng a vekker,
én nem kelek, a nap meg kel,
zeng a mama: „Szemed nyisd ki,
rágógumi vár, s a virslit!”
(Az ágyból csupán az visz ki.)

2.

Első óra matek óra,
felelhetne ma a Nóra,
én számolok: két NEOTON-t
cserélek egy DOLLY ROLL-ra!

3.

Kajás vagyok koradélben,
napköziben derelyével
traktálnak — de hol a lekvár?
Lecsordul a fejemen már...

4.

Örsi gyűlés, klassz a program,
ki elvégzi, térdre rogyan,
hisz az Egyetértés örsben
csak karate, csak bunyó van!

5.

Szakköré a délutánom,
bár a szakkört szánom-bánom,
űrügyn a sulin túlra
elmegyek egy randevúra...

6.

Krimet ad a tévé este,
jön a szörny, hogy torkom metssze,
félelmemben alszom máris,
s az álom is kriminális!

Ha én ló lehetnék...

— Mondd, szeretnél ló lenni? — fordult hozzám Emil, a padtársam egy napfényes délelőtt, miközben a tanterem ablakán át kibámult a zajos, porszürke utcára, s választ sem várva vágyakozóan felsőhajtott:

— Legjobb a lovaknak!

Ez volt a rögeszméje, valahányszor a „semmi sem egyenes, minden srég” hangulat szállta meg. Ilyenkor elnyúlt a padban, szemére mámoros köd ült, orrlyukai kitágultak, mintha beszívná a rét illatát, s képzeletben már vágatott a ménes szélén, sörénye lobogott a szélben.

— Ahogy elnézlek, egy szép napon kiderül, hogy a lótól származol.

— Bár úgy lenne! — horkant szenvedéllyel, s felvillanyozódva folytatta: — Még elképzelni is gyönyörű, hogy milyen nemes fajjá fejlődhetünk volna. Erősek, bátrak, szilajak és okosak lennénk, nem ilyen korcs csimpánzfiqu-rák — és öklével nagyot ütött szűk mellkasára.

— Nana, azért lóban is van kehes gebe...

Megütődve nézett rám, majd büszke tartásba merevedett.

— Én könnyű lábú, pompás mén lennék — jelentette ki.

— Szegény pára — gondoltam. Szerettem volna kihasználni a nagyszünetet, mert nem készültem a következő órára, de nem hagyott békén.

— Beszéljünk lóul.

A lódialogus Emil kedvenc szellemi galoppja volt. Szavakat, szólásokat kell gyors egymásutánban mondani, valahogy így: lótusz, lóbál, lógós, lóerő, lóhere, lóden, lókötő, lófogú. Vagy: Mindenki a maga lovát dicséri; Húzza a lóbőrt; Rossz lóra tesz; Kilóg a lóláb; Annyit ér, mint a döglött lovon a patkó... Végül roppant „szellemes” kedvenc mondása: A lónak is négy botlikja van, mégis megláblik.

— Eddig mindig ő volt a futam győztese, nem lehetett lekörözni, hacsak közbe nem

jött valami. Így történt most is. Hivatta az osztályfőnök. Arra gondoltam, gyorsan lenyargalok az udvarra, mielőtt visszatér. Az ajtóban majd feldöntöttük egymást.

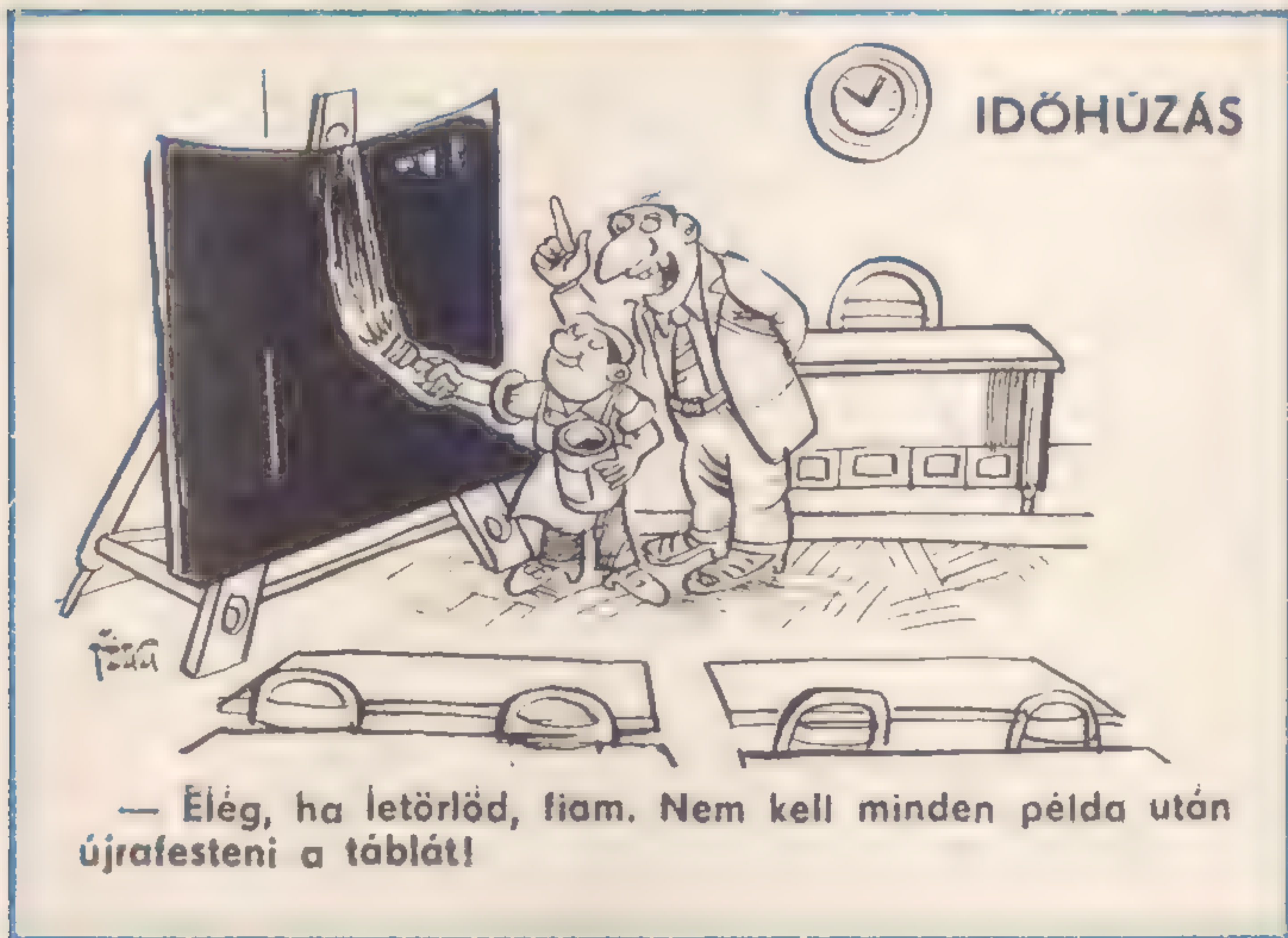
— Tudod mi történt? — csimpaszkodott belém. — Megdicsért az osztályfőnök. Azt mondta: Kovács, te egy jó húzós ló vagy. Tegnap a tornapályára én talicskáztam a legtöbb salakot.

Ki tudja, hová fajult volna ez a lókomplexus, ha történelemórán a tanár fel nem figyel Emil távolba vesző, méla tekintetére.

— Kovács, mikor volt az 1848-as szabadságharc? — kérdezte, s látva Emil meghökkenő, bamba ábrázatát, még jobban méregbe gurult: — Ostoba ló! Hozd ki az ellenőrződet!

Mint akire ostorral vágnak, Emil majdnem kiesett a padból. Amikor visszajött, leroskadt mellém, szemei könnyben úsztak.

— Hallottad? Azt mondta, ostoba ló vagyok. Pedig, ha igazán ló lennék... — sóhajtott, aztán a fülembe súgta: — Azért gondolatban jól rányerítettem!

Pad alatti posta

Helló, Lányok! Délután Finom
Falatok szakkör! Ott legyetek!

Add tovább!

Halljátok ezt, srácok! Mester-
szakácsokkal ülünk egy pad-
ban, és eltűrik, hogy száraz
kiflit rágcsáljunk uzsonnára!
Ellenintézkedést kidolgozni!

Add tovább!

Finom falatok? Rájuk kell néz-
ni!

Bár van, aki a csontot szere-
ti...

Add tovább!

Mi lelte a Foszfor orrát? Mi-
től olyan bibircsókös?

Add tovább!

Bibir-bíbor — bí-borcsókös?

Add tovább!

Gőtét szedni megyek a tóra.
Velem jössz Nóra?

Add vissza!

Hogyne mennék drága Pál?
Hisz szívem csak erre vár!

Add tovább!

Zsu! Délután megyek a meccs-
re. Nyilatkozz hát: velem
jössz-e?

Add vissza!

Ha a kutyám mekeg-brekeg,
akkor majd veled megyek!

Add tovább!

Hé, ti, itt enyelegtek! Szegény
Sutyi meg kint remeg!

Add tovább!

Mi a tipped, hé, Milán! Az Erika csimpánz-e vagy orangután?

Add tovább!

No, menjünk át prózába. A rímekkel a fenébe! Mondjátok meg inkább ki nyer, a Fradi vagy a Dózsa!

Add tovább!

Átkozottak! Léhűtők! Menjete a pokolba! A majom egy kedves állat, figyeljetek Fosforra!

Add tovább!

Éber stréber! De ki bánja. Szedelőzködj, Guriga! Szól a csengő, hozd a focit, irány ki az udvarra!

12 csacska kérdés

BIOLOGIAÓRÁN:

- A szalonkának szalontüdője van?
- Szőlőskertben nyílik-e a borvirág?
- Szaladhat-e a macska kutya-futtában?
- Lehet-e folytatásos krimi hőse a gyilkosgalóca?
- Normális az, aki megeszi a bolondgombát?

FIZIKAÓRÁN:

- Biztos, hogy kör alakú az áramkör?
- Vajon hány karátot nyomnak az aranyköpések?
- Milyen kereskedő a rádióadóvevő?
- Nem hiányzik egy kereke annak, akinek egy kerekkel több van?

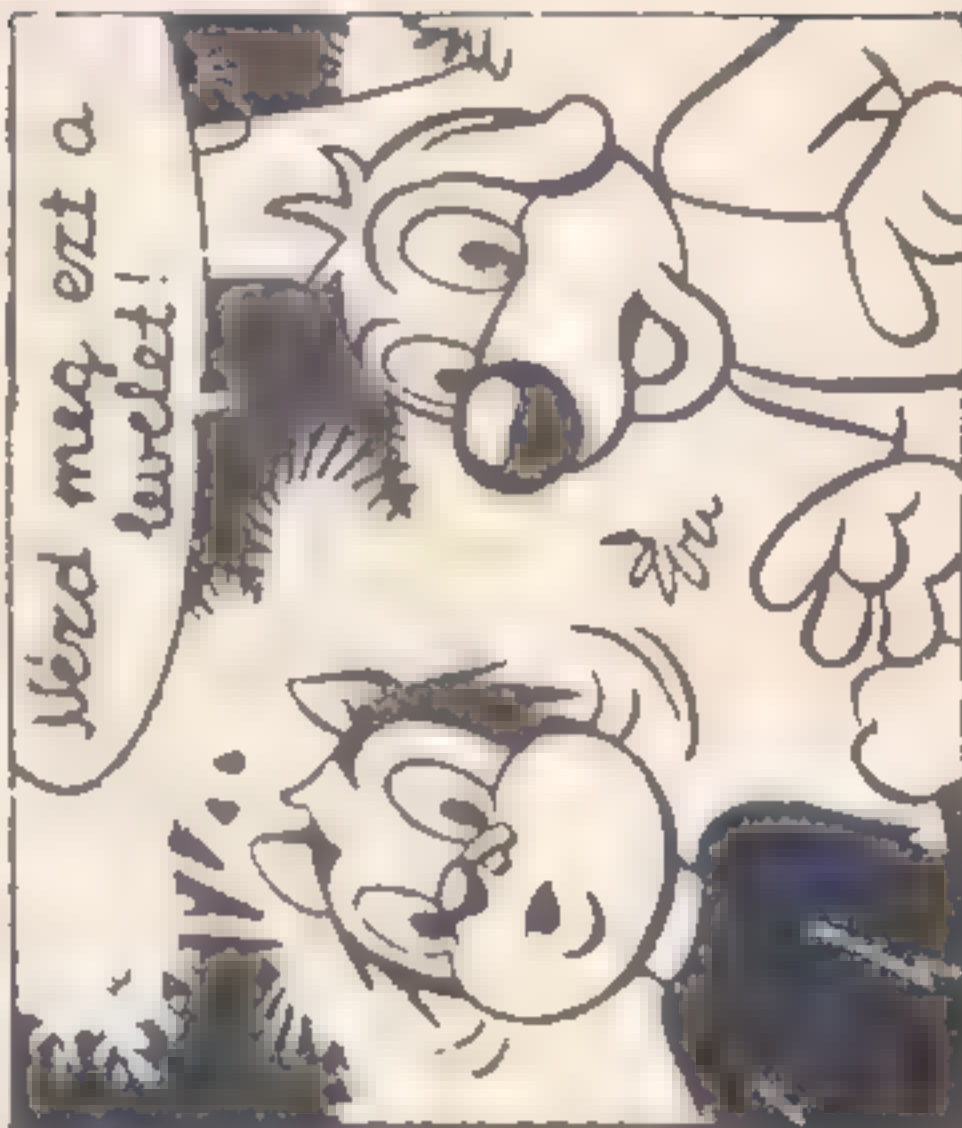
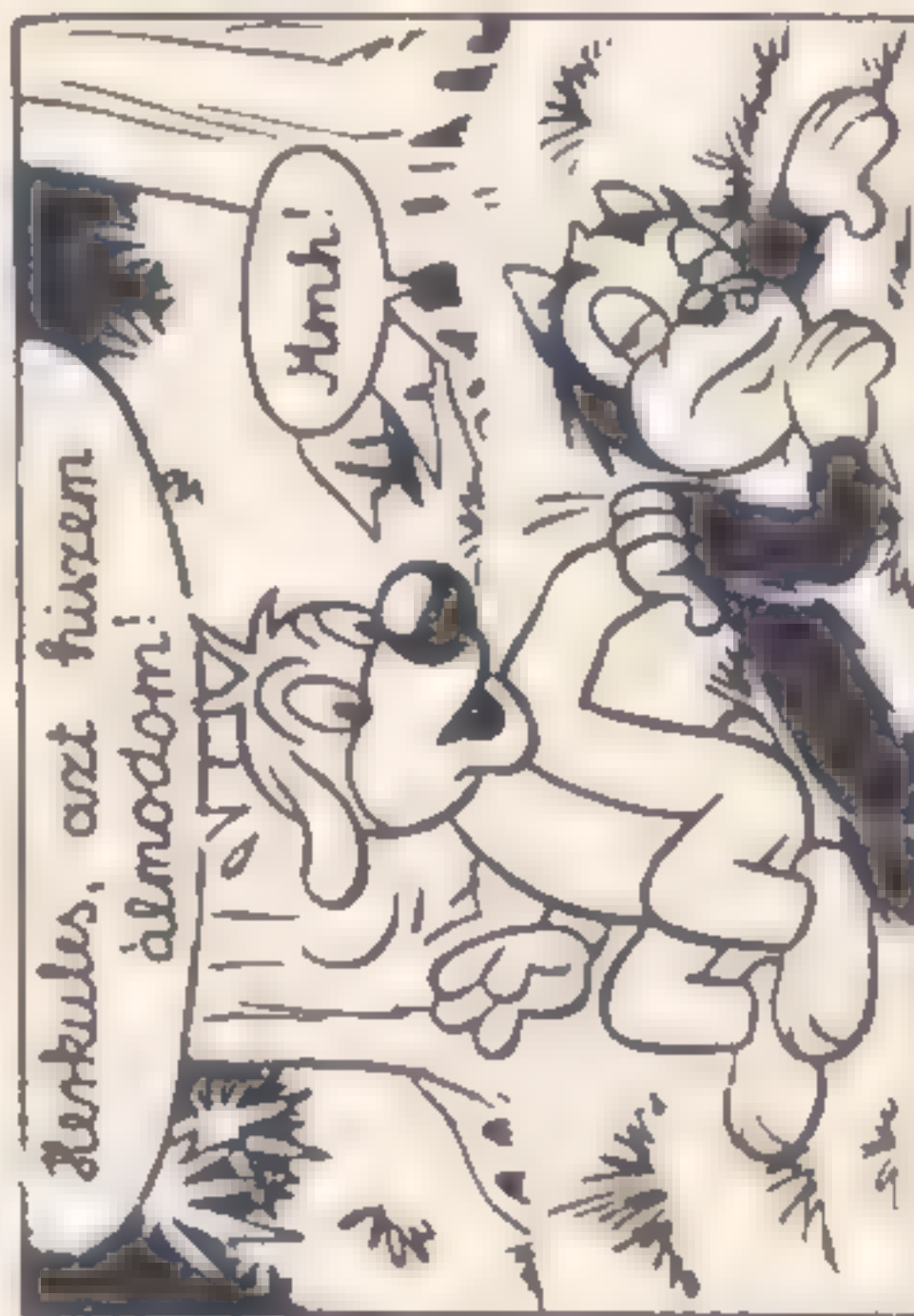
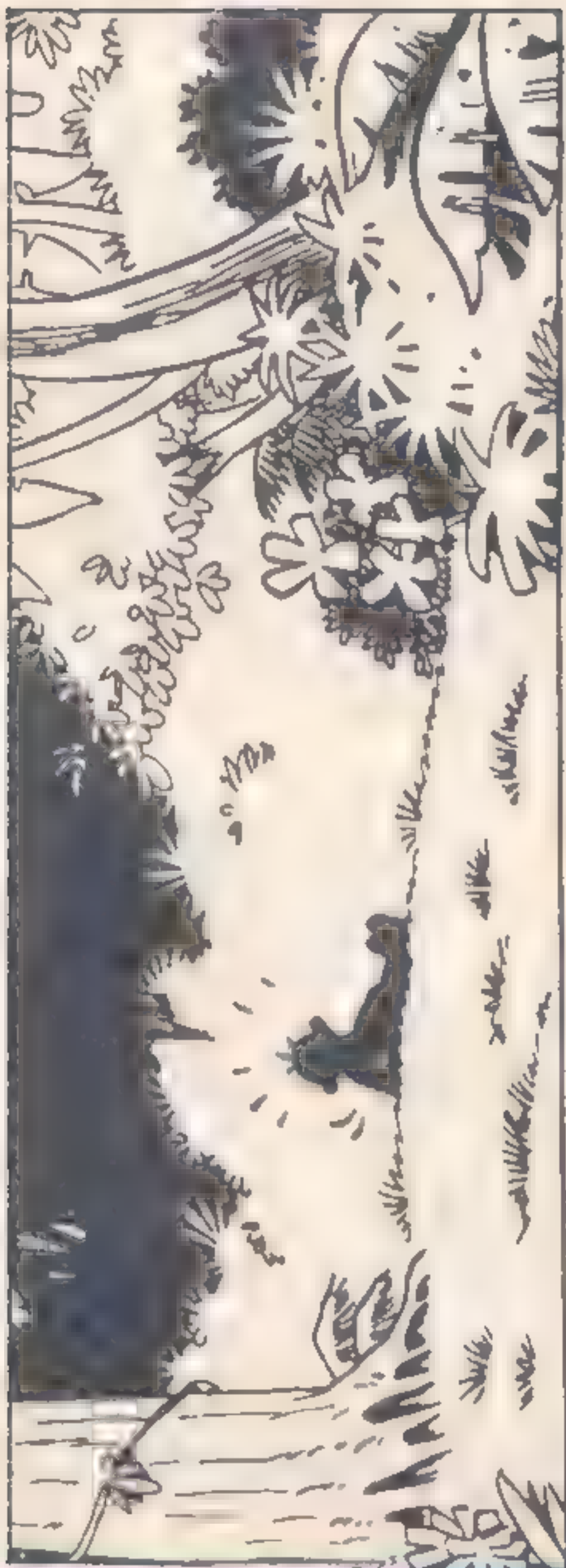
FÖLDRAJZÓRÁN:

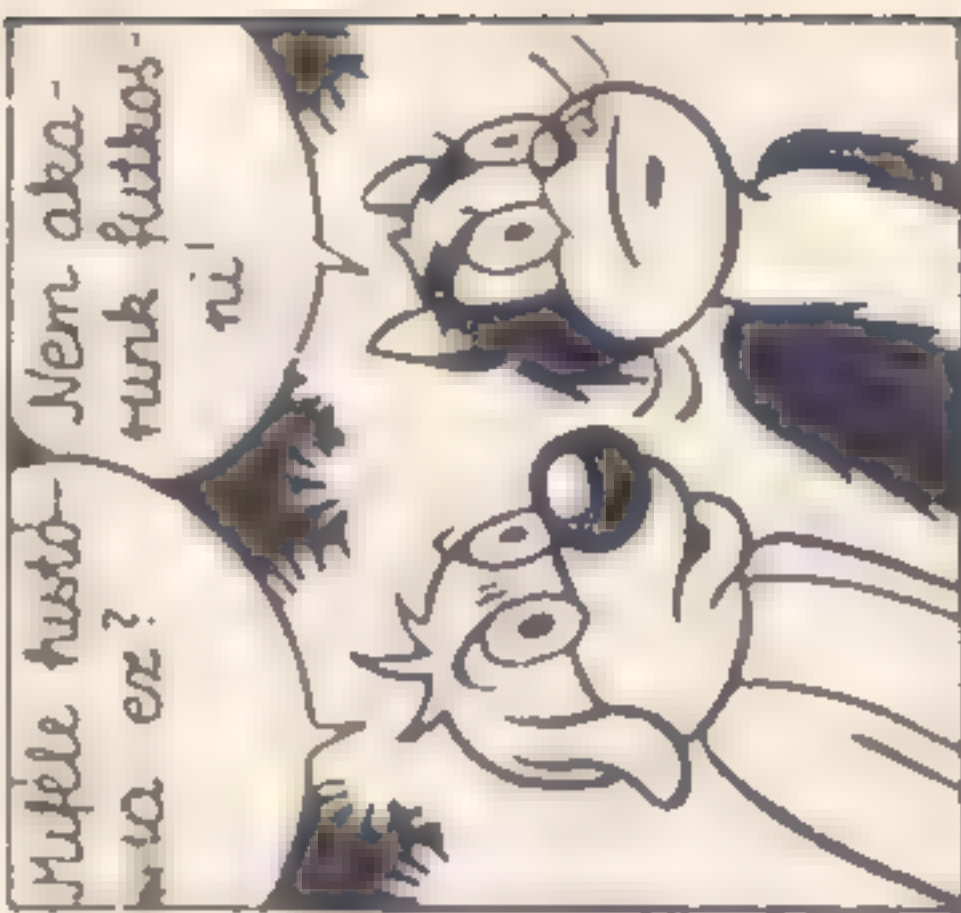
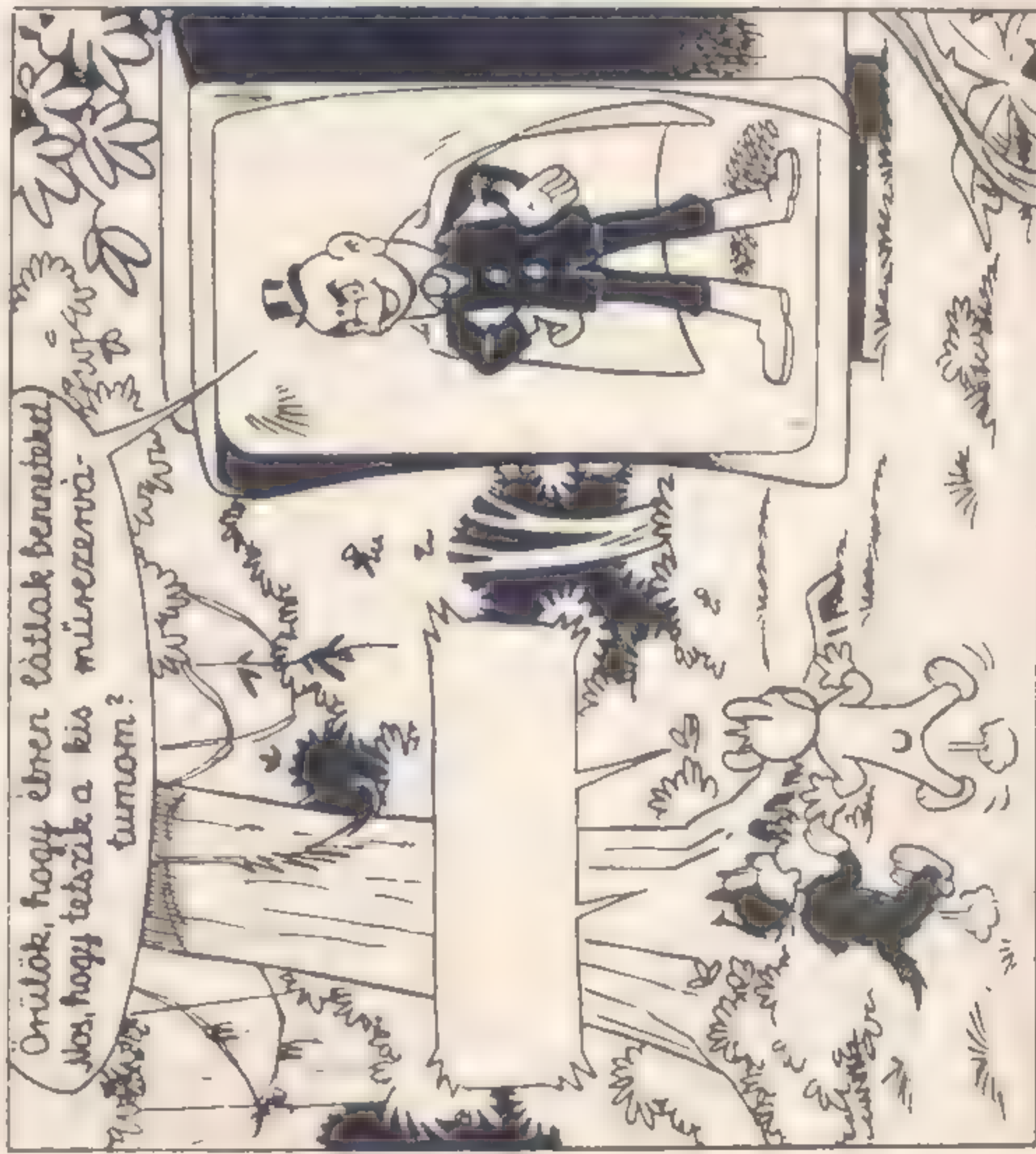
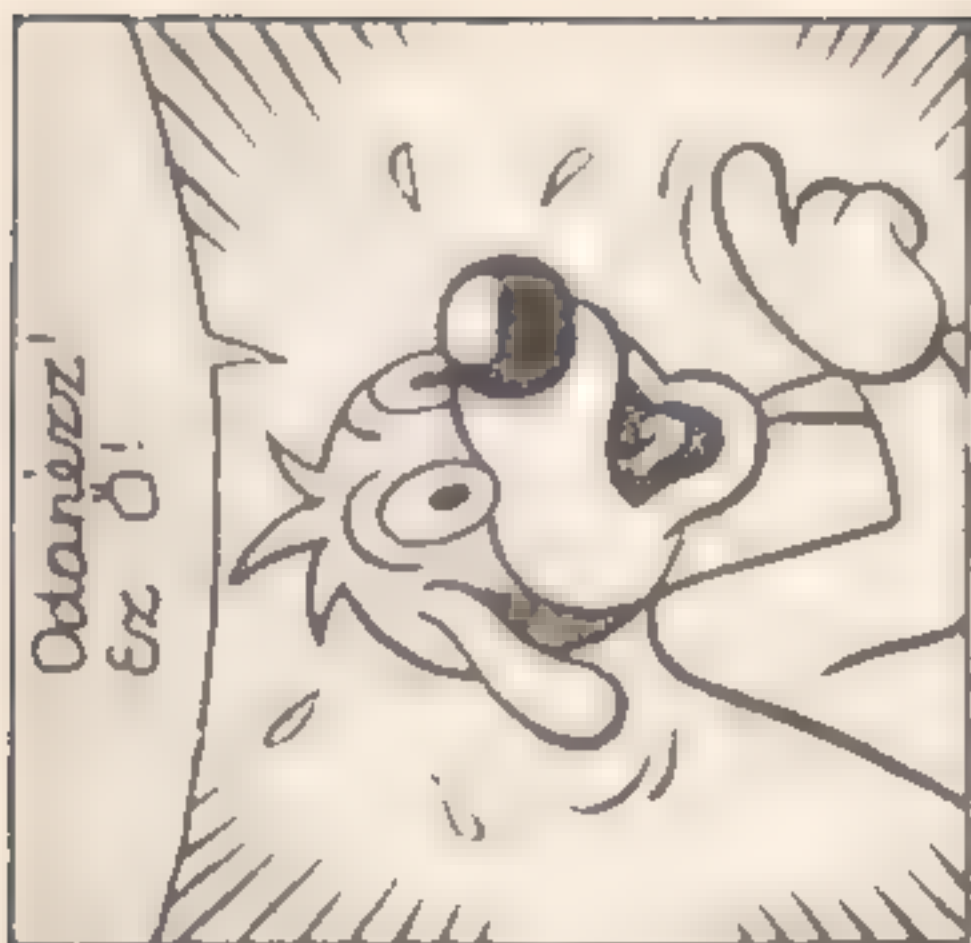
- Melyik tengeren úszhat a sivatag hajója?

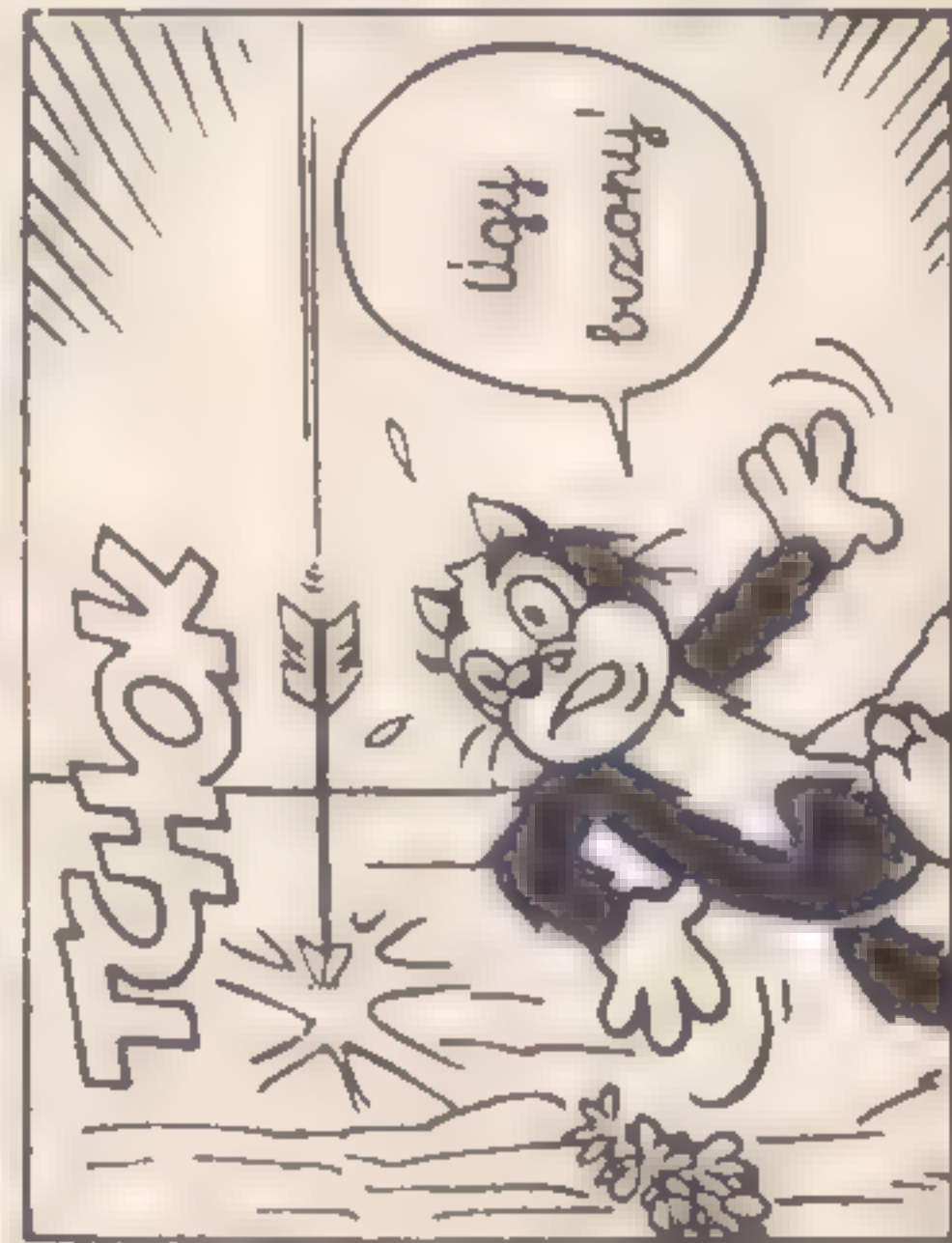
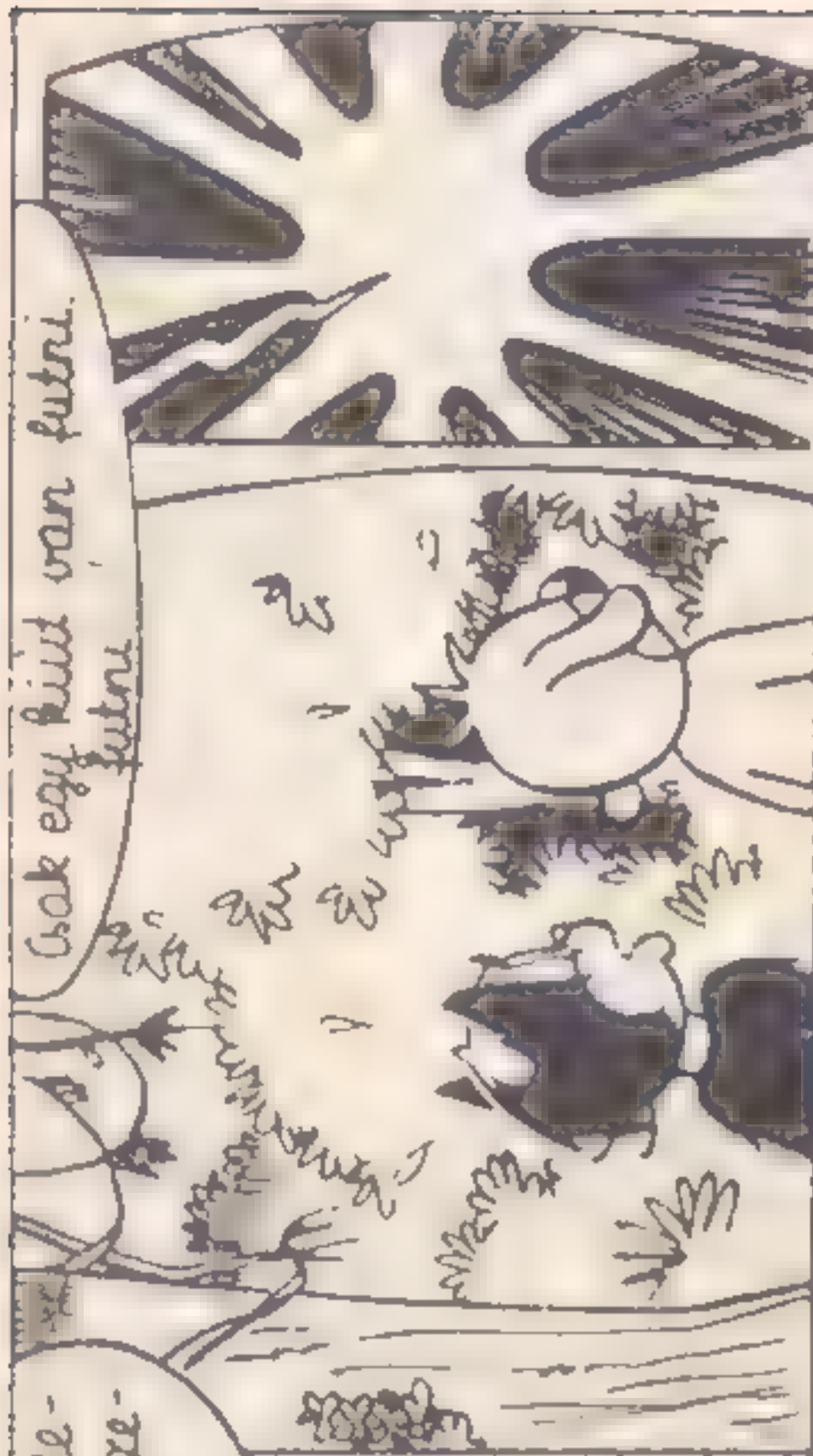
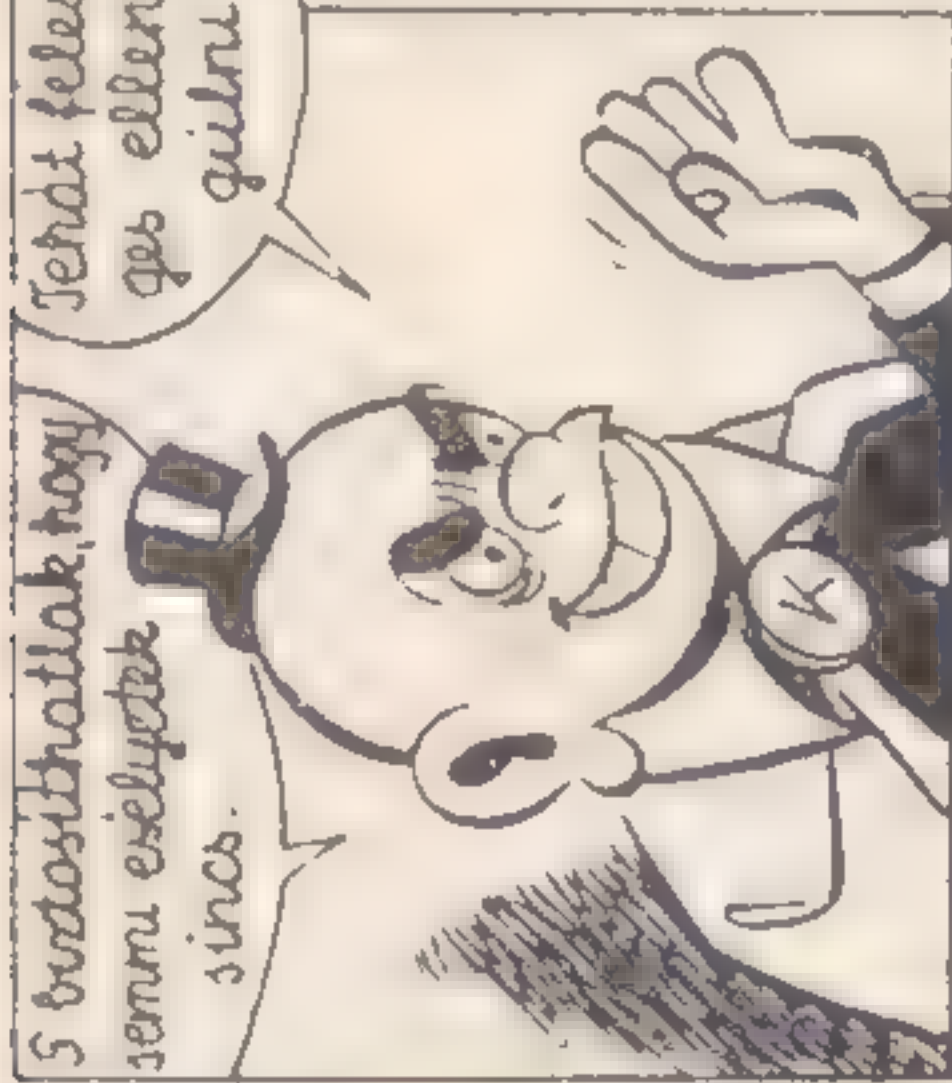
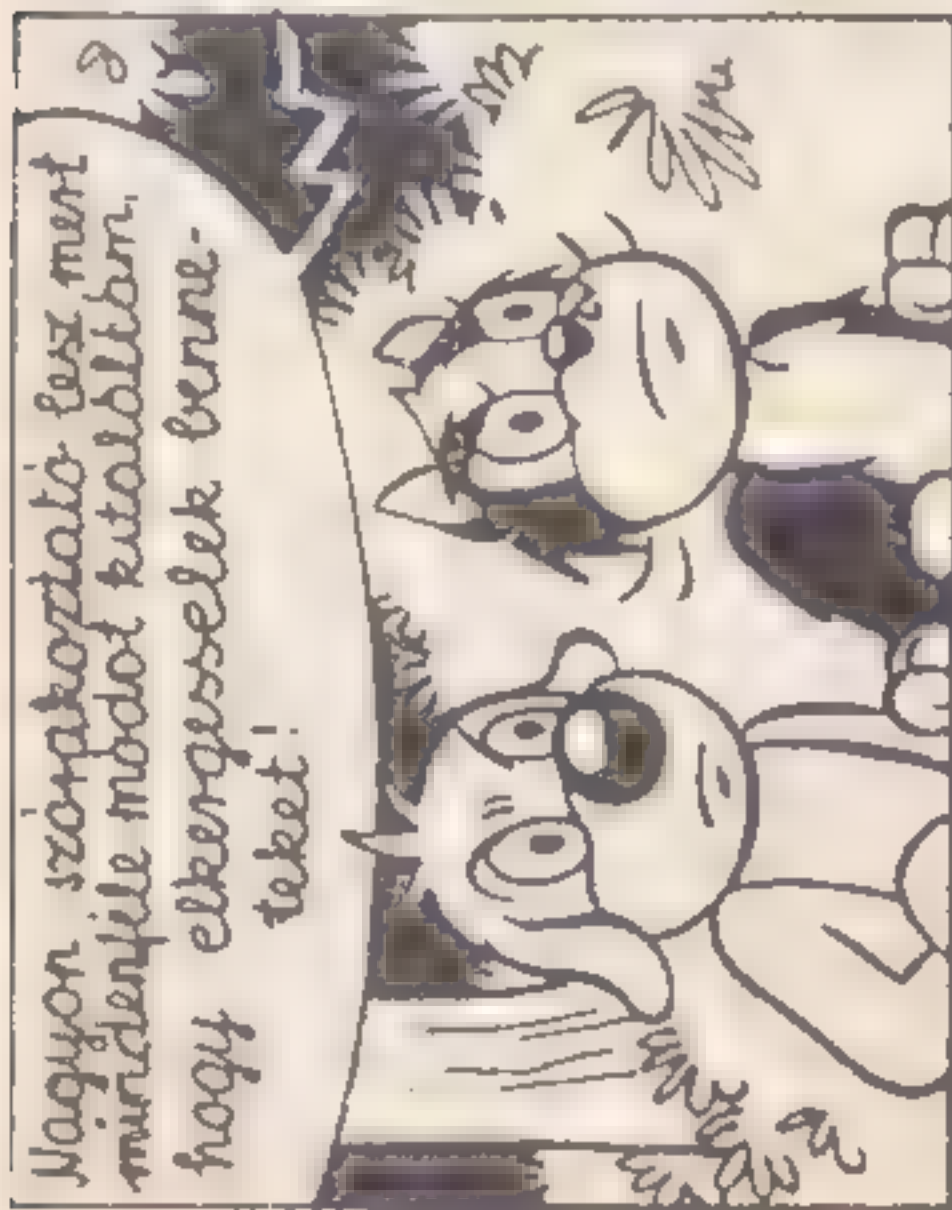
ÉNEKÓRÁN:

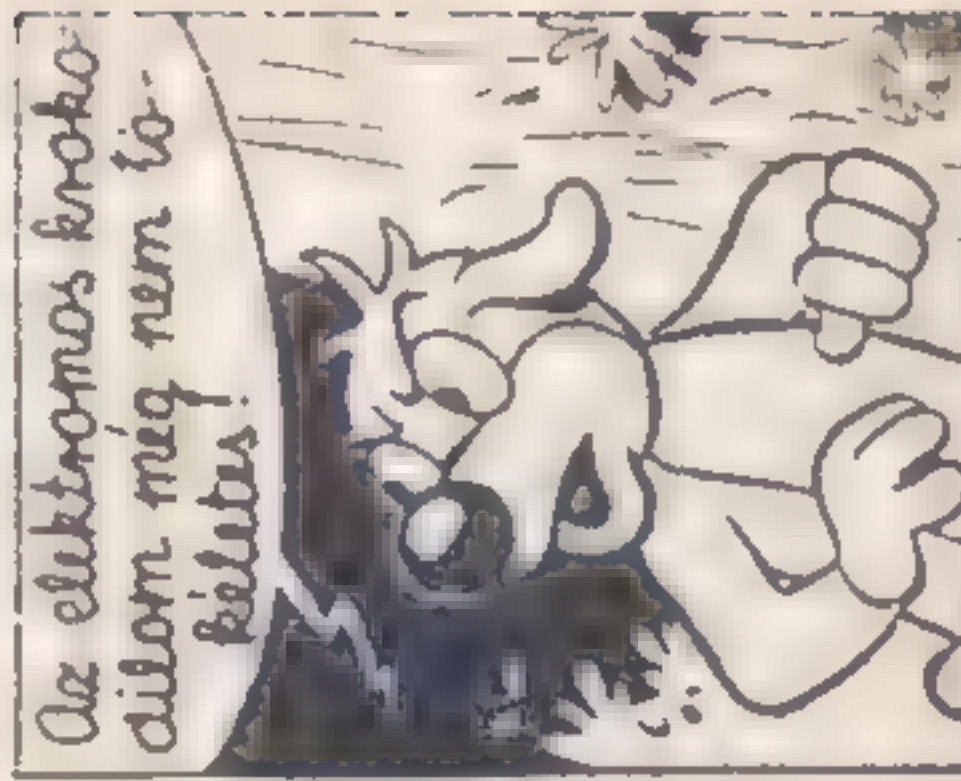
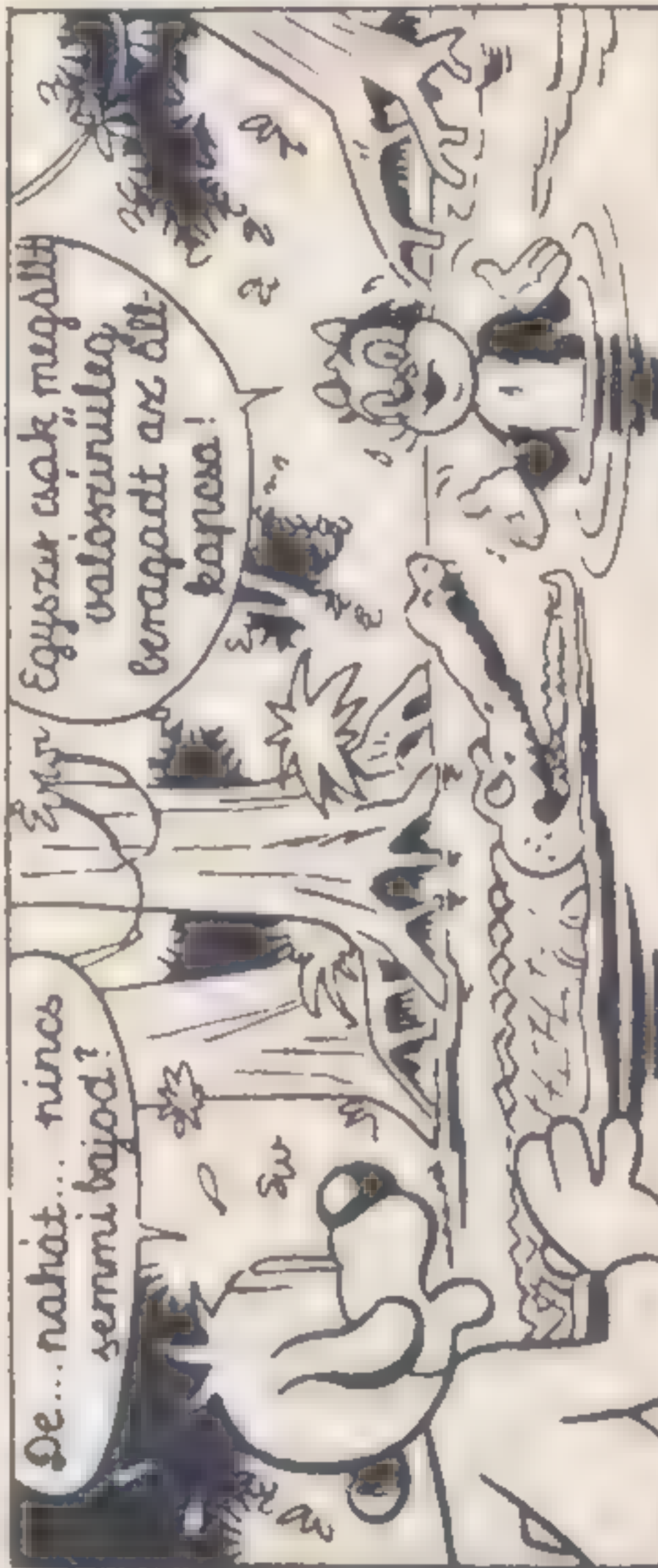
- Használható-e a partitúra parti túrán?
- Mivel üt az ütőhangszer?

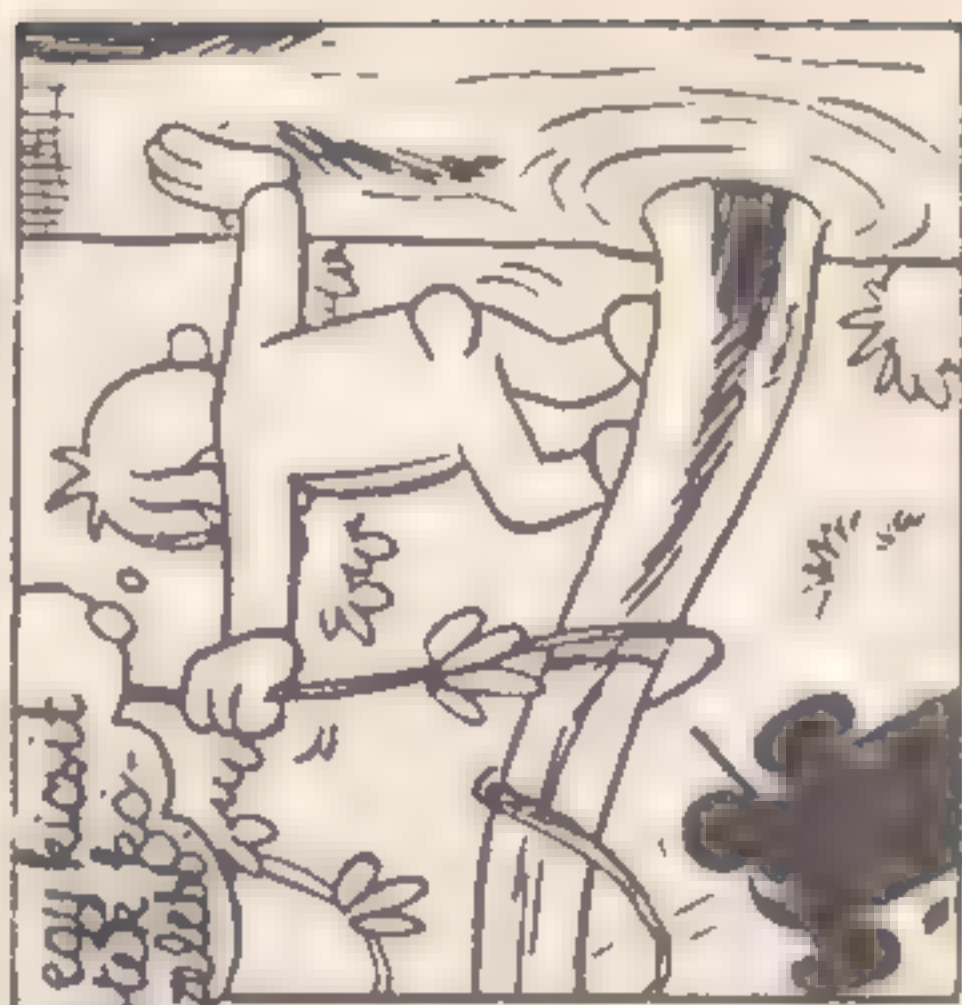
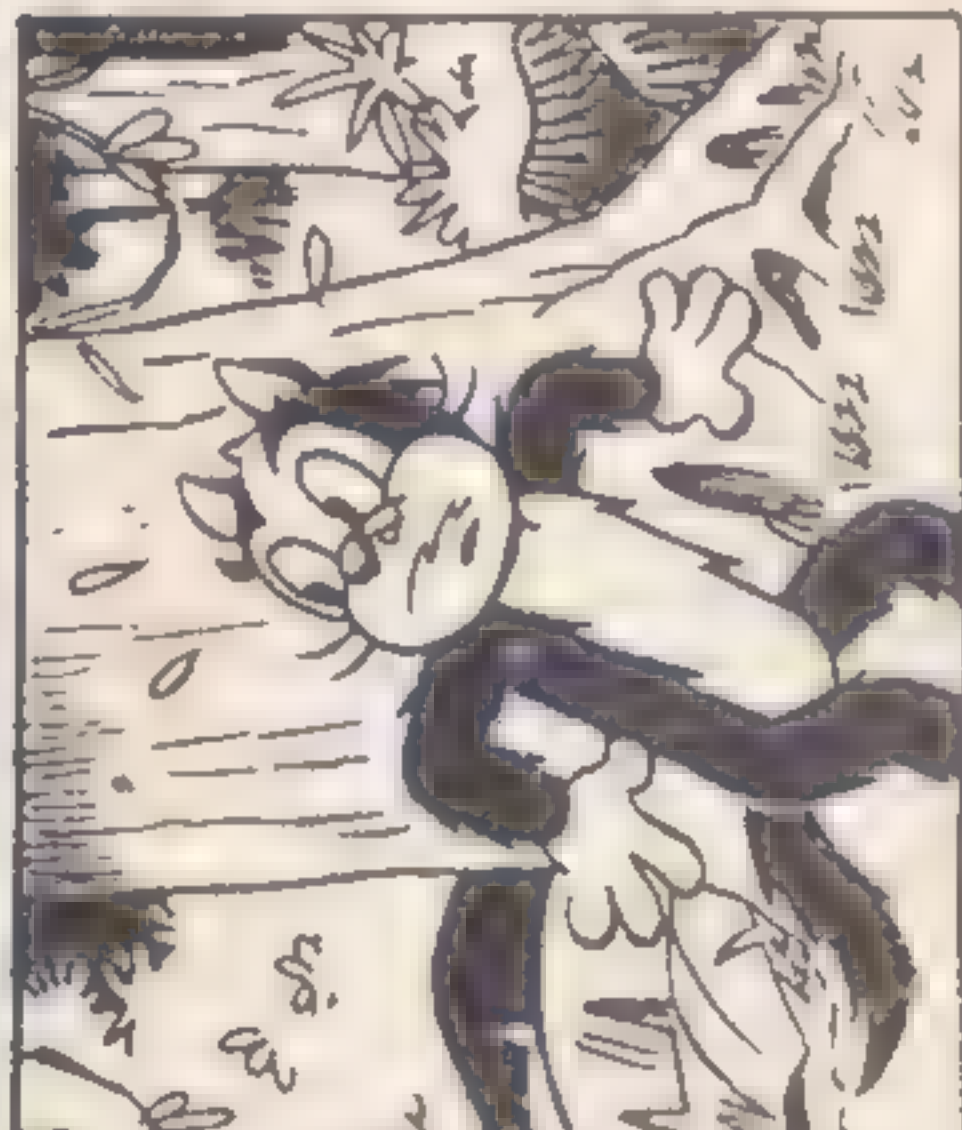
DZSUNGEL- KALAND

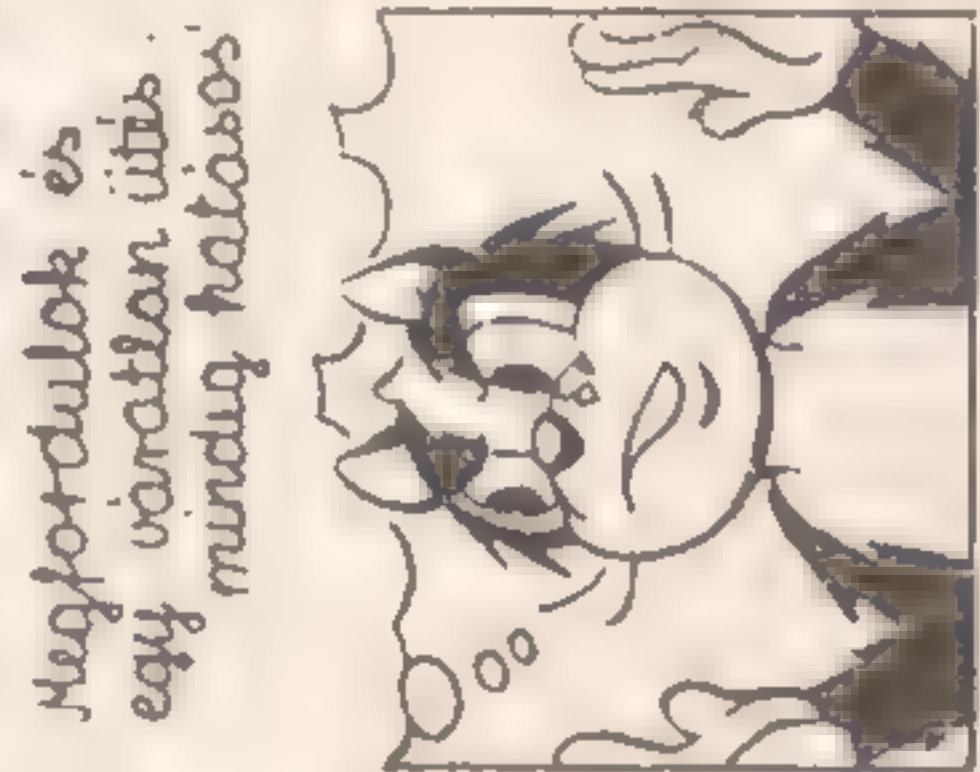

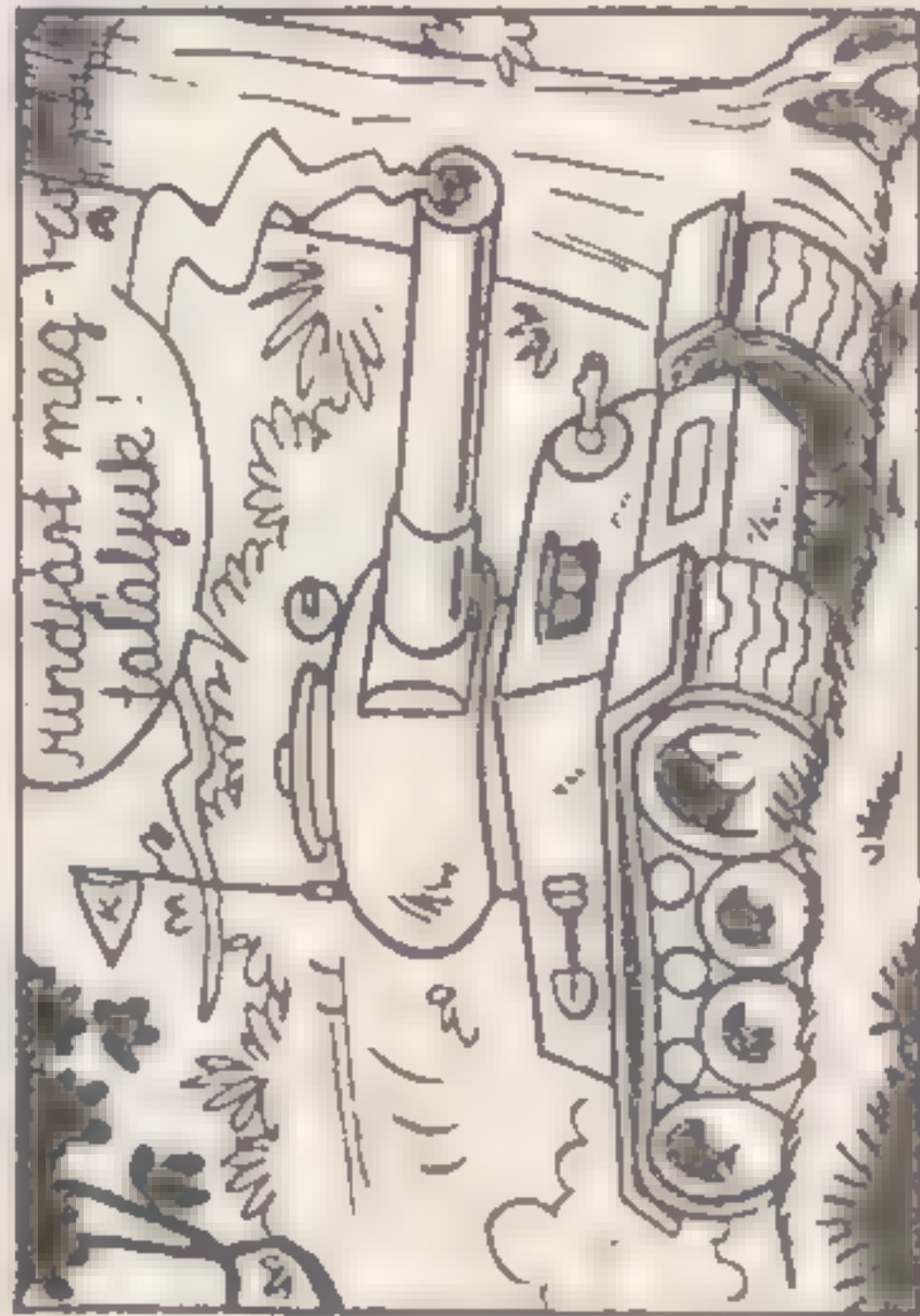
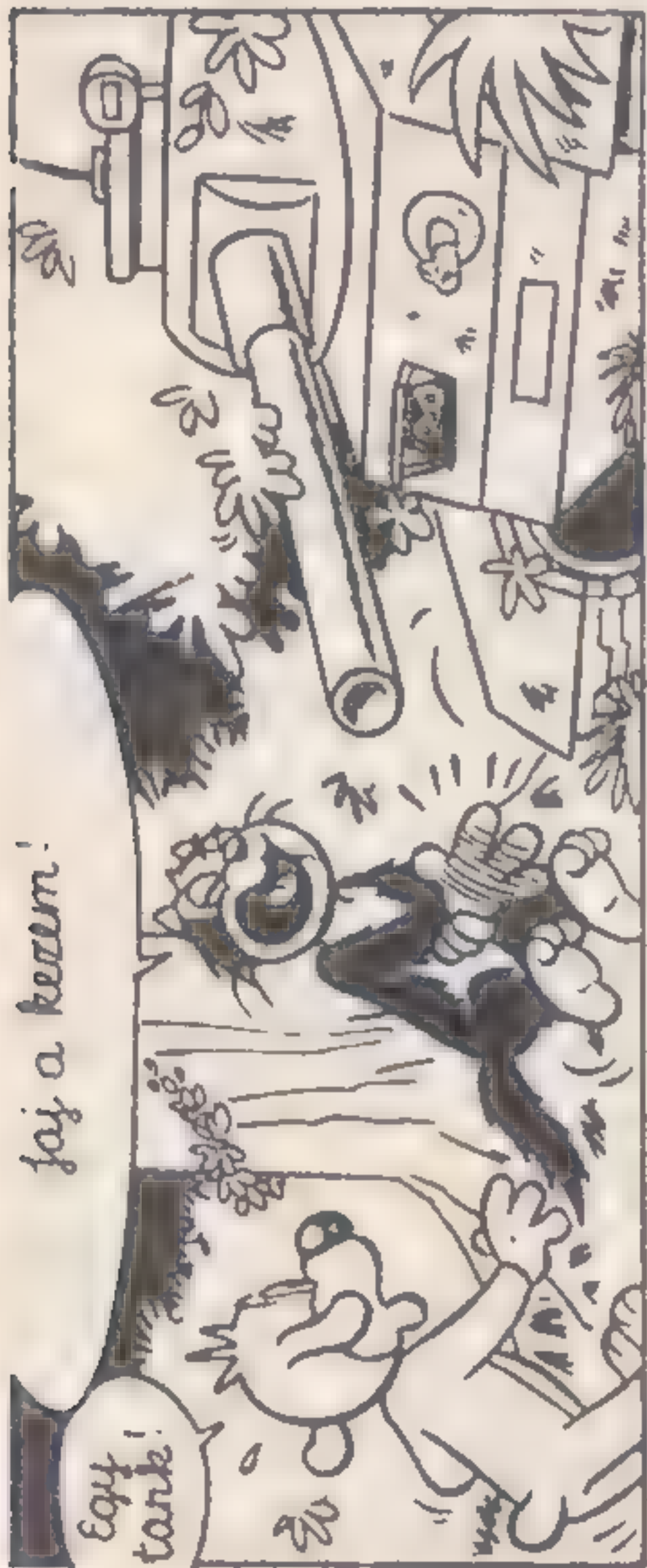
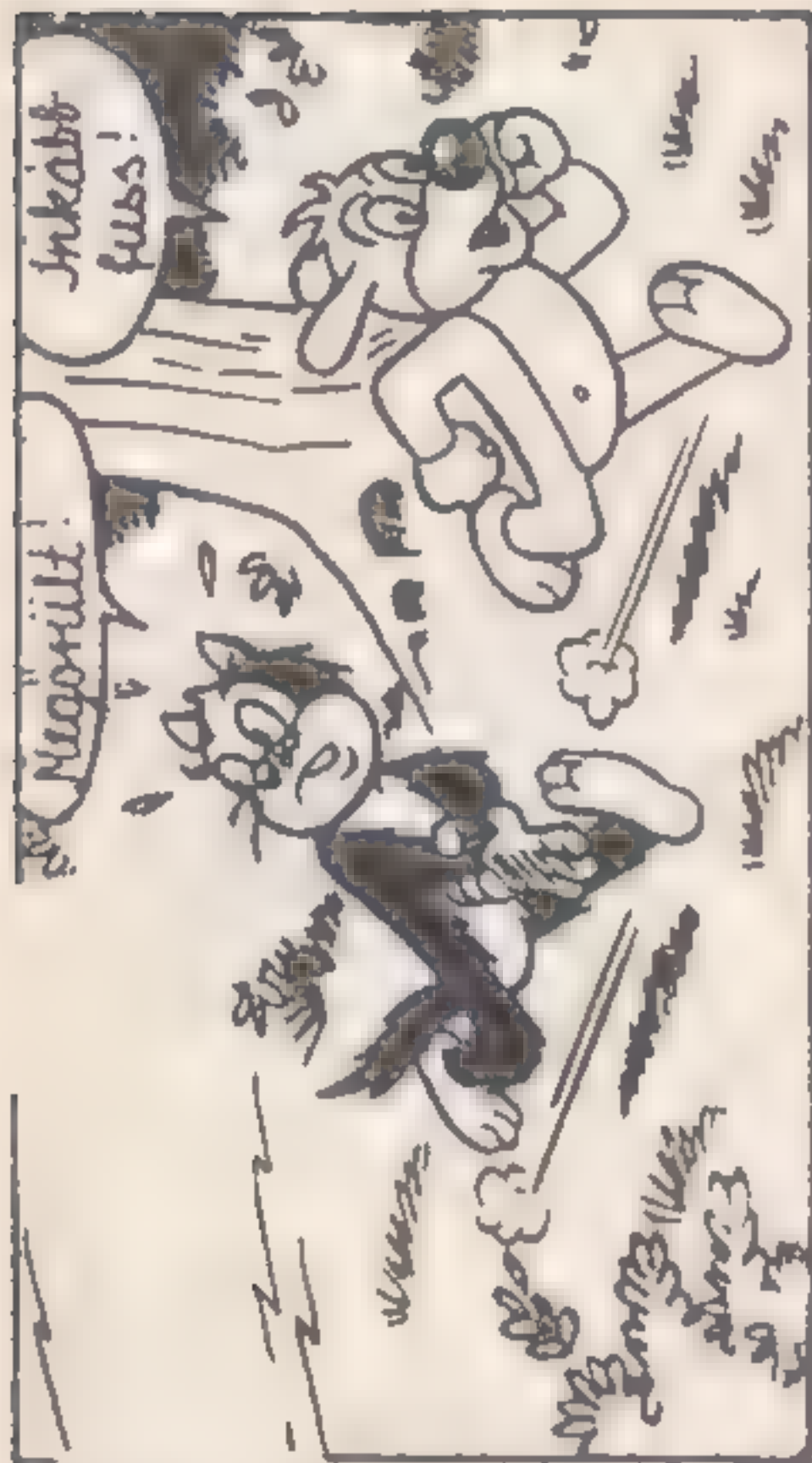

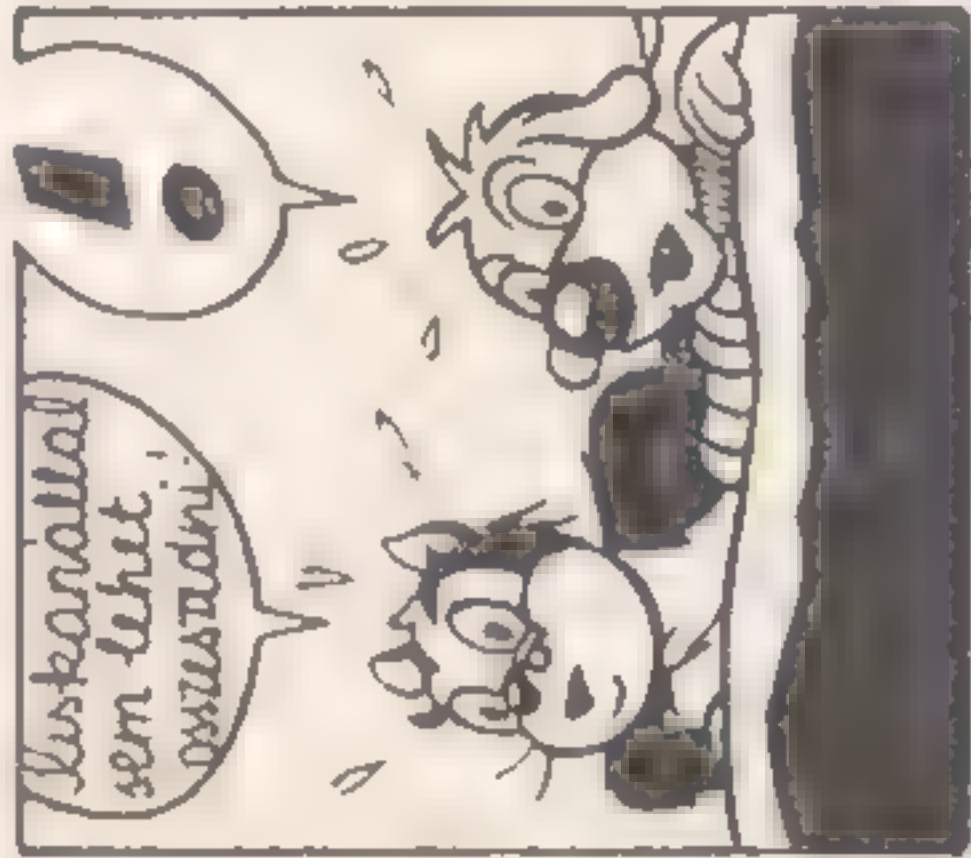
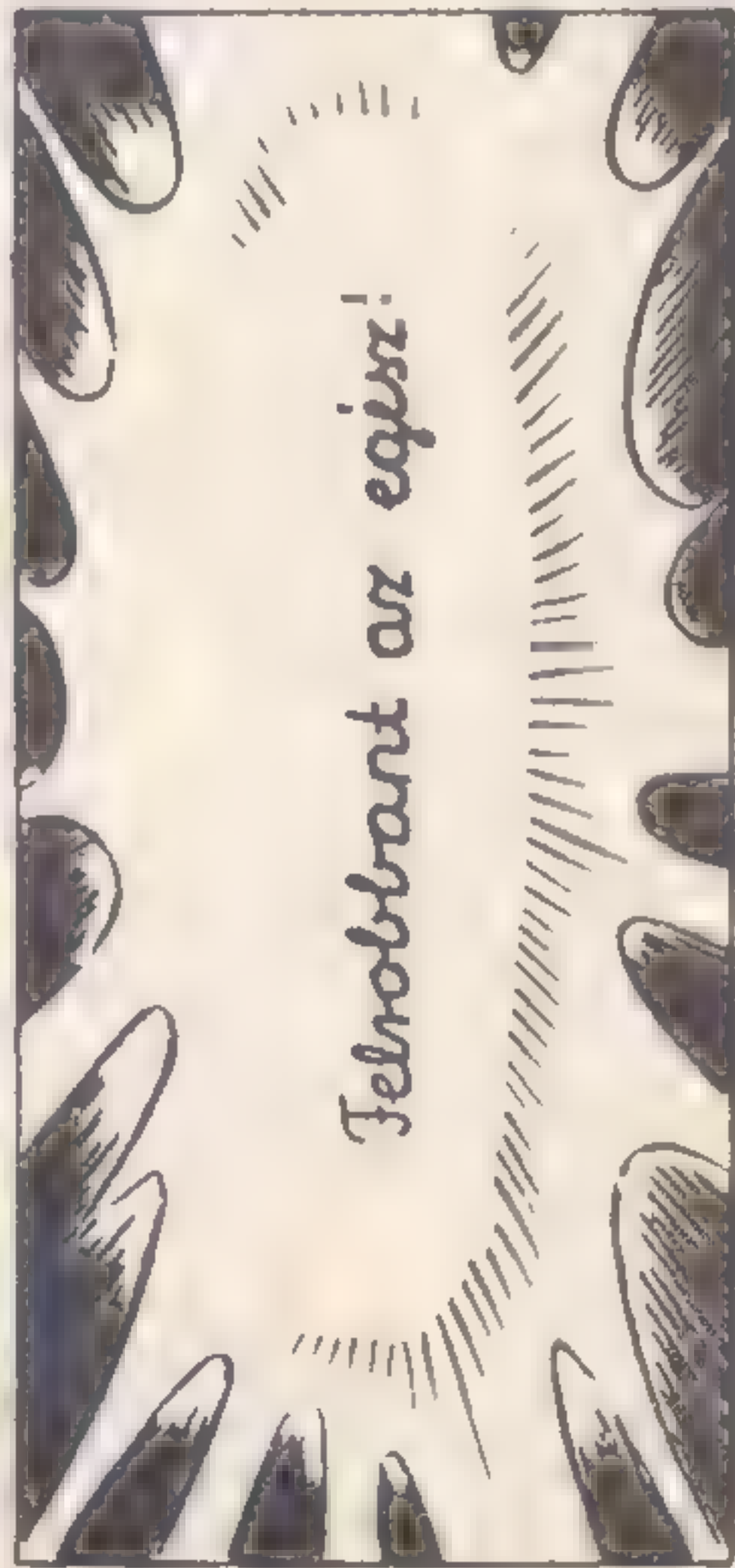
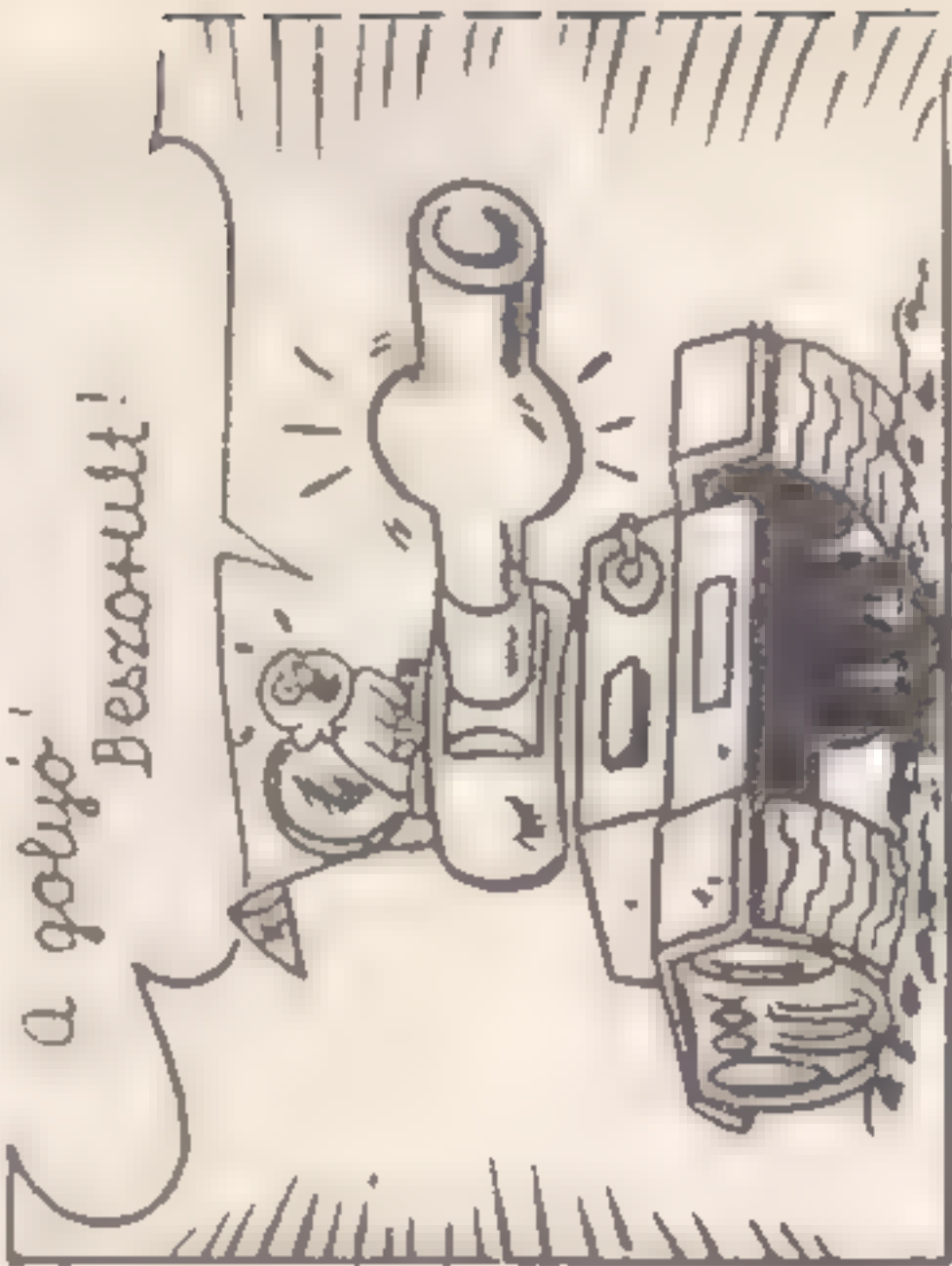
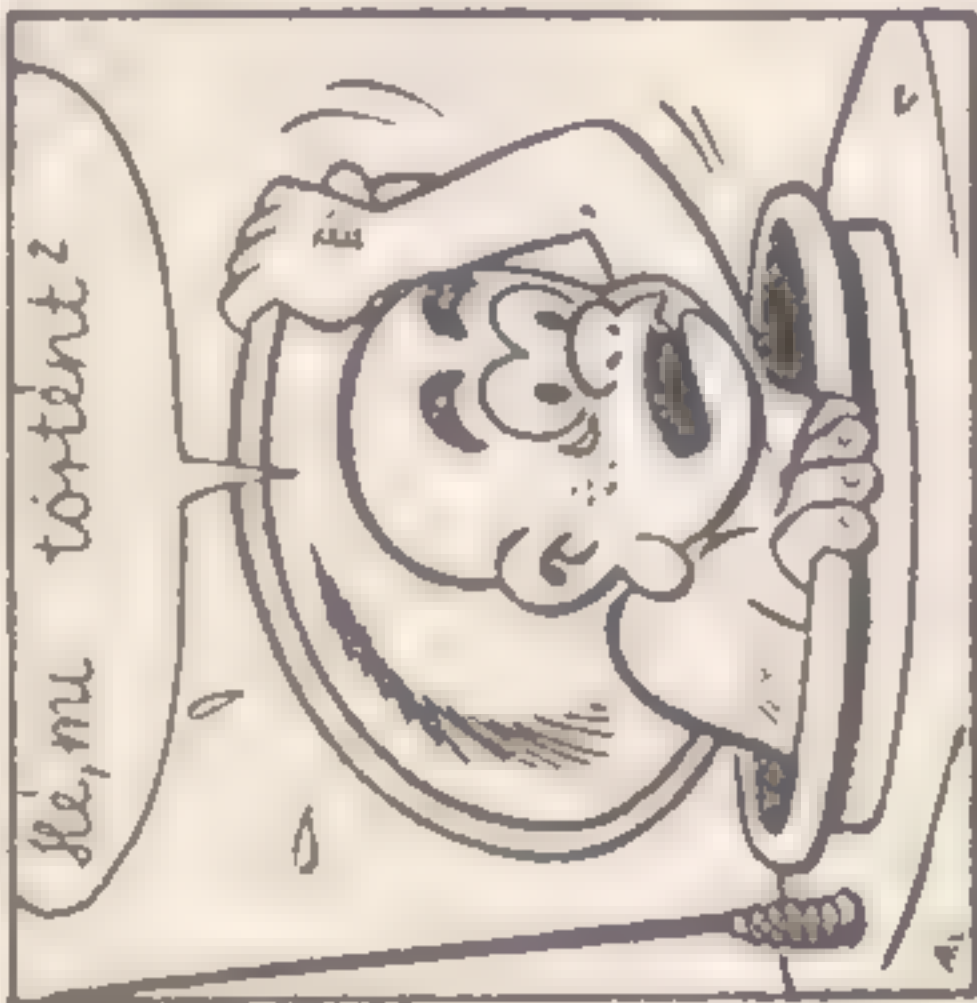
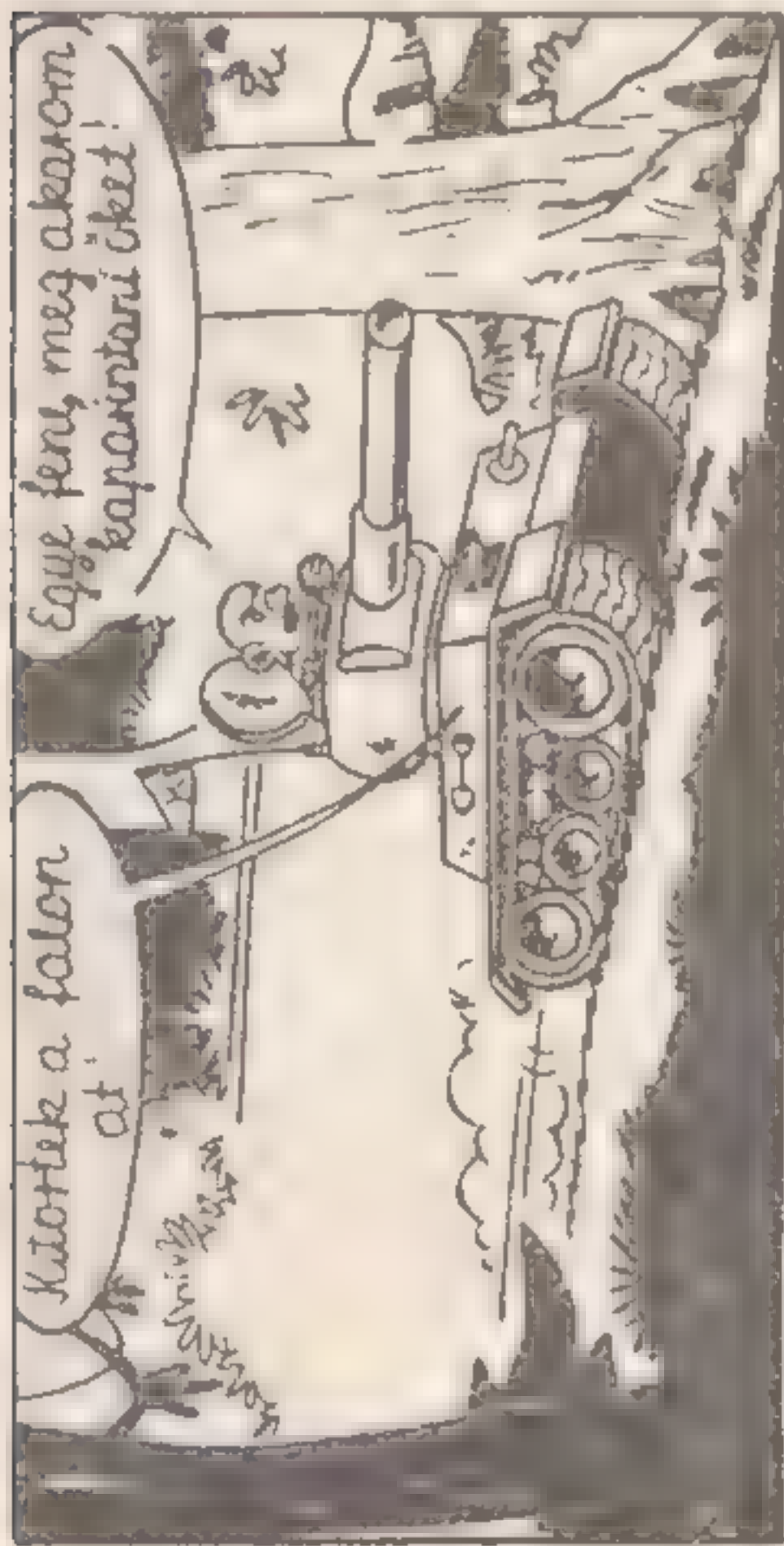

KENGURU

— Mit tudsz a kengururól?
 — Ugrólós állat, a hasán egy zsebet visel, hogy szükség esetén elrejtőzhessen.

FOGALMAZAS ANYÁK NAPIÁRA

— „Anyukám tegnap kiküldött a kamrába, hogy hozzak be két üveg befőttet. En csak a felét láltam meg. Ezért kénytelen voltam megmondani: — Anya, csak egy van.”

Négy perc szünet

Már megint a skót!

Budapestre érkezik a skót. Lekaszálódik a repülőgépről, cipeli két bőröndjét végestelen-végig a Ferihegyi repülőtér nagycsarnokán, aztán kilep az ajtón és ott álldogál takaros kis szoknyájában az aszfaltón. Taxi után kémlel, pipiskedik, integet, s fél órán belül meg is lőn az eredmény. Előkerül egy kanna-kék Trabant, oldalán a büszke felirat: SÓDER JÓZSI SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ KISIPAROS.

— Parancsoljon, uram! — nyájaskodik a magánvállalkozó. — Előállott a kényelmes, meghitt, otthonos panoráma-kaszni.

A skót egy ici-picit tud magyarul. — A centrumig meny-

nyi érmét kérni tőlem? — kéri gyanakvón.

— Megegyezünk uram! Maga legombol nekem három piroshasút, és már repülünk is a cél felé. Szóval 300 francsi. Oké.

— Személyemért háromszáz? Oké. És a cucc? — mutat a két bőröndre. — A cuccért mennyi forintot kérni?

Sóder Józsi kacagva tárogatja oldala mellett a karját.

— Nagyvonalúak vagyunk mi uram! A magyar taxis nem kukoricázik. A cuccot ingyen viszem, a cuccért nem kell fizetni.

— Ki-tű-nől — kiált lelkesen a skót, miközben bőröndjeit bepréseli a Trabantba!

— Re-mek! — mondja elégedetten és hirtelen elkomo-lyodva intézkedik.

— Ezeket vigye a Hiltonba, én majd odaérek gyalog is.

A pimasz galamb

Zakurics Dönci igazán lelkes postagalamb-tenyésztő volt világéletében, de az utóbbi időkben kezd kiborulni. Tépett idegekkel mesélte a minap, hogy Ledincsák Tivadar nevű galambja előbb-utóbb a bolondok házába juttatja.

— Állandóan kibabrálsz velem! Úgy tesz, mintha az idegrendszeremet ajándékba kapta volna valakitől, hogy kedvére játsszon vele. Most legutóbb is... (!)

— Mi történt legutóbb? — kérdeztem aggódó jóindulattal.

— Miskolcra indítottam Tivadart, nyakában egy derűs kis levéllel. Mindent pontosan kiszámítottam, tudtam, hogy hétfőre kell visszaérkeznie. Nem jött. Kedden már idegesen vártam, szerdán görcsös feszültséggel. Nem jött. Csütörtökön az öklömet ráztam mérgemben, pénteken kiborultam, szombaton elcsüggedtem, aztán vége. Föladtam a reményt és elsíratlam Tivadart, végtére is a legtehetségesebb galambom volt.

— Mikor történt ez?

— Három héttel ezelőtt indítottam útnak.

— Ó szegény! Biztosan eltévedt vagy egy cudar kilötte légpuskával — sajnálkoztam őszintén.

— Lassan a testtel! — mondta Dönci és vadul megvillant a szeme. — Tegnap, vagyis április elsején Tivadar megérkezett. Kissé zilált volt

és csupa sár a lába. Ebből már kitalálhatod, hogy gyalog jött vissza a pimasz.

A gyönyörű tehén

Indigó Klóris, a népszerű festőművész kis bőröndjébe rakta ecseteit, festékeit, hóna alá vette az állványt és kiballagott egy ismeretlen falu mögött terpeszkedő, ismeretlen rétre, ahol több tehén között egy páratlanul szép, zsemlye színű tehén kérődzött, mellette meg egy kimondottan bájos kisborjú bámult, valahogy úgy, miképpen az új kapura szoktak.

A festő elragadtatottan szemlélődött és, hogy teljesebb legyen a művészi élmény, odaintette magához a közelben ugrabugráló kistiút.

— Mondd csak gyermekem, kié az a csodálatos tehén, az, amelyik ott áll a csorda bal szélén, az akáca alatt?

— Amelyik mellett a kisborjú van? — kérdezte a fiú.

— Igen az. Nem tudod kié?

— Honnan tudnám? — méltatlankodott a gyerek. — Én csak azt tudom, hogy a borjú kié?

— Nos, kié a borjú?

— Hát a tehéné — felelte a fiú.

Bolhaábránd

A bolhacirkusz két sztárja, Szemjon Szemjonovics és Oliver Schmidt fellépésre várva merengenek a kulisszák mögött.

— Rideg világ ez, galambocskám — sóhajt Szemjon.

— Mindig csak ugrálni, ugrálni, a pénz meg épp,

hogy csak csurran-cseppen — dünnyög Oliver.

— Lottózni kéne — villan től Szemjon.

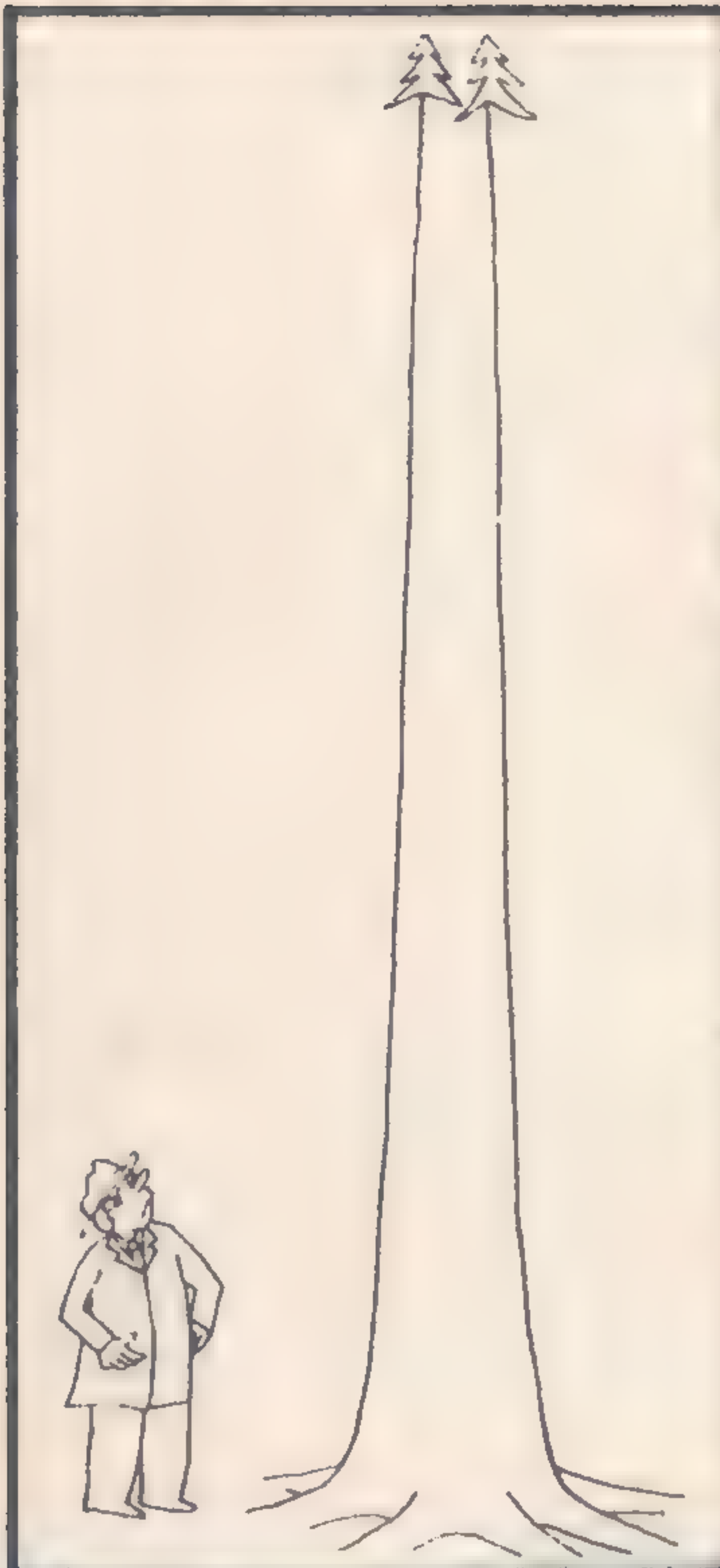
— És lenne öttalálatosunk! — lelkesül Oliver.

— Te mit csinálnál ha kihúznák a számaidat? — kérdi videron Szemjon.

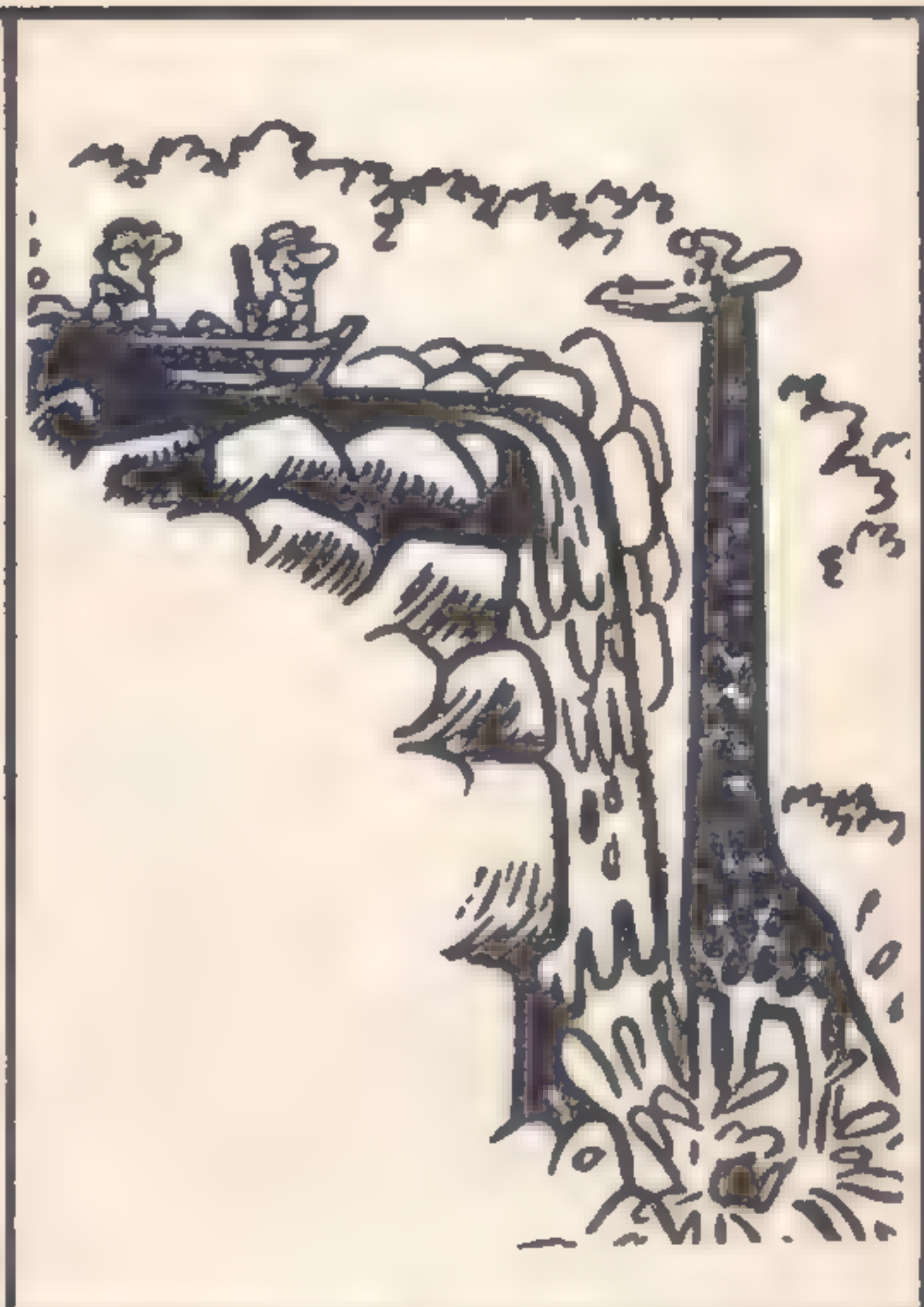
— Vennék magamnak egy gyönyörű, nagy pulikutyát!

MÚZEUMBAN

**JAI, DE
MAGAS...**

Egy kis csevegezés...

Köszegen, a városba vivő út szélén, vállán nagy kaszával, ősz bácsi kerékpározik. Öreg lábai kényelmesen, nyugodtan nyomják a pedált. Háta mögött suhanva közeledik egy ezüst Volvo, mellé érve hirtelen lassít. Vezetője barátságosan kiköszön és kérdi:

— Mondja már meg, legyen szíves, a Szabóhegy felé melyik úton forduljak be?

Az öreg szeme felcsillan és lelkes készséggel válaszol:

— Éppen oda tartok! Jöj-jön csak gyorsan utánam, majd én lassan megyek előre!

A telhetetlen gyomrú szörnyeteg morogva állt meg az aluljáróban. Se előre, se hátra, valami baj történt a motorral. Emberei leugráltak a kopaszkodóról és cifrázva nógatták az indulásra. Közben sorakoztak az autók, de az úttest közepén megrekedt szeméthyűjtő autó mellett nem lehetett elmenni.

Közvetlen mögötte kicsi Trabant állt, kicsi ülésén kicsi mérges ember, eszeveszettül nyomta a dudát.

Az egyik köztisztasági dol-

gozó dühösen hajolt az autó ablakához:

— Hé, ne csipogjon itt, kár a gőzért! Menjen el alatta!

Leghízeljesebb felismerések

Kolléganőm egyik nap így szólt hozzám:

— Érik a cseresznye, vasárnap kijöhetnétek hozzánk.

Elfogadtam a meghívást és kislányommal, a négyéves Évi-vel elsétáltunk a megbeszélt napon a domboldali kertés városnegyedbe. Már javában folyt a szüret. Az egész család a kert egyetlen cseresznyefáján csüngött. Évinek földre gyökerezett a lába, és méltatlankodva jegyezte meg:

— Miért aggatták fel, ha most meg leszedik?

Györgyi, idős nem látszik

Pereg a film a vasárnap délelőtti előadáson. Walt Disney bájos rajzfigurái elevednek meg a vásznon.

A négyéves Györgyike anyu ölében ül. Úgy drukkol, akár csak egy felnőtt az izgalmas krimin. A képen a gonosz királyné öreg banyának álcázva magát, a törpék házikója felé közeleg, és pár pillanat múlva már nyújtja is Hófehérkének a mérgezett almát.

Györgyi nem bírja tovább nézni, és sírásra görbült száj-

jal, kétségbeesetten felkiált:

— Anyu! Mondd meg neki, ne harapjon bele!

Itt volt a válság

Berci nagymamájának szigorú diétát írt elő az orvos. Egyik este bőrös virsli volt vacsorára, az egész család kedvelte a pattanó burkú hentes-csemegét. Nagyfi viszont az orvos tanácsára lehúzta a virsli bőrét. Látva ezt, Berci rosszállóan megjegyezte:

— Ejnye nagyfi, miért hámozod meg? Abban van a vitamin.

Mai gyerek

— Anyu, ugye mesélsz? —
nézett nagy, könnyörgő sze-
mekkel mamájára Évike, ami-
kor ágyba bújtatták.

— Persze, egy egészen rö-
videt — adta meg magát.
anyu. A kislány már fel is ütöt-
te a meséskönyvet, rányomta
apró ujját a mesecímre és ki-
nyilatkoztatta:

— Ezt!

Rigócsőr király — olvasta a
mama, és az ágy szélére ül-
ve belekezdett a szépségére
kevély, fennhéjázó királylány
történetébe, akit Rigócsőr ki-
rály — a kikoszarozott kérő —
jól megleckéztetett.

Évi pissenés nélkül figyelt.
Az események peregtek: az
öreg király megsokallta, hogy
lánya minden kérőnek kiadja
az útját, gúnyt űz belőlük, ki-
csúfolja őket, és haragjában
elhatározta, hogy hozzáadja
az első koldushoz, aki a pa-
lota kapuján zörget. Be is vál-
totta szavát. Amikor énekes
koldusnak álcázva Rigócsőr
király megjelent, hiába volt

sírás, könyörgés, az öreg király nem tágitott. Mivel a királylány, mint koldusasszony nem maradhatott a palotában, szednie kellett a sátorfáját az urával együtt. A kevély királylánynak a sorsa egyszerre rosszra fordult. Szegényes viskóban laktak, sovány estebédet ettek és ráadásul férje mindig parancsolgatott:

— Ha akarsz valamit, magadnak kell megszerezned, itt ugyan más nem gondoskodik rólad. Rakj tüzet! Főzz vacsorát, éhes vagyok, fáradt vagyok!

Majd a következő napon így ripakodott a királylányra:

— Mit képzelsz, itt is délig heverészhetsz? Gyerünk dolgozra: tedd rendbe a házat, készíts ebédet, hasogasd fel a fát, s ha azzal megvagy, ott a kert, tele van gazzal, meg kell kapálni!

Ez még mind nem volt elég, mert harmadnap azt mondta:

— Hallod-e asszony! Ez így nem mehet tovább: mindig csak enni, semmit sem keresni! Mától fogva kosarat fogsz fonni!

És ekkor Évi felült az ágyban. Szemei szikráztak. Arca égett a felháborodástól és szinte kiáltotta:

— Nahát! Mégiscsak sok! Milyen buta ez a királylány, hogy tűri! Hát miért nem válik el?!

Kutya mese

IX.1-től–V.31-ig

minden

szerdán

zárva

NÁLUNK
KÖZELRŐL IS
LÁTHATOD ŐKET !

a Budapesti
Állat- és Növénykertben !

NYITÁS 9 órakor,

ZÁRÁS egy órával sötétedés előtt

Van-e hóvirág a Holdon?

A tréfa hetekig izgalomban tartotta a dunántúli város lakóit. Valaki — jó áprilisi heccnek szánva — elhíresztelte, hogy a forgalomba hozott új kétforintosok között hét olyan érme van, amelynek mindkét oldalára ráütötték a pénzverdében az évszámot. Akinek egy ilyen ritka példány a tulajdonába kerül, az a szerencse fia, mert a bank 20 ezer forintot ad érte cserébe. A jól értesültek állítólag a televízióban is hallották, hogy öt tulajdonos már jelentkezett, de nincs ok a csüggedésre, még két érme közkézen forog.

Vevő, eladó, postás, pincér, díjbeszedő és mindenki, aki

pénzt adott és kapott, sebtében megforgatta a réz kettéseket, mielőtt ersényébe, fiókjába vagy táskájába tette. A kételkedők felhívták az OTP-t, de azt a választ kapták, hogy nem hallottak a furcsa érméről. A közvélemény felháborítónak tartotta, hogy egy vidéki intézmény ne tudjon erről az országos szenzációról.

Tollvégre kíváncszott e remek sztori és megírtam a helyi lapban a város lóvátetését. Egy rádióriporter kollégám olvasta a cikket. „Kár, hogy elhalásztad előlem a témát” — jegyezte meg irigykedve, aztán alig két óra múlva kárörvendő képpel letette elém a magnóját és bekapcsolta.

Egy interjú pergett a szalagról:

— A mai napilap közlése szerint egy furfangos tréfamester a hiszékeny nyerni vágyók közé gurított hét hamis kéforintost, s a tréfa szétgyűrűzött a városban. Felkértük a Magyar Nemzeti Bank igazgatóját, hogy mondja el véleményét a példátlan esetről.

— Kérem, a cikk írója tévedett, mert a kettős évszámú érmék valóban léteznek — jelentette ki egy öblös hang, majd folytatta: — Igaz, nem hét, hanem csak öt példányban, és nem 20 ezer forintot, hanem csak 15 ezer forintot fizetünk darabjáért. Majd intézkedni fogunk, hogy az újságban megjelent téves információt helyreigazítsák.

Majdnem lefordultam a székről. Micsoda botrány, mit fog szólni a főszerkesztőm? Meg kell előznöm a bank bejelentését, s villámgyorsan tárcsáztam

az MNB számát. Rádiós kollégám még fel sem ocsúdott, már a bankigazgatóval beszéltem, azaz hebegve, dadogva előadtam, hogy én ártatlan vagyok, engem csak rászedtek, mosom kezeimet, félreinformáltak, mélységesen sajnálom, vállalom a felelősséget, megírom az ellenkezőjét, kérem, nyilatkozzon lapunknak és könyörgöm, vonja vissza rádióinterjúját...

A kagylóban mély csend, majd nevetés hallatszott:

— Ez az egész história a kétforintosokról egy óriási blöff. Legalább akkora képzelenség, mint azt állítani, hogy a magyar asztronauták hóvirágot hoztak le a Holdról. Bár áprilisi tréfának ez sem rossz, elhiszi?...

Ugyan kérem. Engem többé nem lehet beugratni. Másnap leadtam a friss hírt: „A magyar asztronauták nem hoztak hóvirágot a Holdról.”

Kutyavilág

— Csakhogy megjött, doktor úr! — mondja sírós hangon az asszony.

— Hol a beteg? — néz körül az orvos, aztán a kandalló előtti fonott kosárra esik tekintete, melyben egy bágyadt szemű spániel hunyorog.

— Ó, ez a kedves kutyus nem a legjobb színben van. Nincs étvágya? Az én foxterrierem például...

A két kutyabarát pillanatok alatt belemélyül a közös témába: milyen a kutya étrendje, sétál-e naponta legalább kétszer, mert annyit kell mozognia, amennyit a szervezete megkíván. Sokat van egyedül? Ez a baj, mert a kutya társas lény és a magány károsan hat az idegrendszerére...

Az orvos egymás után írja fel a recepteket: étvágygerjesztő, hashajtó kúpban és szirupban... Aztán lehajol a hosszú fülű ebhez, úgy gügyögi:

— Jól van, kutyuli, meglátod, egy hét alatt rendbejössz. Holnap újból benézek — mondja megnyugtatóan az asszonynak és távozik.

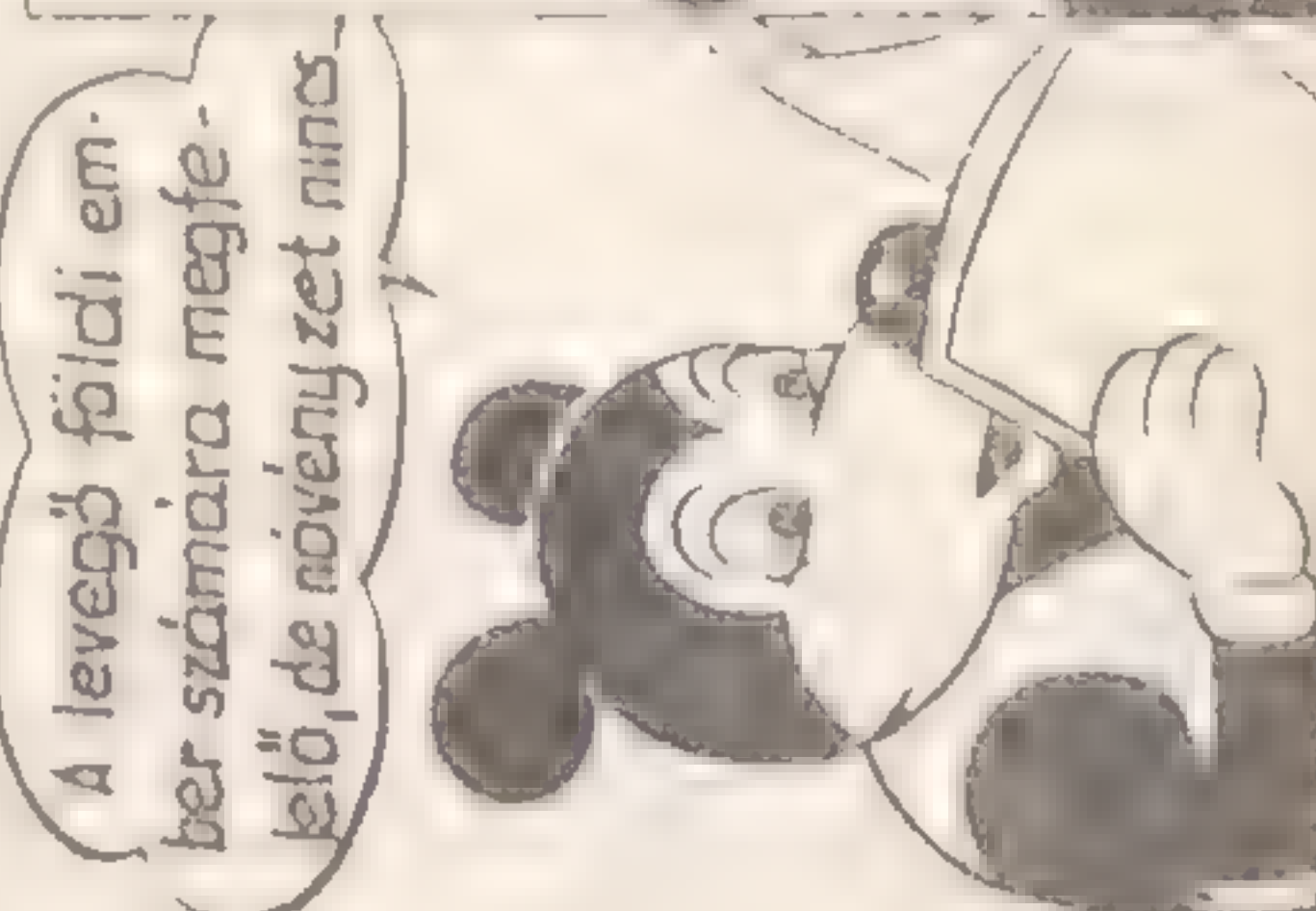
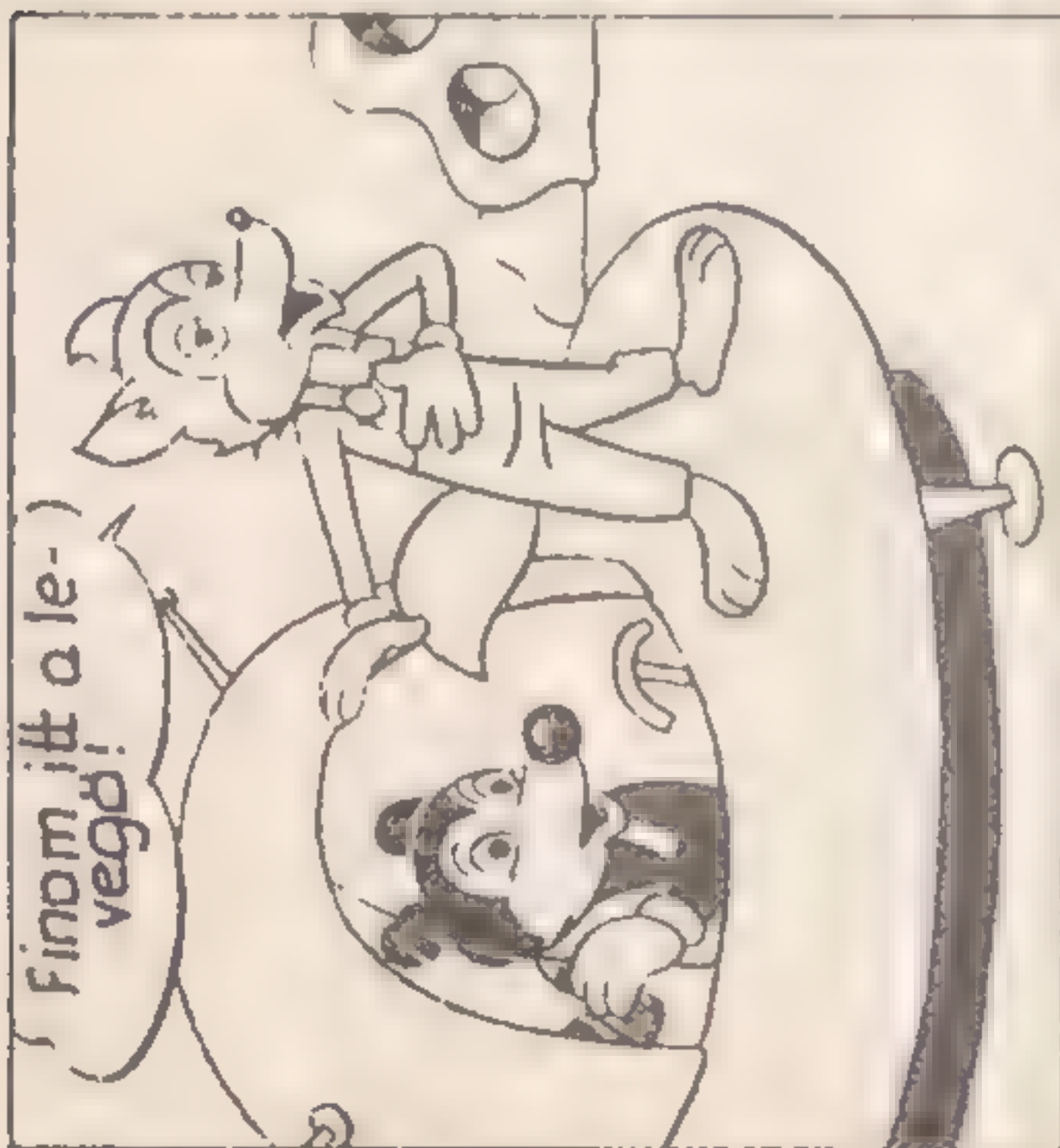
Az asszony arcán méla mosoly játszik, csak az ajtócsukódás után kap fejéhez, és kirohan a lépcsőházba.

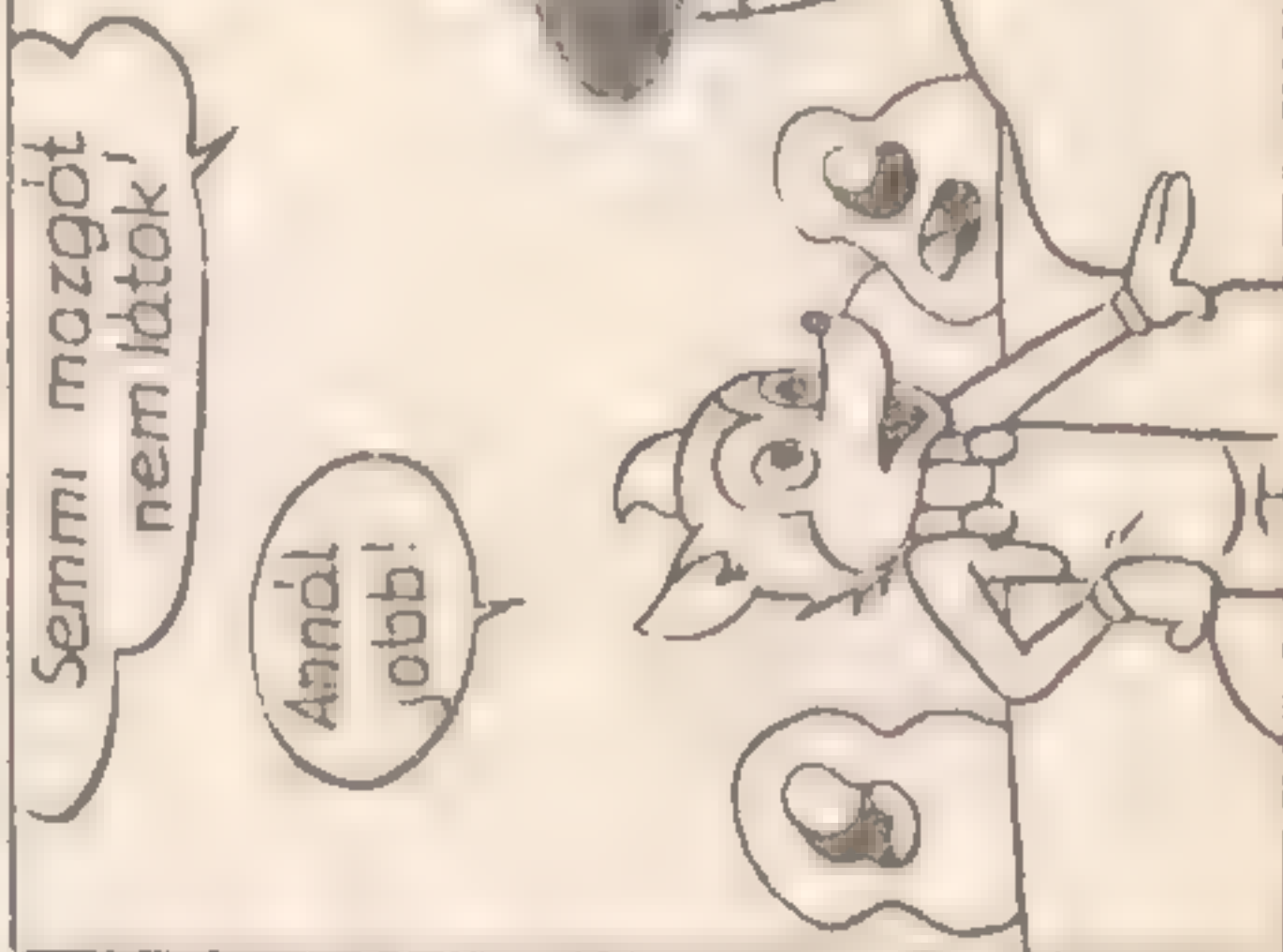
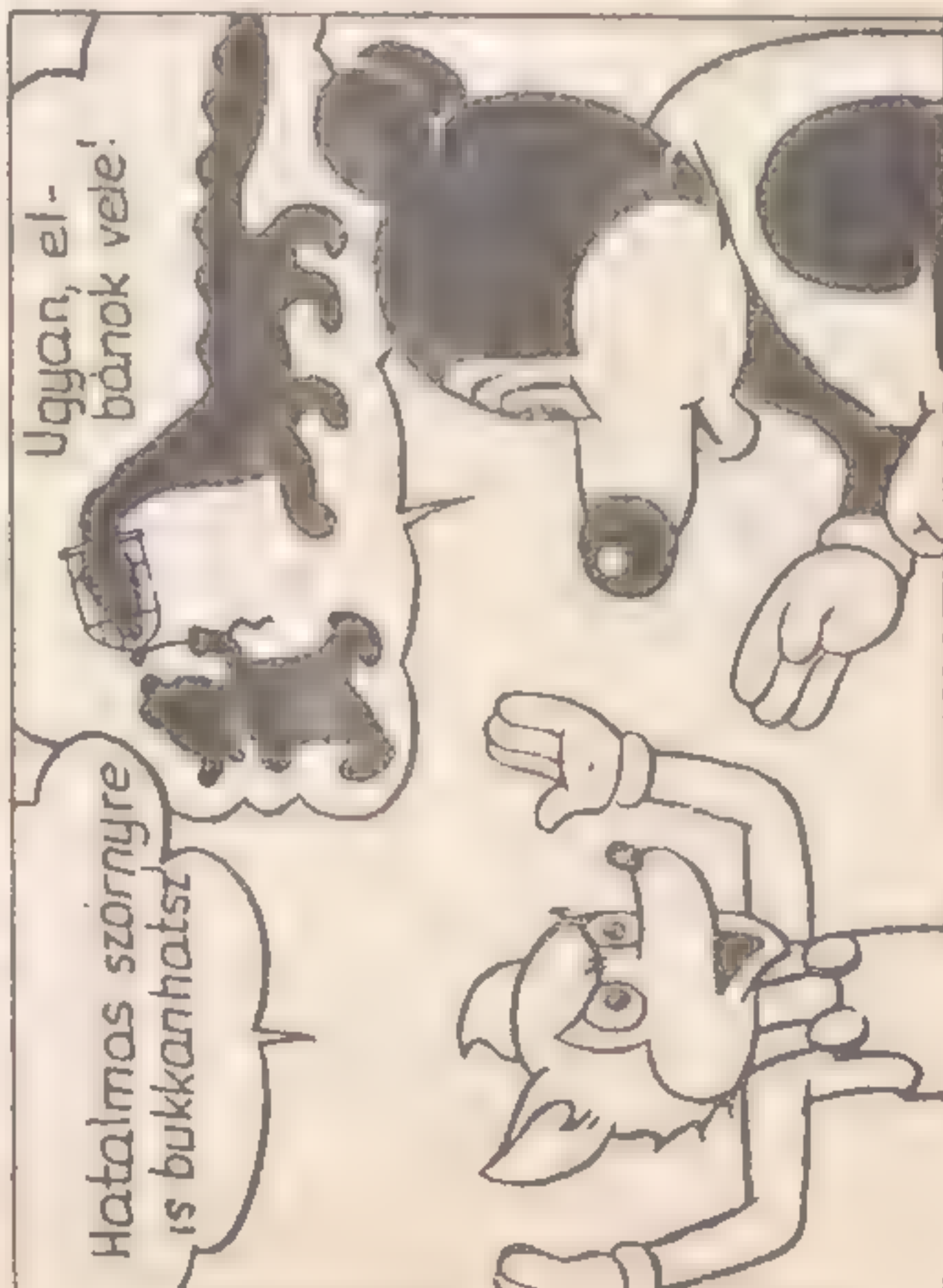
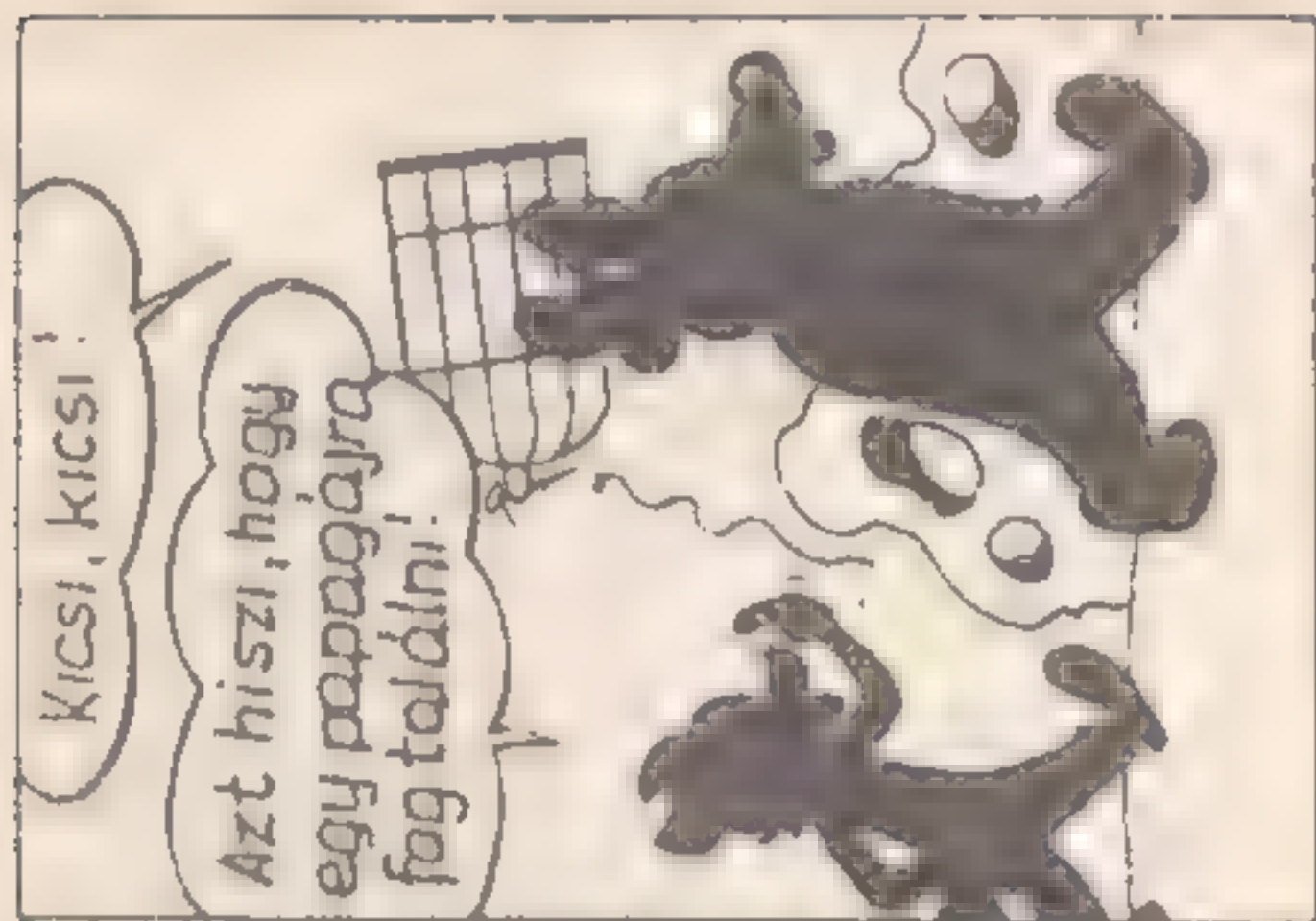
— Doktor úr, jöjjön vissza! — kiált a korláton áthajolva. Aztán az előszobában kissé zavartan folytatja:

— Semmiség az egész, de a férjem bent fekszik a másik szobában. Csak a divatos influenza, de azért szeretném, ha megnézné...

A titokzatos bolygó

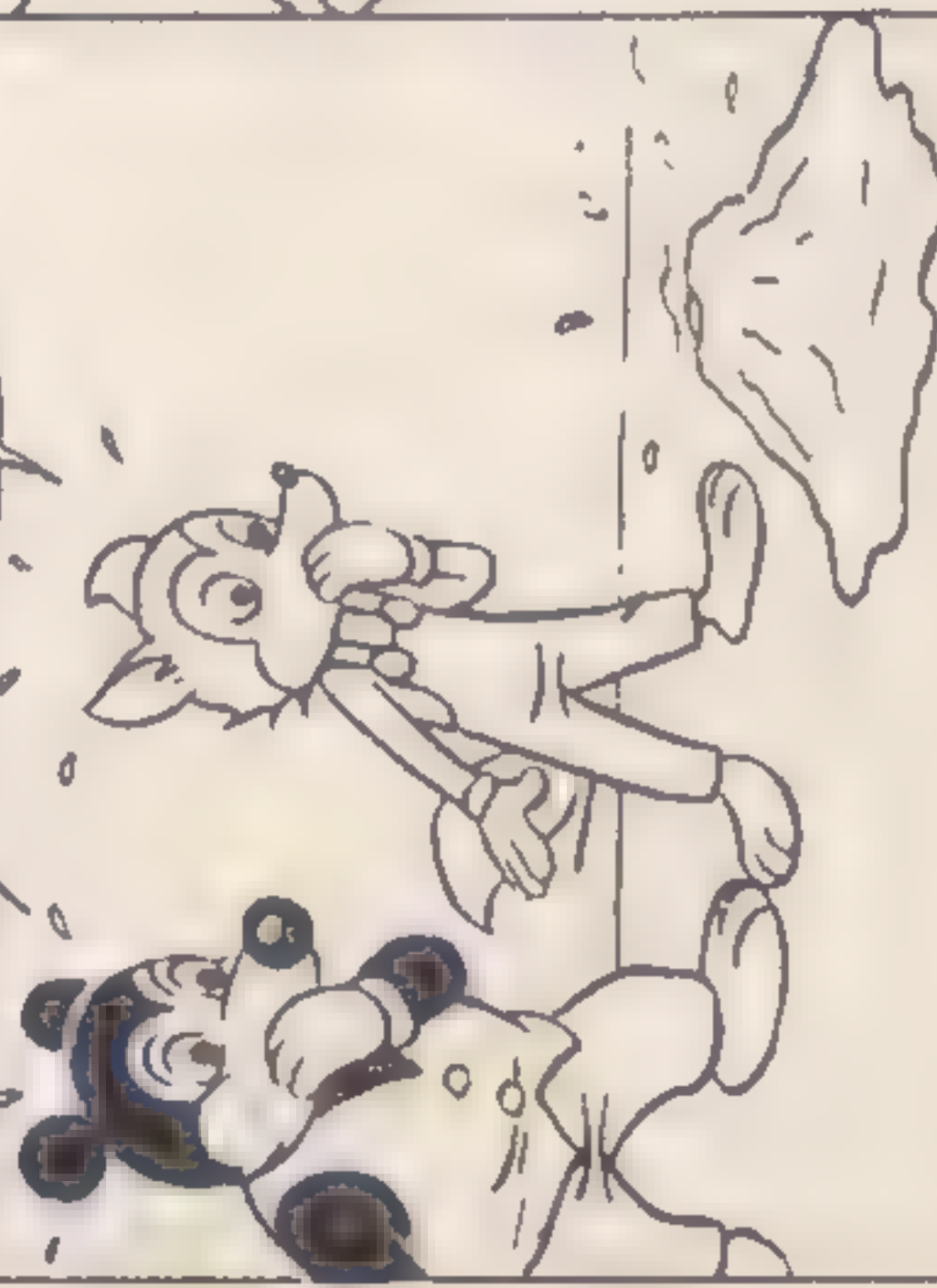
Tolvaj!

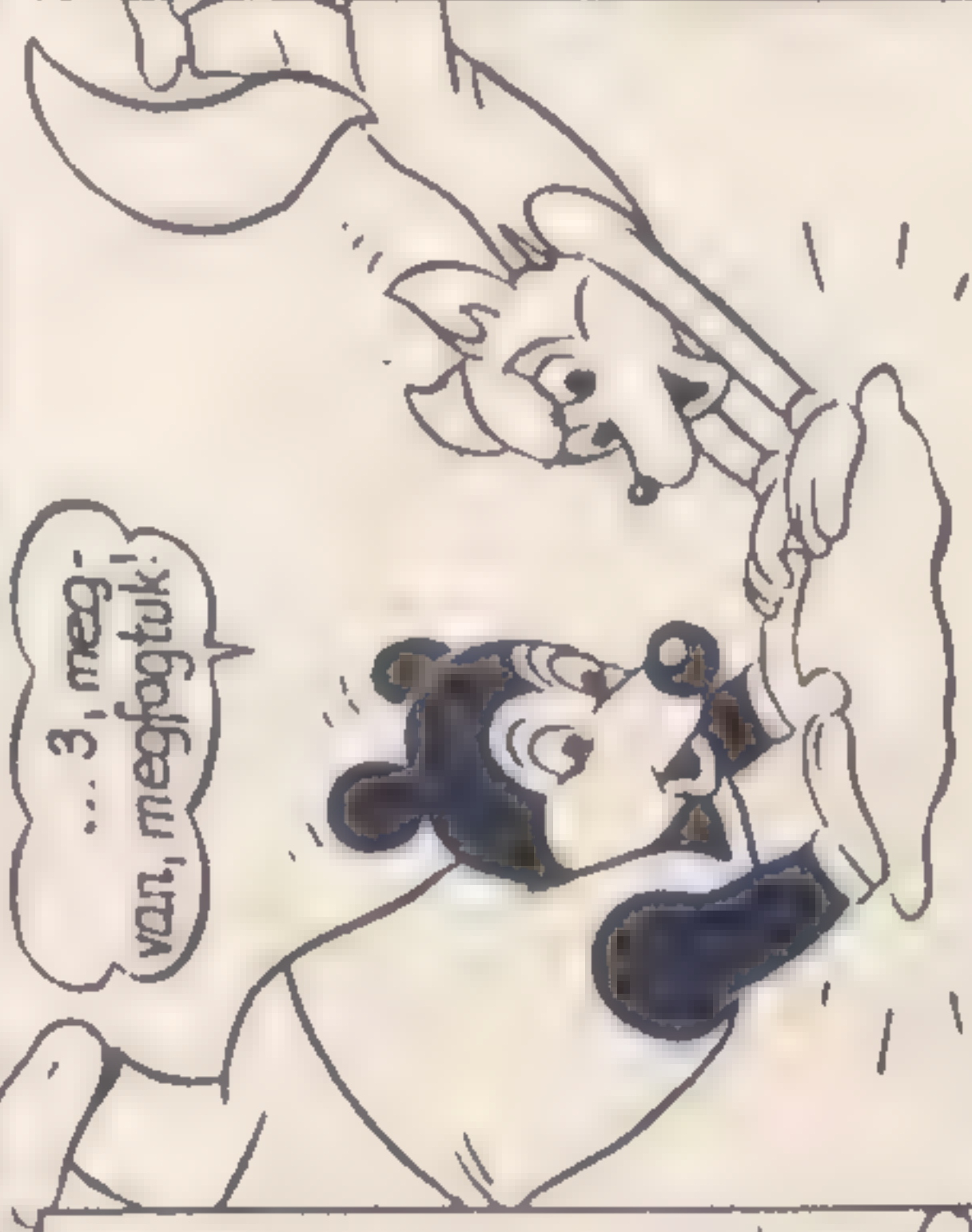
fogjuk el, gyereink!

Akkor rendben!
Rövidgrunk!

Igen,
1, 2, és...

... 3, meg-
van, megfogtuk!

Semmi? Minden el-
tűnt!

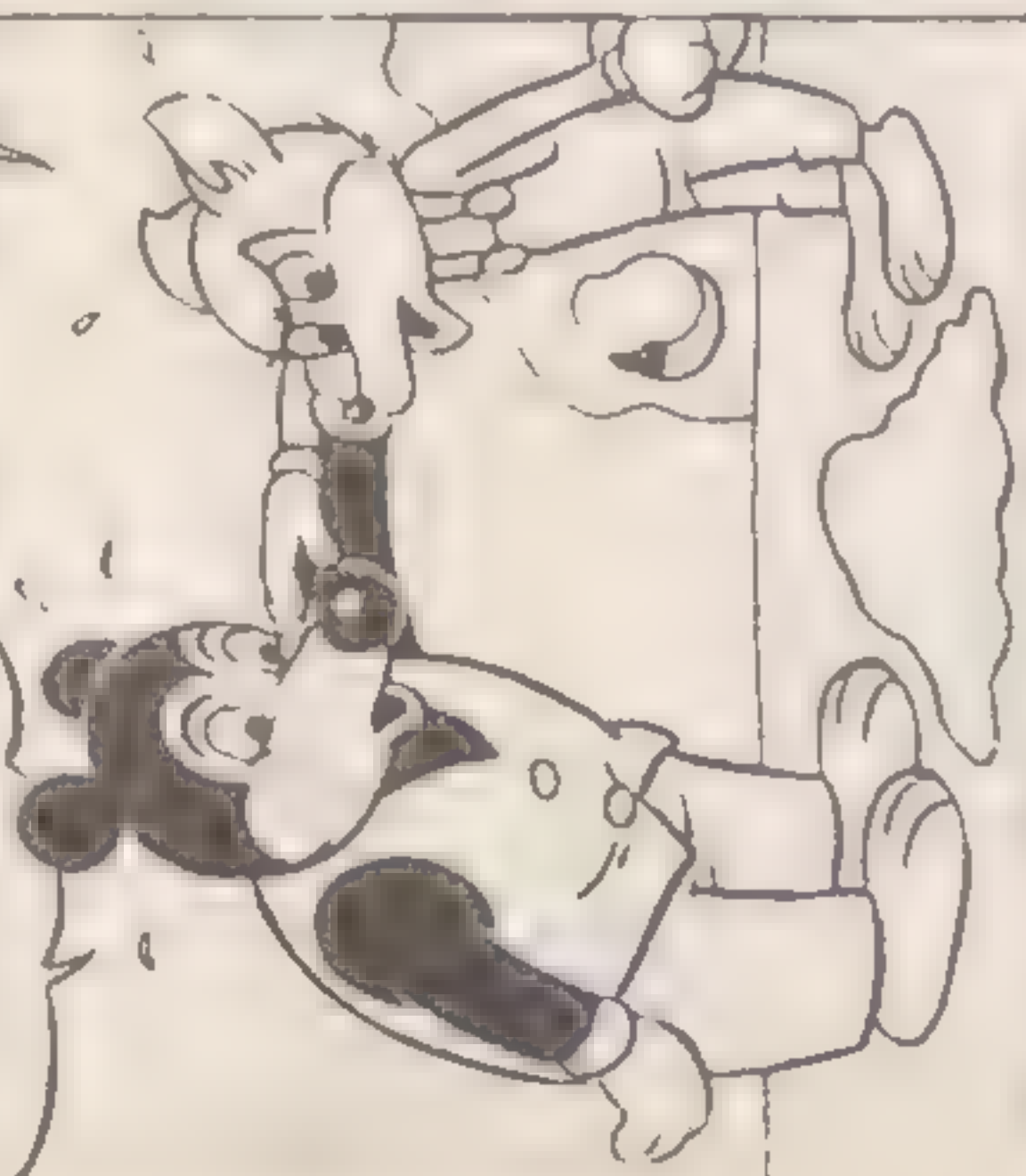

3

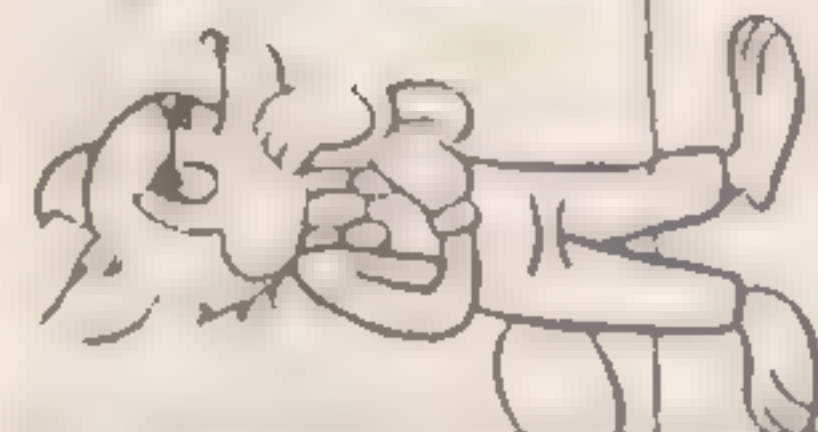
Hidd el, húzó, valószínű-
leg ébren álmodtunk!

Nem,
nem!

Nagyon
fura do-
log!

A fenébe ezzel a
terítővel

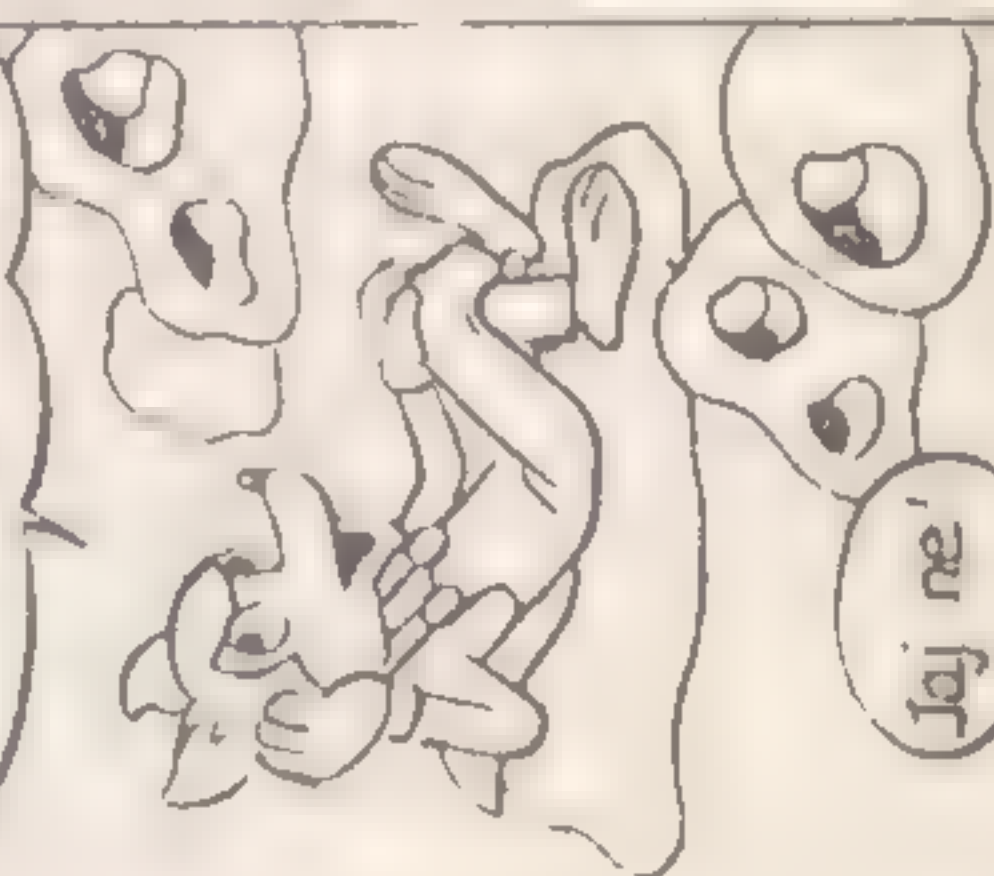

Gyere, Múzó,
tálalva!

Köszönöm, én
inkább elnyújto-
zam ezen a
kövön

Az imént meghokkentő
kalandot éltünk át!

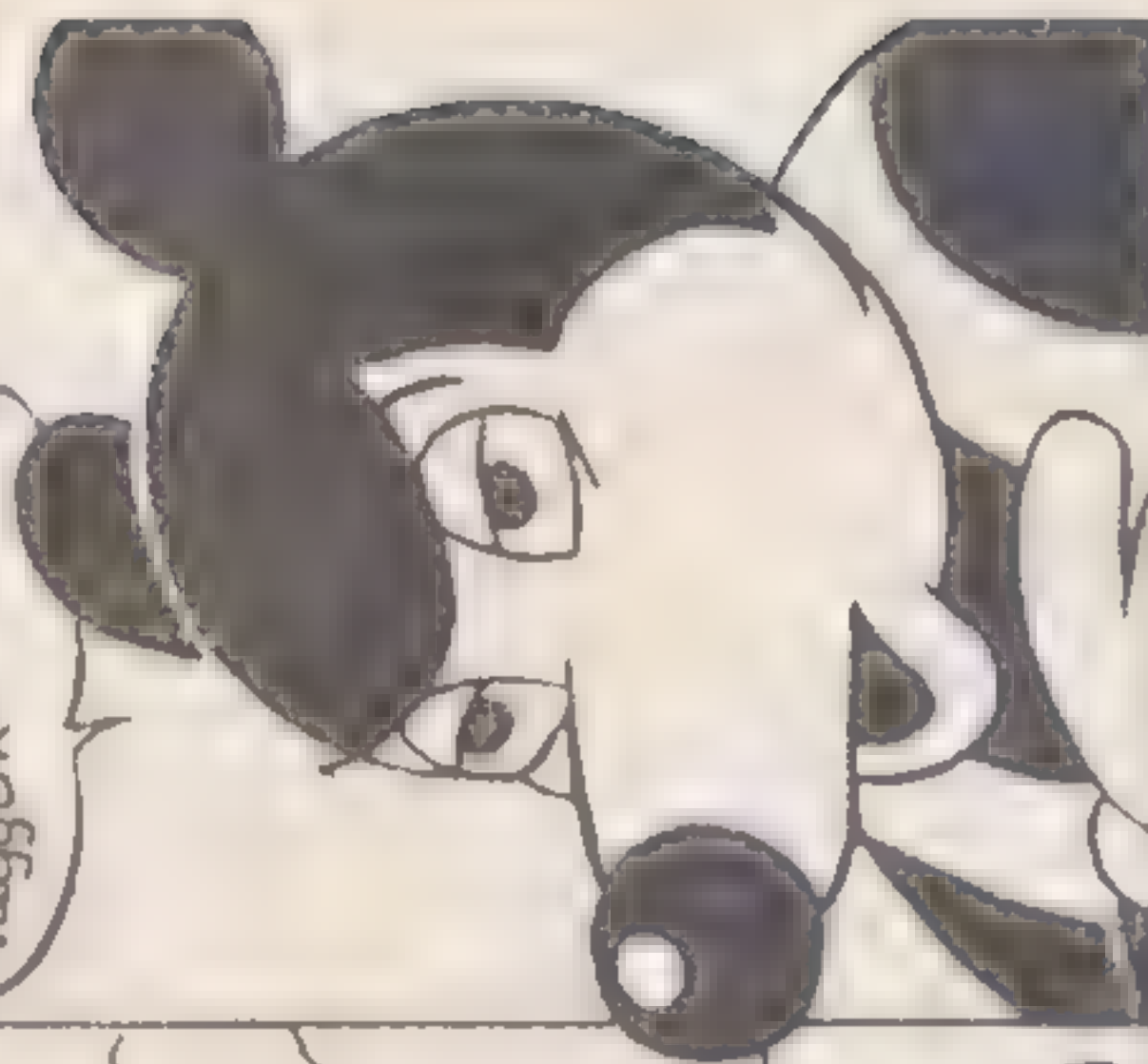

Jaj ne!

Ha tudnék aludni
egy kicsit..

En egyre éhesebb
vagyok!

Műzö, műzö, eb-
redj fel!

Eitünt?

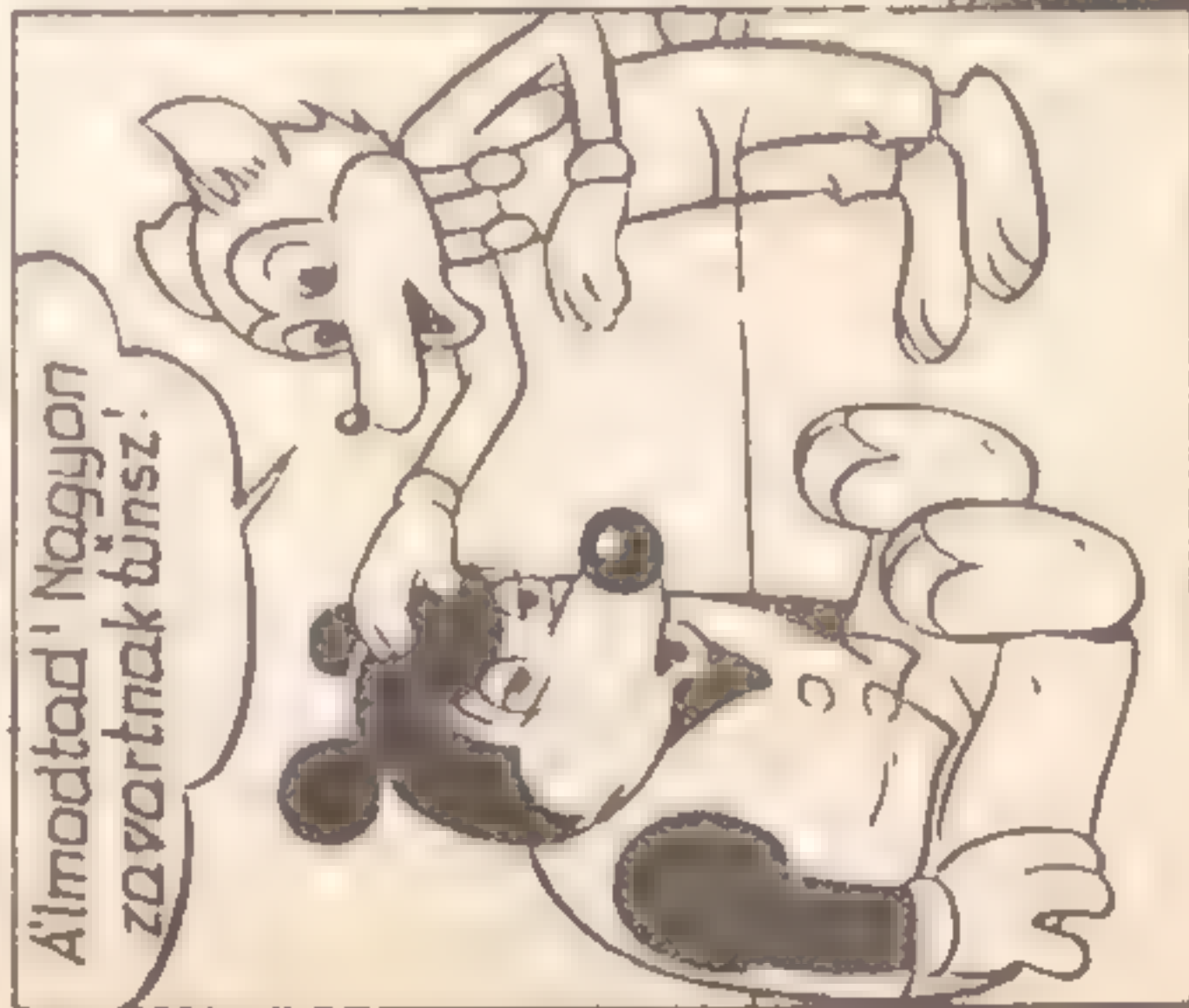
De hiszen itt vagyok,
mit akarsz?

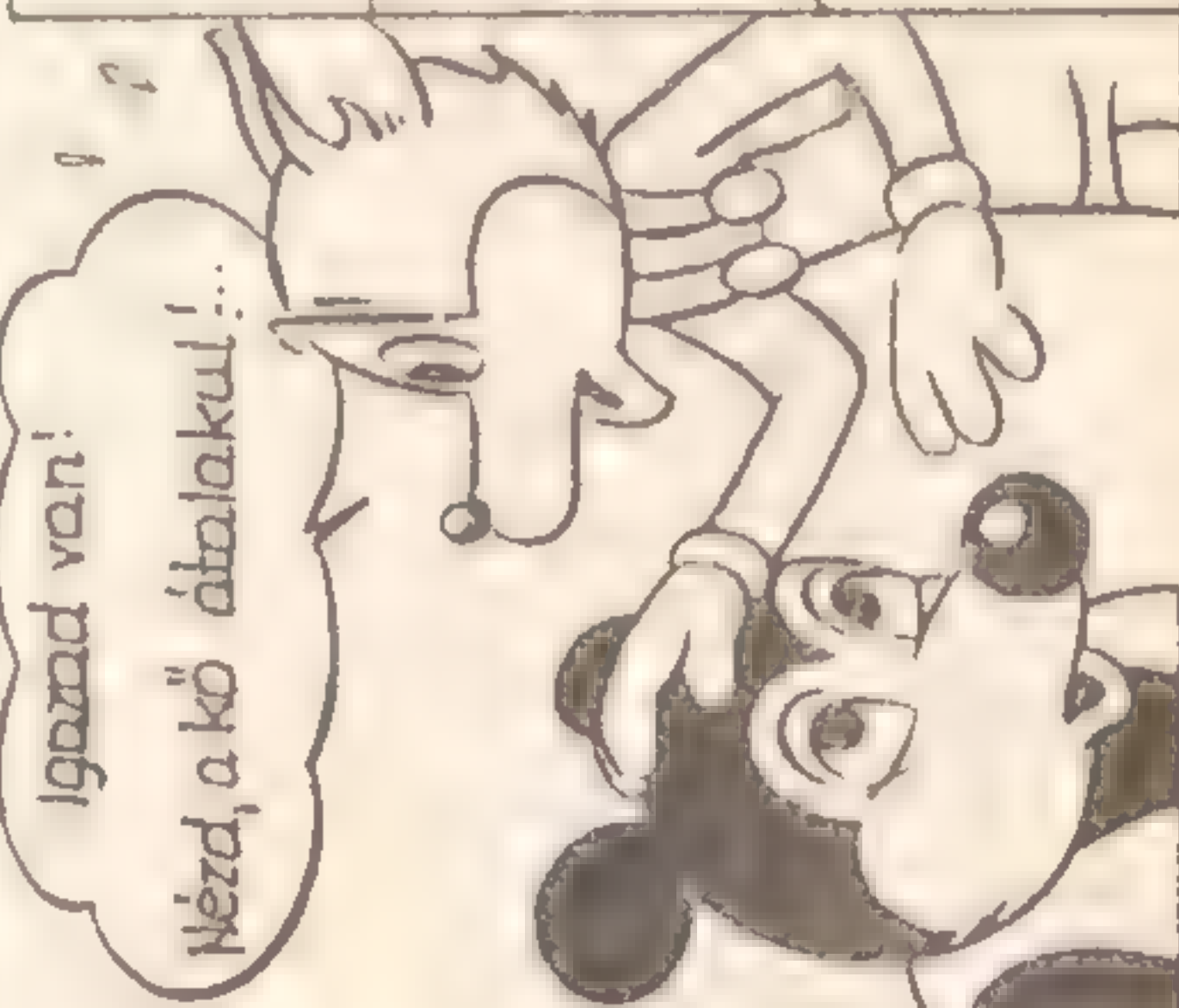
Az a nagy kö, amin
feküdtél járni
kezdett!

Álmodta! Nagyon
zavartnak tűnsz!

Igazad van!
Nézd, a kö átalakul!...

terítővé!

A
kajánk!

Csak most el ne menj!

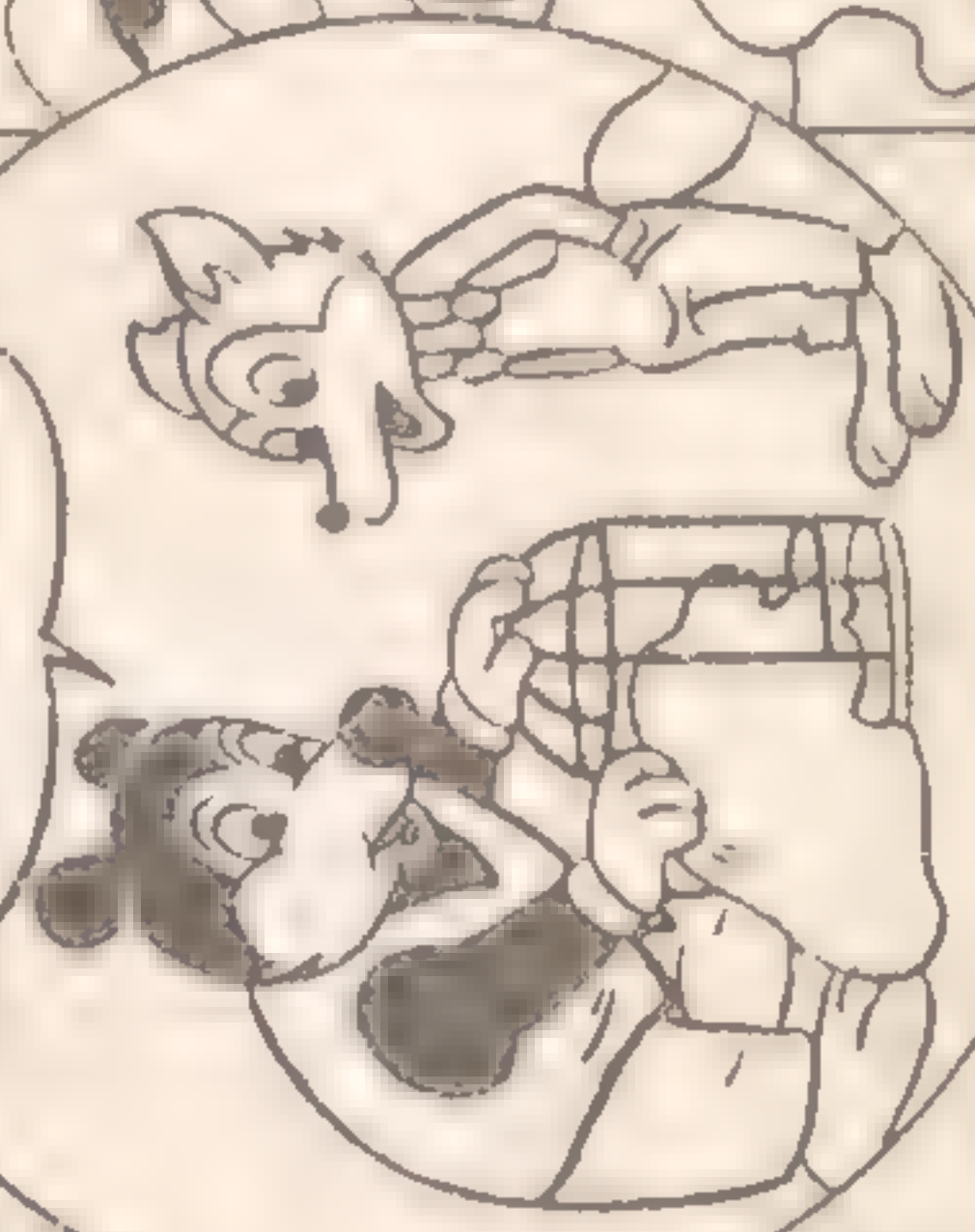
Változtatja a formáját!

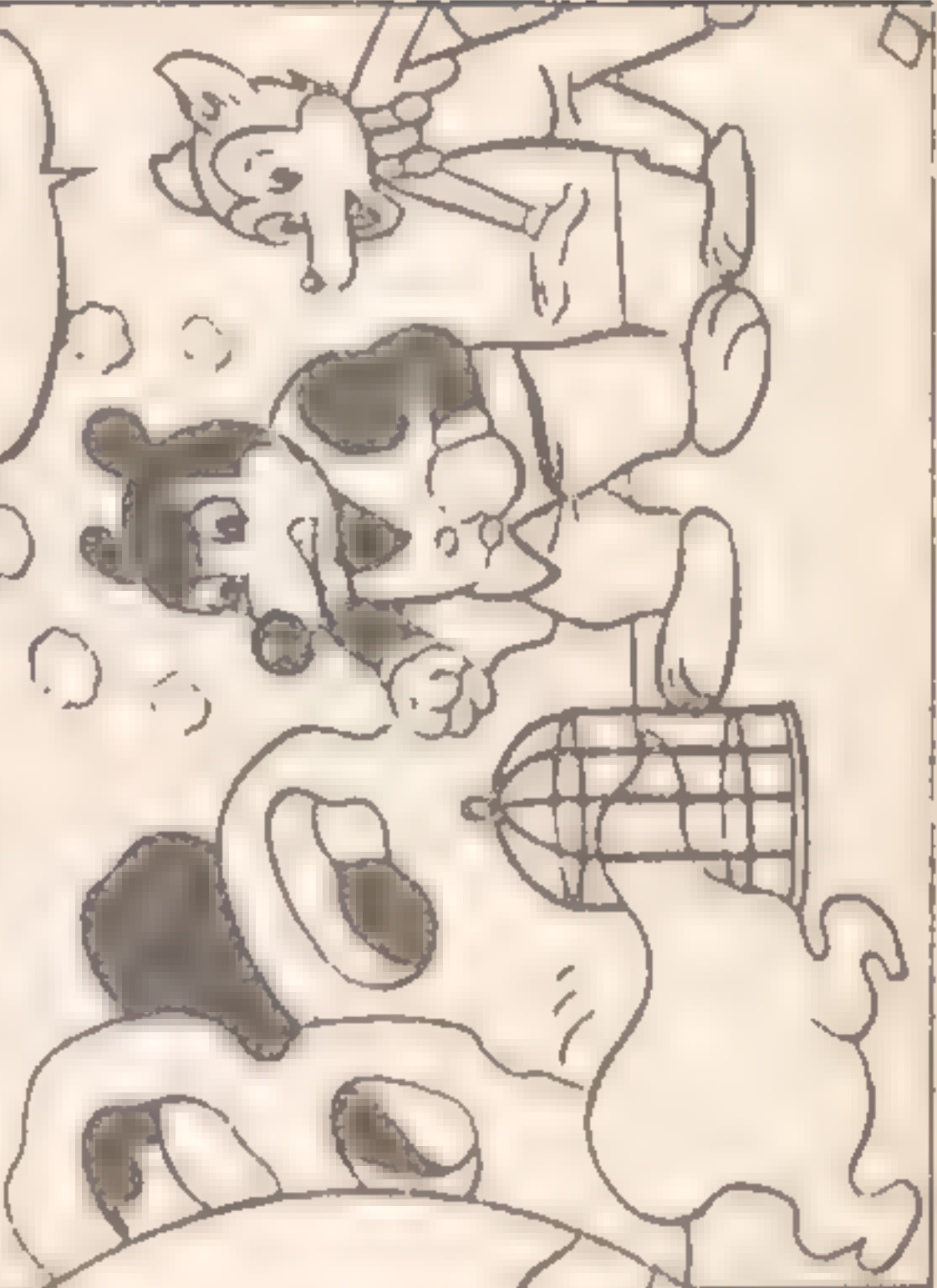
Szerintem ez a terítő 'el'!

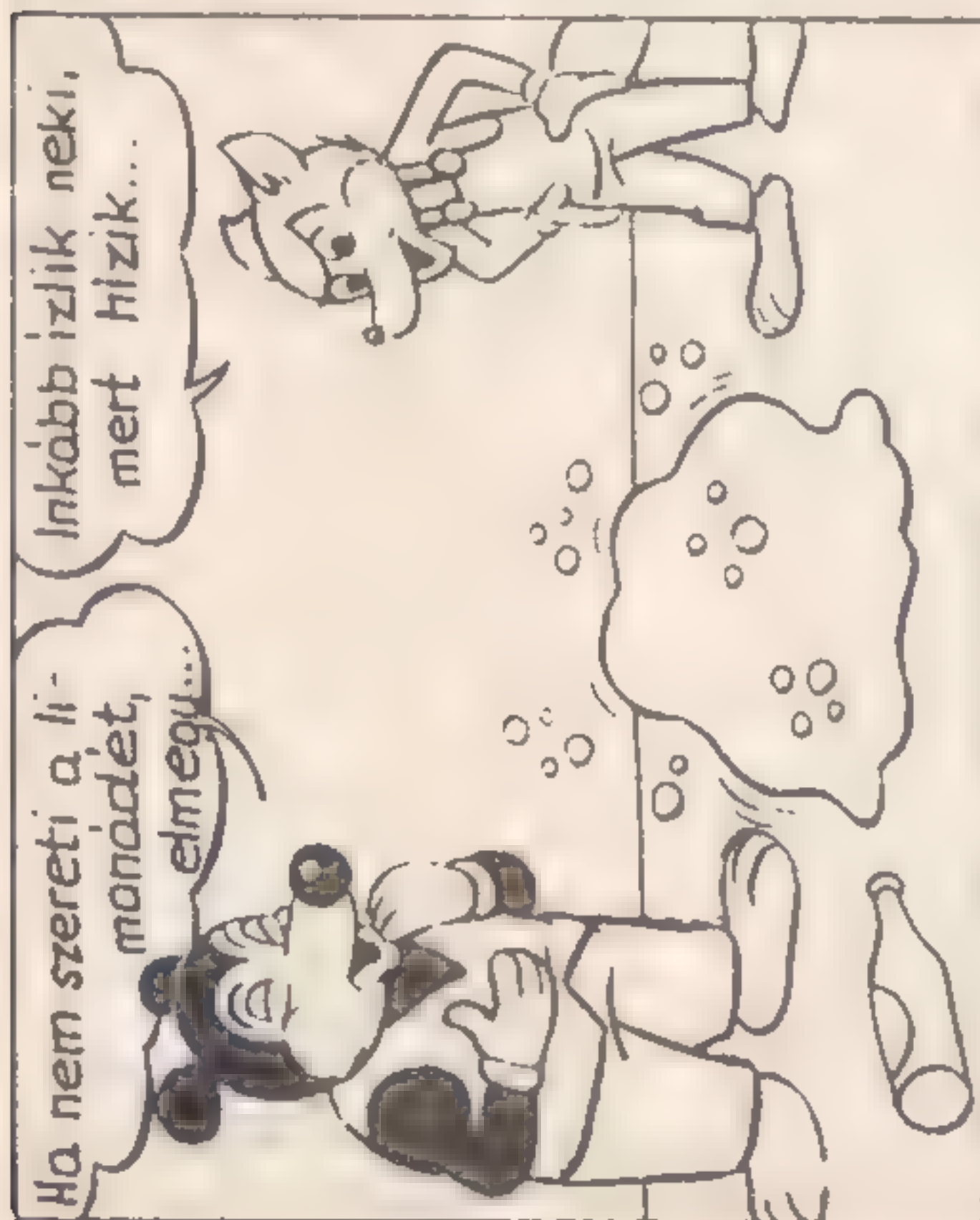
Menj csak be szepen a kalitkába.

Az áldóját! Kimászik a rácsok között!

Páciensnek lenni nehéz...

ALAPOS KIVIZSGÁLÁS

- Doktor úr, a feleségem küldött, hogy gyógyítson meg.
- Iszik?
- Soha.
- Dohányzik?
- Nem.
- Sok feketét fogyaszt?
- Nem különösképpen!
- Hát akkor mi a baja?
- Hazudok.

TELJES KIMERULTSÉG

- Keveset alszik?
- Nem.
- Alkoholt fogyaszt?
- Egyáltalán nem.
- De dohányozni csak szokott?
- Igen ritkán.
- Jó, akkor kínáljon meg egy cigarettával

KORSZERŰ TECHNIKA

Orvos: Felírok magának egy kis szemet.

Beteg: Köszönöm, de sajnos, én olajjal tüzelek.

JÓ, HA VALAKI ERŐSI

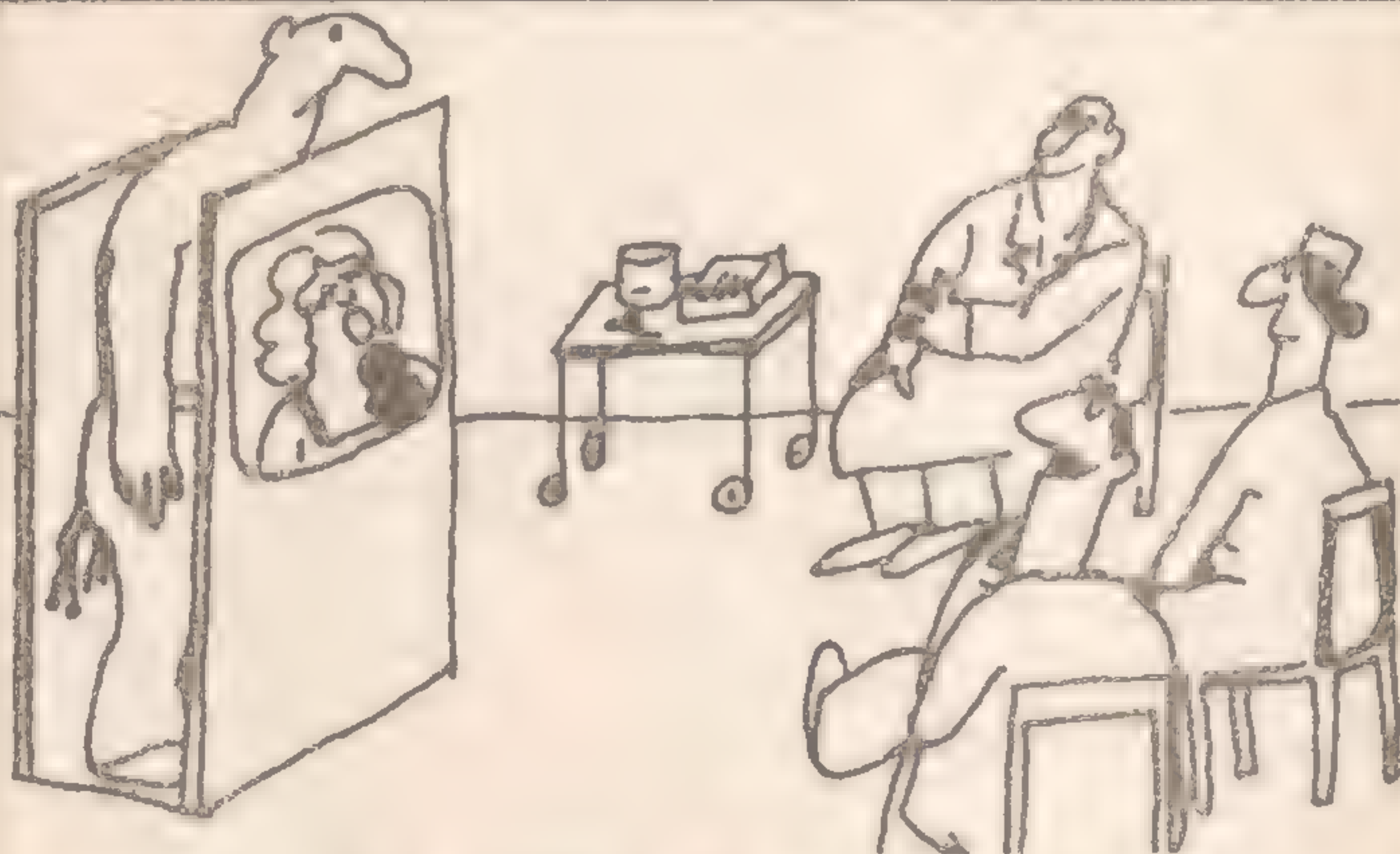
— Aztán Pisti, kolbászt ne egyél, mert az nagyon nehéz étel.

— Nem baj, doktor bácsi, én súlyemelő vagyok.

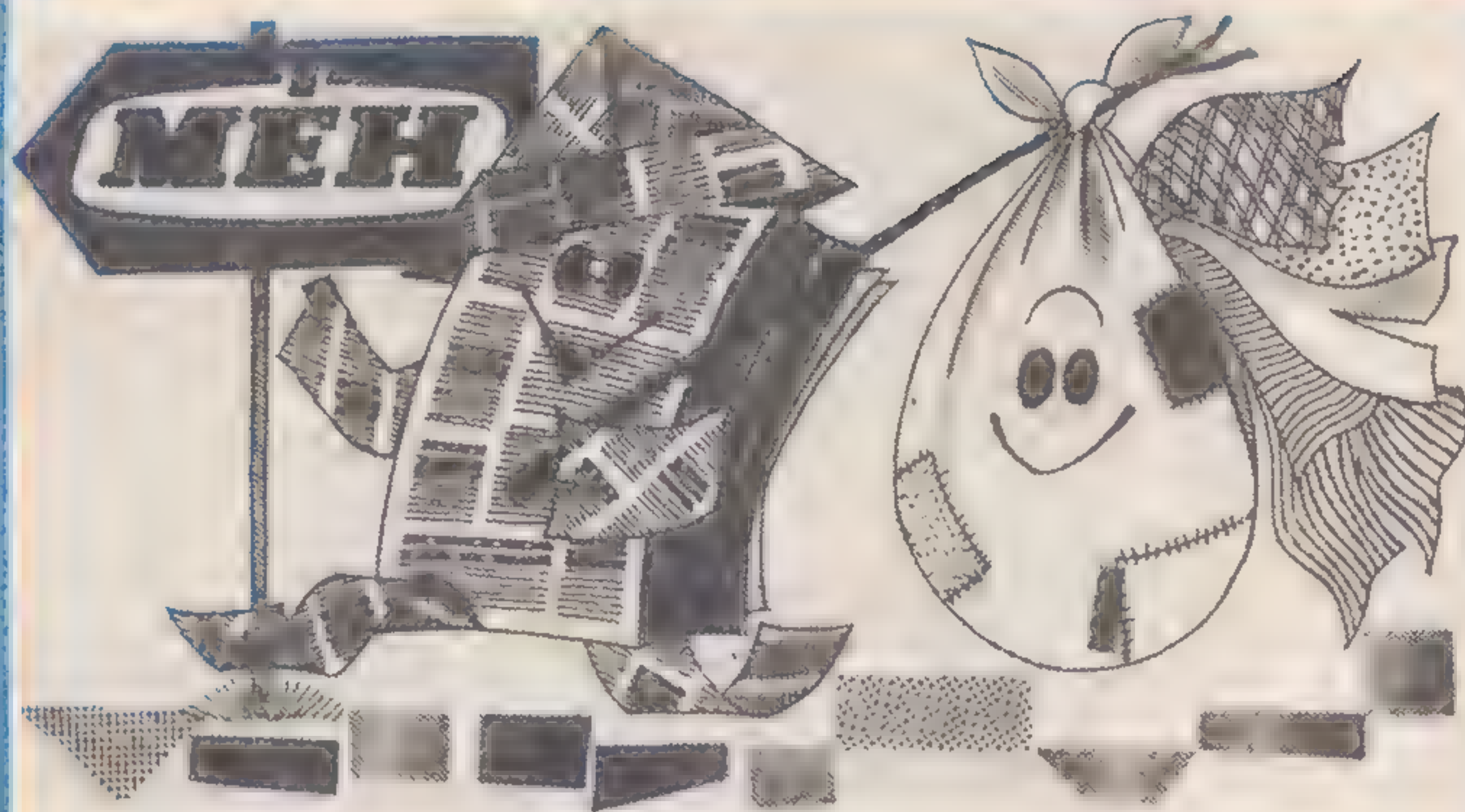

— Örülök, hogy megértettél. A fogakat nem szabad elhanyagolni.

— Úgy látom, kollégám, hogy nagyon a bögyében van a felesége.

Az elolvasott újságpapír is érték, add át a MÉH-nek!

A fekete-fehér, gyűretlen, tiszta,

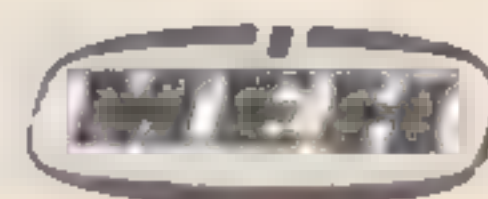
kötegelte újságpapírt

2.40 Ft/kg-ért,

a színes, kötegelte folyóiratot

1,40 Ft/kg-ért

vásárolja meg a

VESZEM A KALAPOM

Nahát!!!

A HOLT NYELV

— Miért beszélnek az orvosok a műtőben mindig latinul?

— Azért, hogy a beteg megszokjon egy holt nyelvet.

NYUGI!

— Doktor úr, milyenek a kilátásaim?

— Maga a nyolcvannegyedik, akit ugyanezzel a bajjal műtök.

— No, akkor máris nyugodt vagyok.

— Helyes! Legyen nyugodt! Egyszer már sikerülnie kell!

A HÉT ELSŐ NAPJA

— Számomra mindig a hétfő a legnehezebb nap a munkahelyemen. — panaszkodik a papa a fiának.

— Ugyan miért, papa?

— Mert két lapot kell le-
tépnem a naptárról.

HÁROM A MAGYAR IGAZSÁG

— Három olyan dolog van, ami nélkül nem tudom elképzelni az életemet — mondja a kövér ember a barátjának.

— ?

— A reggeli, az ebéd és a vacsora.

LAKÓTELEPI TÖRTÉNET

— Miért sírsz, kislány?

— Mert ma almásrétes van otthon ebédre.

— Azért nem kell sírnod, hiszen az finom étel.

— Persze, hogy finom! De nem tudom, hogy hol lakunk!

A FELEDÉKENY

— Akkor a holnapi viszontlátásra, gyerekek! — mondja a tanító néni az elsősöknek.

Károlyka meghökkenve néz rá.

— Hát holnap is el kell jönnünk?

FELISMERÉS

— Te mikor érezted, hogy tetszenek a lányok?

— Akkor, amikor észrevettem, hogy mások, mint a fiúk.

AZ ARULKODÓ JEL

A tanár cigarettacsikket pillant meg a tanterem padlóján. Ránéz a közelében ülő fiúra:

— Lali, a tied ez a csikk?

— Nem! Ez a tanár úré. Hiszen a tanár úr látta meg először!

Épül a metró

— Jóska, mehetünk haza! Megérkezett a délutános brigád...

AZ ÖNIMÁDÓ

A híres színész hosszasan meséli sikereit a barátjának.

— No elég! — fejezi be végre. — Mindig csak rólam beszélünk. Beszélj most már te! Mondd, mi a véleményed a legújabb alakításomról?

ESŐ

— Mondd, szerinted mi a csodának esik az eső?

— Miért, miért? Azért, hogy nőjjön a sok szép virág, a zöltség, a búza, meg még sok finom ennivaló.

— Ahá. De akkor minek esik a járdára és az úttestre is?

TANÍTVÁNY

— Tényleg te tanítottad a papagájt arra a sok disznó szóra?

— Ugyan, mama! Én csak azt magyaráztam el Lórinak, hogy melyek azok a szavak, amiket nem szabad mondania.

RELATIVITÁS

— Anyukám, nagyon kérlek, hogy ne úgy fogd fel, hogy piszkos vagyok, hanem úgy, hogy egy kis csokoládét ettem.

ELŐSZEZON

Tomi sózza a vizet a fürdőkádban. Anyukája észreveszi és leszidja:

— Meg vagy örülve, hogy így pazarlod a sót?

— Dehogy pazarlom, csak tréningezek.

— Mire? Csak nem találtak ki megint valamit az iskolában?

— Á, dehogy. Ti mondtátok, hogy nyáron a tenger mellé megyünk nyaralni, ezért szoktatom a testem a sós vízhez.

SOK KICSI — SOKRA MEGY

Az edzésen mindenki átügrotta az egyméteres magasságot. Józsi a nyolcvan centit kétszer is átvitte, de az egy métert egyszer sem. Az edző rá szól: Jóska ez nem magasugrás, hanem miniugrás! Nem megy az egy méter?

Jóska: már hogyne menne, hiszen összesítésben már az egyhatvannál tartok.

A SZERELŐ

— Mit mondott a szerelő bácsi, amikor leesett a létráról?

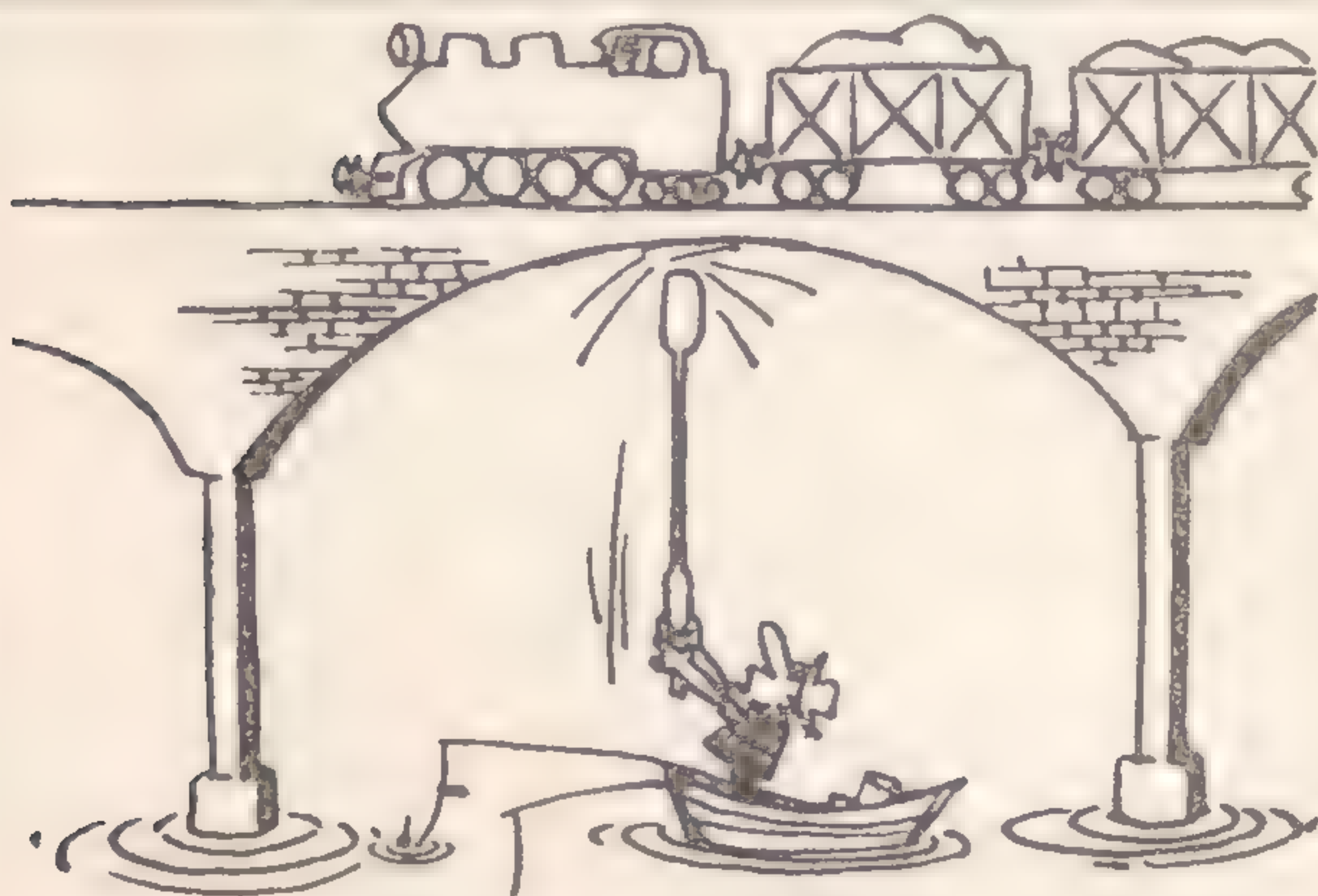
— Kihagyjam a csúnya szavakat?

— Természetesen!

— Akkor semmit!

Megy a gőzös...

— Nem értem,
hol késik.
Már itt kellene
lennie!

— Hé!... Nem tudna másfelé menni?

Hurra, nyaralunk!

„Látom vakáci-
óni indulás!”

„Igen! Délre megyek,
segít az irányítóm!”

„Jó utat,
kiváncok!”

„Gyereink!
Az irány dél!”

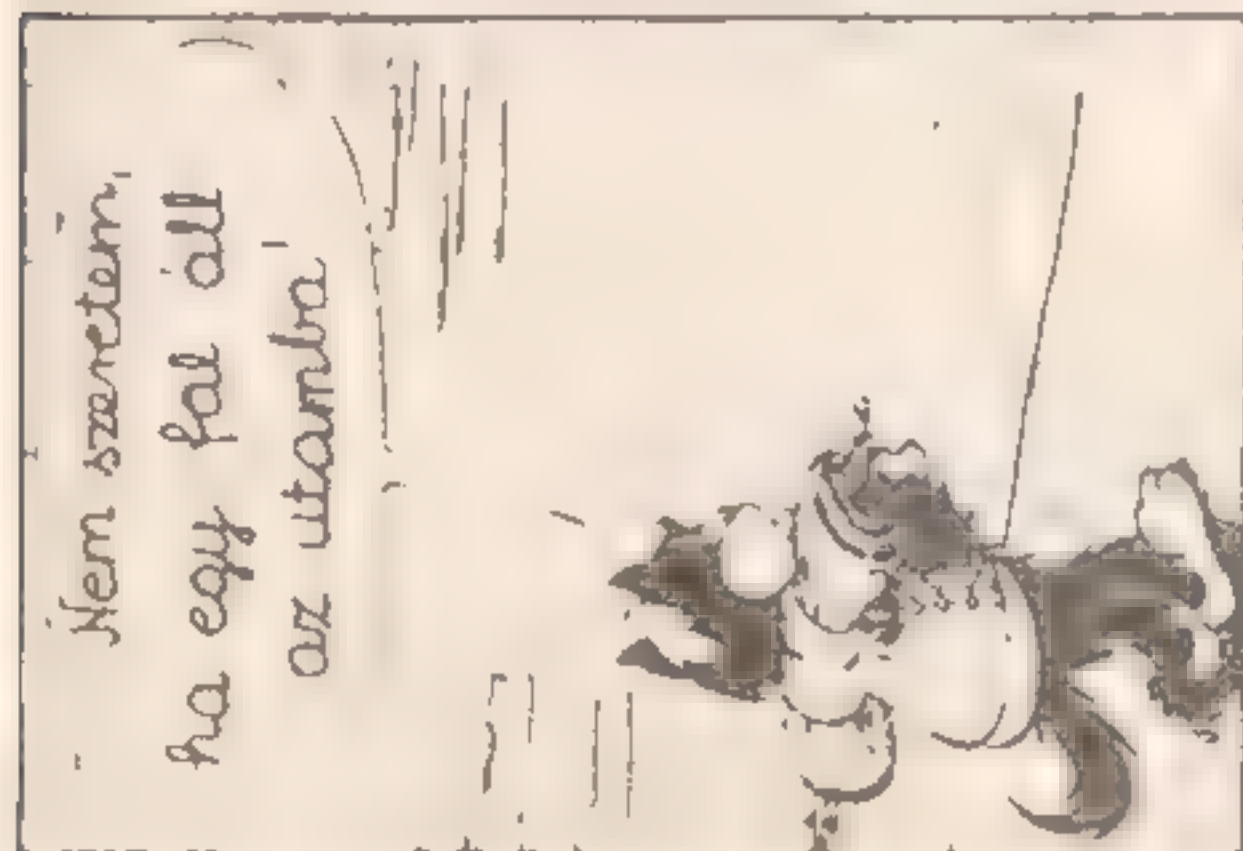
„Legalább
vége lesz a boxzi-
ságnak!”

„Jaj, parkot, maga bo-
csátja útjára a derék
felmúlást?”

„Mi? Igén,
nagyon remélem!”

„Tehát akkor magát vonom felülősegre, ha
mertulus a gyereken közlekedik, 3 máris kiáll-
tok egy büntetés-címadót...”

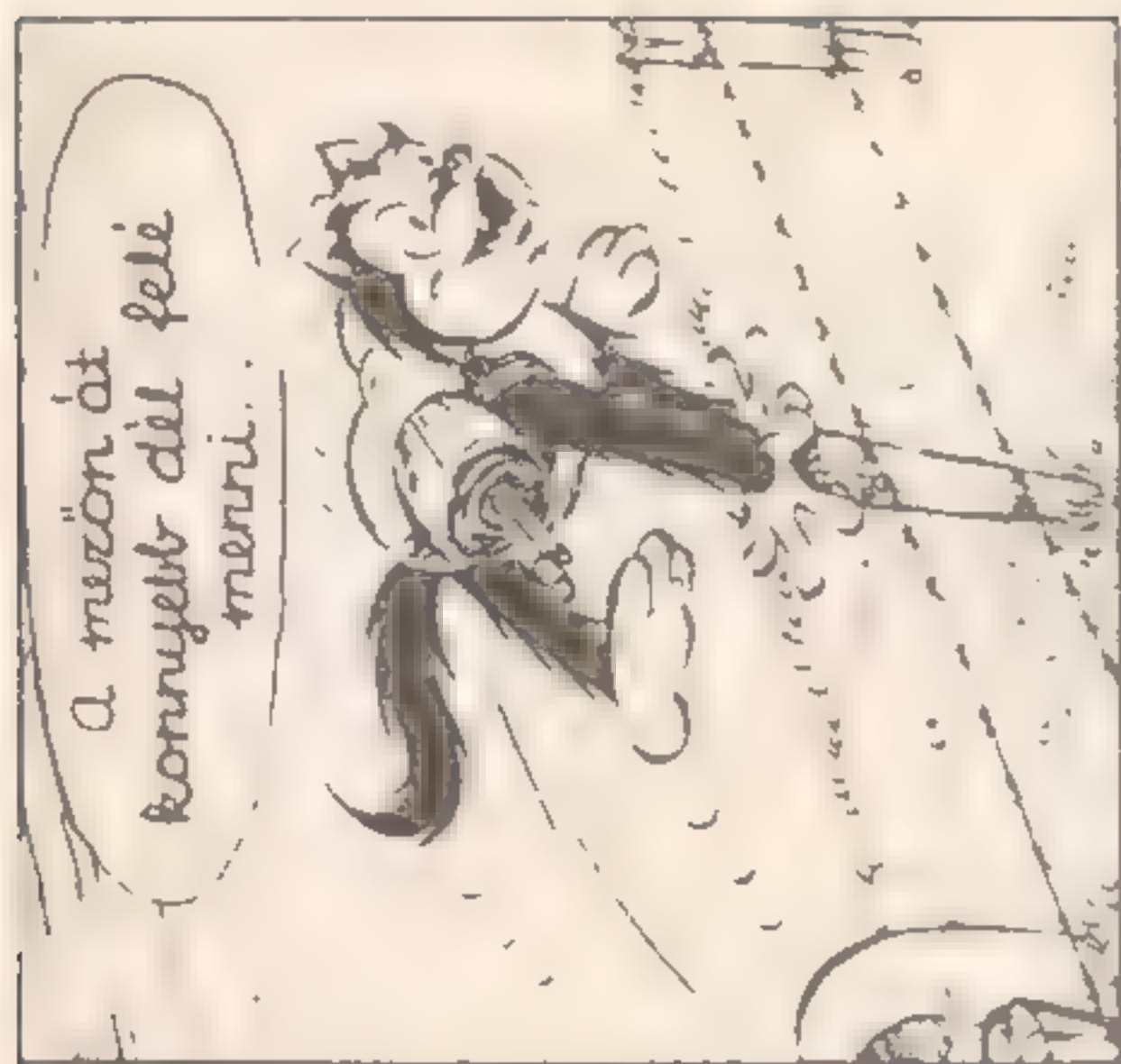
„A parkot túlsó-
gosan örült, ezért
megnéveltem...”

Nem szeretem,
ha egy fal áll
az utamba!

Legközelebb kikerm-
lom az akadályt!

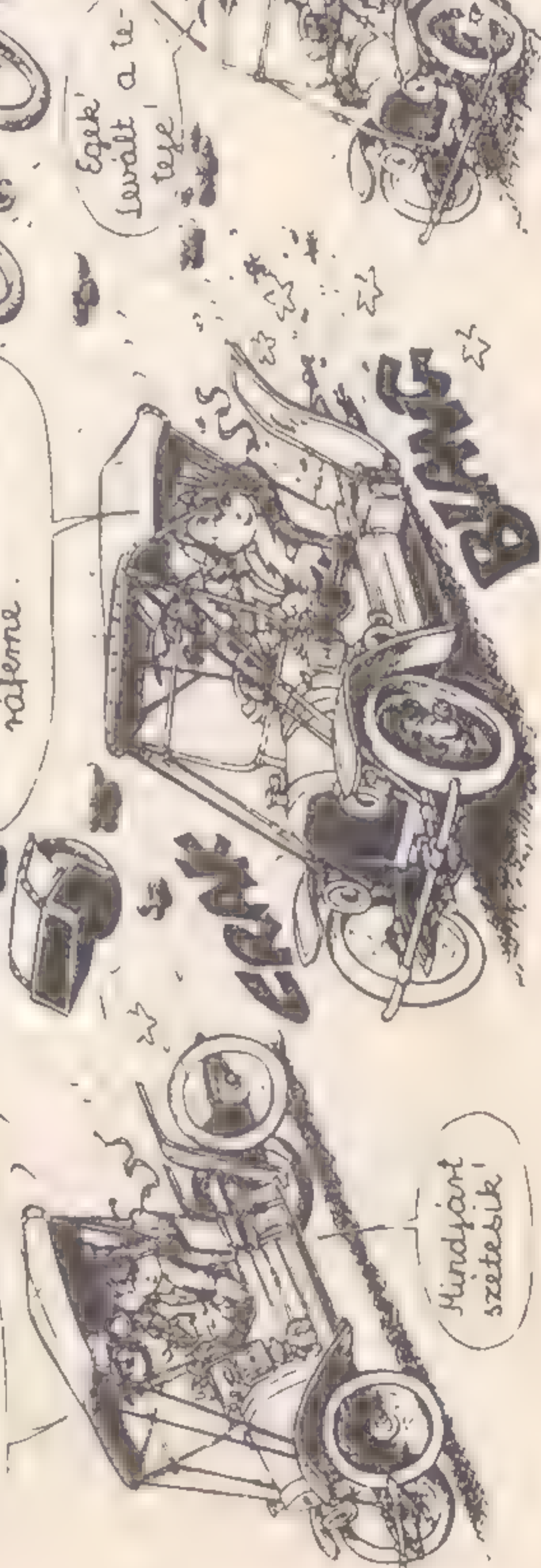
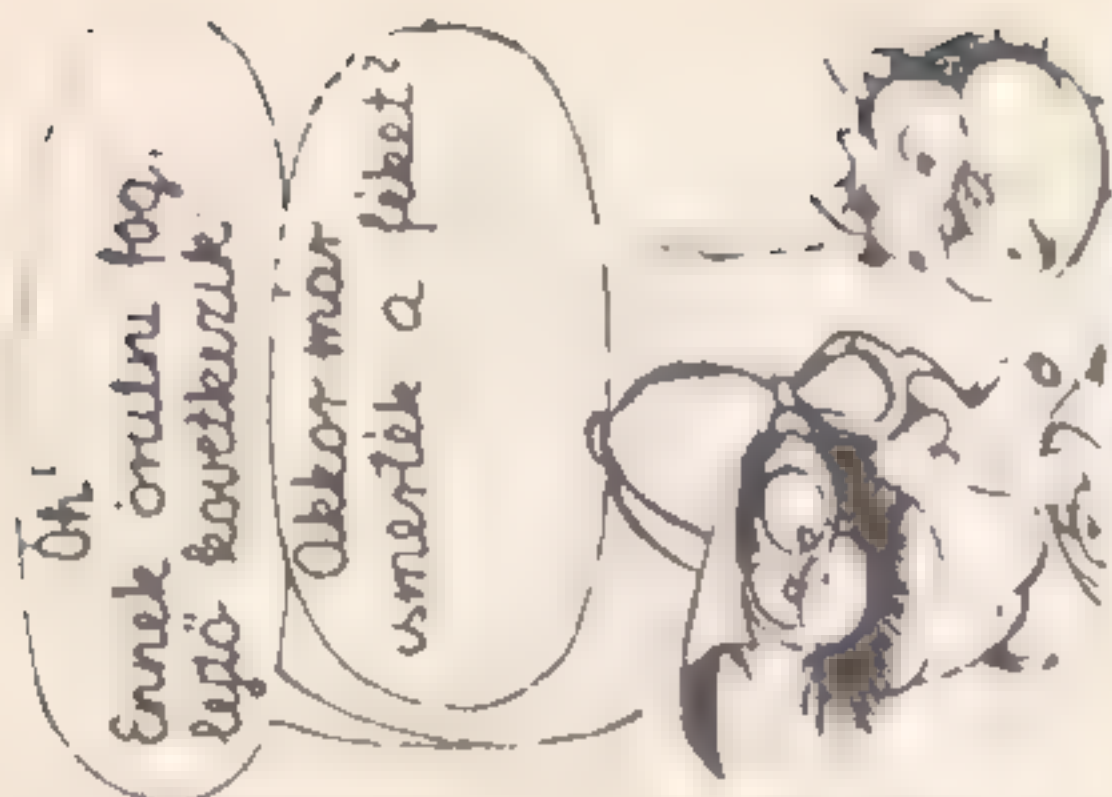
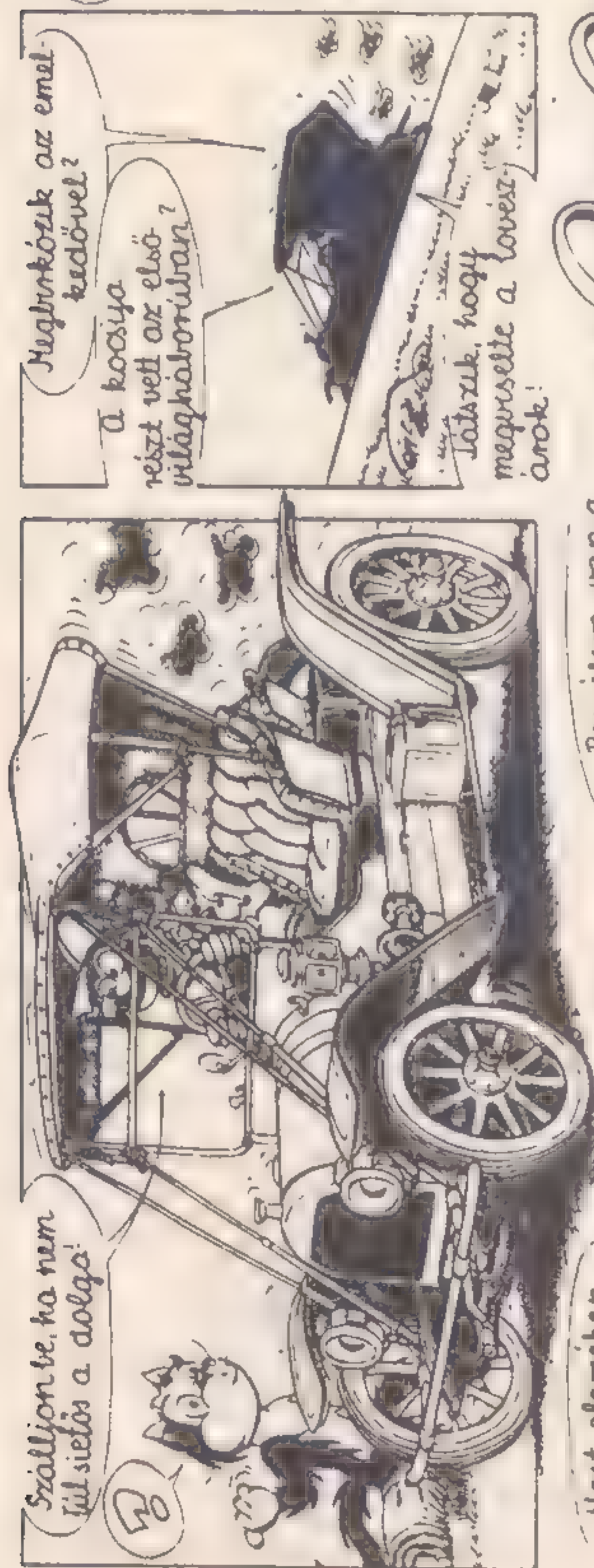
A mezőn át
konnyebb dél felé
menni...

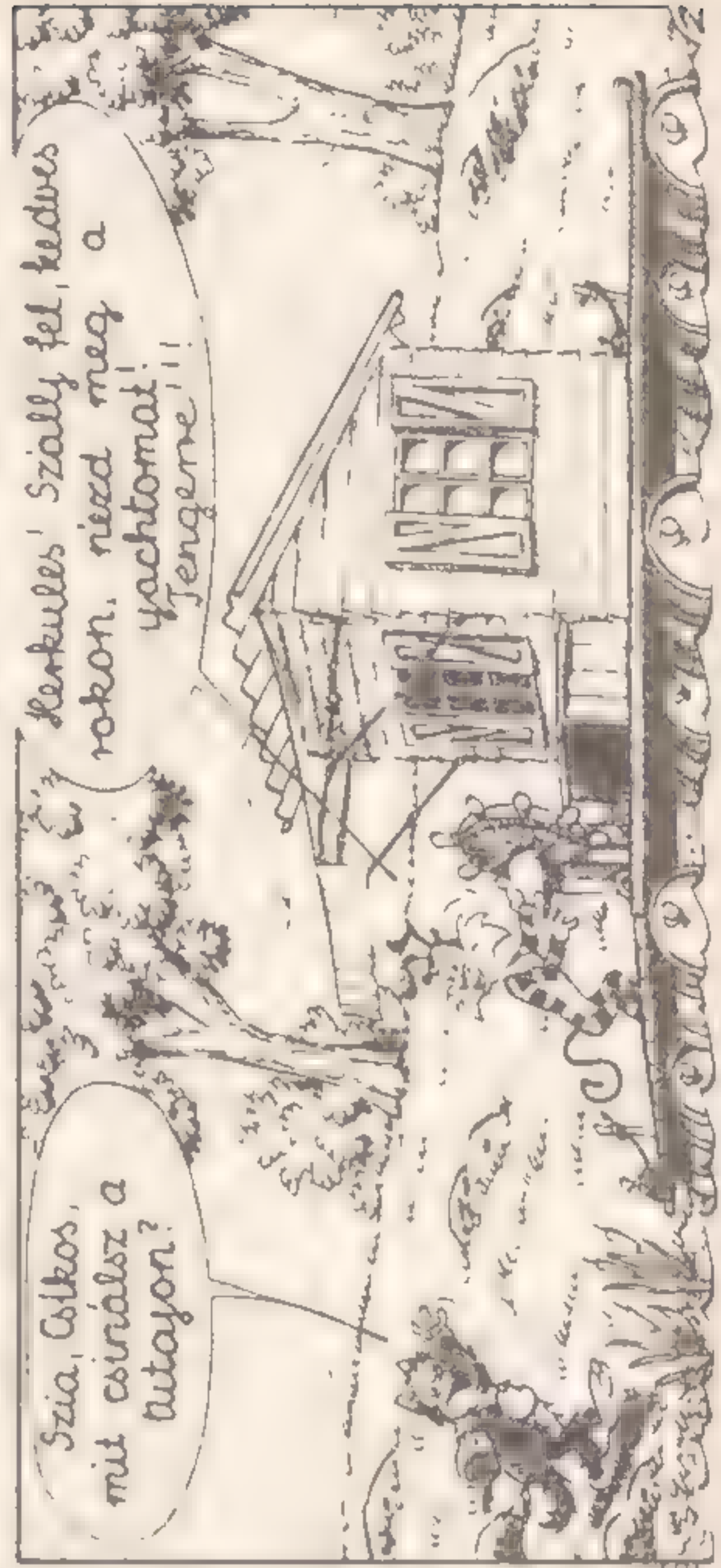
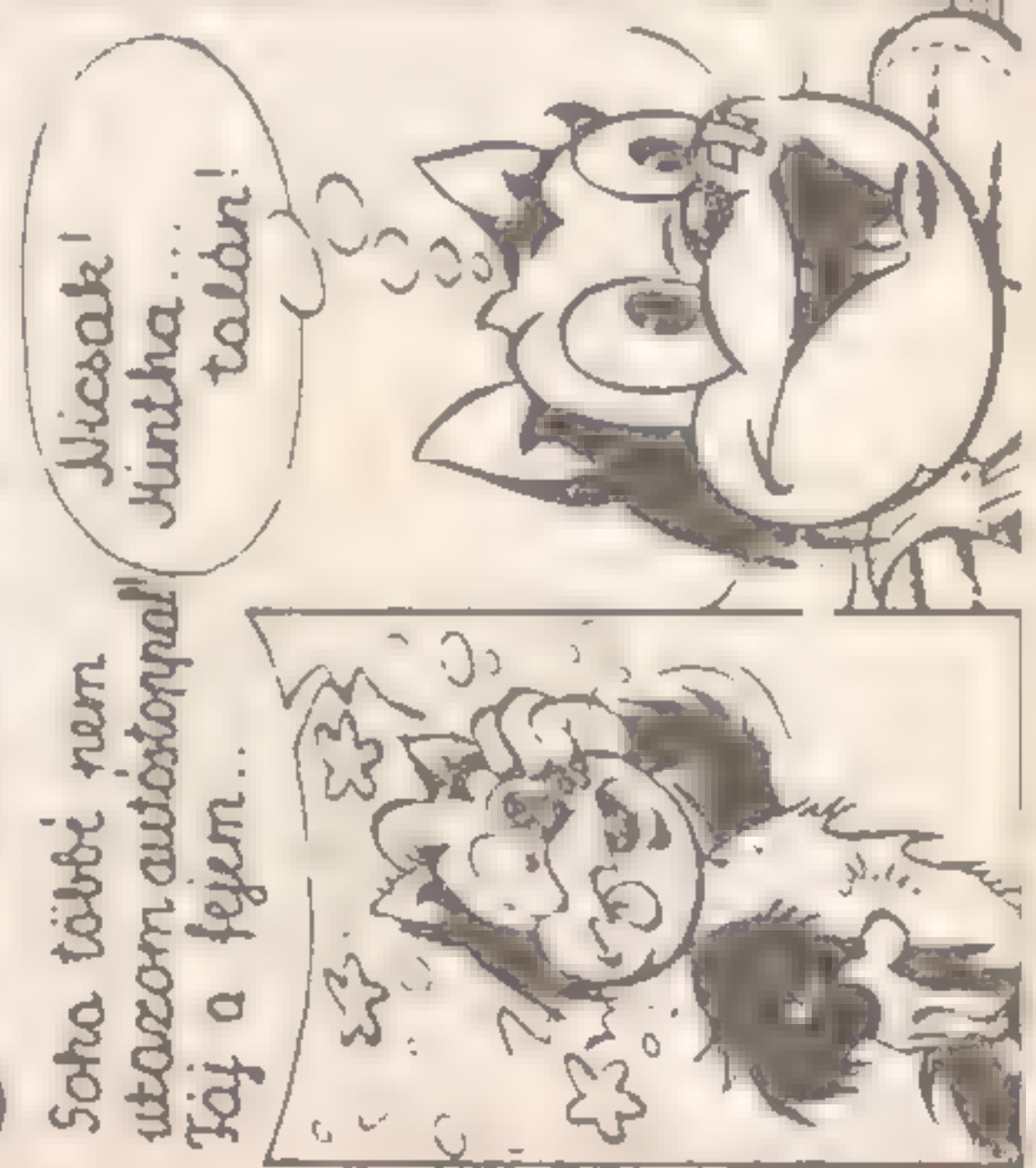
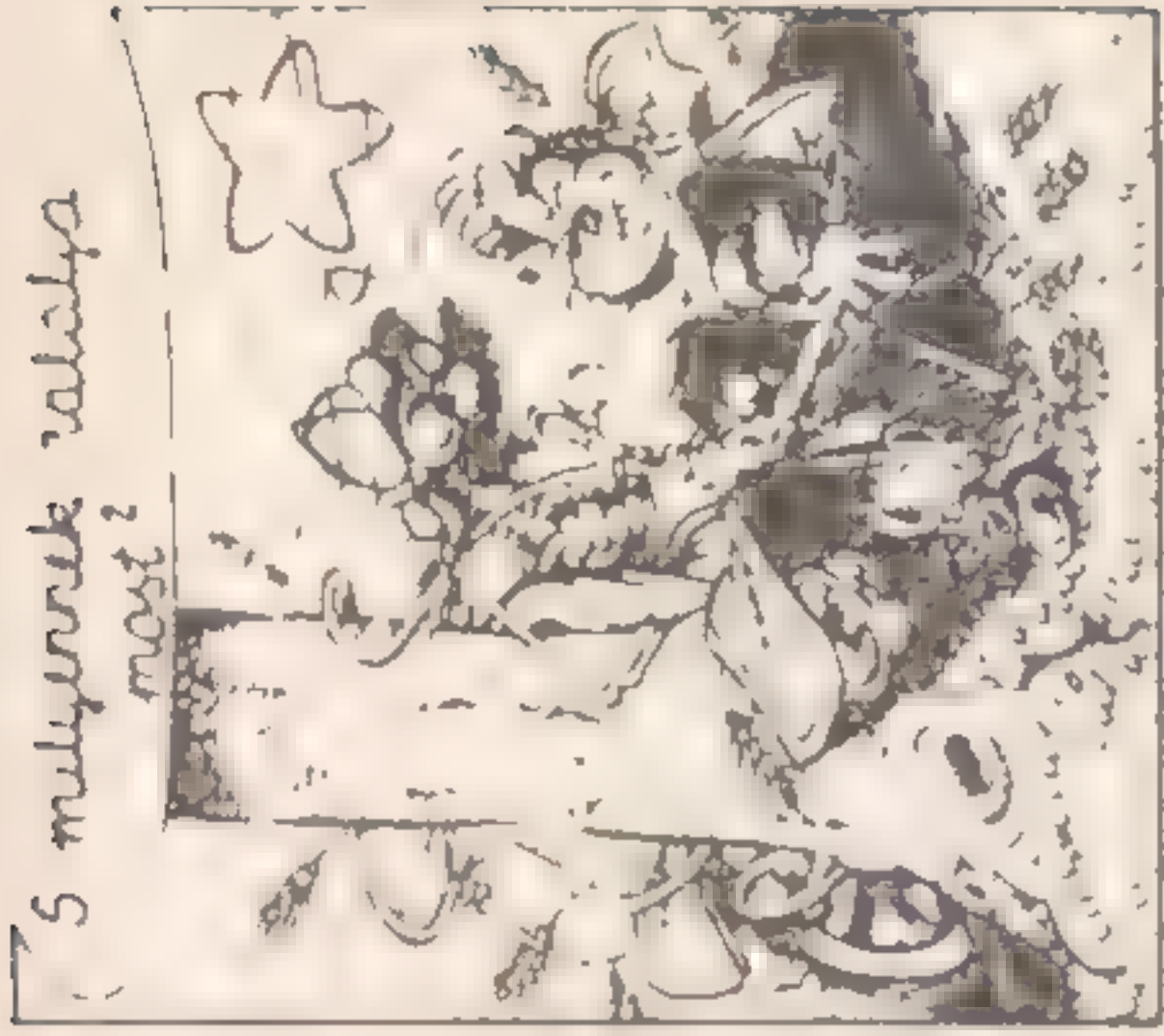
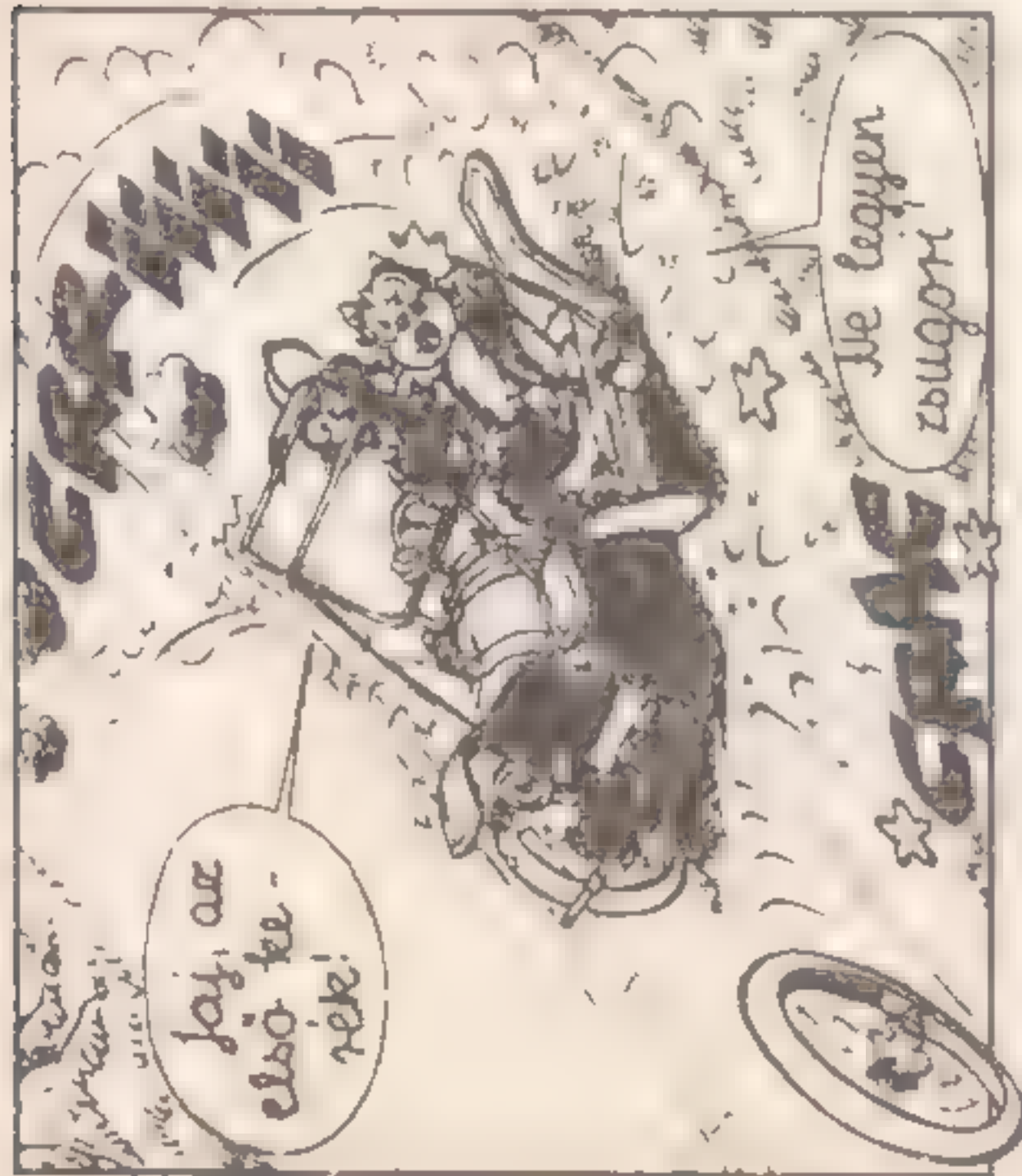
Hü! Ezt elkerül-
tam!

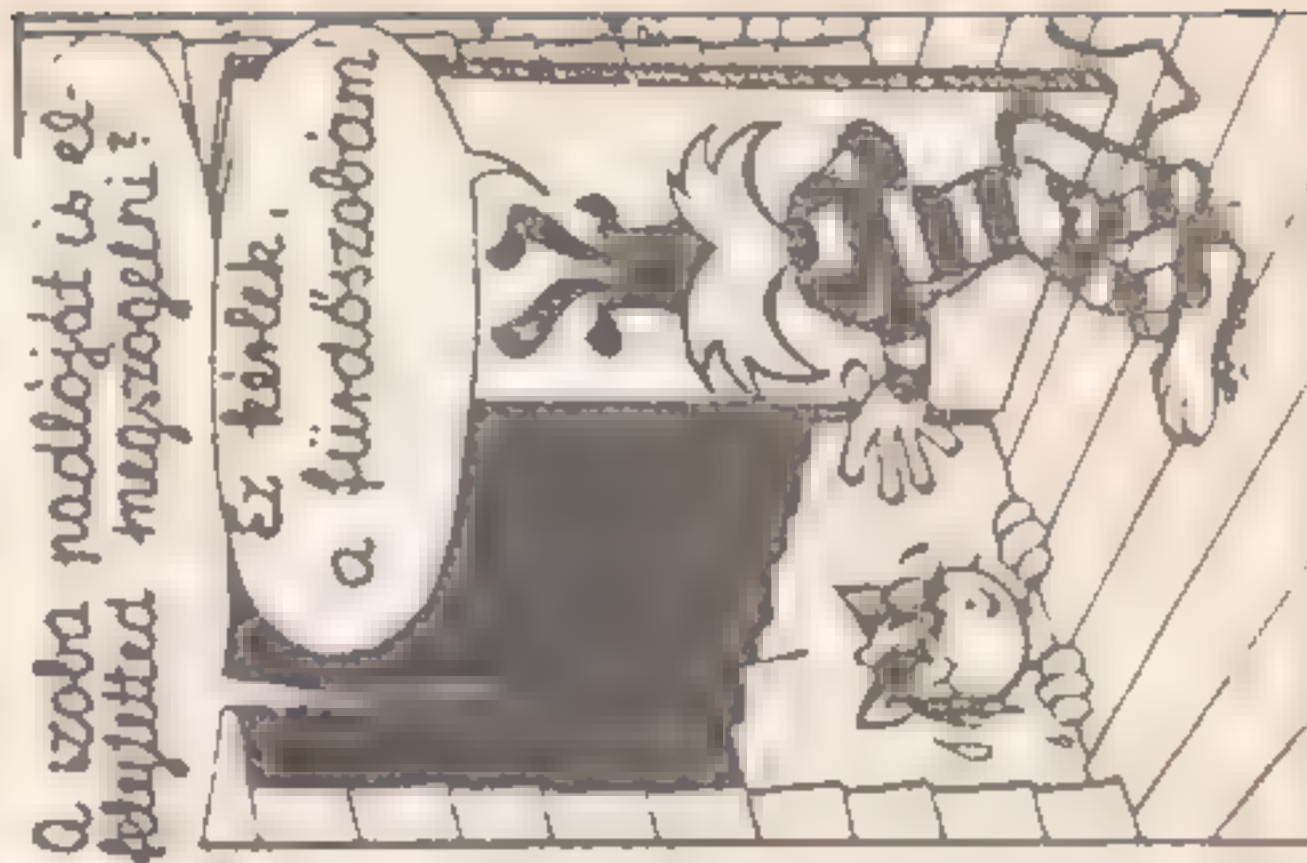
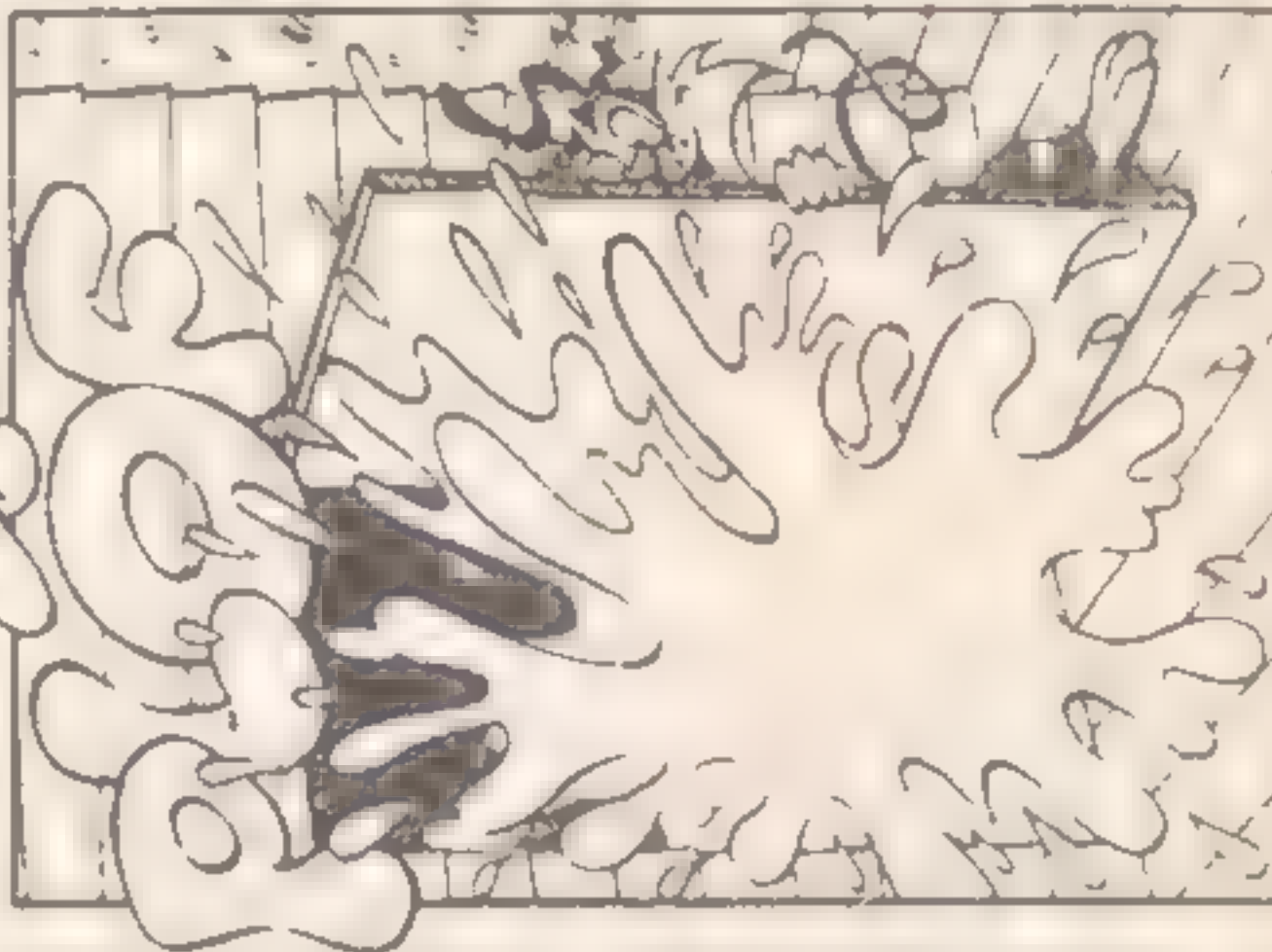
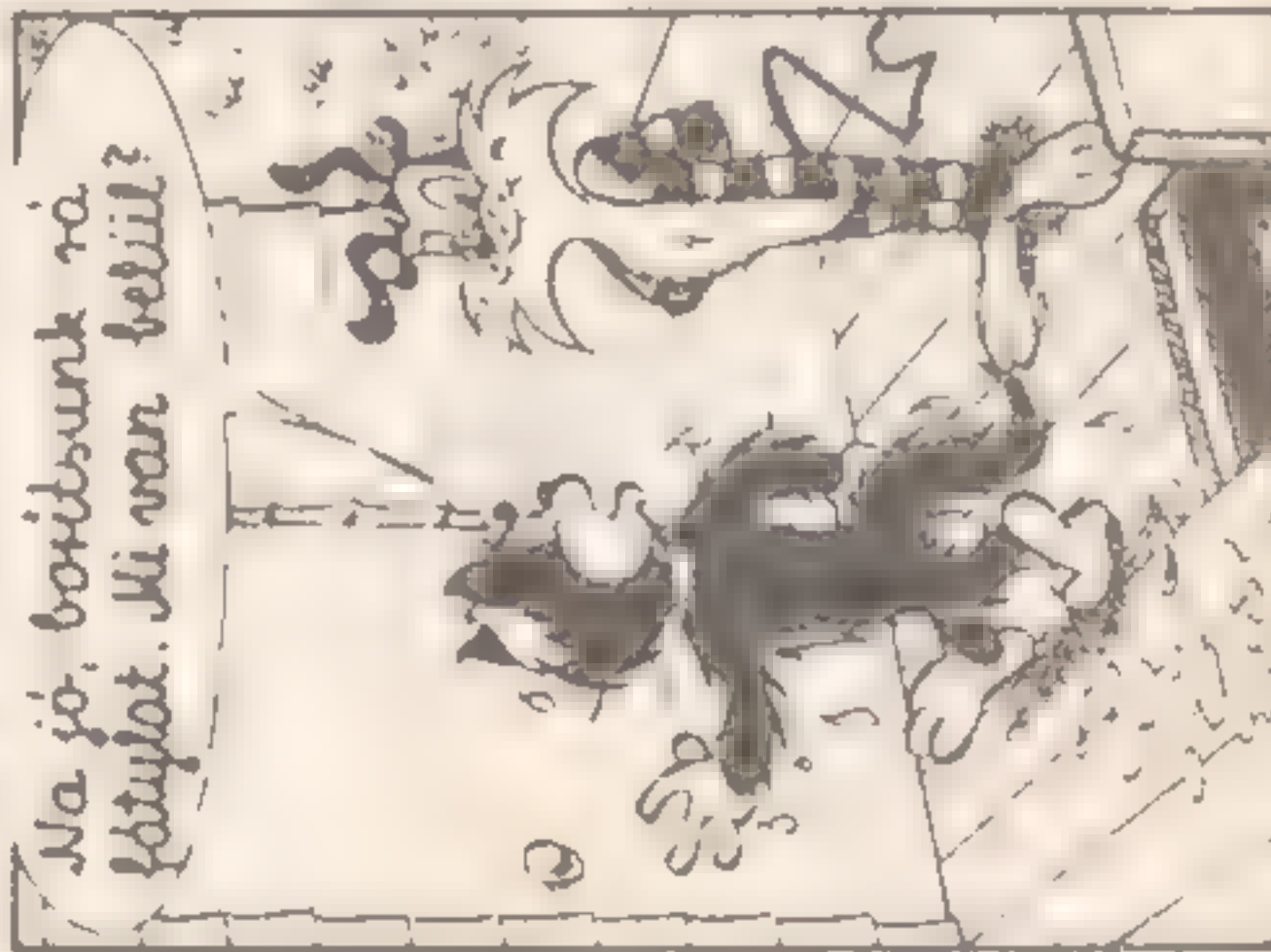

Nekem is fogom van egy, kis ruha
nőhöz, ennél vízontagyság, után!

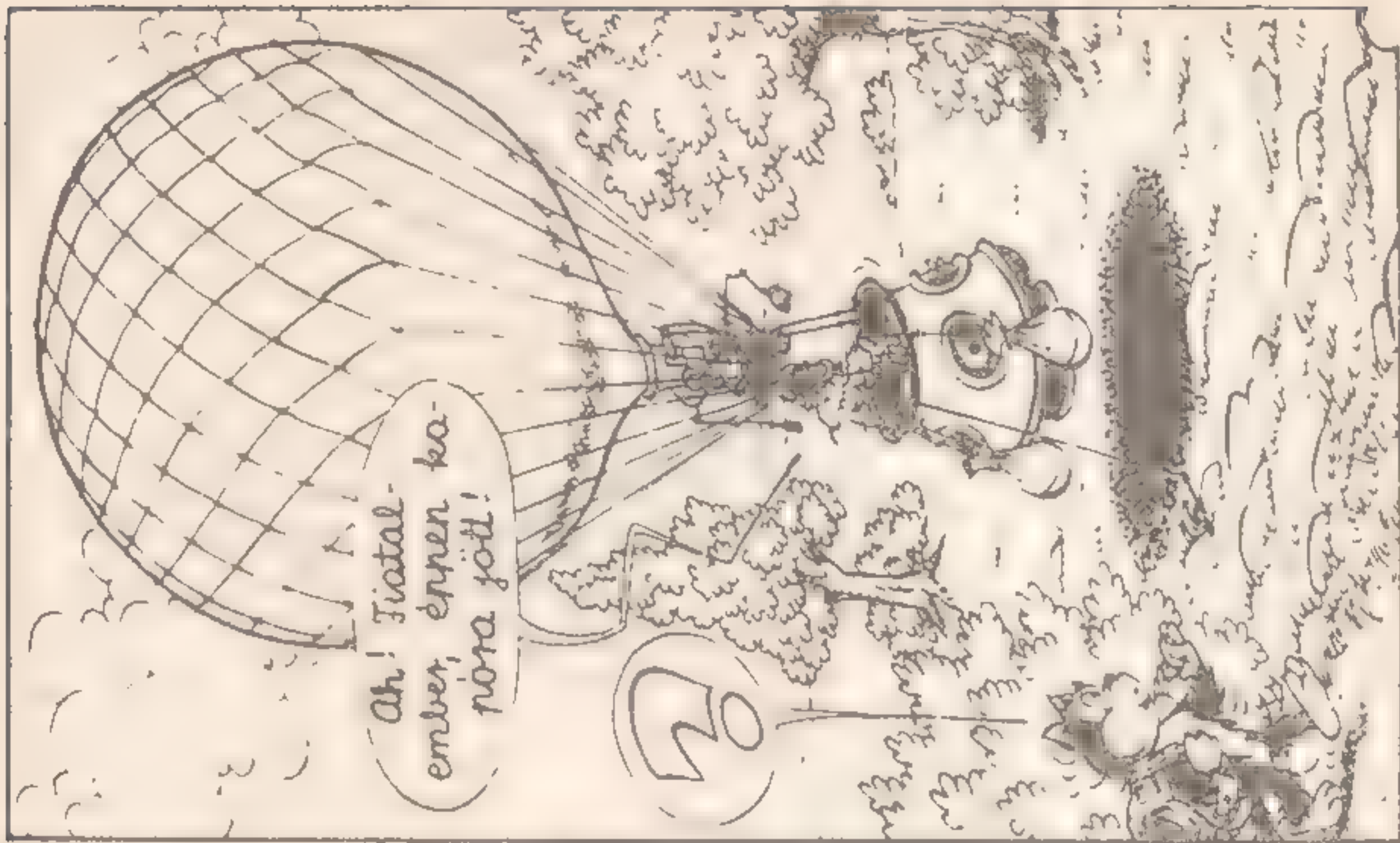
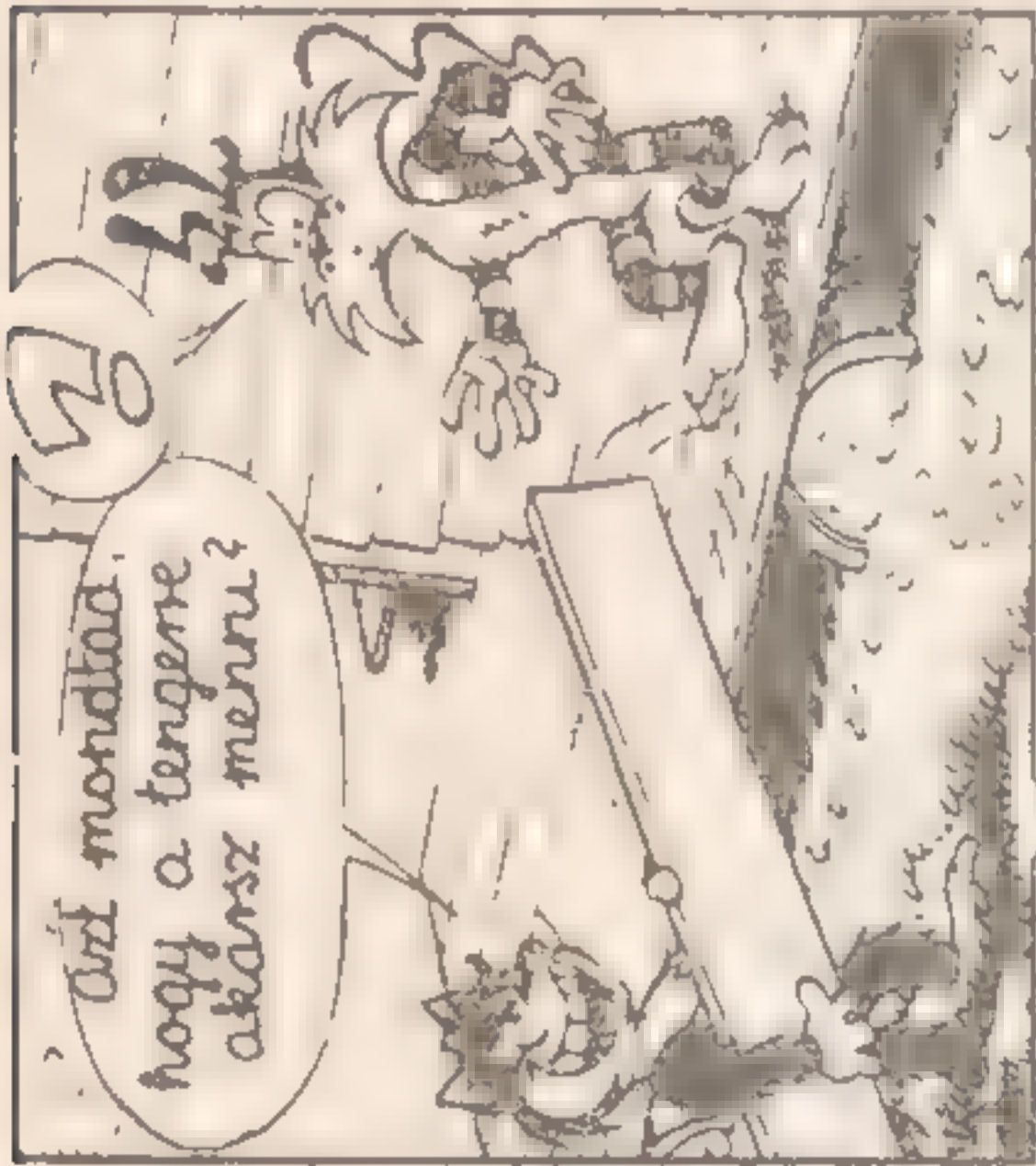

Na, ebből elégem volt!

Hegyháziem art!

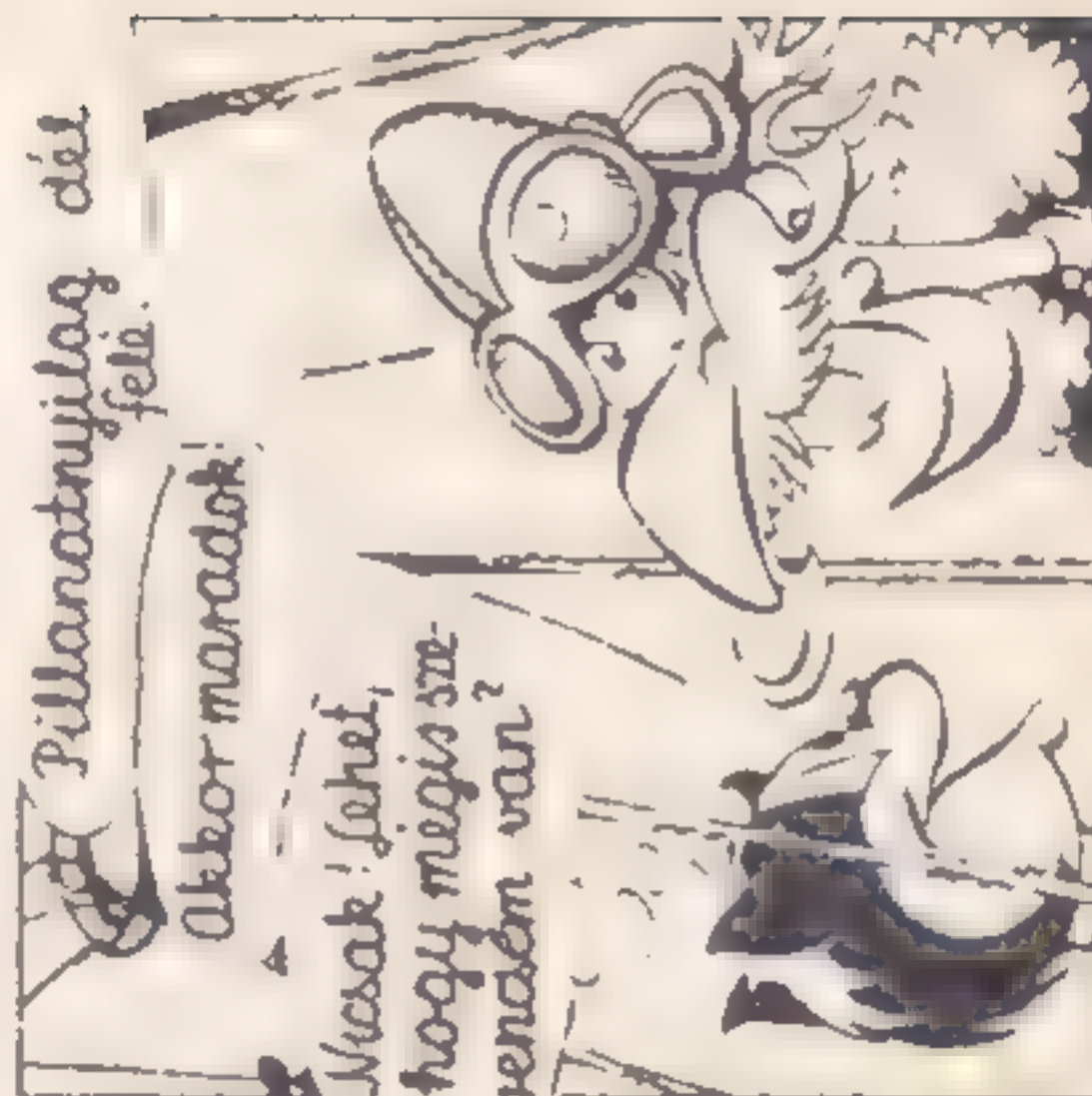
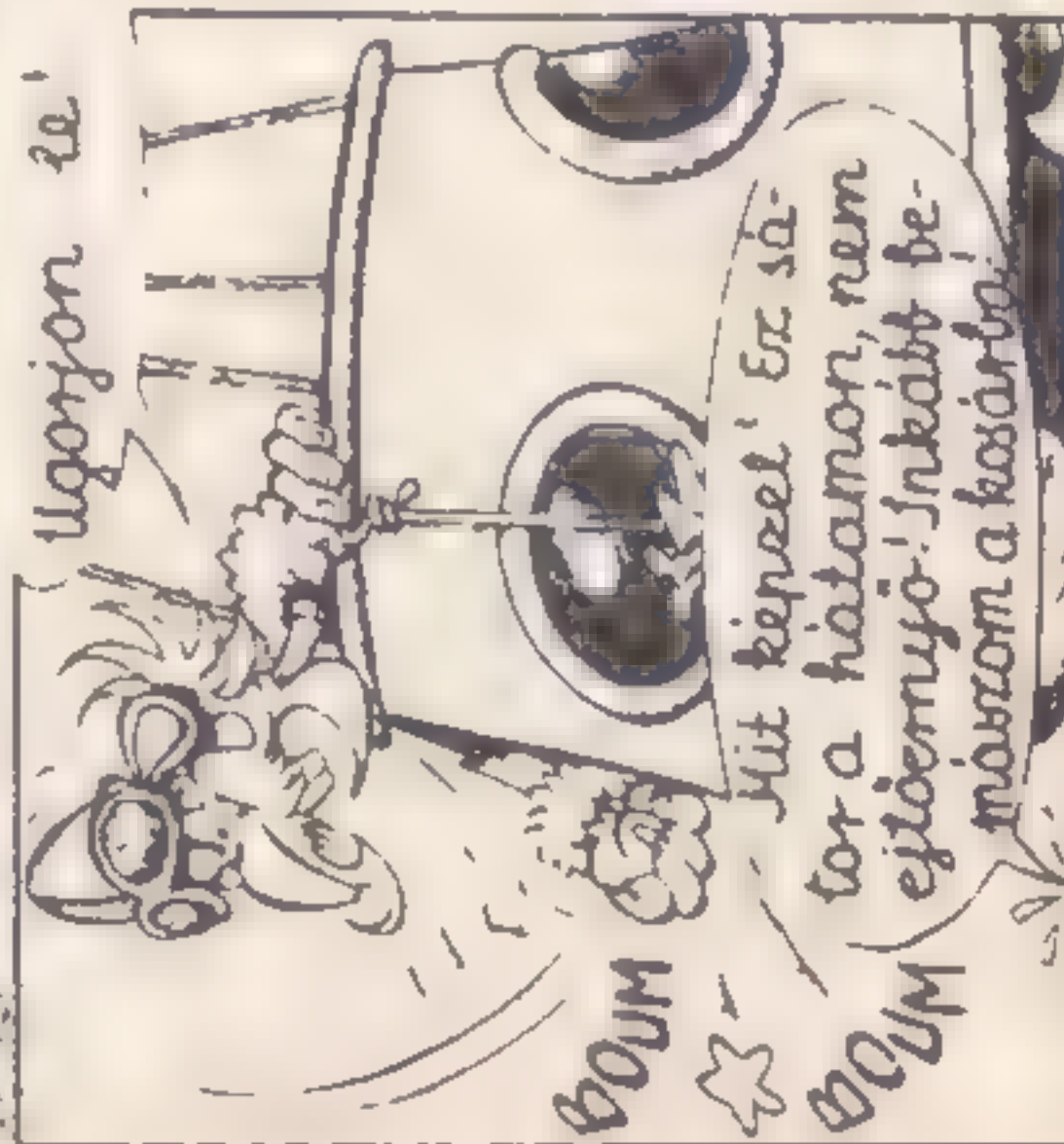
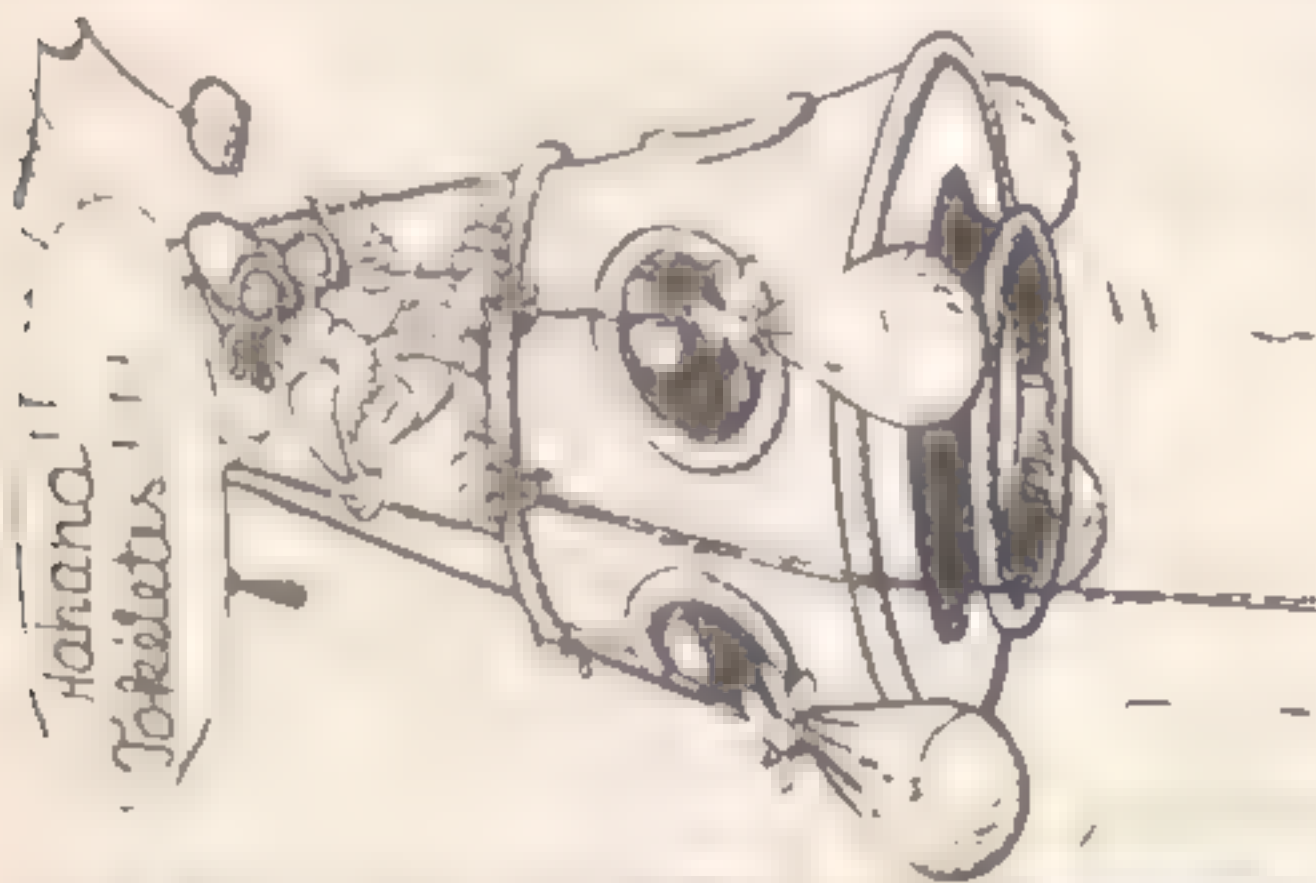
Hé! Jedd vissza! Hé! nincs kész a kormányzentkeret!

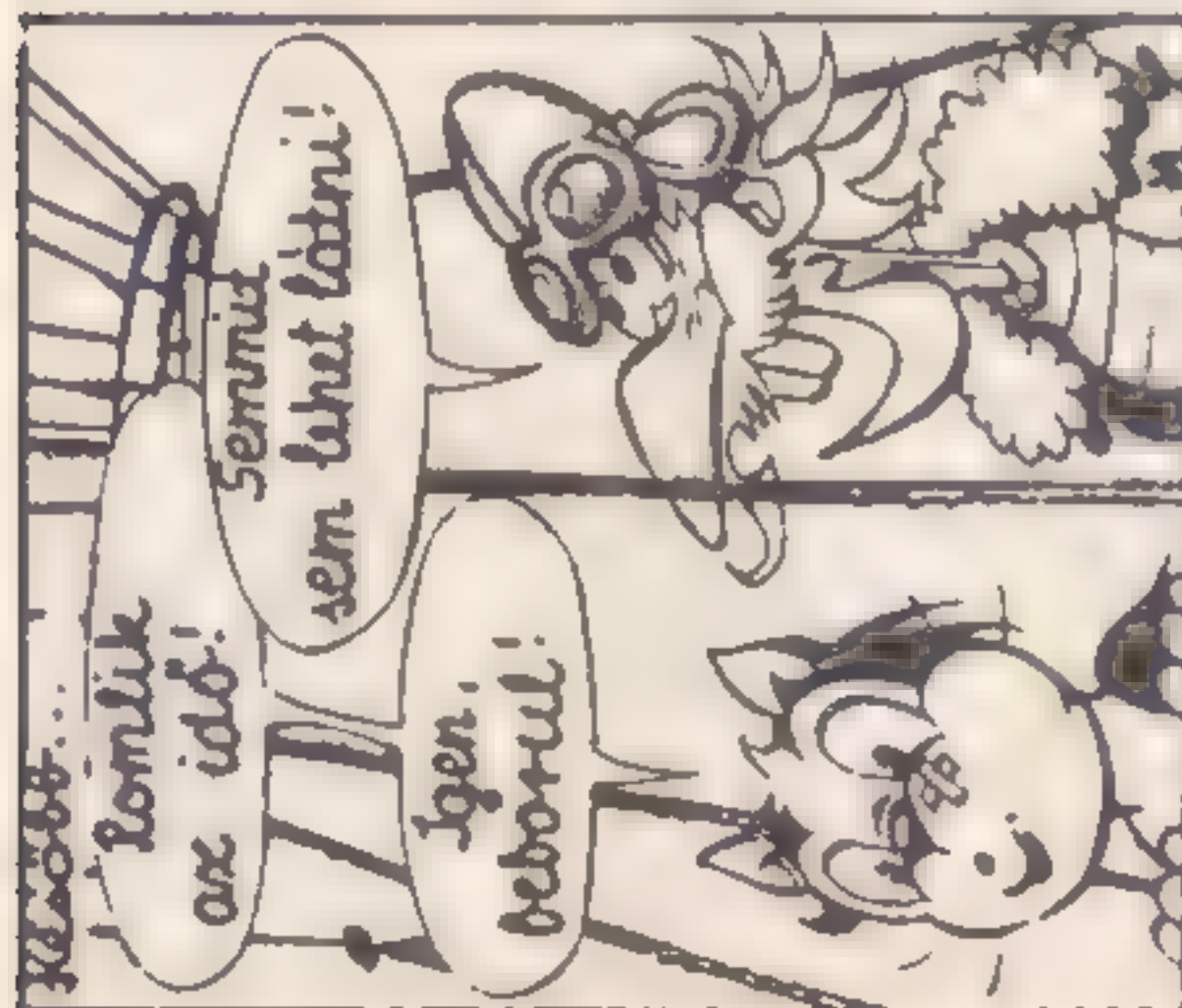
Majd csak el- boldogulsz va- lahoogy!

Nem állítom, hogy mellem sze- gödött volna a szexence!

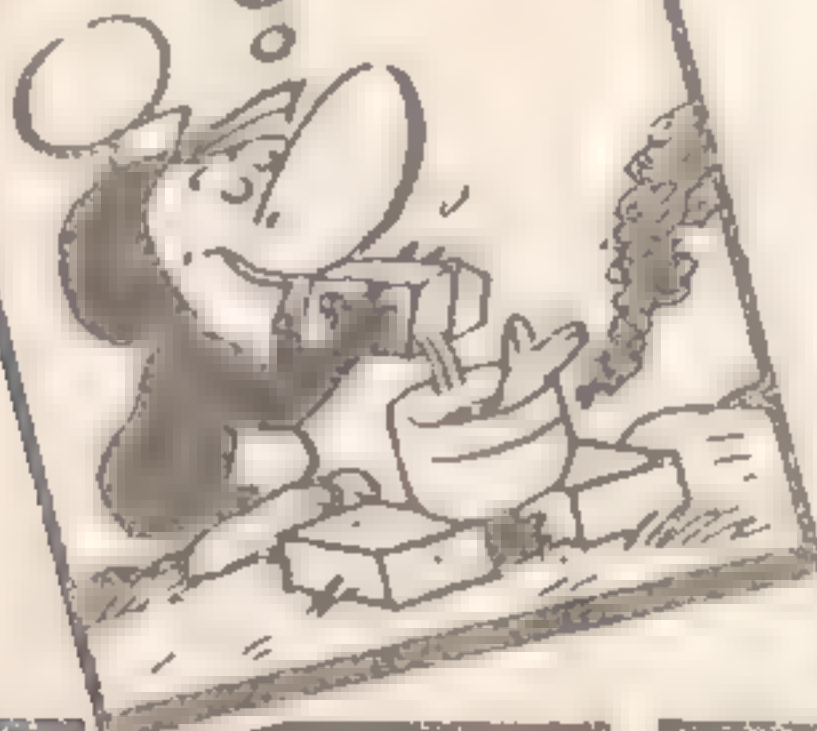
Vége

OTTO ÉS ALVIN

Ebből egy fincsi
halászlét főzök
magunknak!

Így, és még
egy kis sót
bele!

Jaj, ez
túl sok volt!

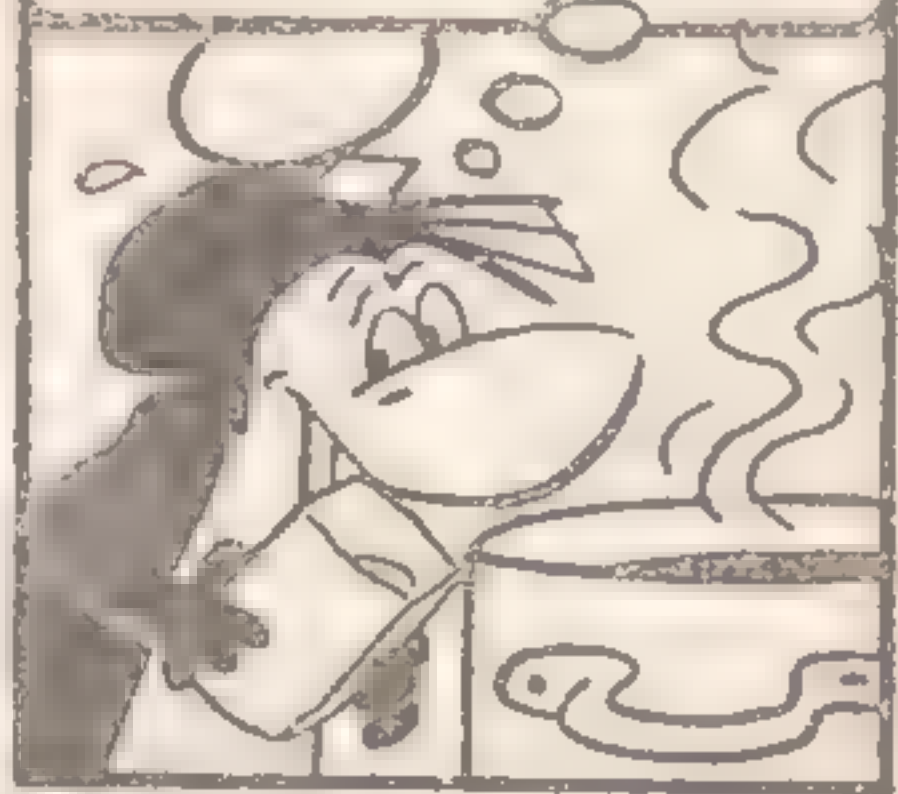
Sebaj, át egy
nagyobb fazékba
és még több vizet
hozzá!

Na, most meg
ízetlen!

Még egy késhegynyi
sót!

Megint túl sok,
no még egy kis
vizet!

Később...

Kész a
halászlé!

Egy svájci elutazik Alaszkába. Az idegenvezető, aki a legjobb szállodába kíséri, büszkélkedik a sűrű pelyhekben hulló hóval:

— Látott már ennyi havat?

— Ez magának sok hó? — legyint a svájci. — Nálunk, ha esni kezd, utána mindig lapáttal kell lehordani a havat a házamról, mert csak a háztető látszik ki.

Odaérnek egy földszintes házhoz, s a vezető mondja, hogy ez a szálloda.

— Mit? — mondja felháborodva a svájci. — Magának ez szálloda? Ez egy vacak viskó!

— Kérem, ez nem vacak viskó, ez a Grand Hotel tizenhatodik emelete!

*

Anyuka viszi a kisfiát az állatkertbe. A gyerek különösen a jegesmedvék iránt érdeklődik.

A mama rá szól:

— Ne menj olyan közel a jegesmedvékhez, épp eléggé náthás vagy!

*

Két ember beszélget:

— Elmegyek Afrikába, hogy

krokodilt lőjek, cipőnek. Ha akarsz, velem jöhetsz.

El is mennek. Lelőnek egy krokodilt, kettőt. A harmadiknál megszólal az egyik ember:

— Te, ha ezen sem lesz cipő, én hazamegyek!

*

Zoli: Nekem az egész Balatonban mindenütt leér a lábam.

Peti: Nem hiszem.

Zoli: De! Csak a fejem nem lóg ki mindenütt!

Viczián Vera, Bp.

*

A tanár a nyolcadikosoknak a vérről beszél. Azt magyarázza, hogy a vérsejtek állábakkal mozognak. Észreveszi, hogy Pisti nem figyel.

— Mivel is mozognak a vérsejtek? — kérdi tőle.

— Hát... hát... — sűgás érkezik — műlábakkal.

*

Két színésznő űl a művészpáholyban az egyik színdarab premierjén.

— Nézd — mondja a egyik, a színpadon libegő főszereplőre mutatva. — Micso-da gyönyörű három gyöngysor van a nyakán!

— Nem három az, csak

egy — legyint a másik. — Két sor az ránc!

*

— Pista bácsi, zörög a sárhányó!

— Nem hallom, fiam.

— Zörög a sárhányó!!

— Nem hallom fiam, mert zörög a sárhányó!

*

A presszóban két hosszú hajú ifjú beszélget:

— Milyen szép új inged van — mondja az egyik.

— Csak most veszed észre — méltatlankodik a másik —. Már három hete rajtam van!

*

Kovács kimegy a pályaudvarra és megkérdezi az állomásfőnököt:

— Kérem szépen, mikor indul a legközelebbi vonat Pápara?

— Tizenkét óra öt perckor.

— Rémes. Előbb nincs vonat?

— Nincs kérem. A legközelebbi vonat előtt nem indítunk vonatot.

Dér Beáta
Borsodnádásd

*

Marika, a négyéves vidéki kislány megkéri az anyukáját,

hogy galuskát főzzön vacsorára. Anyuka vizet húz a kútból, s felteszi melegedni. Marika siettetné a vacsorát, kíváncsian leveszi a fedőt a vízről, és szembenéz egy békával. Szalad boldogan édesanyjához, és így kiabál:

— Anyuci, pizlog a galuszka!

Sudár Barbara, Bp.

*

— Évike, én szeretem magát... Annyira szeretem, hogy az első érdekes bacilust, amit felfedezek, magáról fogom elnevezni...

SZEMÉREM

Két bacilus találkozik a kórházi laboratórium mikroszkópja alatt.

— Adj egy puszit — könyörög az egyik.

— Most nem lehet! — mutat riadtan felfelé a másik.

— Figyelnek...

KRIMI

Az angol detektívregény első mondatai: „Velőtrázó siki-

— Vagy mesefilmeket nézzen, barátom, vagy vágassa le a haját!

tás szakadt ki Lívia torkán. A ház előtt megszólalt a mentőautó szirénája, s nyombán utána belépett a szobába a komorna.

— Lívia kisasszony — mondta vészjósló hangon. — Indulunk a fogorvoshoz...”

*

— Te, ki az a Hasfelmetező Jack?

— Mit tudom én? Biztos valami sebész!

*

— Mondd, Évike, a kisöcséd már tud járni?

— Még nem, de lába már van!

Baráth Mária
Vásárosnamény

*

A postás becsönget egy lakásba. Az ajtón egy hat év körüli kisfiú néz ki.

— Egy levelet hoztam nektek — mondja a postás.

Mire a kisfiú:

— De hiszen mi nem is rendeltünk!

Viczán Béla, Péteri

*

— Halló, XII. Sebészeti Klinika? Kérem a reklamációs osztályt!

— A mit?

— A reklamációs osztályt! Ugyanis be akarom jelenteni, hogy a ma a mentőkkel lakásomra szállított férfiról a kötések letekerése után kiderült, hogy nem a férjem, hanem egy vadidegen pasas.

*

— A maga férjének a szíve nincs rendben! — mondja az orvos a beteg feleségének. Mire az asszony:

— A szíve nincs rendben? Látná csak az íróasztalát!

*

Egyetemi Ki mit tud.

Az orvostanhallgatónak mindent kell tudnia. A tanársegédnek, hogy mit, melyik könyvben talál meg. A professzornak azt, hogy hol a tanársegéd.

*

Hol voltál olyan sokáig?

— Vizsgálati fogságban.

— Úristen! Miféle vizsgálati fogságban?

— Bentfogtak kivizsgálásra egy kórházban!

*

Pistike először lát pávát, amint az a farkát legyezőként kitarja. Lelkendezve szalad a mamájához:

— Nicsak mama! Egy tyúk,
amelyik virágzik!

Futó Imre, Tatabánya

*

— Pistike, addig nem állsz
fel az asztaltól, amíg meg
nem eszed, amit elébed rak-
tam — mondja haragosan az
anyuka.

— Jaj de jó, akkor holnap
nem megyek suliba! — kiált-
ja Pistike.

Gyoroki Noémi

*

A papa sétálni megy a kis-
fiával. Séta közben a gyerek

látja, hogy egy borzasztóan
kövér ember egy utcai sze-
mélymérlegen méri magát. A
mérleg rossz, és csak tíz kilót
mutat. A gyerek csodálkozva
mondja a papájának:

— Nézd csak, pap, ez a
bácsi belül üres!

*

— Hogy lefogyott a felesé-
ge, szomszéd!

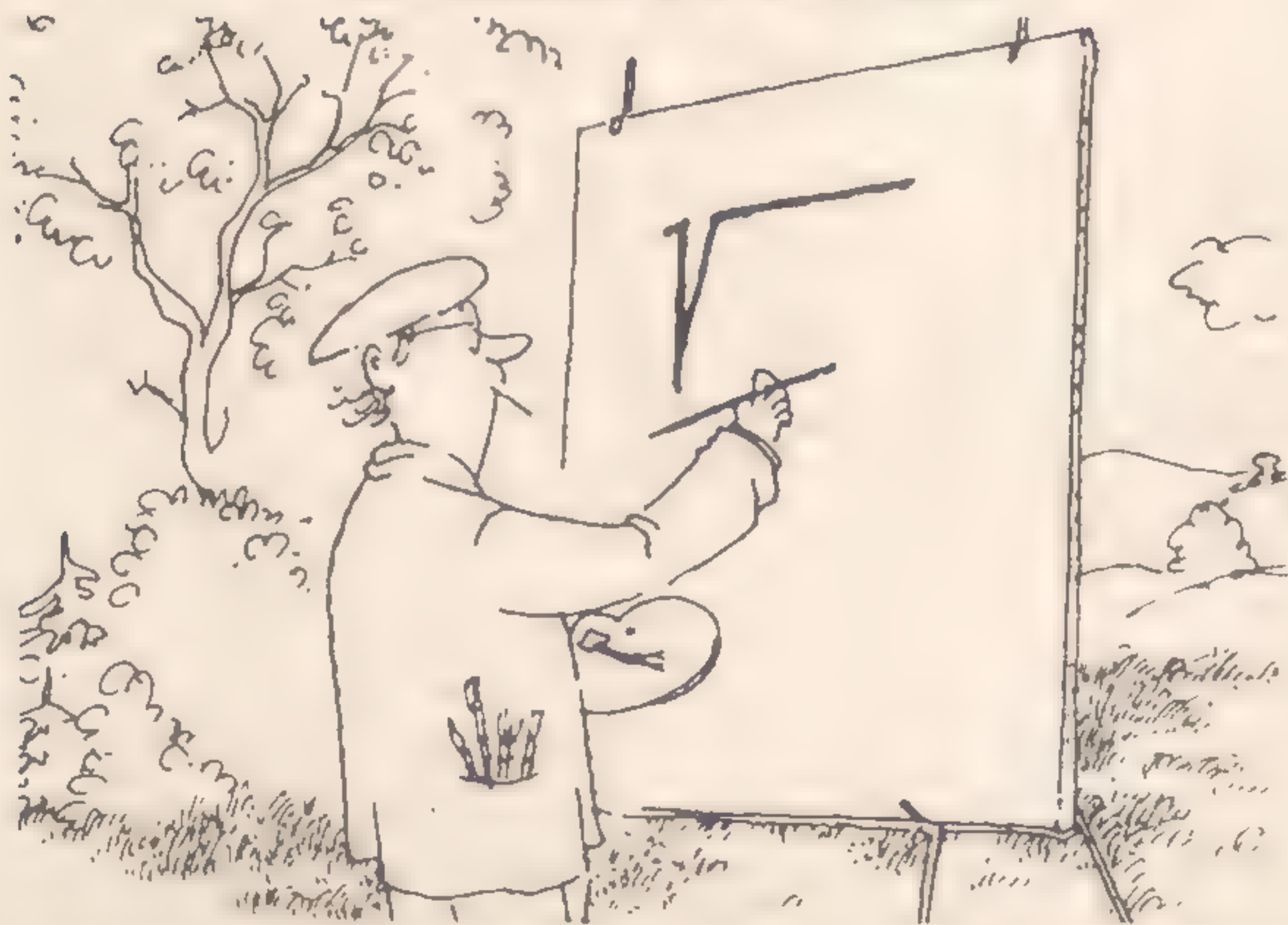
— Igen, egy régi kínai dié-
tának köszönheti. Már három
hete nem eszik mást, csak
tyúklevest.

— Metélttel?

— Nem. Pálcikával.

Józsa Gabriella

LÉNYEGLÁTÓ MŰVÉSZ

Kolumbusz Amerikában találkozik két indiánnal, egy fiatalal és egy idősebbel.

— Mondja, maga inka?

— Igen.

— És a másik? — kérdi Kolumbusz.

— Az még inkább — feleli a fiatal inka.

*

Kati újságolja a barátnőjének:

— Jaj, úgy rohantam az előbb, mert egy fiú meg akart csókolni.

— Na, és utolérted?

*

— Azt mondta a papám, hogy ilyen rossz, neveletlen srácot, mint én vagyok, látni sem akar!

— És most nem mersz hazamenni?

— Miért ne mennék? Mielőtt eljöttem, eldugtam a szemüvegét!

*

A telefonszerelő tanuló rosszkedvően tér haza.

— Összevesztél a mesterrel? — kérdi az anyja.

— Igen. Az öreg valamiért

megharagudott, amikor azt kérdeztem, hogy a telefonpóznák magból nőnek ki vagy palántából fejlődnek?

*

Két csirke áll a kirakat előtt és tojástartókat nézeget. Azt mondja az egyik:

— Nézd, milyen szép kis bölcsők!

Berezvai Mária, Szentés

*

HOGY FÉLTII

— Képzeld, ez a Jóska milyen előzékeny az anyósával! Nemrég Rómából hazafelé repültek, s mikor az anyósa rosszul lett a levegőben, ezt kérdezte tőle:

— Édes mama! Nem akar kimeni a szabad levegőre?

*

EGYÜTTÉRZÉS

Joe Black nagy bajban volt, minden pénze elfogyott. Elment egy bankárhoz, hátha megszánja néhány fonttal.

— Sir! Ha nem ad nekem ötven fontot, kénytelen leszek öngyilkosságot elkövetni.

— Sajnálom, barátom — felelte a bankár —, én nem segíthetek az Ön baján. Nincs revolverem.

TÖRTÉNELEMÓRÁN

A tanár ezt kérdezi egyik diákjától:

— Mi történt volna, ha Fráter Györgyöt nem gyilkolták volna meg?

Mire a diák:

— Én azt hiszem, hogy a végén csak meghalt volna...

*

JÓ TUDNII

Az angliai Wallas környékén, ahol gyakori az áradás, az egyik útjelző táblán ez a felirat volt olvasható:

„Ha a feliratot a víz alatt látod, akkor ez az út járhatatlan!”

Kámán Éva, Nagyrada

*

HEGEDUL A GYEREK

— Amit most hallani fog, kedves uram, attól teljesen kikészül majd!

*

DIAGNÓZIS

— Mitől van ez a sok kiütésed? Mire vagy a legérzékenyebb?

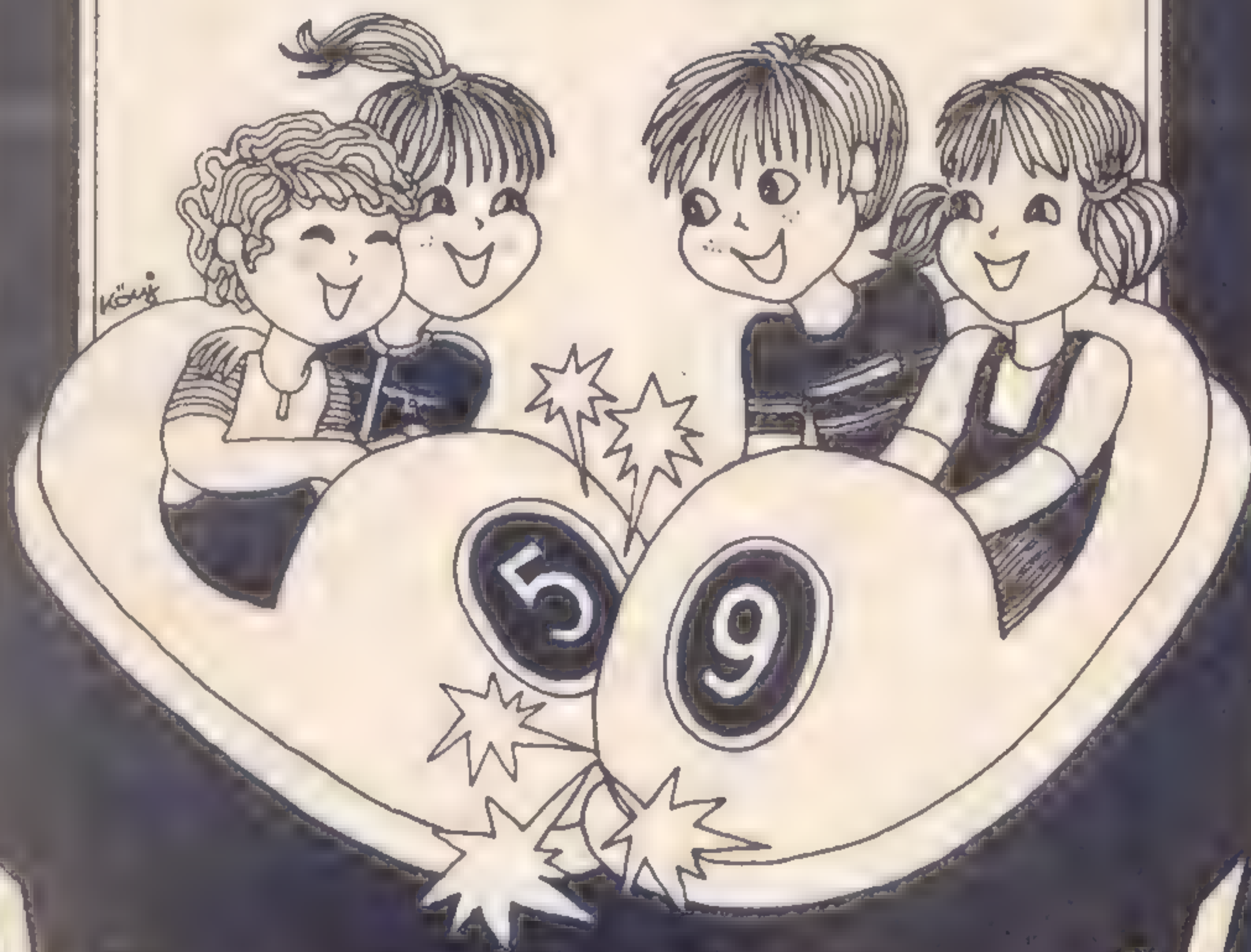
— Az iskolára, kérem szépen.

KIOLVASTA ...

2

**Sok játékkal, kellemes élményekkel,
változatlan árakkal
vár 10—20 óráig**

BUDAPESTI

VIDÁMPARK

SULI...

HI...

HI!!!

ADATLAP

Az osztályfőnök adatlapokat tölt ki.

— Azt mondd meg — szól a soron lévő nebulóhoz —, a születésed előtt hol laktak a szüleid?

A sárc töpreng, aztán kivágja:

— Nekem a születésem előtt nem voltak szüleim.

KEDVES

Idősebb hölgy kopogtat a tanárban.

— Én a Kovács Józsiكا nagymamája vagyok. Szeretném elkérni a Józsikát az utolsó óráról.

— Sajnos, lehetetlen — mondja az osztályfőnök. — Kovács Józsiكا ma nem jött iskolába.

— Nem? És miért nem?

— Már tegnap elkéredzkedett. Azt mondta, hogy az ön temetésére kell mennie...

FELMENTÉS

A legényke felmentést kér a testnevelési óráról.

— Tanár úr — panaszkodik,
— olyan nehezen lélegzem.

— Rendben van — bólint a tanár. — Két hétre felmentelek a légzés alól.

AFFÉR

— Takács Józsi — mondja az osztályfőnök szigorúan —, hányszor mondtam, hogy óra alatt ne egyél?

— Fogalmam sincs! — szól tele szájjal a srác. — Azt hittem, hogy az osztályfőnök úr tartja nyilván.

LEVES

Ellenőr érkezik az iskola konyhájára, megáll az egyik gőzölgő üst mellett.

— Ezt meg akarom kóstolni.

— De kérem... — szól a szakácsnő.

— Semmi kérem, adjanak egy kanalat.

Kóstol egy kanállal, kiköpi.

— Pfuj! És ezt a mosogatóvizet nevezik maguk levesnek?

— Dehogyan nevezzük. Mi ezt a mosogatóvizet mosogatóvíznek nevezzük!

FIZIKA

— Tanár úr, még mindig nem értem, hogyan működik a rádió.

— Ugyanúgy, mint a telefon, csak itt a levegőt használjuk drót helyett.

— Eddig világos. Csak azt tudnám, hogyan tekerik a levegőt a villanypóznára?

PLETYKA

— Rózi elmondta nekem, hogy te elmondtad neki azt, amiről én azt mondtam neked, hogy ne mondd el senkinek.

— Rémes. Pedig elmondtam neki, hogy ne mondja el neked, hogy elmondtam neki.

— Most már mindegy. Különben is elmondtam neki, hogy nem mondom el neked, hogy elmondta nekem. Csak nehogy elmondd neki, hogy elmondtam neked.

KERÍTÉS

Őrsi akadályverseny. Az egyik csapat megtorpan egy magas kökerítés előtt. Az őrsvezetőnek fogalma sincs arról, hogy ilyenkor mit kell vezényelnie, de hamarosan feltalálja magát.

— Oszolj! — kiáltja. — Két perc múlva sorakozó a kerítés túlsó oldalán.

Iránytűtlenség

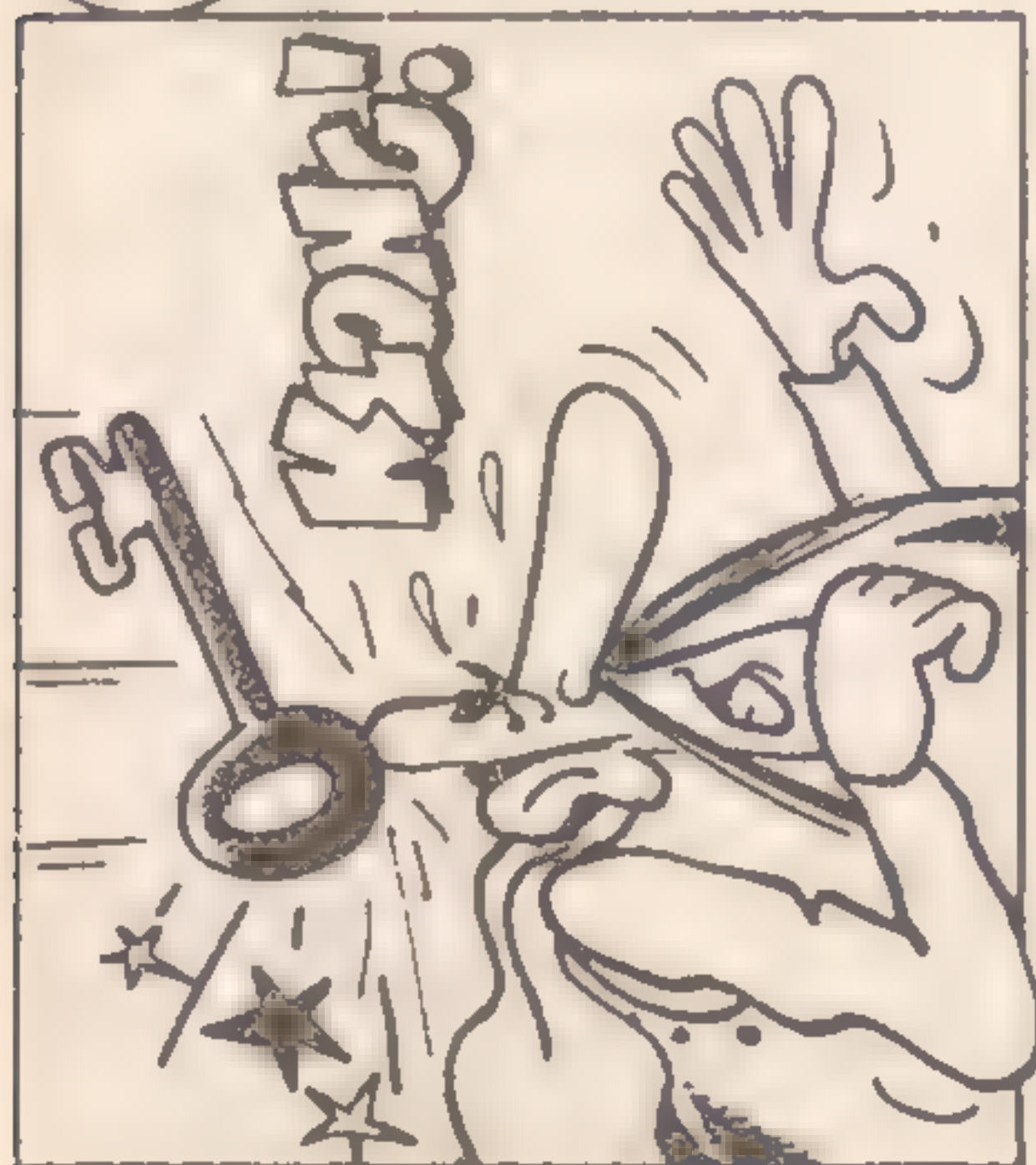

Nem tudom, mi a fenének kellett négy égtájat kitalálni! Nekem egy is elég lett volna.

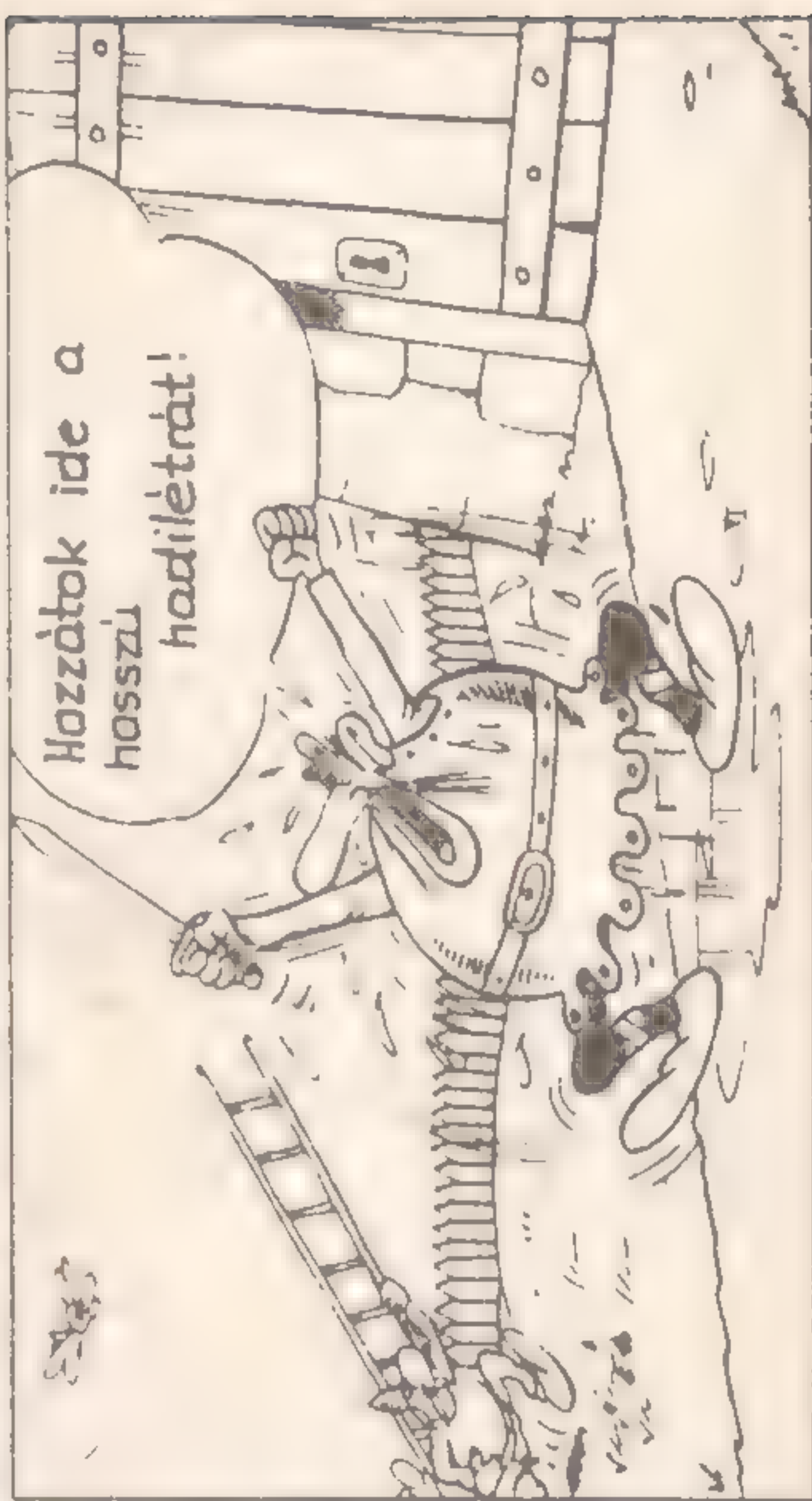
Vakarc

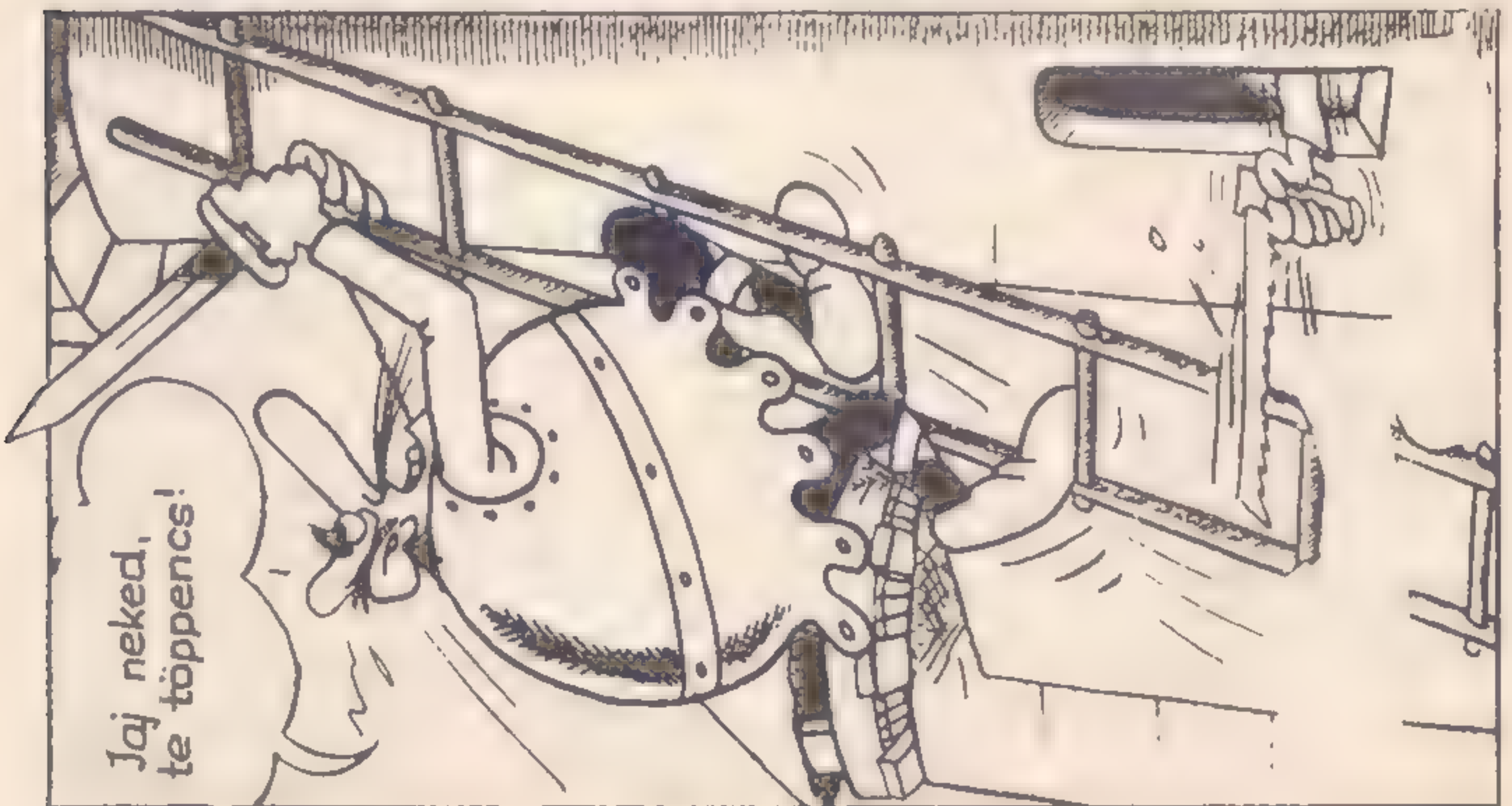
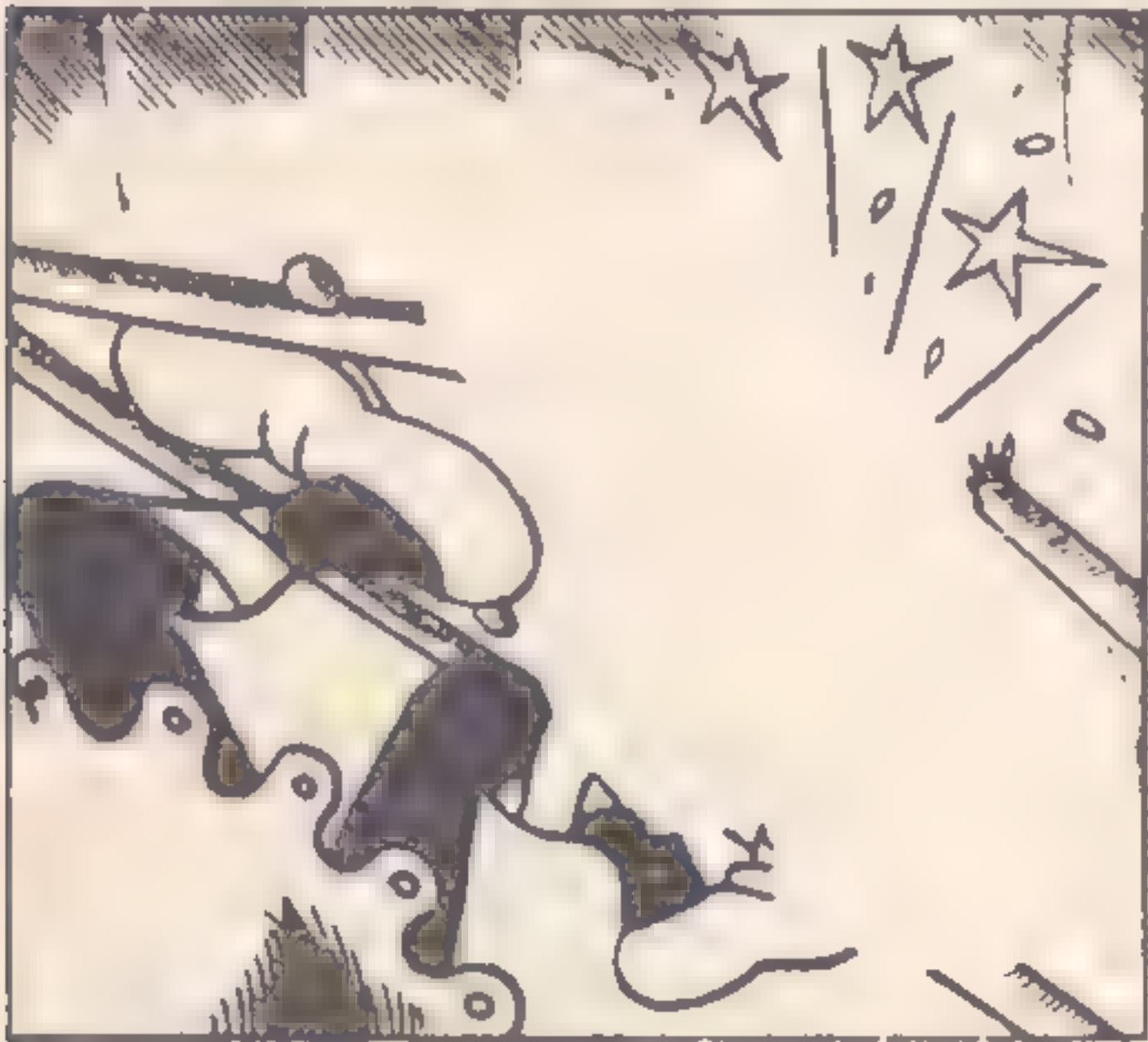
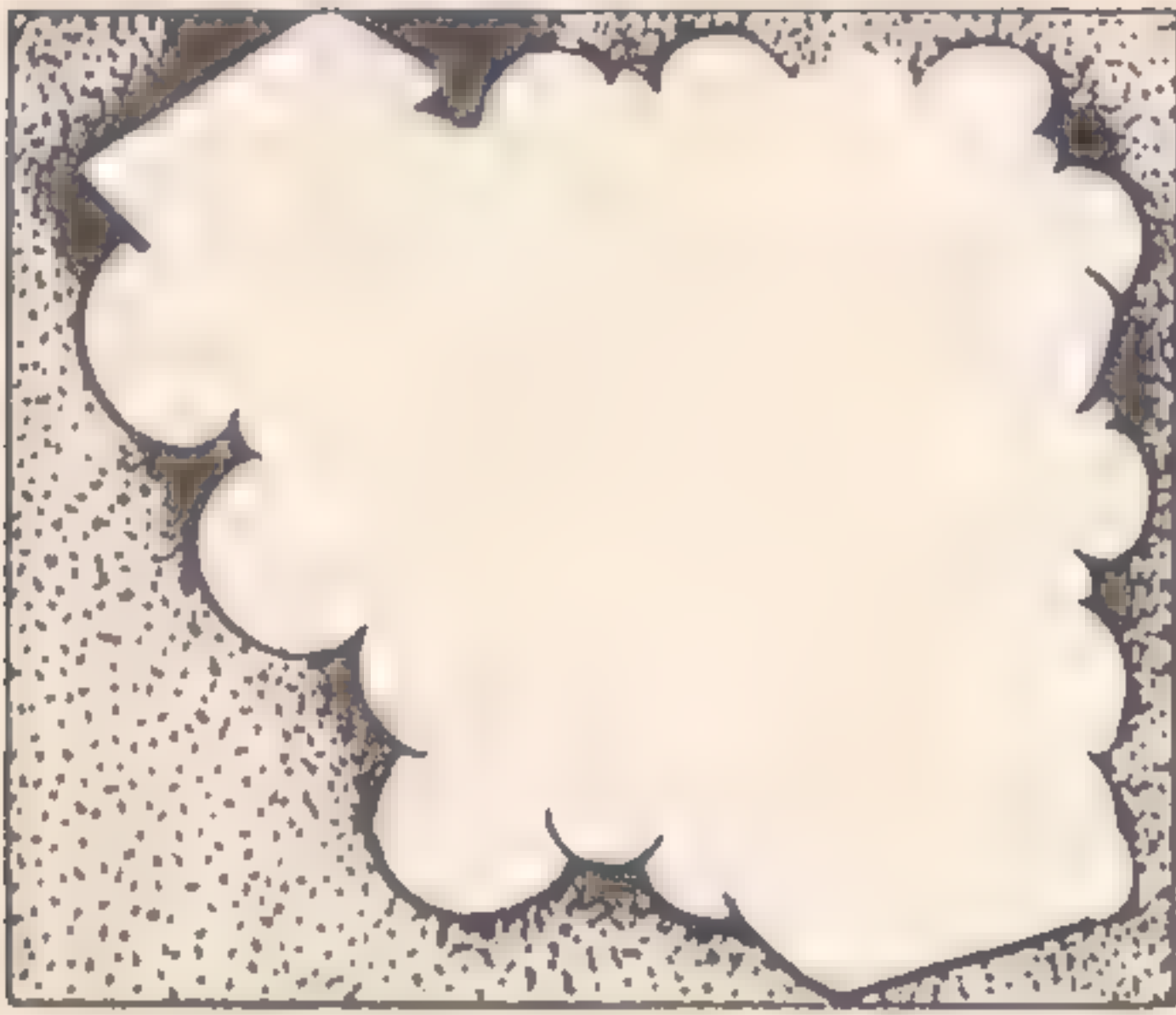
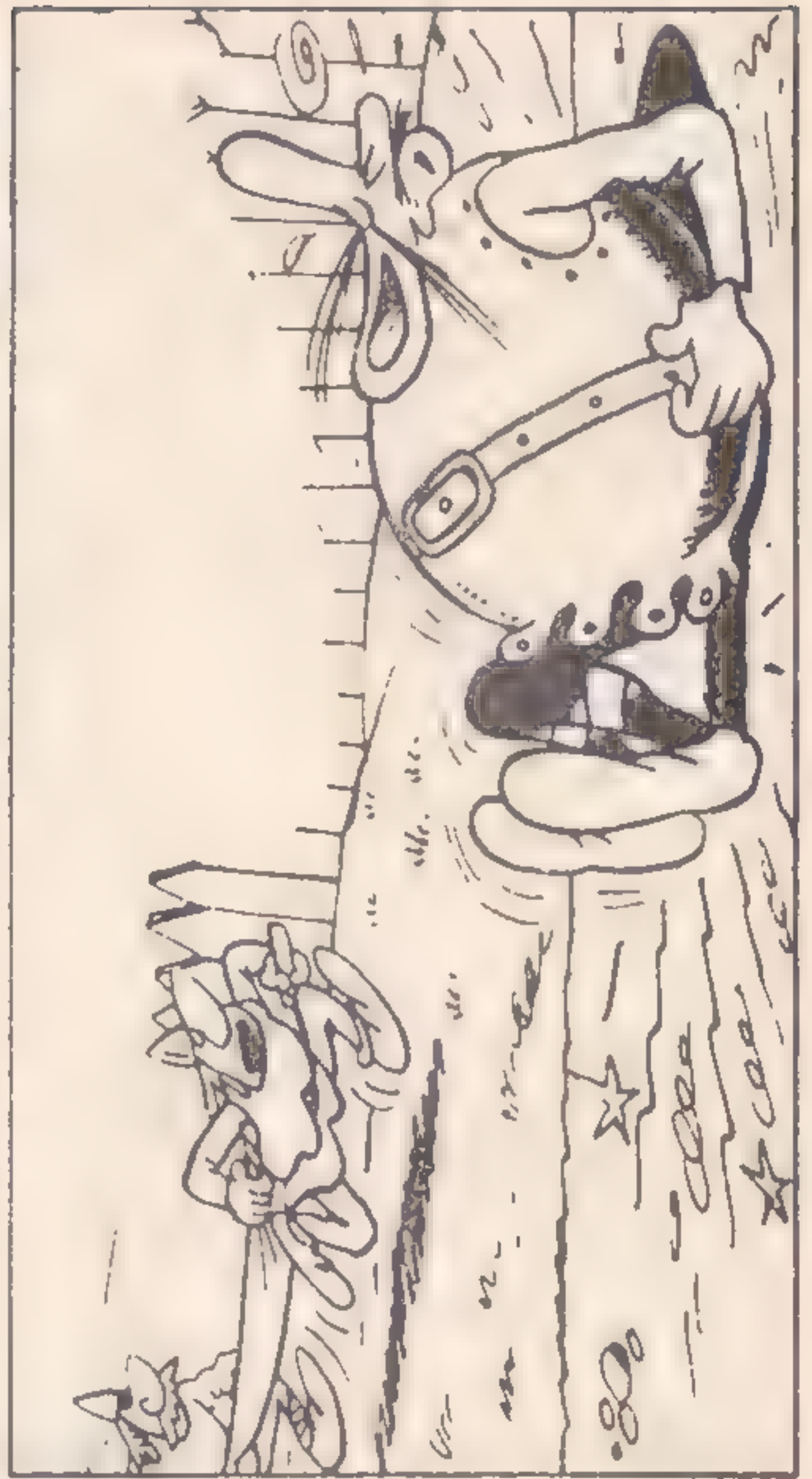
108

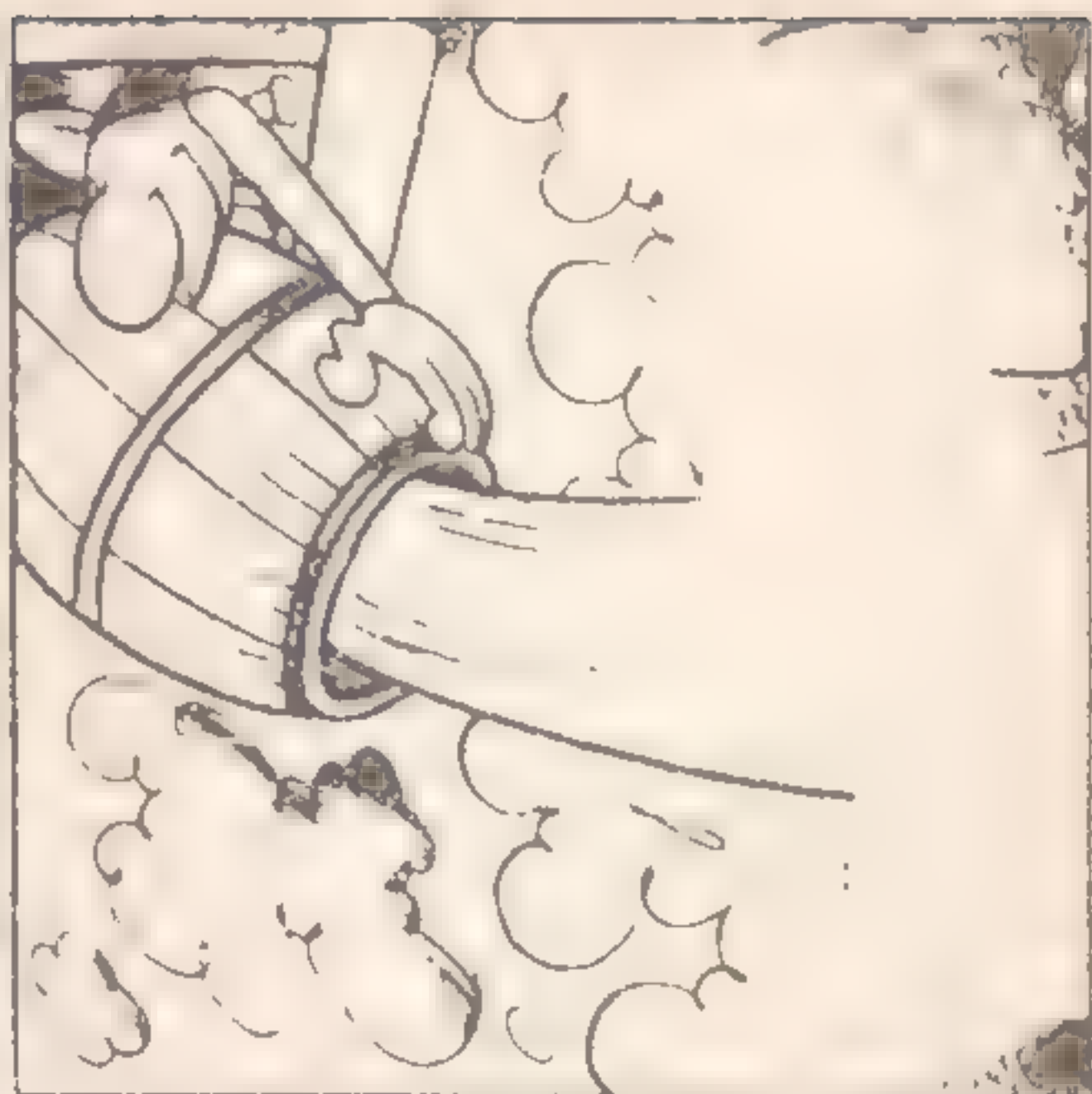
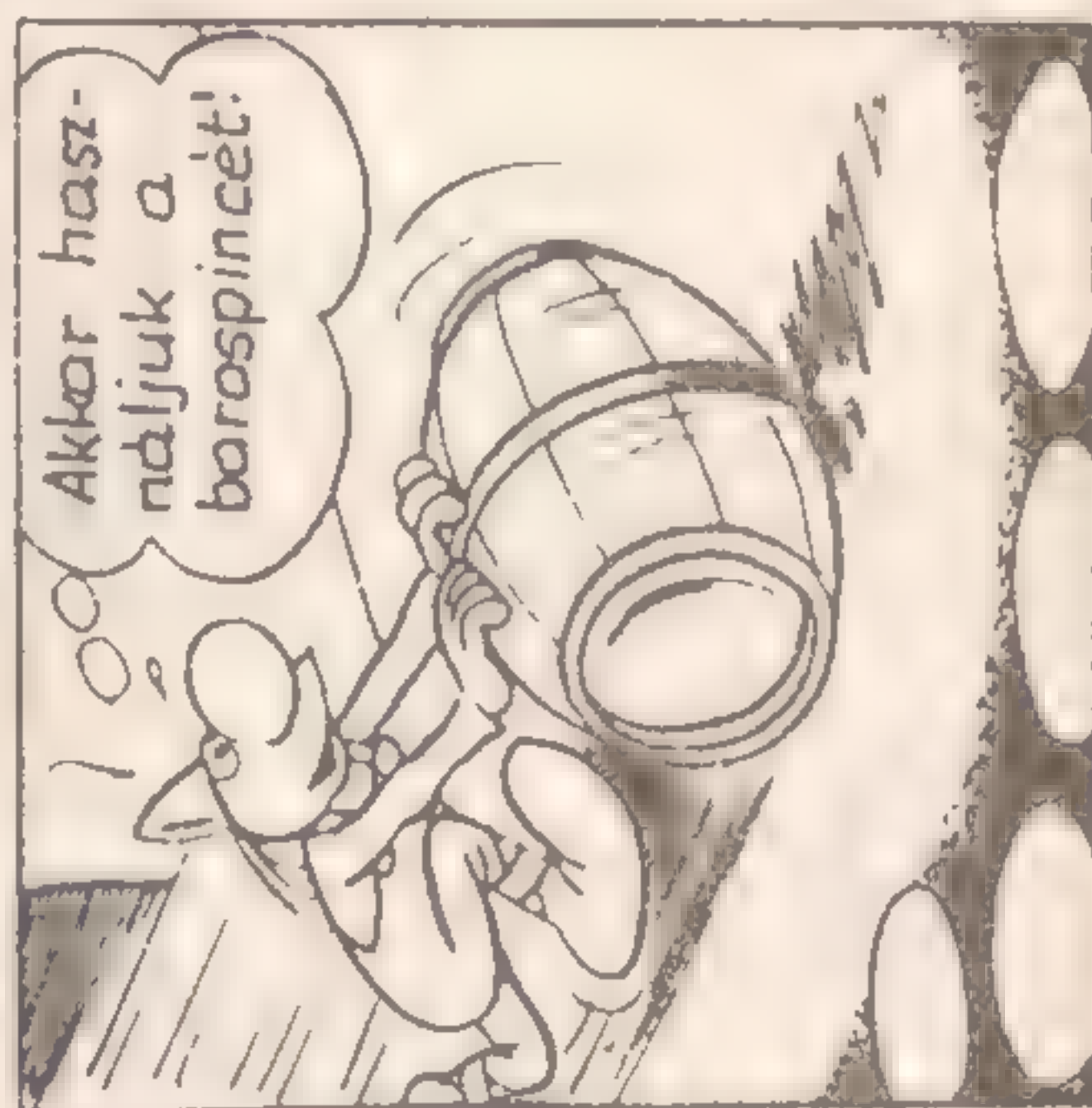

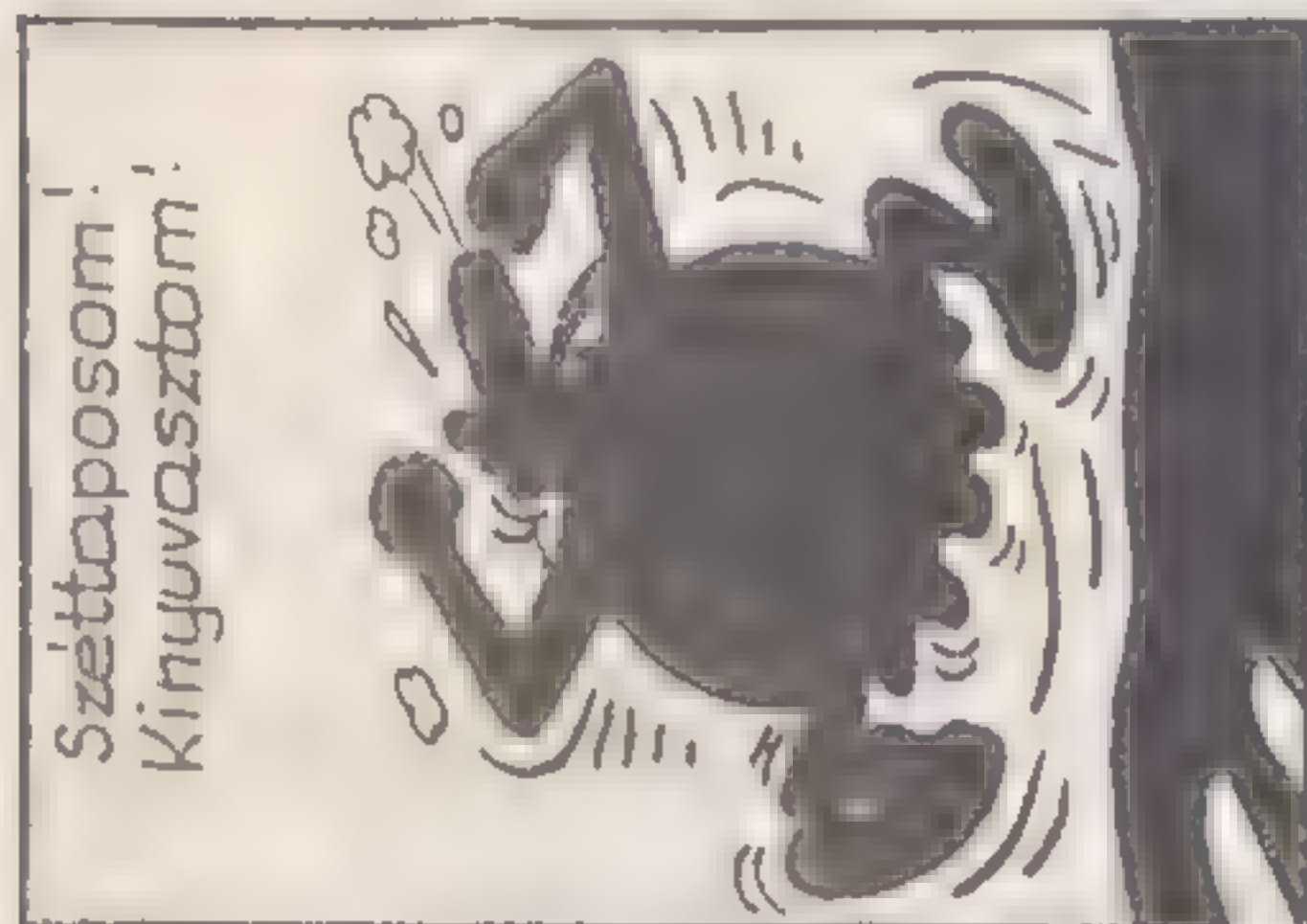
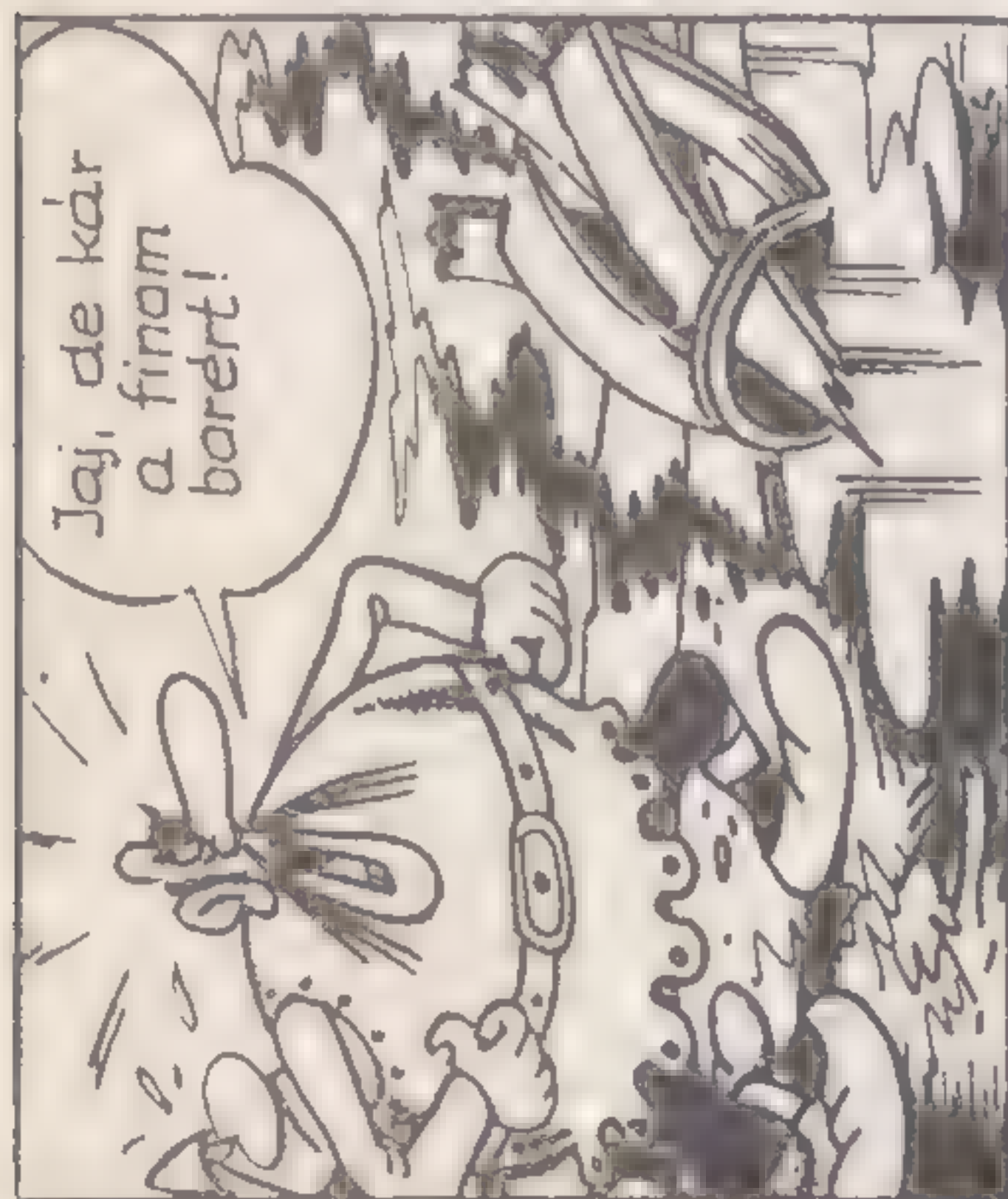

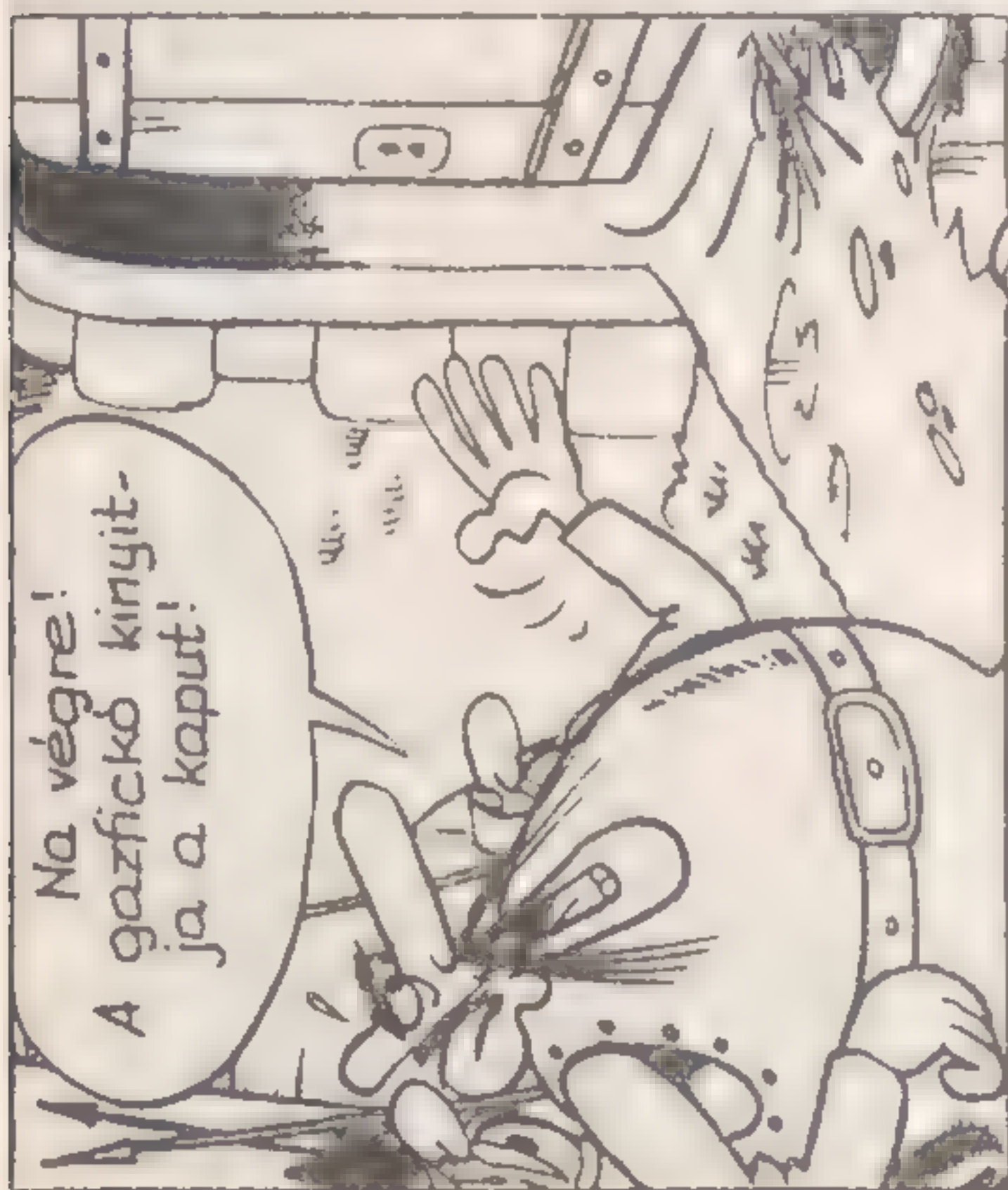

**FRISS
SZÉL**

**friss
tavaszi
áruválaszték...**

ÚTTÓRO
centrum Áruház

Így írtok ti ...

(De szerencsére nem
mindannyian!)

LEVELEZNÉNKI! VÁLASZOLJI!

8. osztályos tanuló vagyok. Remélem lesz eredménye. És sok levelet várok reményük leszis. Magnó és lemez játékos halgatás a kedvencem a sport a mindenem. Ezt ha lehetne írják bele. És bocsánat a hibákért és a csunya írásért. Nagyon silyetem a buszra meg a postán kelet megírnom. És még valamit. Sajnos a kívánság műsór a rádióban nem birtam sósse leírni a címet lehet írja meg vagy írják meg!

Tisztelt pajtás főszerkesztősége. Szerelnem hogy ha ezt a rejtvényemet bele raknák az egyik pajtásba. Ha ezt a Képet jól meg nézed 3 hire ember neve jön Ki. És még szeretnék valamit kérni Szeretnék levelezni: tessék meg írni egy vélemény egykoru gyerek címét és OROSZ

legyen. Egyébként 10 éves vagyok.

Én a levélbontótól kérnék egy költőnek a címét. És a leveleznék válaszoljtól, szeretnék nevezni, hetedikes vagyok.

Szeretnék levelezni. Illatos ladirt gyűjtöm. Csókolom!

Azért írok mert szeretnék bekerülni a pajtásba. Mert levelező pajtás keresek és ha bebecenek teni a pajtásba hát ha több levelet kapnék. Erőre is köszönöm!

KEDVESSZERKESZTŐSÉG

Szeretnék meg ismerkedni egy lánnyal ezt ol tegem mien-cimre ird meg levélbe. Zolt jegligére.

Én arra szeretném megkérni önöket, hogy ha tudnak küld-

jenek nekem képet a Pajtásba a következő filmcimekre. A jedi visszatér, a 101 kiskutya. De inkább a 101 kiskutyáról, de ha a másiktól teccenek küldeni nekem az is nagyon, nagyon jó.

Neharagudjanak, hogy levelemel zavarom de egy kéréssel fordulok. Legkedvesebb színészem MARK HAM ILL. És erről a színésztől szeretném megtudni az önéletrajzát!

Először is elnézést kérek a ronda írásért. De Azal a kéréssel fordulok önökhöz hogy legyenek szivesek a hugomrésszére a hahota 5. 8. 9. részét elküldeni de természetesen Rendes áron mert a hudom majd meg boldogul érte. kérem legyenek szivesek ki küldeni ha lehetséges még karácsonyig kérem válaszoljanak... És még szeretnék néhány vicet is írni

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

A 17. számú Hahota 27. oldalán lévő EMBEREK! című felhívásban szereplő lapáncélszekrény tervrajzát szeretném ha megküldenék címemre. Előre is köszönöm.

Levelezni szeretnék de csak azzal aki a Csillagok háborija

c. film és többi részének képeit küldi, mert én ezeket a képeket és matricákat gyűjtök. Tehát csak azzal levelezek, aki a film képeit küldi.

ÜDVÖZLÖM A PAJTÁS SZERKESZTŐIT!

Tolmácsolom az egész fiatal-ság nevében, hogy Mark Hamill fényképét tegyék közzé! És ha lehet, rövid életrajzát. Pld: hol született, mikor, foglalkozása... Mindenképpen közöljék a fényképét!

Nekem és családomnak az egyetlen kívánságunk egy telefon. Barátnőm mindig kérdik:

— Mikor vessztek telefont?

Az egyik barátnőm is mondta.

— Ha vessztek telefont akkor maj csak (áttele) áttelefonálok és már tudom is a matekot!

Most, hogy ilyen alyánlatot tett a pajtászerkesztősége, megragattuk az alkalmat, és megkérjük a varázslónőt, hogy küldjön egy telefont.

KÖZKIVÁNATRA

Kedves szerkesztősik

Én Vidikál Gyulát tartom, mert jól énekel és talán még a próbálkon is jó szerepel és sze-

rintem jó együttesbe ment és jó lemezök van Szerkesztőség én azért is javasoltam mert én nagyon szeretem Vidikál Gyulát mert a tévében látam is szeretem amit modot az igaz is volt én le is zárom a levelemet és nagyon várom hogy a pajtásba legyen VIDIKÁL GYULA.

*

TÖPRENGŐ

Mit néznek? Tumbalmérkőzéssl

*

AKIK KÉRNEK:

Tisztelt vállalat. Nagyon szeretném ha küldenén karjanaptárt mert nagyon szeretek gyűj-

tögetni. Színjatszós karjanaptárt. Jó munkát kívánok.

*

KEDVES HAHOTA UR.

külgyél nekem naptárt és ha nem tudsz küldeni írj vissza.

*

...Most kezdem gyűjteni a naptart és ara kérném önöket hogy külgyenek az én részemre külgyenek.

*

Tisztelt cimzet. Ne haragudjanak hogy levelemel zavarok. Ha van 85-tős naptárunk de nem baj ha regi. Mert nekem hobi a naptárgyűjtés, és szeretném,

KERTÉSZTECHNIKUS

ha küldenének a testvéremnek is. Elnézést a zavarásé.

✱

...de ugyanis naptárgyűjtő vagyok és azt szeretném ha küldenének 85-os naptárt. Ha lehet többet és különbözőeket.

✱

...nagyon szépen megkérem önöket, hogy továbbítsanak a számomra kártyanaptárt vagy kártyanaptárakat.

✱

Szeretnék önöktől kártyanaptárt kérni. Ugyanis én gyűjtöm de még sajnos nincs egysem.

✱

Tisztelt hahota avar a kérésel fordulok önökhöz hogy küldjenek nekem kártyanaptárakat s köszönöm előre hogy küldjenek kártyanaptárakat.

*

HAHOTA

Két teknős béka megy a sivatagba. Már nagyon szomjasak mikor talának 1 üveg pepsi kollát próbálják felbontani a fogukkal nem sikerül akkor azt mondja az egyik hogy vigyázzal míg én elmegyek bontót keresni elmegy odavan 1 éve 2 éve 3 éve nem jön elte-lik a 4 év az ötödikbe már nem bírja tovább a szomjuságot próbálja a foggával bontani nem megy egyszer csak megszólal az egyik álj te csalsz így else indulok.

Pedagógusokról akarok még írni

Kémia tanár — formerjeis kémcsöves

Történelem tanár — az apja kolombusz az anyja Mária ter-ézia

Orosz tanár — szülei Moszkvaiak

*

GYORSASÁG

Egy trabant leál mer elrom-
lot a motorja lestoppol egy
Német Mercidezt és azt mond-
ja neki hogy vantassa el

— jo

— A trabantos visszaszól ha
gyorsan megyünk majd dudál
jó A mercédez melet elmegy
még hét Mercédez mit tesz
hét ő is rátapos a gázra utol-
éri őkek szorosan egy más mel-
let menek közben a trabantos
duttál egyzser egy rendor csa-
pathoz érnek megszólal az
eggyik rendőr. nézd 3 Nyugot
német Merci egymásmelett
megy mögöttük egy trabant
és nem hadják előzni.

*

KÉRDÉS

Afrikában gyűjtőuton volt a
kitűno zoologus — amikor ha-
zaér megy kérdi a kisfia:

— Papa elefántott látál?

— De menyit!

— Lőtél is?

— Lőtem de nem találtam el.

— Hogy lehet ez? Egy olyan nagy álatótt?...

— Te számárl Az elefánt hiába olyan nagy, ha egyszer a gólyó kicsi!

*

A GÁZPALACK

Uram mi az a nagytűz otte át érdeklődik a bérlő semmi, semmi csak a szomszédég gázipalackot cseréltek.

*

Egy kistiu át akar menni az uton. Egyszer csak megszallal a rendor ne mennyi át az uton

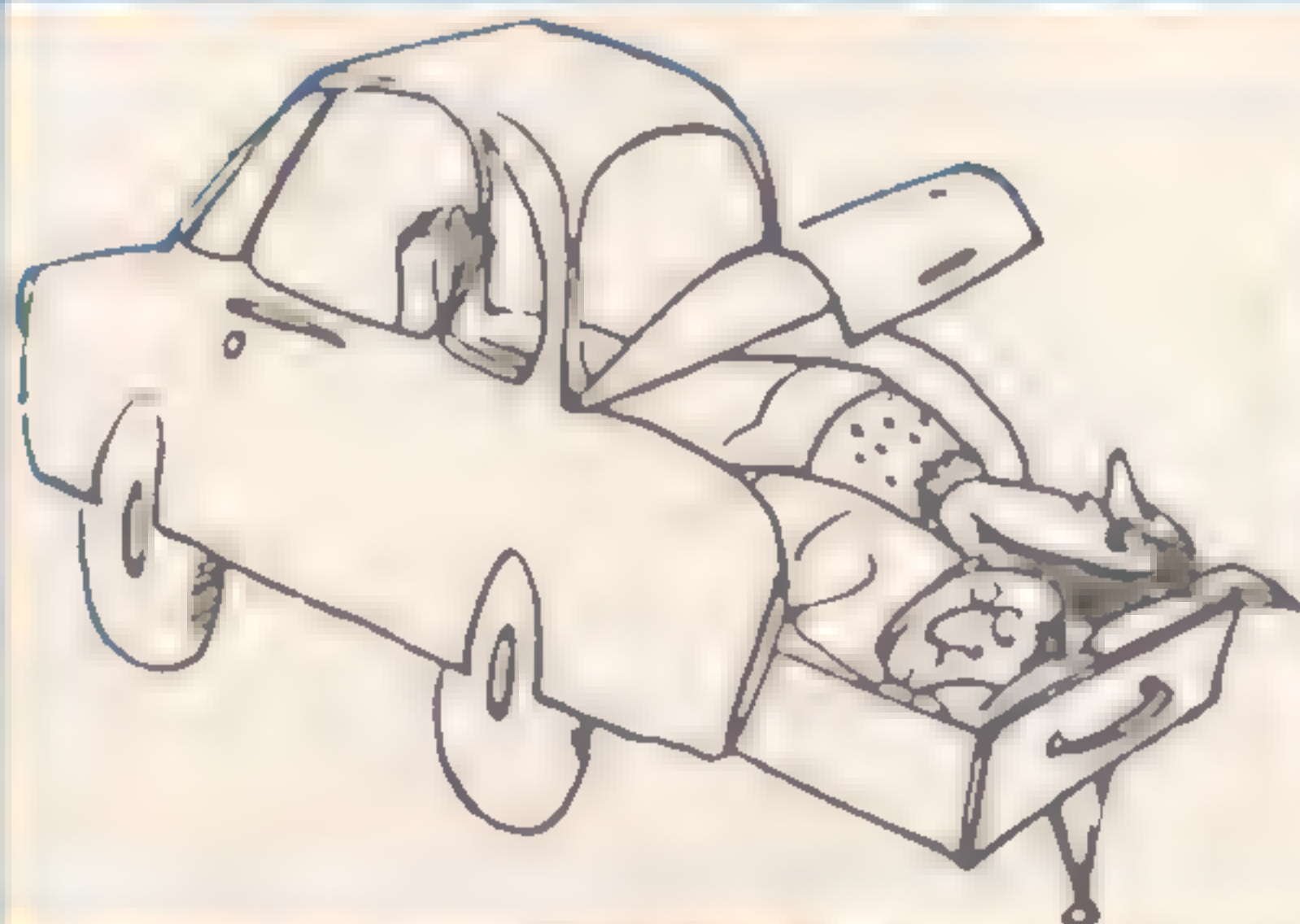
mert felirlak. Megszallal a kistiu Az nagyobb bajlesz ha az én apukám írja fel abácsit Miért mi a te apukád? Zsirköves feleli a kistiu

*

Egy kölyök tigris sétálgat. Találkozik egy másik oroszlánnyal. Köszönek egymásnak és azt kérdi a tigris — te ki vagy? — az orosz lány. És te? — a tigris. Egy darabig beszélgetnek aztán megkérdi a tigris az orosz lányt — te kistiu vagy? — igen. De az előbb azt mondtad, hogy orosz lány vagy! És különben is nem tudsz oroszul!

— Kiszámítottuk, hogy mennyibe kerül a buszjegyük hazafelé.

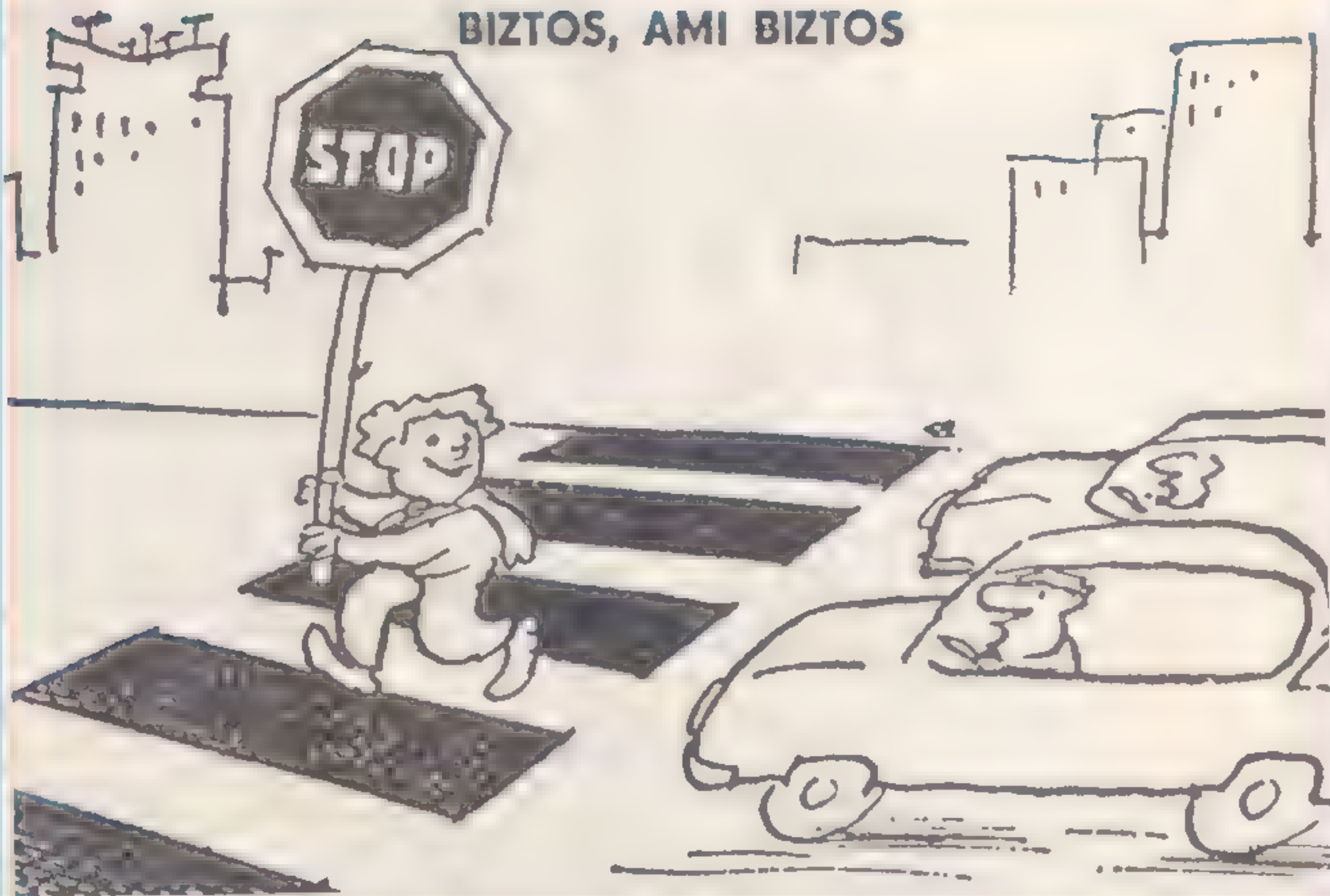

A bűvös négy- kerekű

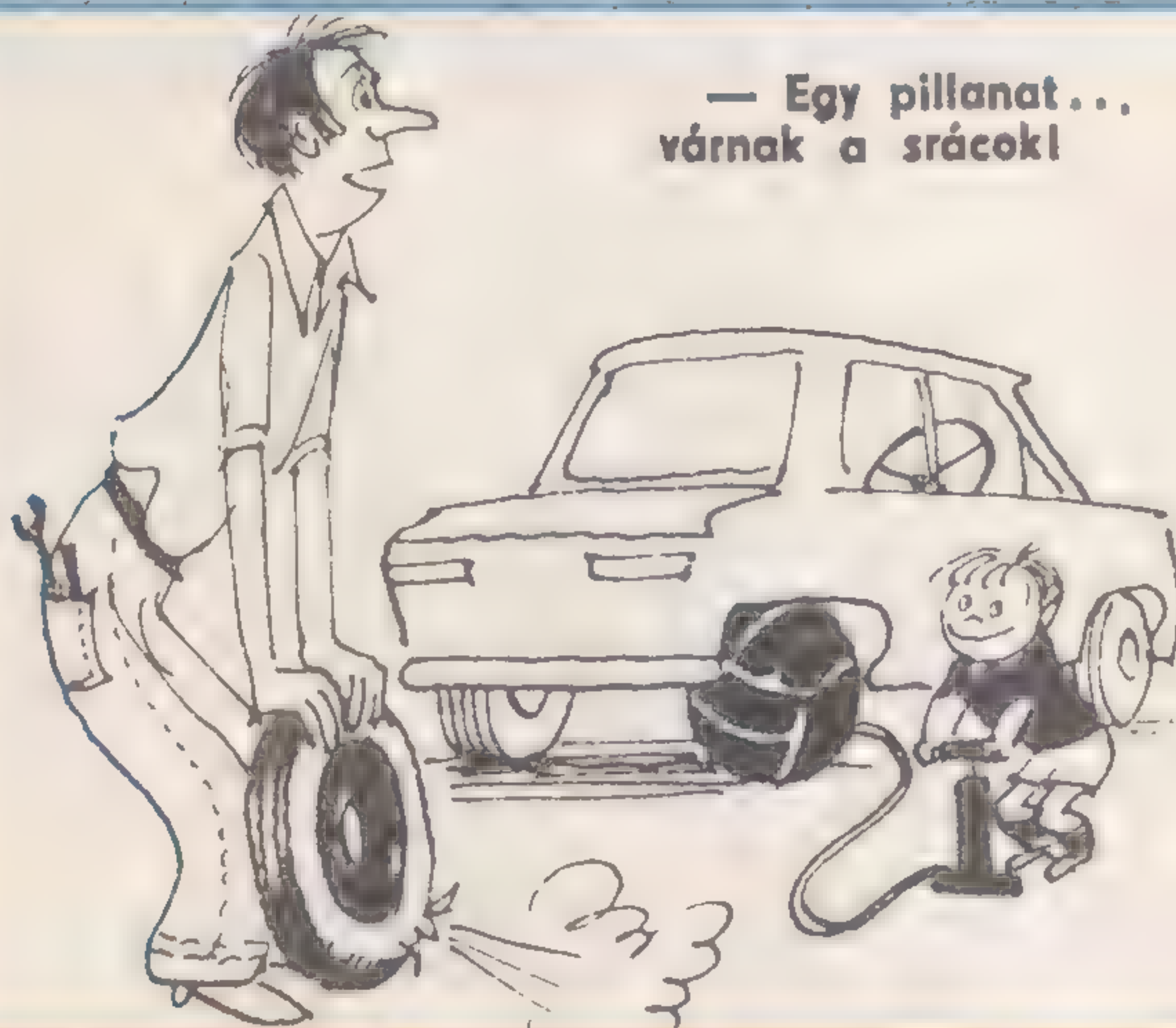

— Ma lesz az első fellépése a tv-ben...

BIZTOS, AMI BIZTOS

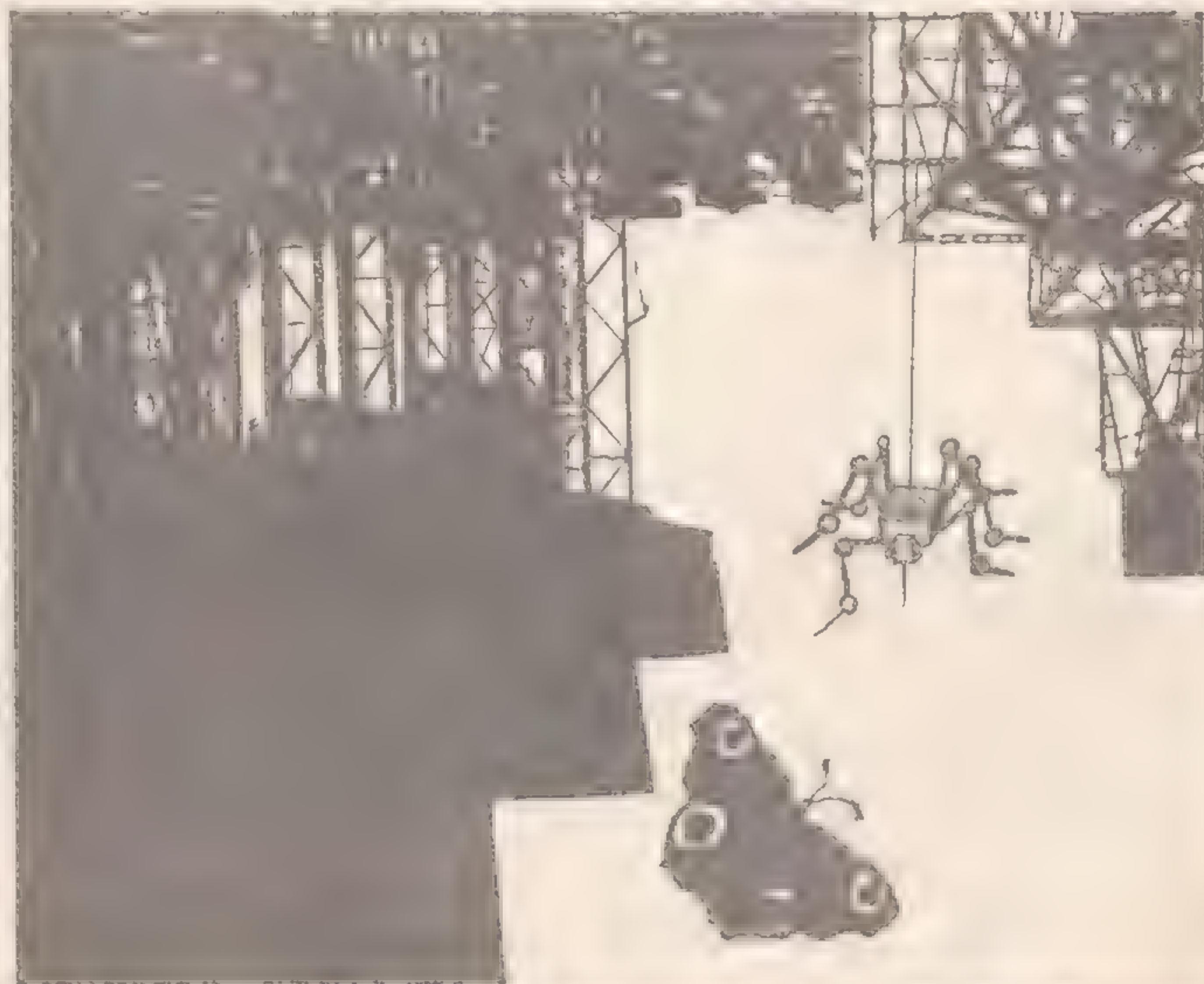
— Egy pillanat...
várnak a srácok!

**Na végre,
hogy
tavasz
van!**

ELGÉPIESEDÉS

ZÖLDÖVEZET

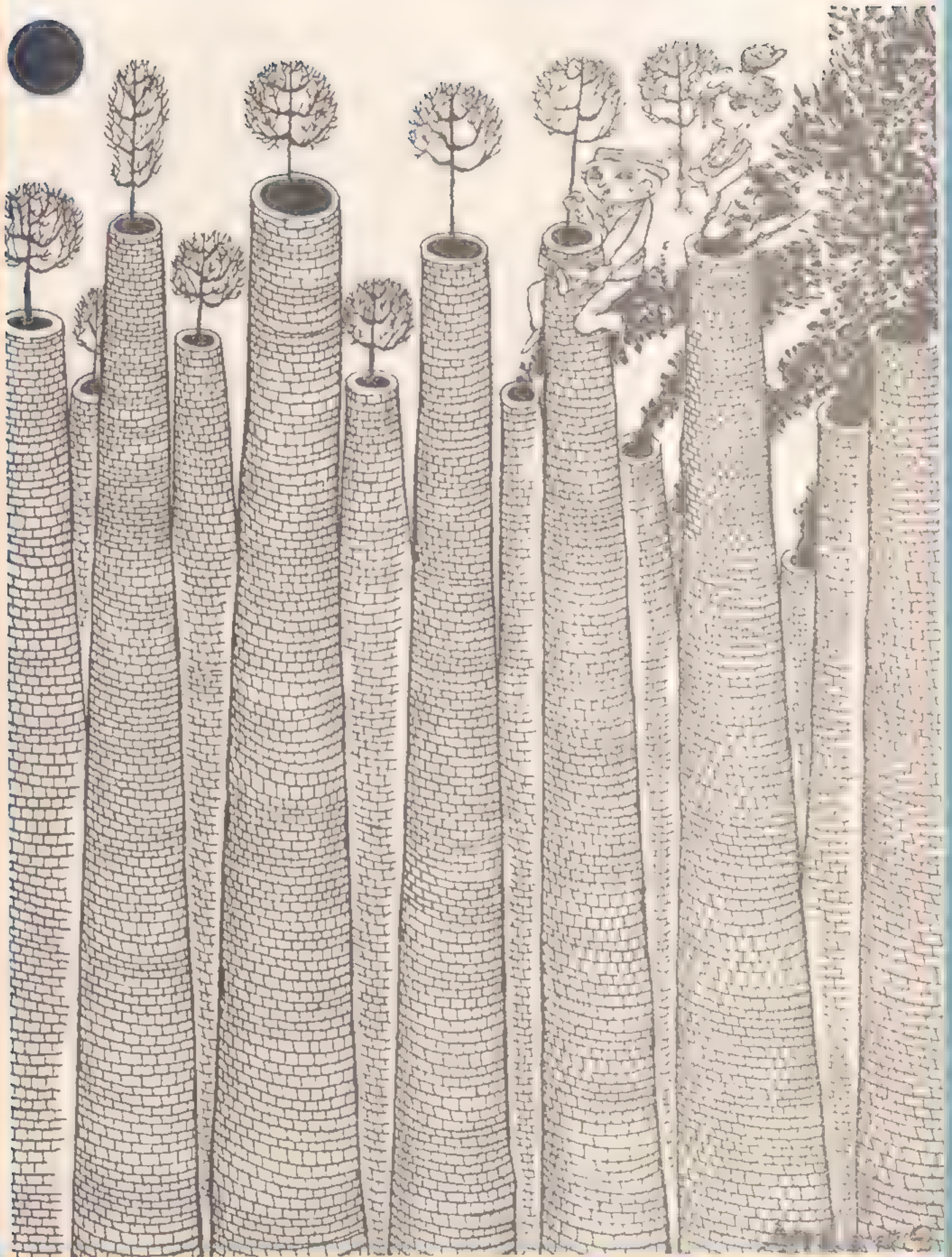
SZADATÉRI JÁTEKOK

LEPKEGYŰJTÉS

FAULTTETÉS

Benő

Nekem ugyan hiába szövegelnek, hogy egyes tagoknak sosem nő be a feje lágya. Benő...

Benő száznyolcvan centi föl-felé és nyolcvan kiló az egyenlítő körül, de tisztára úgy teszi magát, mintha hegesztőpisztollyal kellene levágni róla a tojáshéjat.

Tegnap is kidugom a fejem az ablakon ugye, hadd szellőzzenek a hangyák, hát kis híja, hogy a megdöbbenés át nem lök a párkányon.

Benő az udvaron ugróiskolázik Stöpszlivel, aki hét múlt februárban, és akkora, mint egy dakszli ülve.

— Nem is játszom — bömböl éppen Stöpszli. — Mert csalsz!

— Jól van, barátom, Stöpszli — szól Benő. — Akkor most felfüggesztjük a partit, aztán mához tíz évre jelentkezel nálam.

— És akkor mi lesz?

— Akkor majd kapsz tőlem két oltári pofont.

Elül a harci zaj, de fél óra múlva megint kitör a harsány napfolttevékenység. Bedobom a félszemem, a redőny majdnem a fejemre dől a meglepetéstől. Benő odalenn ugróiskolázik

Dödöle Piroskával, aki tizenegy lesz, és olyan girhes, hogy profilból nem is látszik.

— Nem is játszom — sipít éppen Dödöle Piroska... — Mert csalsz.

— Jól van, barátom, Dödöle — szól Benő. — Akkor most felfüggesztjük a partit, aztán mához pontosan öt évre jelentkezel nálam.

— És akkor mi lesz?

— Akkor majd... — kezdi Benő, aztán végignézi Dödölén és kapcsol — akkor majd meglátjuk, mi lesz.

Kicsit később lemegyek, hát ott ül Benő a flaszteren azal a ló testével és lóg az orra, akár a templomkilincs.

— Hallottak ilyet — mondja. — Egyik macskajancsi sem akar játszani velem.

Kezdem nyomni neki, hogy mindez nagyon prima, de nem vagyunk már bölcsisek, és azért illene végre felnőnie, mielőtt még eléri a nyugdíjkorhatárt.

— Mondasz valamit — töpreng Benő —, csakhogy lekésd a csatlakozást. Tegnap ugyanis megtettem az első lépést a felnőttiség felé.

— Oltári! — ordítom. — Mit csináltál?

Kihúzza magát, és büszke.

— Leszoktam a dohányzásról, apafej.

Benő...

Naná, nem nő be.

JÁTEKOS SZÜLŐ

— Papa, te jótszol az új elektromos tengérelatt-járómmal?

— Kapsz egy ötvenest, ha most azennel hegedülni kezdsz!

Szigfrid

Az úgy volt, hogy Tarhonya Szigfrid oltári módon beleesett Golyós Matildba, és viszont. Éjjelüket-nappalukat együtt töltötték minden pénteken négytől negyed ötig, amikor Golyós karfiolért ment a Közértbe egy szatyorral, és megengedte Szigfridnek, hogy fogja az egyik fülét. Mármint a szatyorét persze. Mindig a Kinigli bácsi garázsa mellett röffentek össze. Szigfrid elbújt a tűzfal mellett, és amikor Matild arra csámpított, akkor előugrott és rávakkantott, hogy „hu”, mert amúgy vicces gyerek volt.

Na, múltkor is röffenek, Szigfrid vakkant, Matild ájul, szóval megy minden a maga rendjén, amikor Szigfrid észreveszi, hogy Matild a sokévi átlagnál is maflább, pedig ez nem akármilyen teljesítmény.

— Mi a hézag, hé? — szólal meg. Szigfridben a lírai költő, de Golyós csak sunnyog és lila.

— Elárulhatok egy nagy titkot? — gurgulázza végül.

— Árulj, Golyós — mondja Szigfrid. — A nagy titkokat mindig is csíptem.

— Akkor hát odanézz — gü-

gyögi Matild és a tűzfalra mutat.

És tényleg, ott a nagy titok. Méteres betűkkel felírta valaki, hogy aszongya: „Szigfrid hüjje!”

Szigfrid felhördül, mint színházban a függöny.

— Az a mocsok Remete — mondja. — Ráismerek a helyesírásáról. Tudom is, mit teszek. Először levakarom ezt a mocskot, aztán megskalpolom azt a mocskot.

— Ne tedd — mondja Golyós és zavarában farkasszemet néz a tyúkszemével. — A kedvenc olvasmányom. Izé... mindig te jutsz róla az eszembe.

Másnap hivatják Szigfridet az irodára, a diri pipásabb, mint Nagy Frigyes parlamentje.

— Ilyet még nem is hallottam — kiabálja. — Panasz jött a házkezelősegről. Hogy te negyvenkilenc tűzfalra kétméteres betűkkel felírtad: „Szigfrid hüjje!” Igaz ez?

Szigfrid, ahány feje csak van, mind lehajtja.

— Igenis, tisztelettel.

A diri rámered Szigfridre.

— Hát ez... ez tiszta örület. Mondd Szigfrid, hülye vagy?

Szigfrid kidugja azt a csirke mellét és büszkén trombitálja bele a tavaszba:

— Nem, tisztelettel. Hüjje!

TILOS A DOVÁNYZÁS!

— Sajnos, én még nem tudok olvasni!

Kefir Jenci olyan pici volt, mint egy lerágott csirke láb, Kefir Döme meg olyan nagy, mint egy pántlikázott söröslő. Kettesben világszámot képviseltek, a testvéri egyetértés szívdobogtató példáját. Mindig elbújtak a kapu alá, aztán, ha idegen kisserác jött arra, akkor Jenci előugrott és leköpte. Mire kapott egy mennydörgős pofont. Most előpattant Döme, és „ejnye, haverbántottad az öcsémet?” kiáltással bevetette magát. Később, amikor az idegen kisserác már a tülökké serdült orrát tunkolta a csapnál, akkor Döme az égre emelte a két péklapát kezét és azt ordította:

— Én vagyok a legnagyobb!

Már amint az Muhammad Ali óta jobb idioták körében kvázi divat.

Na, a következő idegen kisserác szőke volt és cinege, mint ha a teliholdnál napozott volna. Aztán Jenci előugrott a kapu alól és leköpte. Mire kapott egy mennydörgős pofont. Most előpattant Döme és leparkolt az idegen kisserác előtt.

— Ejnye, haver, bántottad az öcsémet?

Az idegen kisserác nyugodtan kémlelt fölfelé Döme ormaira.

— Mélységesen fájdalom — mondta. — Szolgáljon mentségemre, hogy nevelő célzattal történt.

— Jól van, kispajtás — mondta Döme. — Akkor most jól figyelj, mert én is pedagógus vagyok.

Svungot vett, még a szemét is behunyta, hogy semmi se háborítsa az összpontosításban. S a következő pillanatban Kefir Dömét két óriási meglepetés érte. Egy: a péklapát nem talált célba. Elfütyült az ürbe, és a platán rügyei fakadni kezdtek a légnyomástól. Kettő: valami reccsent a porszívóján, és a tavaszi égbolt összes csillaga harcúrozni kezdett a szeme előtt.

Amikor Döme a tülökké serdült orrát tunkolta a csap alatt, pokoli gyanú kezdett derengeni a lelke mélyén.

— Mondd csak, kispajtás — kotkodácsolta fura orrhangon. — Lehet, hogy te bunyózni jársz?

— Aha — mondta az idegen kisserác. — Harmincnyolcan hajtunk a szakosztályban.

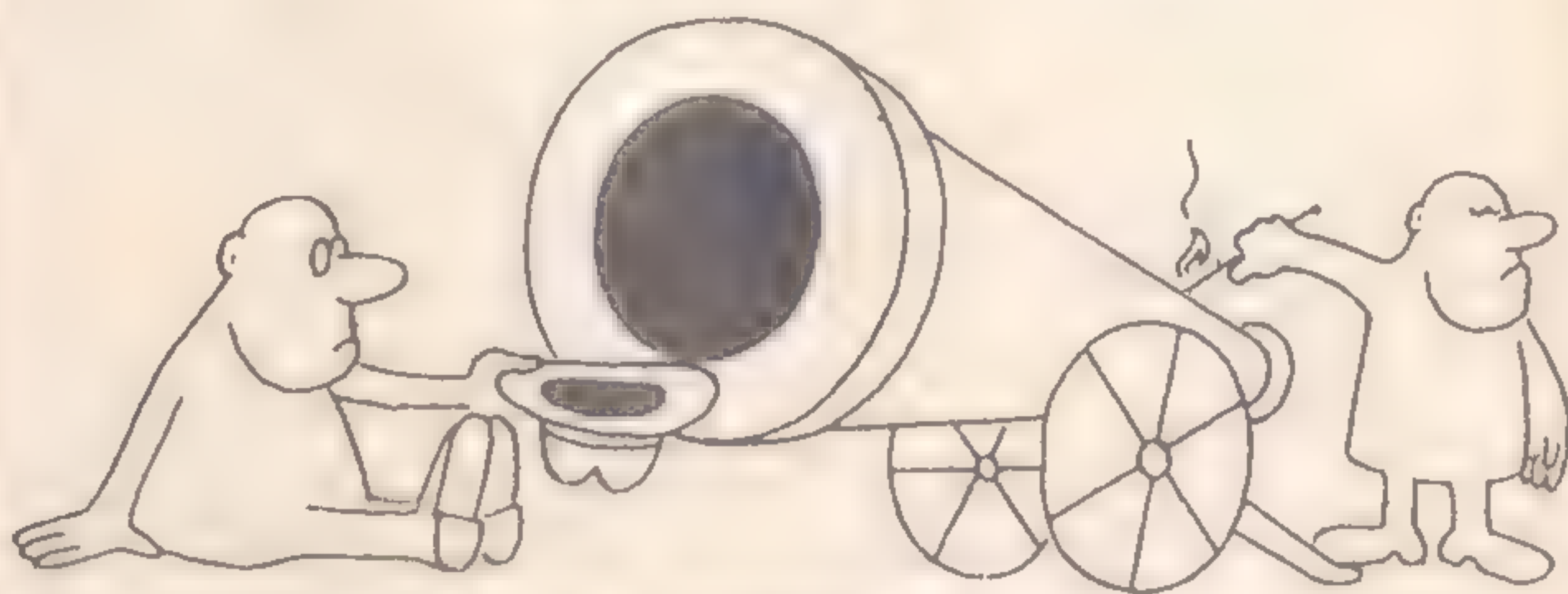
— Na és?

— Én vagyok a legkisebb.

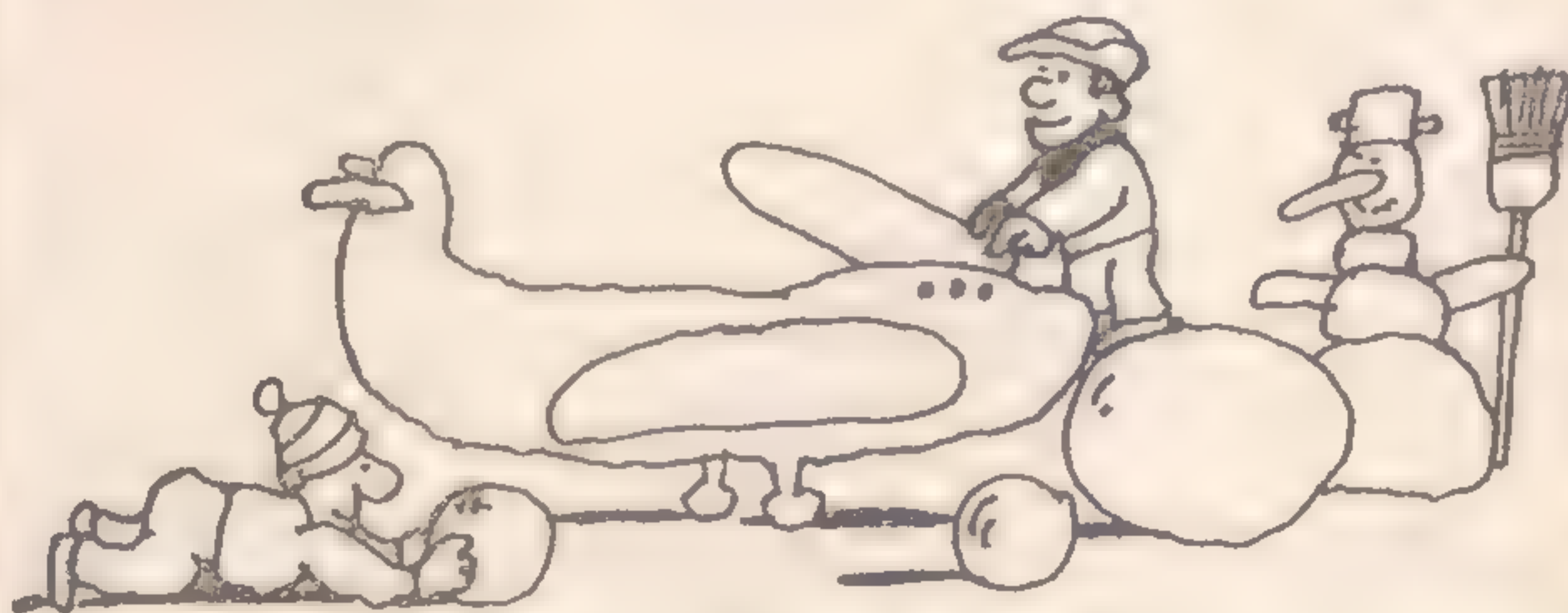
Katonásdi

— Úgy látszik, erre járt az ellenség...

Rosszul felszerelt hadsereg

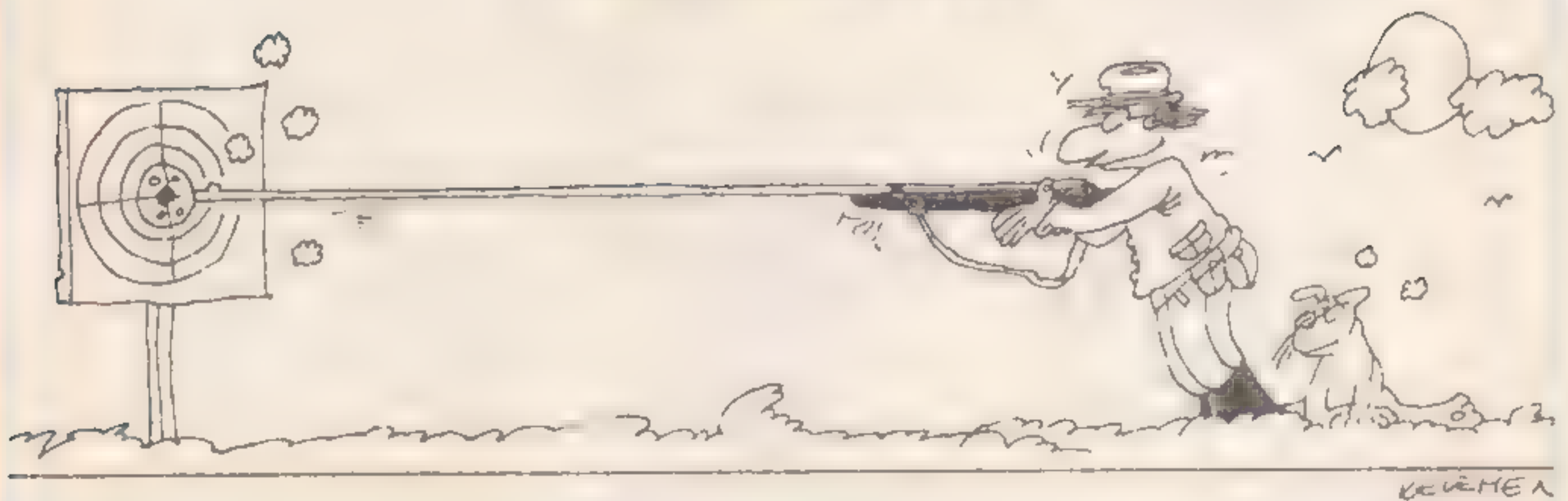
Modern hócsata készül

Mei, vadászok, vadászok...

ÖNVÉDELEM

MESTERLOVÉSZ

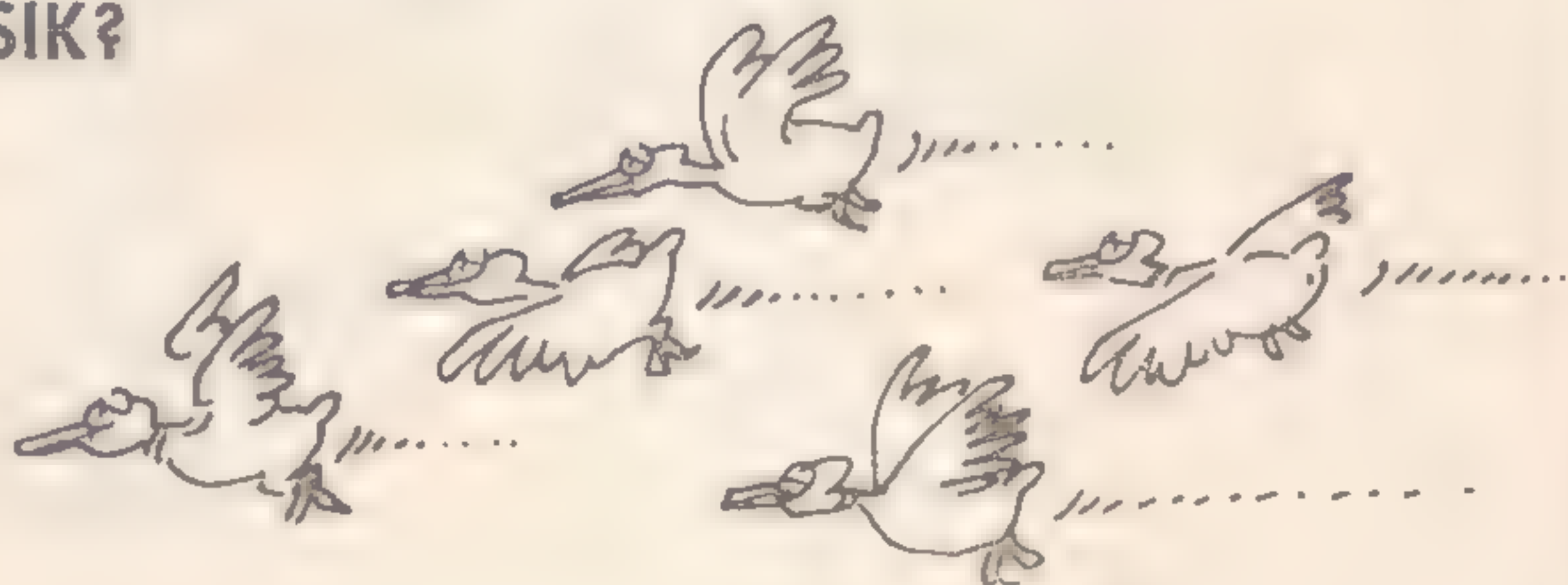
MÁGIA

BRAVÚR

ESIK?

VADÁSZCSEL

VADÁSZIDŐ

Odacsapok az asztalra

Középkor. Sötét középkor — háborgott Koltai Dénes, útban az igazgatói iroda felé. Mit gondol Tímár tanár úr, hogy egy gyereket manapság csak úgy, büntetlenül meg lehet kínozni? Görcsöt kap az ujja, amíg krétával ötvenszer felírja a táblára; „Koltai, ne szemelj!”.

Nem, ezt nem hagyja annyiban. Odacsap az asztalra. Az igazgató bácsi biztosan csodálkozni fog, mert még nem látta ilyen dühösnek, aztán kérleli majd, arra hivatkozik, hogy vegye figyelembe Tímár tanár úr korát, azt a tényt, hogy nyugdíjazás előtt áll. Rendben van, ő figyelembe veszi, ha legalább a felére csökkentik a felírást. Ha nem, ak-

kor kéri az igazgató bácsit, hogy hívja össze a fegyelmi bizottságot, büntesse meg a tanár urat. Még hogy ötven felírást, egy maréknyi szotyolahéj szétszórásáért? Hát tehet ő arról, hogy lyukas a zsebe?

Sajnos, túl korán kopogtatott az ajtón. Az irodából Tímár tanár úr hangja hallatszott ki. Az igazgatóval beszélgetett. Olyasmit mondott, hogy a „Koltai féle szemetelők a fegyelmet is zavarják, terjesztik a tréhanyságot...” Tovább akart surranni, de nyílt az ajtó és Tímár tanár úr nézett ki rajta.

— Mit akarsz?

— Csak krétáért jöttem — lehelte Koltai Dénes alig hallható hangon. — És... Szeretném megtudni, hogy miben segíthetnék a tanár úrnak...

Boldogtalan Bódog

Jaj, megesz a méreg. Mit nem beszélnek az én egyetlen fiacskámról, a Bódogról. Méghogy nem tudja az illemet. Miért ne tudná, hiszen én minden nap rendszeresen beküldöm az illemhelyre.

Azt is mondják, ez a gyerek azt sem tudja, hogy mi fán terem a kés meg a villa. Már hogyan tudná, benne él a lelkem. Hiszen nekünk villánk van a Kés utcában.

Az is szörnyen bosszant, hogy azt mondják; ez a gyerek nem szokott előre köszönni. Persze, hogy nem szokott a drága, mert megfontolt. Nem akar az idősebbek szavába vágni. Már ez is baj?

Az én kis Bódogom nemcsak megfontolt, hanem előrelátó is. Az ajtón azért megy be előre, mert látni akar. Hajtja a kíváncsiság.

És micsoda szókimondó! A minap találkoztunk az utcán a férjem főnökének a feleségével. Bódog ránézett és hangosan megkérdezte:

— Anyu, ez az a néni, akit apu vén szipirtyónak tart?

Sajnos, másnap a férjem homlokán ötpercenként cserélgettem a hidegvizes borogatást. Csitítgattam:

— Ne bántsд szegény Bódogot! Örülj neki, hogy már megtanulta: társaságban nem illik súgdolózni.

De a férjem csak verte az öklével az asztalt:

— Inkább azt tanulta volna meg az a büdös kölyök, amit én már megtanultam: az illem azt diktálja, hogy a főnök feleségét csak a háta mögött szabad szipirtyónak nevezni.

— Magas ez még neki! — intettem le a férjemet. — Szegény kis boldogtalan Bódogom! Menyi mindent kell még megtanulnia az életben!

Ravasz dolgok

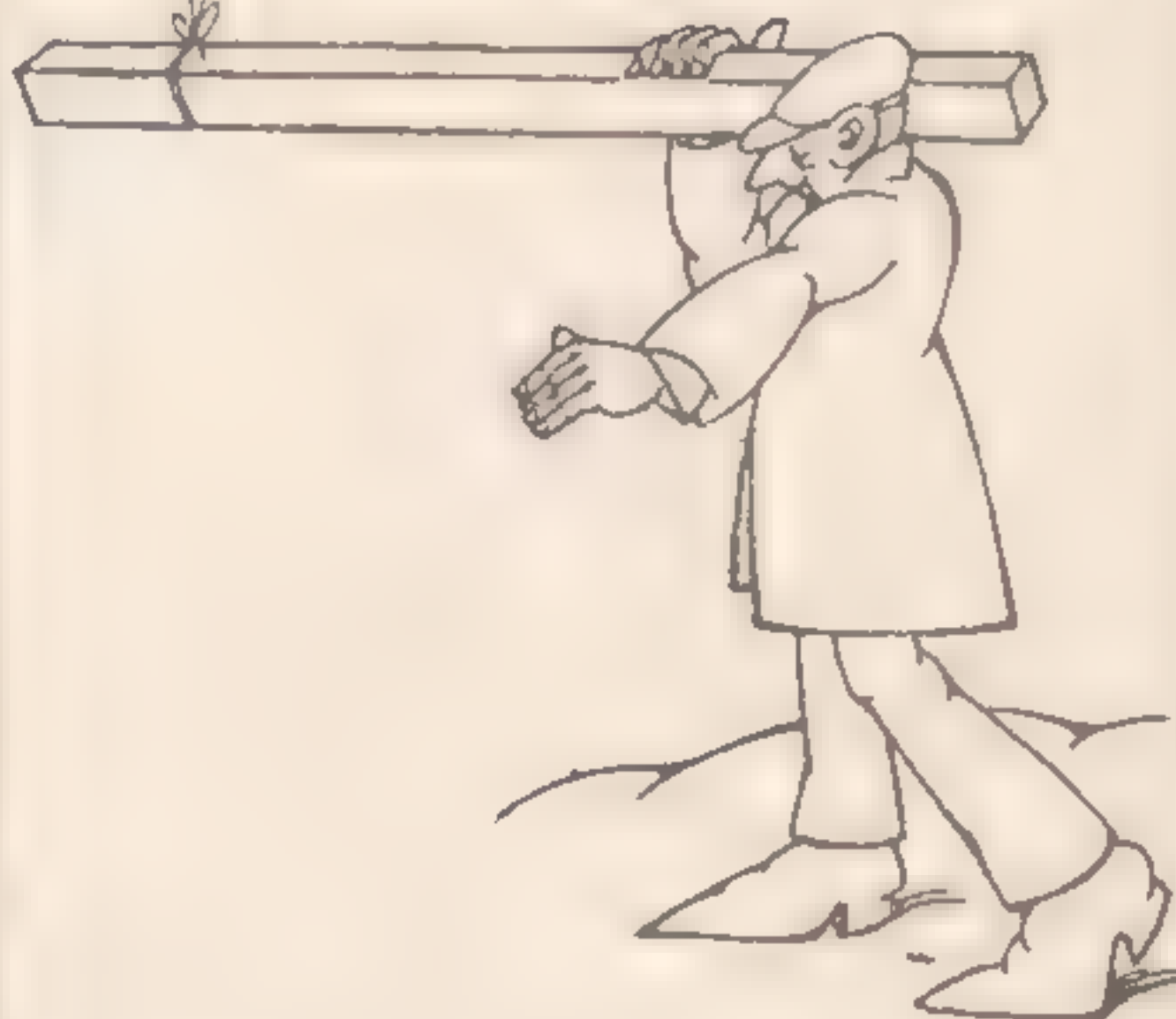
— Szóval mégis itthon
vagytok...

A LELEMÉNYES

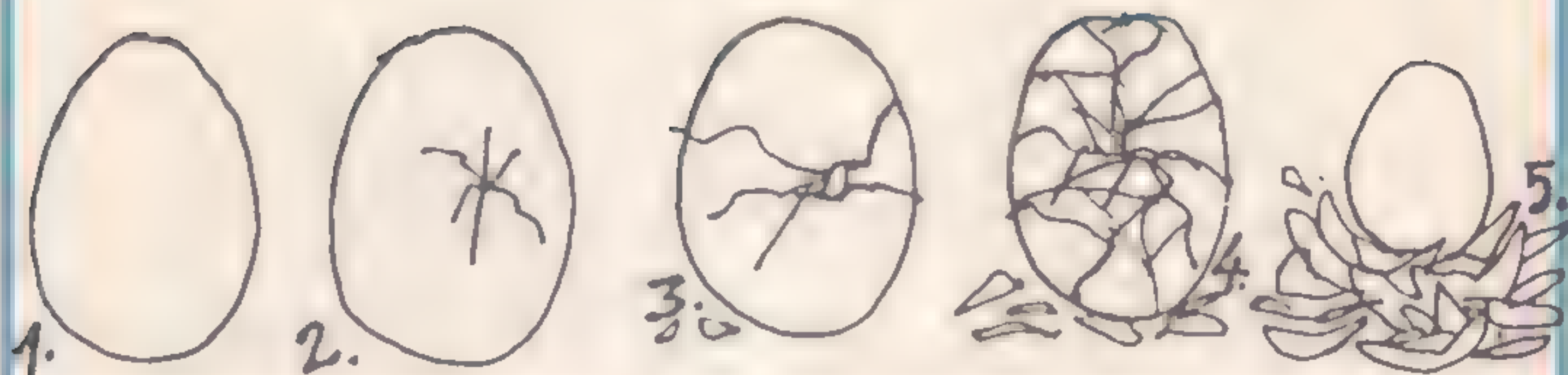
MUNKAERŐHIANY

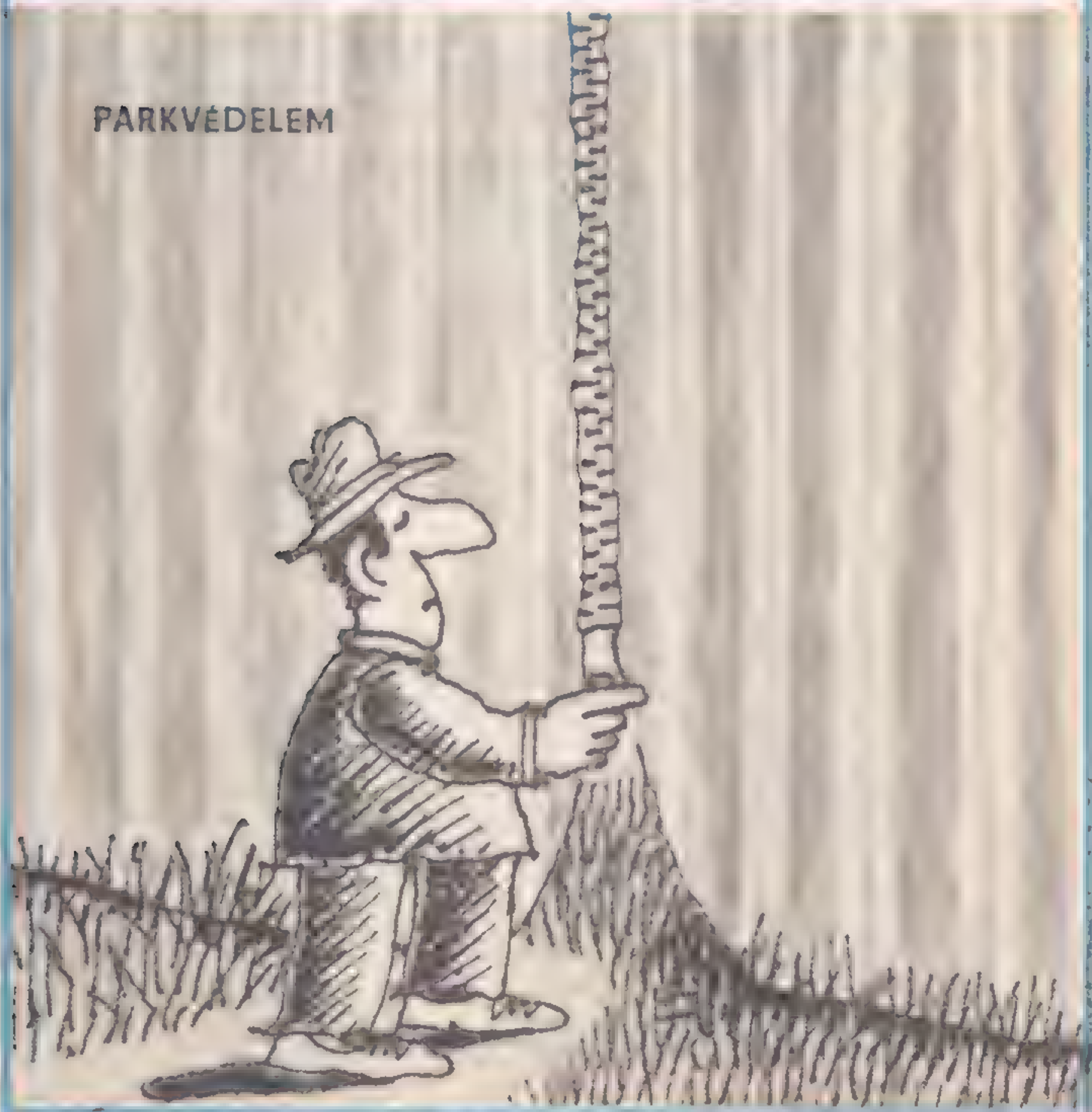

— Macskacápara megyünk!

MEGLEPETÉS

PARKVÉDELEM

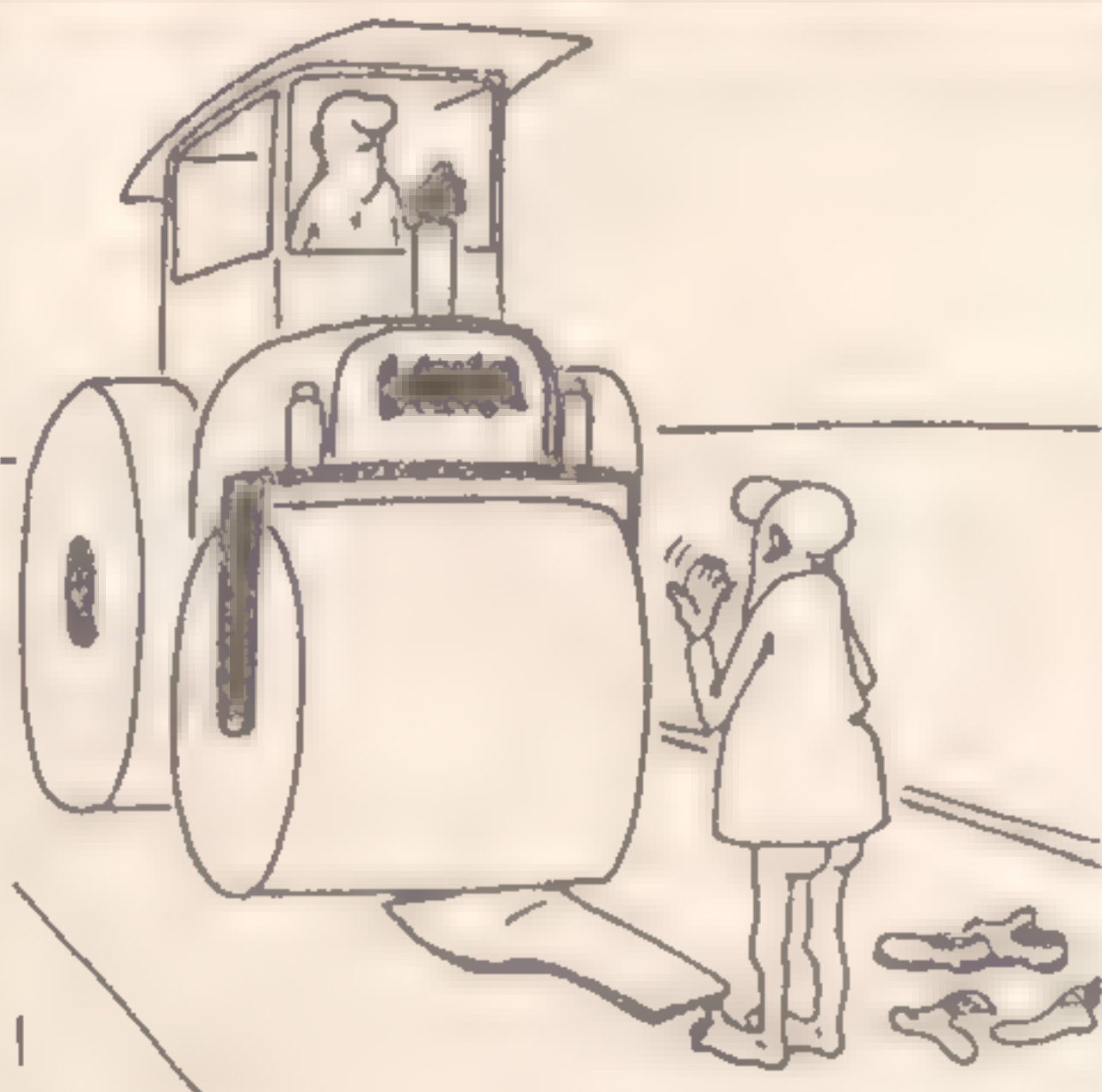

ÁLTALÁNOS KÖRÜZÉS

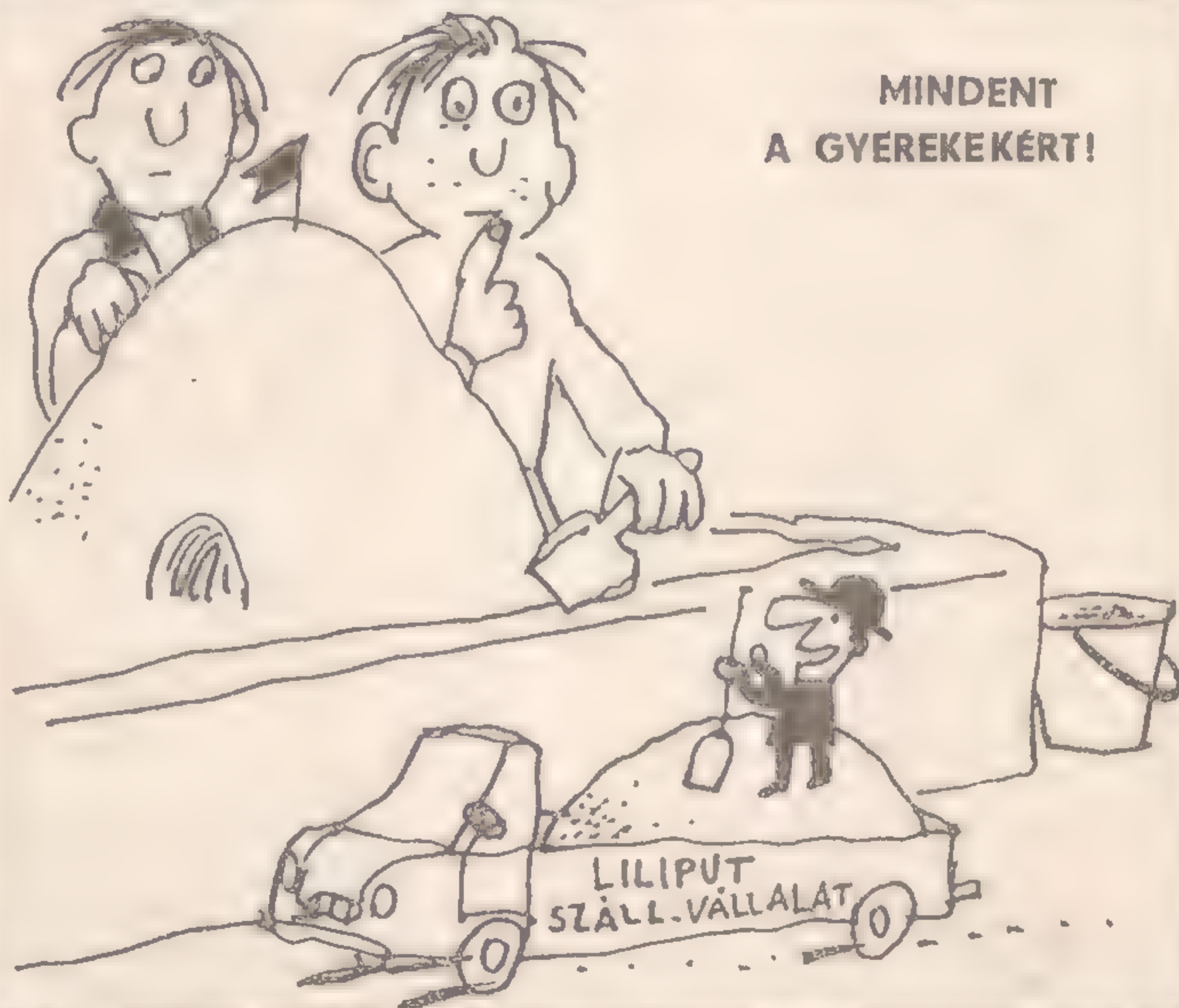
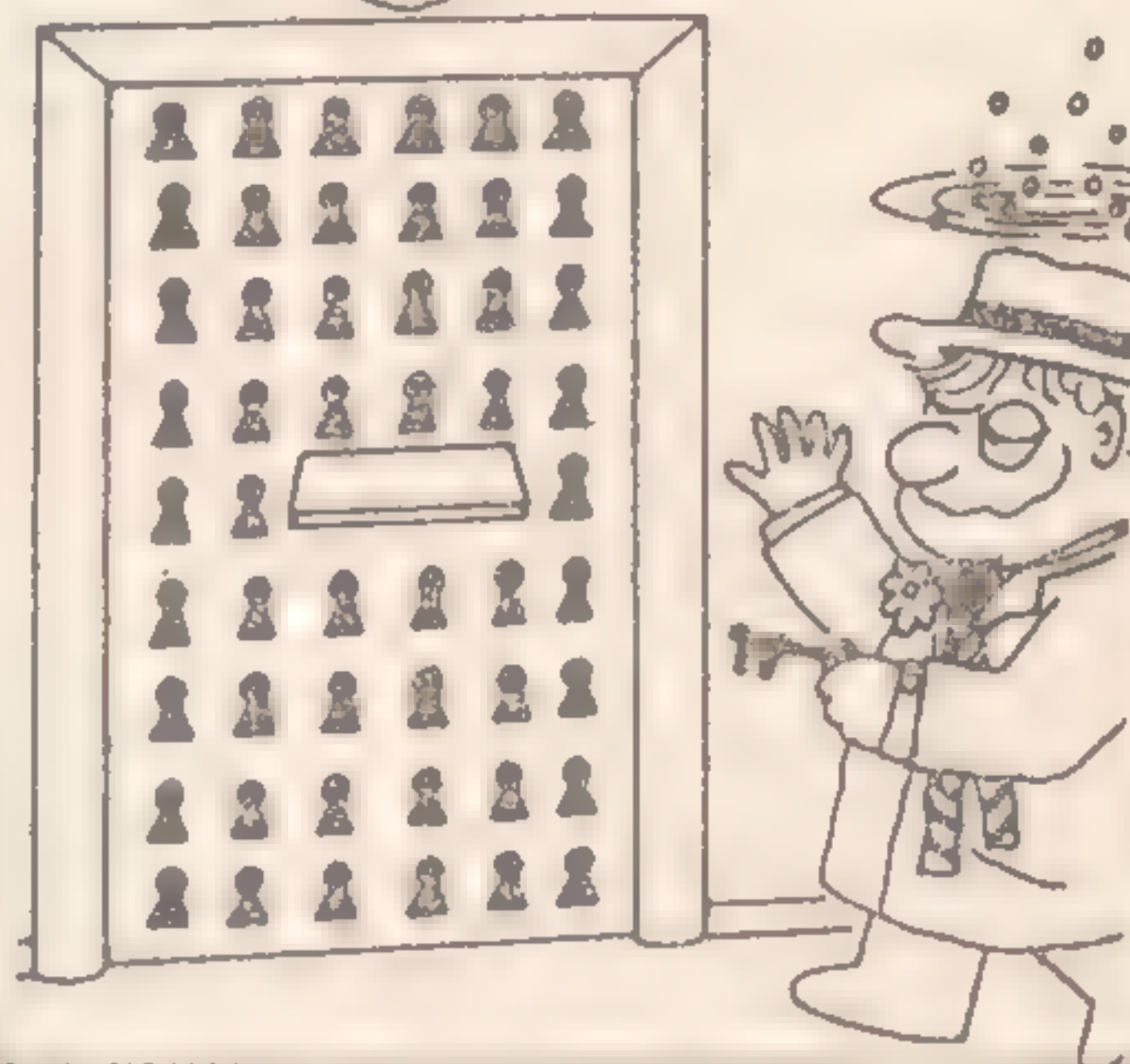
SZÖVEG NÉLKÜL

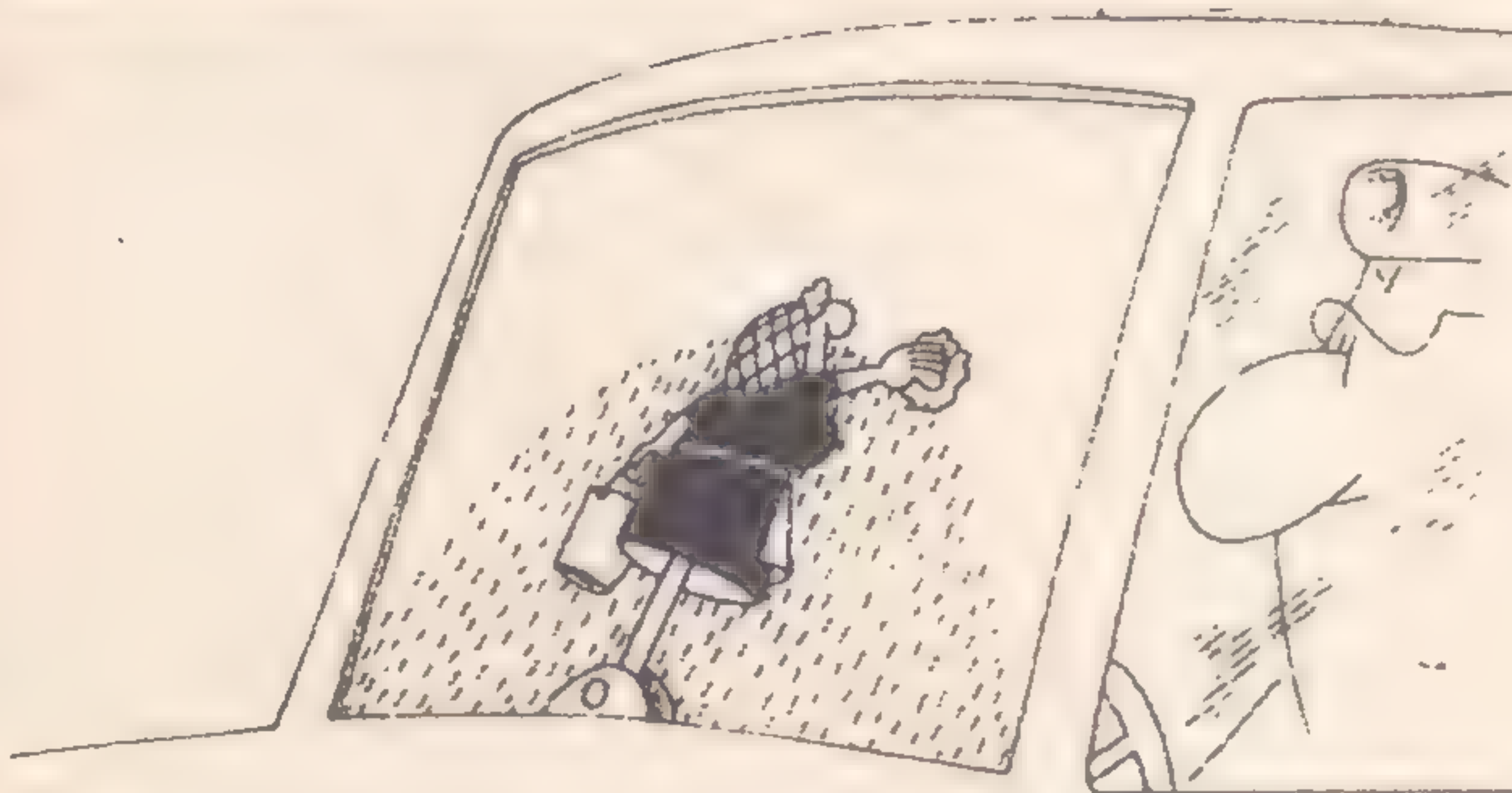

AZÉRT ÉLE NE LEGYENI

MÁMOROS REJTVÉNY

**MINDENT
A GYEREKEKÉRT!**

— Pihennem kell. Mindenütt az anyósomat látom ...

JÉG CSAP

EGYKE

Humorbajnokság

Az öreg boxoló hevesen tiltakozott a fogvédő-gumi használatára ellen, mert már nem volt mire feltennie.

*

A talaj kissé mélynek tűnt. Már mindenki a felismerhetetlenségig sáros volt, olyannyira, hogy egy tájékozatlan nénike izszappakolást kért a középpályástól.

*

A kenusnak elfáradt a lába, ezért áttérdelt a rivális kenujába, melyet azóta is keresnek a könnyűbúvárok.

*

Együtt ivott a csapat. Éjfélre járt már, mindenki elázott. Az edző maradék erejével feltápszkodott, s boldogan nézett körül. Megállapította, hogy ma sem kell ellenőrizni a fiúkat a lakásukon.

*

Nyughatatlan volt, s kissé állhatatlan. Minden egyesületnél leállt és átigazolt. Mindig mindenkit megfejt. Húsz évet töltött az élvonalban anélkül, hogy egyszer is labdába rúgott volna.

*

Lompos Aranka gyakorlata ez alkalommal is szármalmas

volt. Buzogányait elfogó vadászgépek hozták vissza.

*

A játékvezető rengeteget futott. Egyszerűen utolérhetetlen volt, bár később már autóval is kergették.

*

A közönség felállva ünnepelte a bírót, aki már tíz perce futott — síppal a szájában — a balhátvéd előtt, körbe a tartánon. Az eredmény csalódást hozott, mert a játékvezető öt tizeddel elmaradt az ötezres világcsúcstól. Talán, ha a sípot kiköpte volna...

*

Ököl II. — akinek savanyú gyerekkora volt — az első menetben annyi pofont kapott, hogy azt hitte, újra az apjával hozta össze a sors.

*

Népstadion. Magyarország—Bolívia. Felállnak a himnuszokhoz. Csend. A mieink: piros mez, fehér nadrág, zöld sportszár. Bolívia tiszta zöldben.

Az öreg jegyszedő (ma először az) megszólal:

— Melliék a magyarok, a zöldek?

Egy hang ingerülten.

— Nem!

Az öreg újra:
— Hát?
Senki sem válaszolt...

*

Nem volt tehetséges, de rendíthetetlen. Az óriási bőrbábut rongyokká gyűrte, miközben kiöregedett.

*

Az ellentél már 5:0-ra vezetett. „Minden elveszett!” morgogta rezignálton az edző a kispadon. És idegesen keresni kezdte az aranyóráját.

*

A hármas sípszó a mérkőzés végét, s a műtétek kezdetét jelentette.

A csapat átesett a dopping-vizsgálaton a másodosztályba.

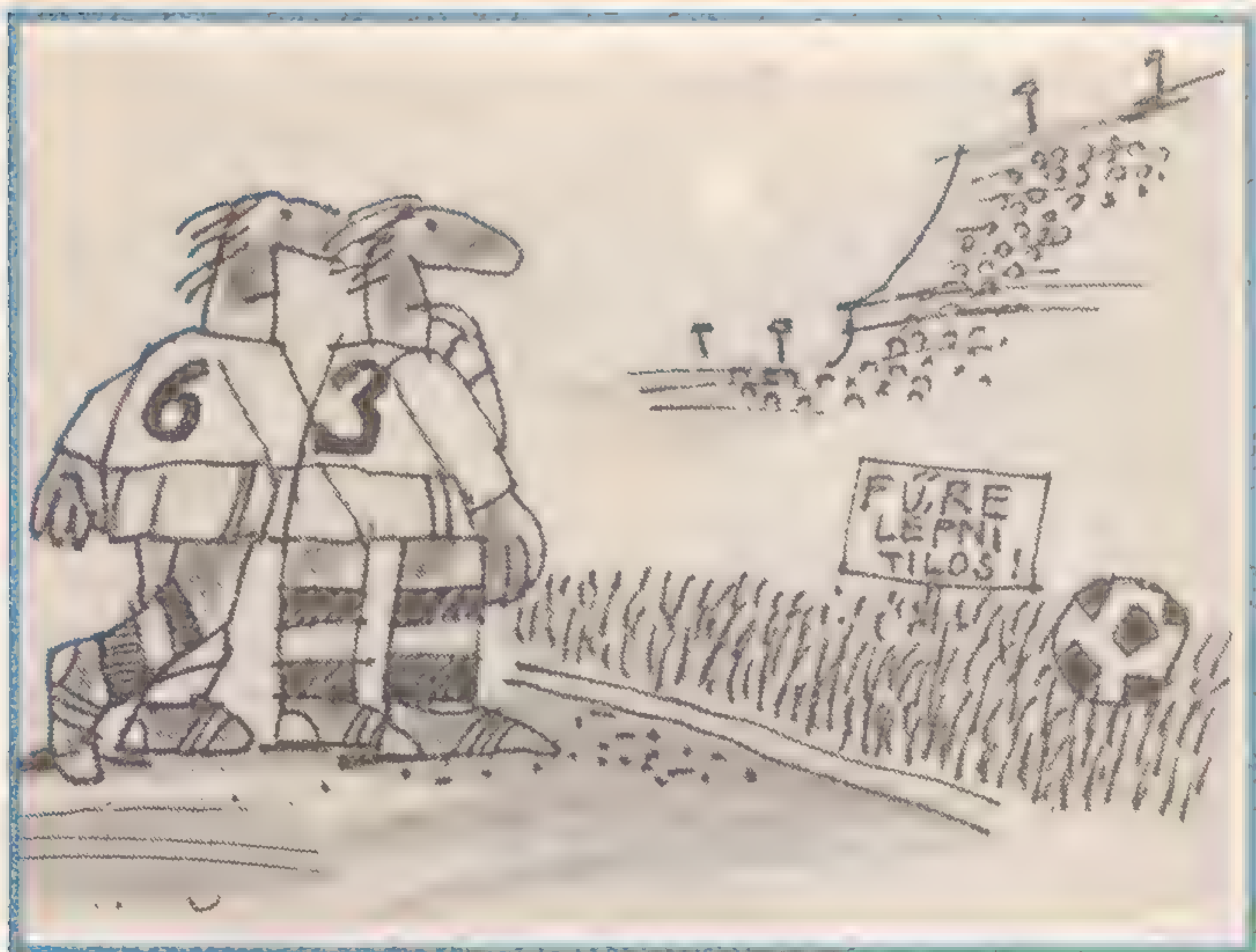
*

A sírepülő, világcsúcs-kísérlete közben boldogan látta maga alatt elsuhanni a Szahara homokdűnéit.

*

Már átjutott a 6 méteren, de elemi erővel visszaküzdötte magát, s rúdján visszaereszkedett az elugró helyre. Döbbsent riporterek kérdésére rámutatott versenyzőtársaira és így szólt:

— Nem lett volna igazságos velük szemben. Csak jövőre terveztük ezt az eredményt, ez

csak kicsúszott ugrás lett volna.

✱

Edzsors — gondolta. Megkapta az útilaput. Máig is töpreng, hol hibázhatott. Tűnődött, hogy talán mégsem kellett volna megengednie az elnöknek — bármilyen erőszakos volt is —, hogy ő védjen a kettős rangadókon.

✱

Kropacseket felvágták a tizenhatoson belül, és összevarrták a Sportkórházban.

Ráadásul a tizenegyest is kihagyták...

A szövetség úgy határozott, hogy a mérkőzés színhelyén fel kell szerelni egy hokiütő-gyártó sort, valamint egy koronghűtő-berendezést.

A mérkőzést semleges pályán, a Traumatológiai Intézet pályáján kell újrajátszani.

✱

Híresen durva hokijátékos volt. Pletykálták róla, titkos szerződése van városa összes fogászával.

✱

A sok balul sikerült kísérlet után a feltaláló közölte, még tökéletesítenie kell a találatjelzőjét, amelyet a troli felsőve-

ATLÉTIKAI VERSENY A TELJES LESZERELÉS UTÁN...

zetékének felhasználásával szeretne kombinálni...

A harmadosztályú lövészverseny után a városi tanács sortatarozást rendelt el.

A jó autóversenyzőt az különbözteti meg a rossztól, hogy az egyik tudja, hol a fék.

A hármasként áttörhetetlen hátvéd hírében állt, de időnként hajlamos volt a könnyelműsége. Félidőben a csapat szereklését eladta az ellenfél szertárosának.

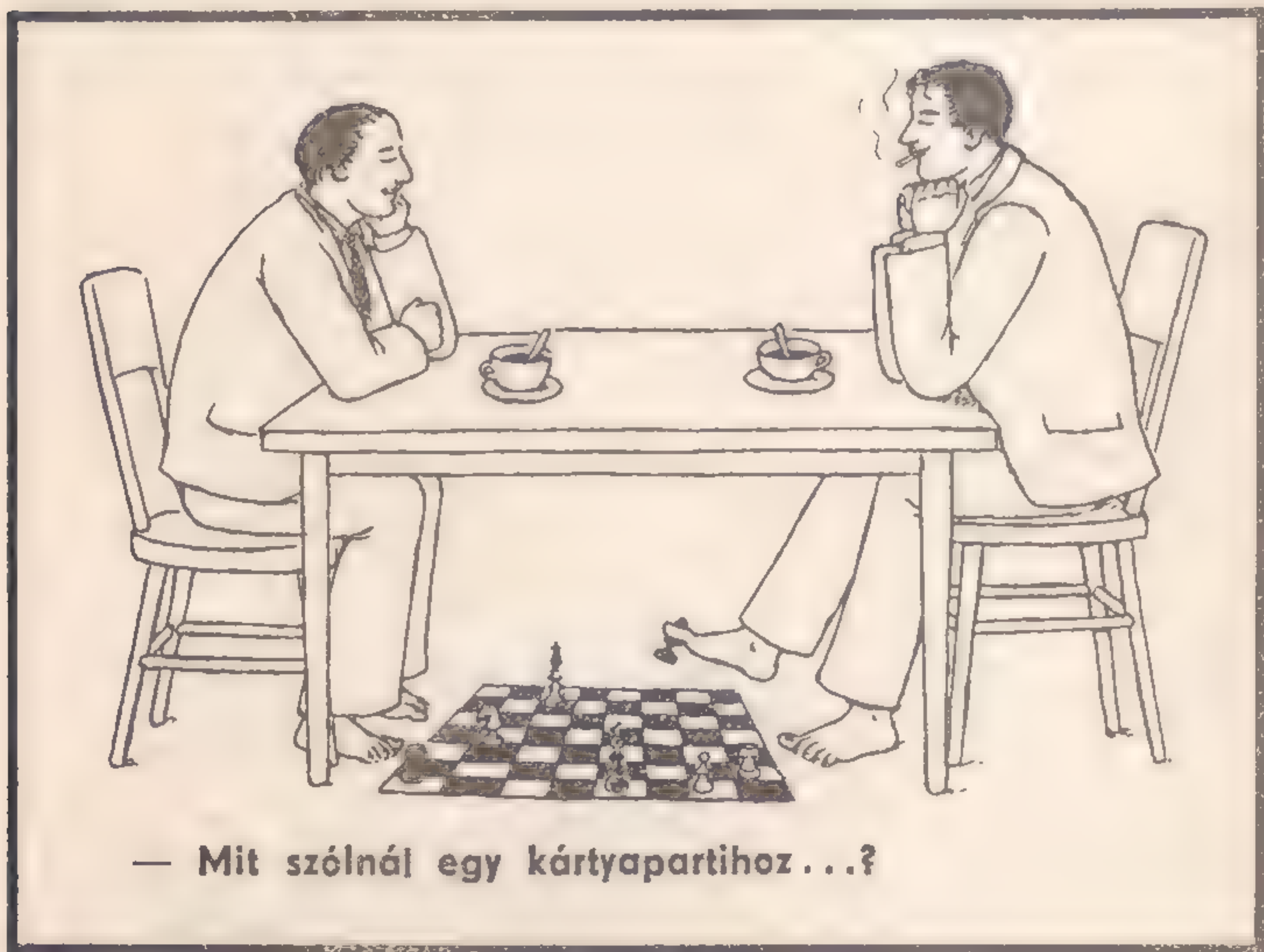
A skót középhátvéd a meccs után ijedten vette észre, hogy hiányzik három stoplija. Azonnal átrohant az ellenfél öltözőjébe, és diadalittasan kitepte azokat a center vádlijából.

Kiröhögték, mert kardcsörtetve rohant be egy párbajtőrversenyre.

Az edzőnek jó szeme volt. Tepedt Jocó tehetségtelen, jelentette ki, s túladott a fiún, aki a hét végén már más klub színeiben futott. A vizesárookban megállt. Enni adott a halaknak

— Mit szólnál egy kártyapartihoz...?

s utána lekörözte a világcsúcs-tartót.

*

A partjelző beintett... A jobbszélső 3 nap múlva csak arra emlékezett, hogy valahol hirtelen ráeresztették a sorompót.

*

A negyedosztályú lövészverseny idején a városka lakói csak laposkúszásban tudtak közlekedni.

*

Szupertehetségű sárkányrepülő volt — mondta az edző. — Nagy kár érte. Nálunk bongatta szárnyait. Ám az ősszel egy gólyacsapat élén délre költözött.

*

— Még van remény! — mondta a vezérszurkoló, s rohánva indult zászlójával és boxerével az ellenfél 9-ese után.

*

Amikor másodízben padlóra került, tápázkodás közben felködlött előtte, hogy ideje lenne már kialudnia magát. Visszafeküdt, és el akarta nyomni az ébresztőórát.

*

Az edző ordítva hajtogatta: „Ragadjon hozzátok a labda!” A helyzet azonban reménytelennek tűnt. Ezért a továbbiakban már csak leeresztett lasztival engedte játszani a fiúkat.

Az edző:

— Egyszerűen rágalom, hogy bundagyanús volt a mérkőzés! Egyforma csapatok — igazságos döntetlen! Bár azt vonakodva elismerte, hogy a tudósítás közelített a valósághoz, miszerint a kapusokon kívül a 20 játékos nem hagyta el a kezdőkört 90 perc alatt.

*

Már-már csoda történt. A mérkőzést a vendégek nyerték. Ennek ellenére a játékvezetőt a hazai szurkolók vállukra emelték és éljenezve a magasba dobálták.

De soha nem kapta el senki.

*

Mindig átesett a súlyhatáron, bár rendületlenül fogyasztott. Legtöbbször paprikáscsirkét galuskával.

*

Ali sehogy sem akarta megérteni, miért küldik le térdelő helyzetbe, amikor nincs még itt az esti ima ideje.

*

A csapat százszázalékos és tökutolsó volt. 26 mérkőzés 26 „ruha” 0—260 gólkülönbség, 200 törött bot, orr és fej.

Az utolsó meccsen azonban megtört a jég. Szétrobbant a fagyasztóberendezés.

*

Baljós versenynek indult. Az első ötszázon tele lett a hajója vízzel. Már ekkor elhatározta,

alaposan utánanéz a „Titanic”-
ügynek.

*

„A mérkőzés kemény volt, de
nem durva. A bíró jól kézben
tartotta az összeecsapást. Min-
denki a saját hordágyán távo-
zott.”

*

Férfias megjelenését, daliás
termetét minden lány csodálta,
amíg meg nem nyerte a női
úszódöntőt.

*

Parázs ökölczata volt. Ezért
nem tűnt fel senkinek az elha-
gyott labda és az, hogy már
régóta leeresztették a vizet.

A fekete sapkás hetes örült
tempóban megúszott egy hosz-
szú labdával. Másnap Honolu-
luból írt egy képeslapot.

*

A balhorog után azon tűnő-
dött a hangorkánban, miért is
bajlódik ezekkel a kusza köte-
lekkel? Mert már testnevelési
órán is mindig utált a kötélre
mászni.

*

— Tegyük rá még egy la-
páttal — mondta a veterán ve-
zérező. S hajójuk percek
alatt szénné égett.

SPORT- REVÜ

— Amint eltűnök,
induljanak...!

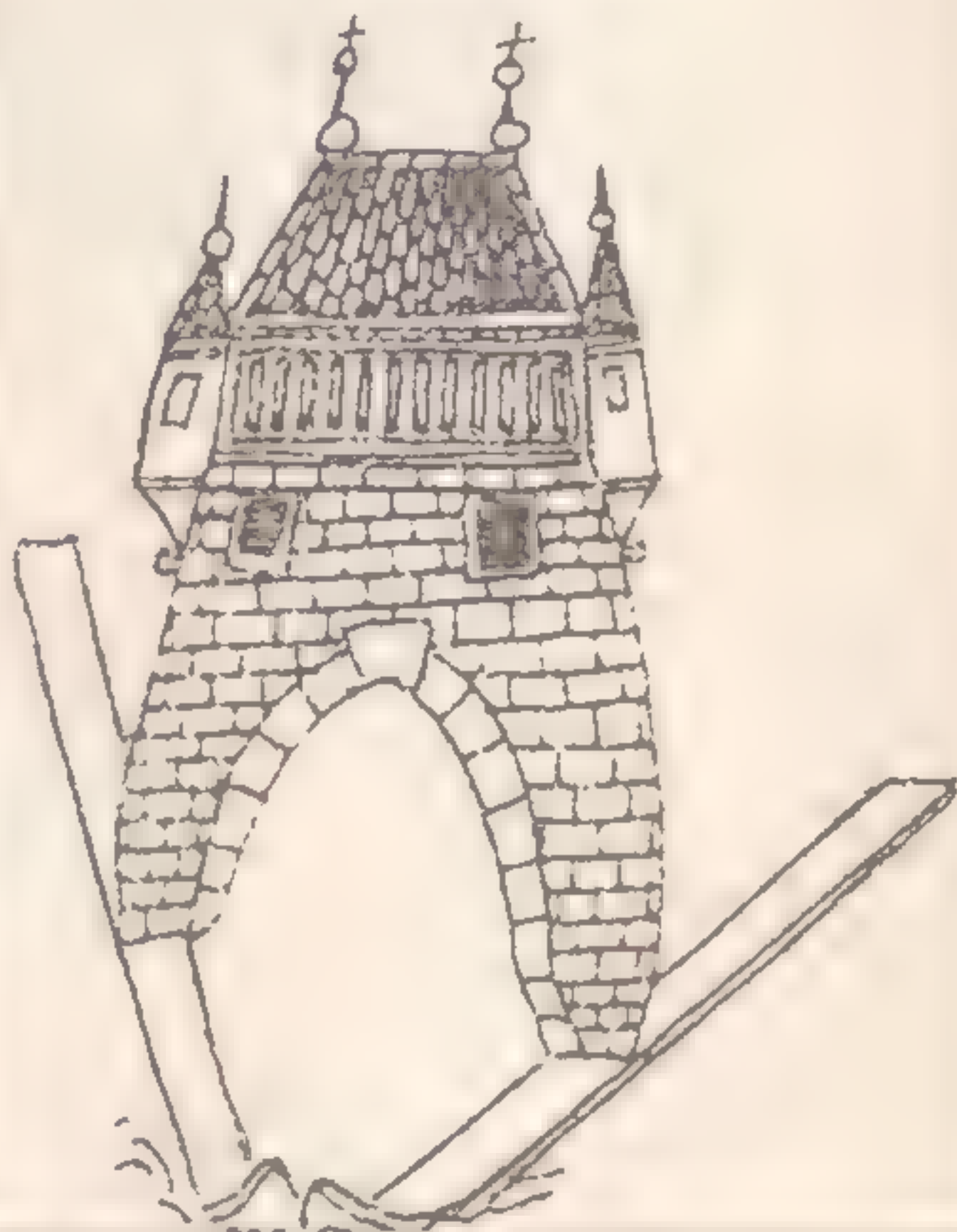
HAJSZÁRÍTÓ

— Sajnos, ma már csak
így lehet tisztességes
pontszámot kapni!

SÍHÁZ

A HAVAS LEJTŐK KIRÁLYA

— OTTHON

SPORT- REVÜ

HÉT TENGERT őröGE

VISSZAVAGÓ

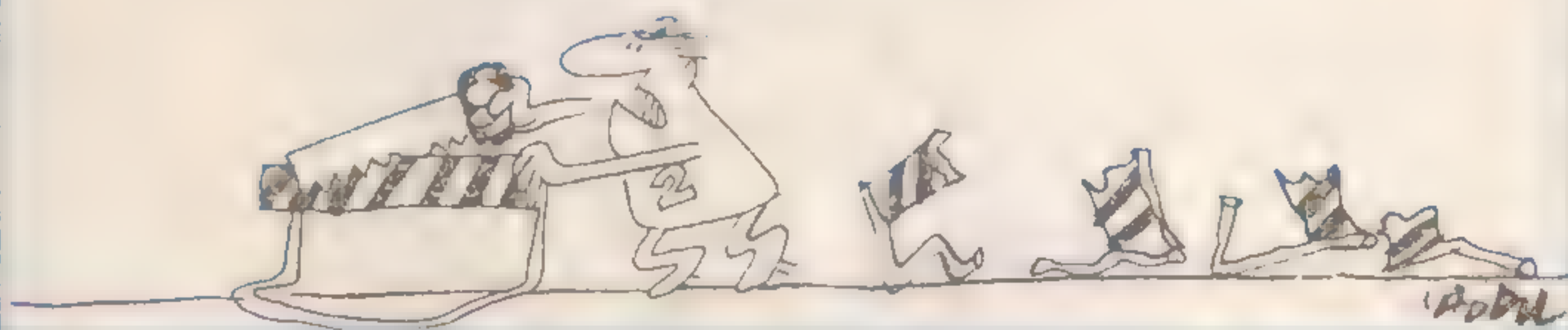

SZIGORÍTOTT BORTON

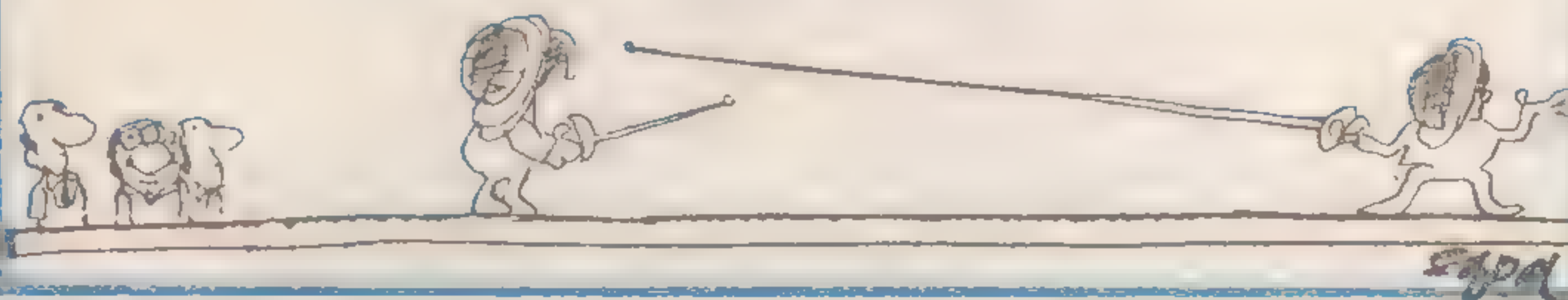

— Záp, én matt

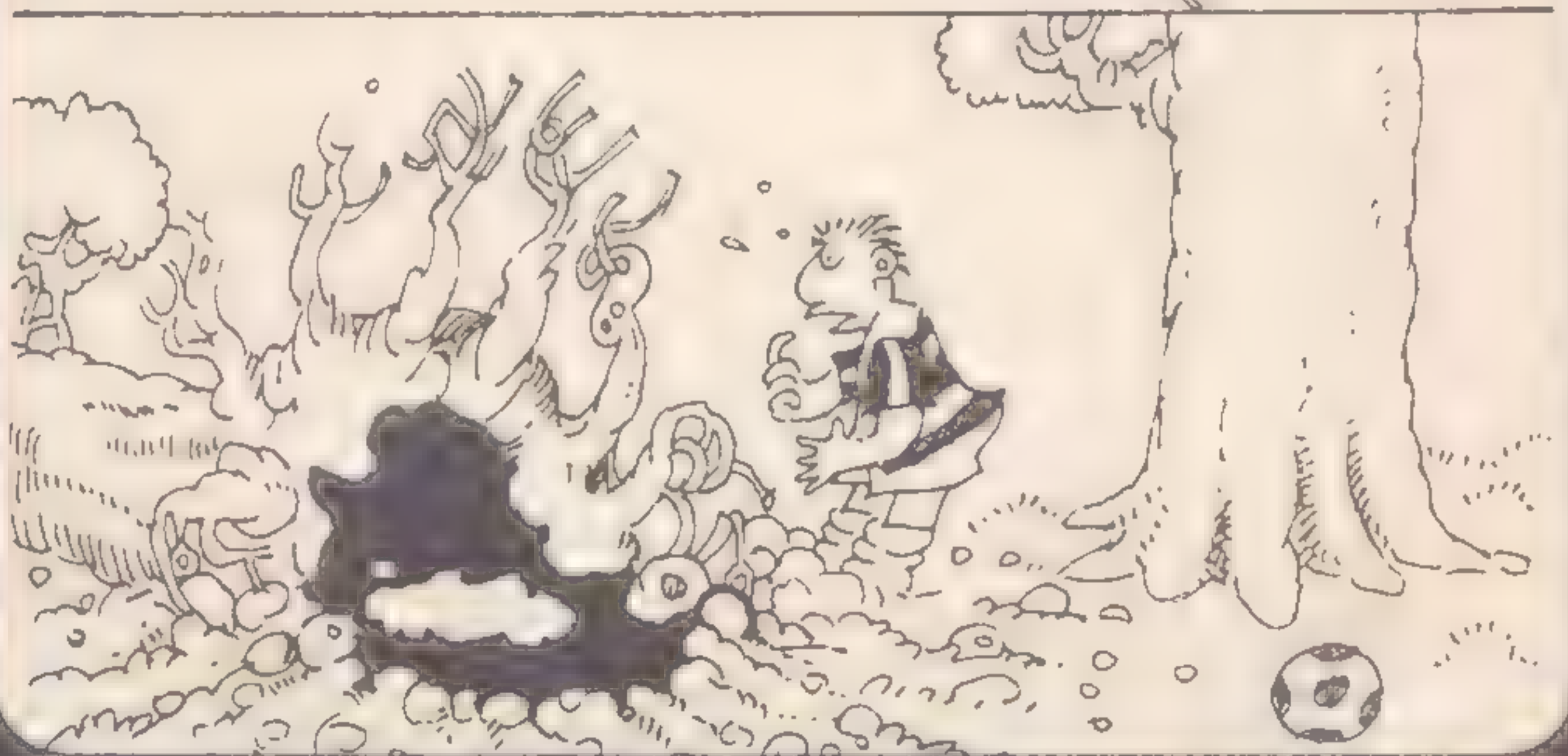
KEZDŐ

TECHNIKAI FŐLÉNY

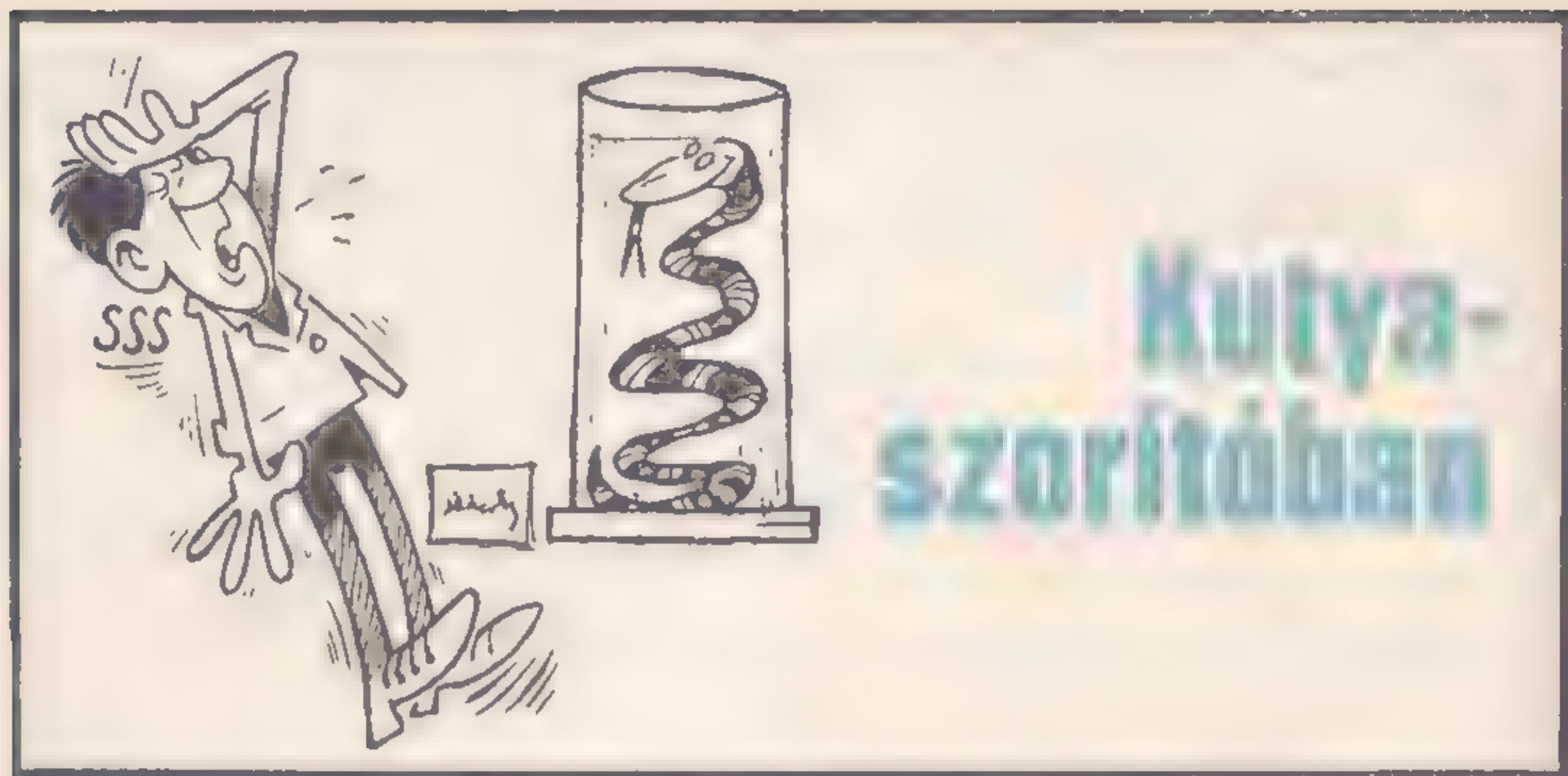
Bombalövés

Döntetlen

تخته دست

Amikor Kambodzsában jártam, hogy riportot írjak a magyar fiatalok segítségével épülő gyermekvárosról, az építők egyik este elvittek a főváros híres kínai vendéglőjébe. Nagyon megörültem, amikor megláttam, hogy az étlapon szerepel a töltött káposztához hasonló hústekercs is, amit Vietnamban már előzőleg megszerettem.

— Nejszájgonból dupla adagot kérek — mondtam.

A vendéglősnő hevesen rázta a fejét. A falról leakasztott egy bambuszlevél-csomagot — a levelet itt „hűtőszekrénynek” használják — a benne lévő nyers húsból levágott és felém nyújtott egy falatot, majd gesztikulálva magyarázkodni kezdett.

— Azt mondja, hogy amit te

nejszájgonnak nézel, az saját különlegessége. A darált kolbász között friss kígyóhús is van. Ha nem hiszed, kóstold meg — fordította az asszony szavait a tolmács.

— Elhiszem — feleltem gyorsan — és bocsánatot kérek, ha tévedtem.

— Akkor is meg kell kóstolnod a húst. Ha a vendéglős külön kínál, az a legforróbb barátság jele. Sértés visszautasítani — súgta a tolmács.

— Nyers kígyóhúst egyek? — néztem körül segélykérően. A többiek komoly arccal ültek mellettem. De látszott rajtuk, hogy alig bírnak magukkal. Szorult helyzetem miatt belülről rázza őket a nevetés. Szerencsémre a vendéglősnőt egy másik terembe hívták. Az ajándék-falatot gyorsan a zsebembe csúsztattam, de úgy tettem,

mintha nagyon ízlené, amikor a vendéglősnő előkerült, még csettintgettem is a nyelvemmel.

Elhűlt bennem a vér. Az aszszony rámmosolygott, odalépett a falhoz, leemelte a húsos csó-

magot, és elindult az asztalunk felé. De most már a többieket kínálta. Mert itt az a szokás, ha valami az egyiknek nagyon ízlik, azt a másiknak is meg kell kóstolnia...

Serkentőszer

Első újságcikkem úgy született meg, hogy rámszárták az ajtót. Az történt ugyanis, hogy mielőtt riportter lettem, akkor írtam, amikor kedvem volt. A szerkesztőségbe kerülve azonban már kötött a leadási határidő. Lapzártakor kész anyaggal kellett jelentkezni. Én pedig még csak gondolatban fogalmaztam a sorokat.

— Addig ki nem jössz innen, amíg pontot nem teszel az írás végére. Ha igyekszel, még az uzsonnából is jut — mondta a főszerkesztő, miután kihúzta a zárból a kulcsot.

Kilestem a lyukon. Marika, a szerkesztőség titkárnője már csomagolta ki az összeadott pénzekből vásárolt finomságokat, a friss libatepertőt, disznósajt-, csülök-, májszeleteket, a tejjel kevert túrót, sajtot. Arra gondoltam, ha sokáig totojázom, a kollégáim elesznek előlem mindent... Odaültem az asztalhoz, valósággal szántotta tollam a papírt.

Amikor Marika tréfásan elkiáltotta magát, hogy „szervírozva van”, már kész cikkel dörömböltem az ajtón.

CSIGAVONALAK

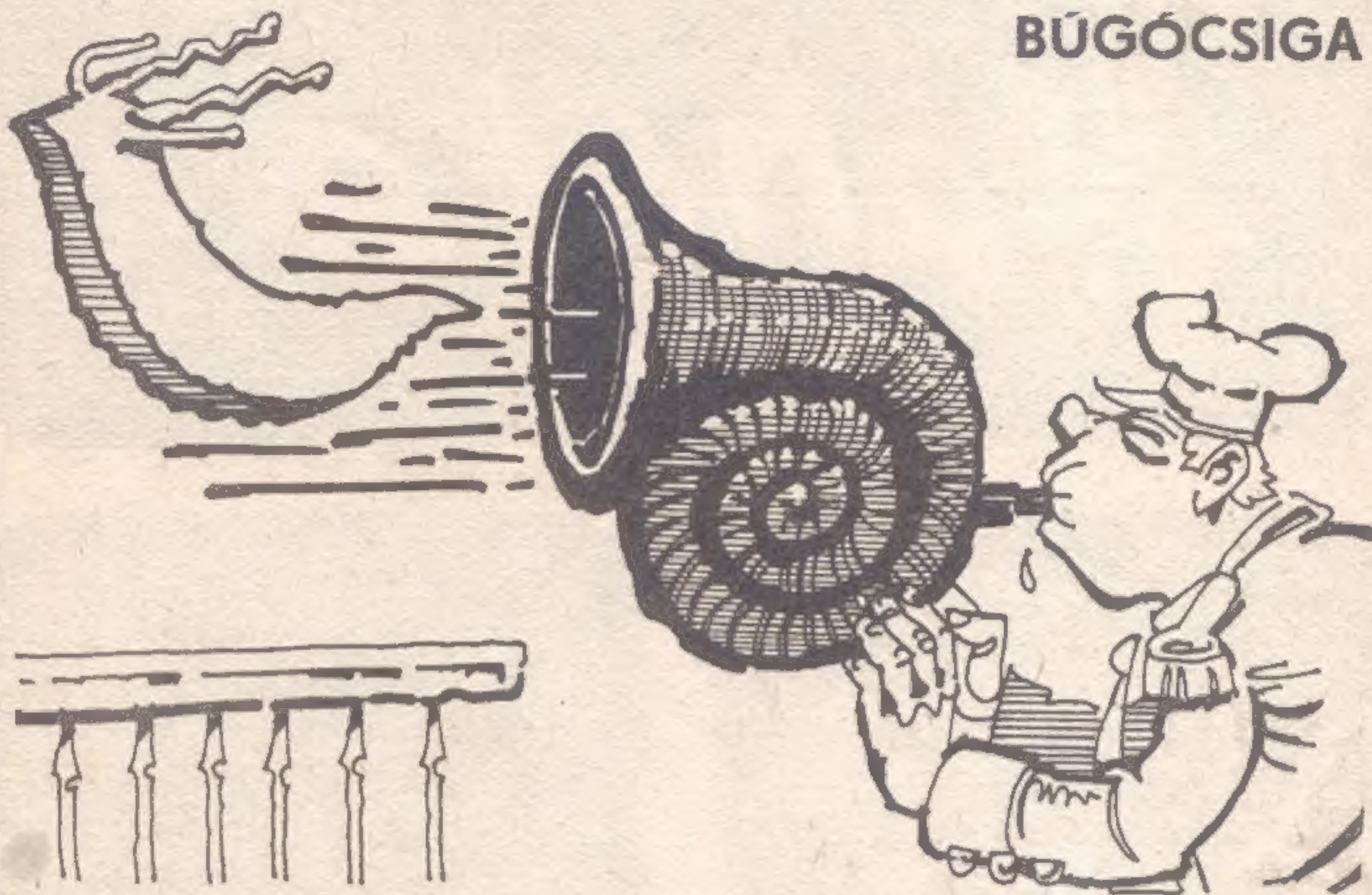
PESTI LAVINA

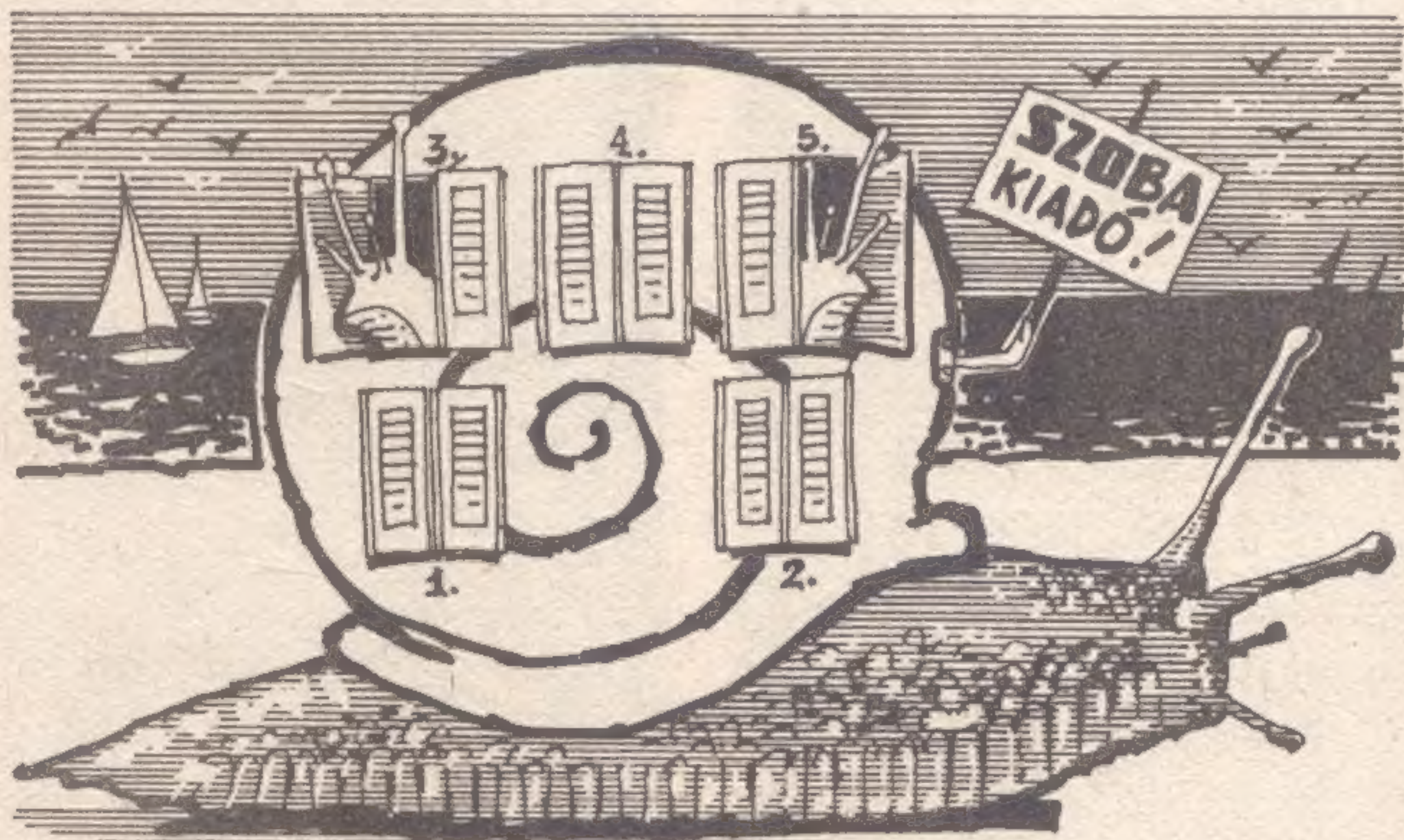
FACSIGA

BÜGÓCSIGA

BALATONI CSIGA

HAHOTA 19

KÉSZÍTETTÉK:

Balázs Piri Balázs
Barát József
Berkes Ákos
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dargay Attila
Donkó László
Endrődi István
Faragó György
Forrai G. János
Füleki János
Görög Júlia
Hegedűs István
Horváth Anita
Horváth Mihály
Juhos Judit
Kelemen István
Magyar Katalin
Major Árvácska
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin

Sajdik Ferenc
Somos Ágnes
V. Solyom Erzsébet
Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat
Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES
Szerkesztők:
CSER GÁBOR
FORRAI JÁNOS
Pécsi Szikra Nyomda
Felelős vezető:
FARKAS GÁBOR
igazgató
ISSN 0230-1636
PAJTÁS-HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5
terjedelemben

ÁRA: 14,- Ft

Hahota

